

عەزیز نەسین

کلکبەر اوە کان

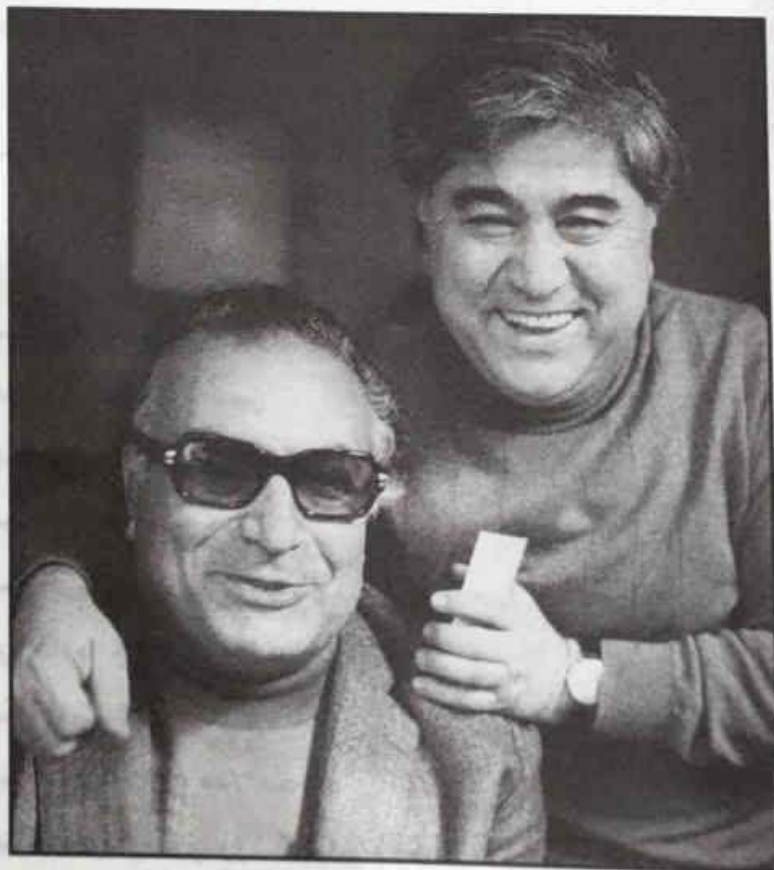
کۆمەڵە چیرۆک

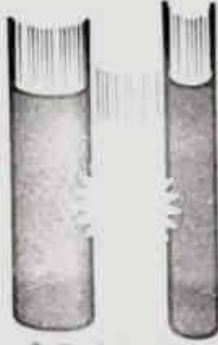
وەرگیڕانی
هیمداد حوسین

کلکبر او هکان

عەزیز نەسین

وەرگیڕانی: هیمداد حوسین و مەودوود جەبار

ADIBAN

ناوھندی رۇشنبيري ئەديبان

بەريوھەري گىشتى: نارامى مەلا مەھمەد

تەرجىمىش: سېمانى، شەقامى ئىبراھىم پاشا، فولكەي گۈزەكان، نىزىك ناوھندى رۇژھەلاتى كوران.

بەيئەتلى: 07701974656 - 07501590032 - 07731974646 - 07501696369

Email: bookadiban@gmail.com

Facebook: <https://www.facebook.com/eadiban/>

ناسنامەي كىتەپ

ناونىشان: كلكبىراوھەكان

نوسەر: ەزىز نەسىن

بابەت: ئەدەبىياتى تۈركى - سەدەي ۲۰ مىلادى

زانەر: كۈمەلە چىرۈك

وەرگىرانى: لىساد مۇسىن و مەردۇر مەبەر

تۈرەي چاپ: چاپى بەكەم

دیزاينى بەرگ: عىسا عوسمان

دیزاينى دەق: نارام مەلا مەھمەد

پەخشانگە: ناوھندى رۇشنبيري ئەديبان

لە بەريوھەرايەتتى گىشتى كىتەپخانە گىشتىيەكان، ژمارەي سپاردنى (۲۶۰۲) سالى

(۲۰۱۹) پى دراوھ، ئەم كىتەپ لە بلاوكراوھەكانى ناوھندى رۇشنبيري ئەديبانە،

مافى لە چاپدان و كۆپىكردى پارىزراوھ بۇ ناوھندى رۇشنبيري ئەديبان.

پیشکده شکر دن

نهم و هر گیزانه پیشکدهش به:

- باو کم

- دایکم

- تا فکه

بیست...

- هیمداد -

هه و النامه ی کتیب

به چا و پرونی:

سالی ۱۹۹۹ له سلیمانی به مه به سستی کرینی کتیبیک چووم بو به رده رکی سه را. نه وکات به بونهی خراپیی باری دارایی خیزانه که مانه وه، نه و پاره یه ی که پیم بوو هیچ کتیبیک پی نه ده کرا. من ته نیا دوو دینارم پی بوو. له شه شی سه رته تایی بووم و بو کرینی کتیبیک ئینگیزی چووبووم. له خویندنگه کتیبه که مان پی نه درابوو... له بیرمه که له «قوتابخانه ی بیکه سی سه رته تایی» ته نیا دوو کتیبیان دابوو خویندکاران. به هرحال، چوومه وه بو مال و کتیبیک ئینگیزی پینجی سه رته تاییم هینا تا ئالوگوری بکه م و بتوانم نه و کتیبه بکرم که پیویستمه. چاوه ری مام... دایک هات و بو کتیبی ئینگیزی پینجی سه رته تایی ده گه را. من هیکه ی خومم به ۲ دینار پی فروشت. جا له گه ل دوو دیناره که ی خومدا نه و کتیبه م کری که پیویستم بوو: کتیبی ئینگیزی شه شی سه رته تایی (هه له و نه لی - هه له و مسته ر). کاتیک به کتیبه که وه چوومه وه بو خویندنگه، خویندکاران پرسییان ناخو من چون نه و کتیبه م ده ست که وتوو؟ ئیتر منیش چیرو که که م بو گیرانه وه و نه وانیش داویان کرد به هه مان شیوه نه و کتیبه یان بو ده ست بخه م. ئیتر له و روزه وه منیش به باوه شیک کتیبی کونه ی هاوړیکانه وه ده چووم تا بیانفروشم و کتیبی تازه یان بو بکرم... ده ستپیک بوون به کتیبفروشی من به و جوړه بوو. من هه ر به مندالی ناشنای کتیب و خویندنه وه بووم. ئیسته ش بیرمه یه که م کتیب که خویندنه وه؛ «مردوو خوره کان» بوو. له سالی ۲۰۰۳ خووم دابوو کرینی کتیبه کونه کان، نه مه ش به و هیوایه ی که له ناو نه چن و روژیک دابیت بتوانم به چاپیکی باش و شایسته وه بیانخه مه وه کتیبخانه کان. به م دوا بیانه

کتیبي «فس فس پالهوان» ی «عهزیز نه سین» که له و کتیبانه بوو
ماوهیه کی دوورودریژ لای خوم هر به هه مان ناواته وه پاراستبووم،
به چند چیروکیکی تازه وه چاپ کرایه وه و پیشوازییه کی شایسته ی
لی کرا. هر له بهر نه وه، به باشم زانی نه م کتیبه وه رگیراوه ی
ماموستا هیمدا (که ده میک بوو لای خوم پاراستبووم و ناویشانه کی
کلکبراوه کان — ه) به کومه لیک چیروکی نویوه تازه بکه مه وه و به
چاپیکی جوان و ناوازه وه بیخه مه وه به ردهستی خوینه رانی نازیز. زور
کتیبي کونه م کریون و لای خوم پاراستبووم... به پشتیوانی خوی
گه وره هه موویان به شیوازیکی ناوازه چاپ ده که مه وه.

تارام مه لا محهمه د

به ریوه به ری ناوهندی روشنیبری نه دیبان

له جياتى پيشهكى:

بهريزان! ئەم كۆمهله چيروكهى له بهردهستتاندايه، نووسەر تيندا
ههولى داوه كۆمهليک موعانات و ئازارى رۆژانهى نهتهوهكهى و به
شيويههكى گشتى مروّف به جوريكى كۆميديا بخاته روو، ئەمەش
مهگەر هەر له دهستوپلى عەزیز نهسينى نووسەر و مروّف بوه شيتهوه
که وا به شيويههكى قهشەنگ له دەرگای باسهکان دەدات...

ئەو نووسەرانهى که شيوازی نووسينيان کۆميديايه، له جيهاندا
ژمارهيان کهمه، له گهڵ ئەوهشدا نهسينى نووسەر چهندان جار
پادداشتى جيهانى پى بهخشاوه، که چى وهک باسى کردووه، ههچ
کاتى رۆژنامه و ئيسـتـگهـيهـكى ولاتهکهى خوى ئاماژهى پى نهداوه،
مهگەر خوى لای برادهکانى باسى کردبى. له م بارهيهوه من ئەم پهندهم
بیر کهوتوه «منالى ههتيو خوى ناوکی خوى دهبريت.»

ئيدى ئيوه و چيروکهکان و چۆنيهتیی وهرگيران و سهنگ و
ترازووتان، هەر شاد و سهرفراز بن...

- هيمداد حوسين -

۱۹۸۴ - ههولير

تہر دہین یان نابی؟

لہ بہر بیکاری گیانم گہیشبووہ سہر لیوم. ہەر کاریکیان بگوتبا،
نامادہ بووم بیکہم. قورکیشی، کریکاری... ہەر کاریک کہ بیانگوتبا.
پوژیکیان تووشی یهکی له ہاوریکانم بووم و پیی گوتم:

«کاک راغیب پیویستی به یهکیک ههیه، گهر دتهوی با پیتی
بناسینم؟»

«مادام پیویستی به یهکیک ههیه، جا کی له من باشتره؟ ئەی
کارهکی چییه؟»

«وه لا ئەوهیان نازانم!»

کاغہ زیکی بو نووسیم، جا چورمه لای کاک راغیب. کاتی گہیشتمه
ئەوی، بینیم دوو کہسی دیش لەوی بوون. کاک راغیب خەریکی
قسەکردن بوو له گہ لیاندا و دەیگوت:

«ئەری به بتلہ ئاویک، تەواوی رووی ئەم ژوورہ تہر دہینی؟»
من یه کسەر گوتم:

«بەلی، بیگومان نابی! مومکین نییہ!»

«کہ وابی ئیستا تەواوی رووی ئەم ژوورہ، به یهک بتلہ ئاو تہر
دہینی»

کاغہ زہکەم پی نیشان دا، جا گوتی:

«فەرموو، دانیشہ.»

دانیشتم. جا دووباره دهستی به قسه‌کانی کرده‌وه. کاتی قسه‌کانی
ته‌او بوون، ئەو دوو که‌سه‌ی که پیشتر له‌وی بوون پوشتن. من و
کاک راغیب ته‌نیا ماینه‌وه. جا گوتی:

«کاکه به‌نده، ئەوه‌تا په‌نجاوشه‌ش سال له عومرم تپه‌رییوه، ژبانی
به‌رز و نزمم هه‌بووه، سه‌رما و گه‌رمای رۆژگارم چه‌شتووه، مرقۆفیکی
خاوه‌ن ئەزموونم. ئەوه‌ی من ده‌مه‌وی پیت بلیم ئەوه‌یه که دوا‌ی ئەو
هه‌موو تاقیکردنه‌وه‌یه‌ی به‌ده‌ستم هیناوه، به‌و ئەنجامه‌گه‌یشتووم که
له‌ ماوه‌ی په‌نجاوشه‌ش سالی تاقیکردنه‌وه‌کانمدا، گوچکه و چاوه‌کانم
به‌ باشی کراونه‌ته‌وه. بۆ نمونه‌ تو وا دابنی یه‌ک بتله‌ ئاوم به
ده‌سته‌وه‌یه، ئایه به‌نده، ده‌توانم به‌و بتله‌ ئاوه‌ ته‌واوی رووی ئەم
ژووره‌ ته‌ر بکه‌م یان نا؟ یانی ده‌مه‌وی بلیم یه‌ک بتله‌ ئاو، ته‌واوی
رووی ئەم ژووره‌ ته‌ر ده‌کات یان نا؟»

پرسیاره‌که‌ی به‌ جووری بوو که ده‌بوا‌یه هه‌ر وه‌لامی بده‌مه‌وه،
به‌لام نه‌مده‌زانی چی پی بلیم. ئەمده‌زانی بلیم «ته‌ر ده‌بی»
داهاتوویه‌کی باشی ده‌بی، یاخود «ته‌ر نابنی».

هاته‌وه یادم کاتی له‌گه‌ل ئەو دوو که‌سه‌ی که پیشتر قسه‌ی له‌گه‌ل
ده‌کردن، خوی وه‌لامی پرساره‌که‌ی خوی به‌ نه‌فی ده‌دایه‌وه، به‌لام
نه‌ده‌بوو ئەم هه‌له‌ش له‌ده‌سته‌ خۆم بده‌م. کاتی بیننی وا خه‌ریکه‌ بیر
ده‌که‌مه‌وه، پرسیره‌که‌ی دووباره‌ کرده‌وه و گوتی:

«ده‌ی، بلن بزانی، ته‌ر ده‌بی یان نا؟»

«ئەو بتله‌ قه‌باره‌که‌ی چه‌ند ده‌بیت؟»

پنی سه‌یر بوو، گوتی:

«کامه‌ بتل؟»

«ئەو بتله‌ی ده‌ته‌وی رووی ئەم ژووره‌ی پی ته‌ر بکه‌یت!»

به رووخساریدا دیار بوو که چاوه‌رئ نه‌بوو رووبه‌رووی ئەم
جۆره پرسیارانه بیته‌وه. گوتی:

«کاکه گیان، بتل، هەر بتلی ئاسای. هه‌موو ئەو بتله ئاساییانه‌ی که
هه‌یه.»

«به راستی زۆر ته‌واوه، ته‌ر نابئ، مومکین نییه ته‌ر ببئ، سه‌یرکه
ئه‌وه‌یه حه‌قیقه‌تی موسلمانیه‌تی، به‌لئ، ئاشکرایه.»

«له به‌یانیه‌وه ته‌شریفت بیته. یه‌کیکی دی له‌سه‌ر کاره‌که‌ی تویه،
به‌لام ده‌بی ته‌شریفی بۆ جینگه‌یه‌کی دی بیا. ئیستا به یارمه‌تیت، من
ده‌روم.»

له‌و کاته‌دا گیرم خواردبوو، ویژدانم ریی پی نه‌ده‌دام له‌به‌ر من
یه‌کیکی دی بیئیش ببئ! گوتی:

«نه کاکه، تو بیئت یان نه‌بیئت، من پیم گوتوو له‌گه‌ل مروؤفی
که‌لله‌ره‌ق و چه‌نه‌باز ناتوانم کار بکه‌م. ئیستا بانگی ده‌که‌م، خوشت
بیینه.»

زه‌نگی لیدا، جا خزمه‌تکاره‌که هات و گوتی:

«برو بتله ئاوێک بیته، جا به مومتازیش بلئ با بیته ئیره.»

کاک مومتاز هات. که‌میک لیم روانی، به‌لام وا دیار نه‌بوو که له
مروؤفیکی که‌لله‌ره‌ق و چه‌نه‌باز بچیت. مروؤفیکی زۆر رووخووش،
دلکراوه و دم به خه‌نده بوو. هه‌رگیز بچووکتیرین نیشانه‌ی که‌لله‌ره‌قی
و چه‌نه‌بازی به روویه‌وه دیار نه‌بوو.

به راغیبی گوت:

«به‌نده ئاماده‌یه بۆ فه‌رمانه‌کانت.»

هەر لهو کاته دا خزمه تکاره که بتله ئاوه که ی هینا. هەر که مومتاز
چاوی به بتله ئاوه که کهوت، یه کسه ر روی خواروخیچ بوو، دلی پنی
تینکه چوو. هاوړیکانیسی که چاویان پنی کهوت، وهک نهو دهستیان به
له رزین کرد.

نهو مروقه ریک و روو به خنده یه - وهک قاره مانی سهیری
ههندی فیلم، که به روژ له شیوهی ئاده میزاد دان و که شهویش دادی
گیانه وهریکی درندن - له ماوهی یهک چرکه دا دهگورین به
گیانه وهریکی نابه له د، نهویش وای لی هاتبوو. کاک راغیب بتله
ئاوه که ی به دهسته وه گرت و رووی له مومتاز کرد، جا گوتی:

«دهمه وی بزانه ئه م بتله ئاوه ته وای رووی ئه م ژووره ته ر دهکا
یان نا؟»

«به لی!»

«واته تو دهلی رووی ئه م ژووره به م بتله ئاوه ته ر ده بی؟»

مومتاز هاواری کرد:

«به لی، ته ر ده بی!»

دهنگی مومتاز هاواریکی وها نه پوو، وهک نه وهی یه کئ به توندی
قرتقرتوکی بگری و بیه وی بیخنکینی، خنه خن بکا، ئاوها بوو. دیسان
دهم و چاوی خواروخیچ بوو، به ته وای وهک سه گه کانی
«بولدوک» ی لی هاتبوو. راغیب گوتی:

«ته ر نابی، مه حاله، مه حاله ته ر بی.»

مومتاز دووباره هاواری کرده وه:

«ته ر ده بی!»

«ته ر نابی!»

«تهر دهبی!»

«تهر نابی!»

«تهر دهبی!»

راغیب رووی له من کرد و گوتی:

«دهفهرموو، دهبینی! دهبینی چون نکولی له ههقیقهت و راستیهکی
پوون دهکا. تکا دهکهه تۆ بفرموو، ئهوه عهززه هه مووی به یهک بتله
ئاو تهر دهبی یان نابی؟»

«نهخیر، تهر نابی!»

کاک راغیب رووی له مومتاز کرد و گوتی:

«ئیتیر ناتوانم له گهل تۆ کار بکهه، بویه پتویسته لیره برۆیت.»

رهنگ و رووخساری مومتاز دووباره گهرايهوه سهه هه مان
مروقی رووخوش و ریکوپیک. جا گوتی:

«مهرحه مهتتان زیاد بی، سوپاس!»

جا کاکي مومتاز رویشته. گوتم:

«بمبووره، دهتوانن پینم بلین که کاری بهنده چیه؟ لهوانهیه نهتوانم
کاری کاک مومتاز به نهجام بکهینم!»

گوتی:

«من پتویستم به مروقینکی مهنتقییه، مهنتق له پیش هه موو
شتیکه وهیه. فهرموو برۆره سهه کارهکهت. هه موو ئهوه ژووره به یهک
بتله ئاو تهر دهبی یان نابی!»

گوتم:

«نهخیر، تهر نابی.»

«کاکه نه وهی من دمه وی هر نه وندیه... مهنتقا! من پیویستم به
مروفتیکه که «مهنتق» له سهرووی هه موو شتیکییه وه بیت. تکایه میز
و که لویه له کانی مومتاز و هر گره.»

«به سهر چاو.»

چوومه لایکی ژووره که وه. مومتاز به دلخوشییه وه جانتاکه ی کو
کرده وه تا بروات. به راستی روویکی میهره بانای هه بوو، تا چه ز بکه ن
رووخوش بوو. من تینه گه شتم نه و مروفته رووخوشه بوچی و له
چرکه یه کدا گورا و بوو به گورگیکی کینوی! گوتم:

«کاک مومتاز، زور به داخه وه م که تو به هوی هاتنی منه وه بو
ئیره بیئیش بوویت.»

به هه موو میهره بانای و رووخوشی خویه وه وه لایمی دامه وه:

«نه کاکه، تو هه رگیز دلگران مه به، توش نه هاتبایی دواچار هر
یه کینکی دی ده هات.»

«ببووره له وهی خوشم تی هه لقورتاند، باشه تو ده تو یست بلینی
تهر نابی، چون ده بی؟»

«ئیسنا هه رچییت پی بلیم بیسووده، وا باشتره خوت لئی تیگه بیت.
له وانه یه بتوانم بوت باس بکه م، من پینجه مین که سم که له ماوهی
سالی کدا لیره گوریبمی. ته نیا دوو مانگو نیو تاقه تم هه بوو، بیگومان
من ده زانم بیکاری چ ده ردیکی گرانه، وا تینه گه ی که بمه وی تو
بترسینم... هه رگیز، خواحافیز، خوا نارامییت پی بدا.»

«به سه لامه تی.»

مومتاز شته کانی کو کرده وه و دواتر رویشتم. من نه مده زانی چی
بکه م. چوومه پشت میزه که ی دانیشتم. دوا ی سه عاتیک قره و گاله
بهرز بووه وه.

خزمه تکاره که هات و گوتی:

«خاوه نکار بانگت دهکا!»

کاتیک رۆشتمه ئه وئی، بینیم جگه له خۆی سنی که سنی دیش له وئی
بوون. به چاکی ده مزانی مه سه له که چیه، به لام دیار بوو له سه ر
مه عامه له یک پینک نه ده هاتن.

«کاکه به نده، وا دابنی که بتله ئاو یکم به ده سه ته و دیه، ده مه وئی
بزانم ئه م ژووره هه مووی به یه ک بتله ئاو ته ر ده بی یان نابنی؟»

گوتم:

«نه خیر، ته ر نابنی!»

«به لنی، ئاشکرایه... ئاشکرایه ته ر نابنی. ئیستا بینیتان، مه حاله ته ر
بین.»

ئه و کاته هه ر سنی که سه که به بی سه رنجدانی ئه و هه قیقه ت و
راستییه ی که...

یه کئی له و سنی که سه گوتی:

«وه لا ئه و مه وزووعه هه یچ په یوه ندییه کی به بتله ئاو و ته ر بوون
و رووی ژووره که وه نییه، له سه دا پینجمان زیاتر بو سه رف ناکه ن!»
خاوه ن کاره که م گوتی:

«ده بی به ر له هه موو شتی مه نتق هه بی، کاکه بنچینه ی هه موو
شتیک مه نتقه.»

ئه و رۆژه چوار جار ئاماده بووم و هه موو جاریکیش هه مان
پرسیاری دووباره ده کرده وه و رووی له من ده کرد. منیش هه موو
جاریک هه مان وه لامم ده دایه وه:

«نه خیر، ته ر نابنی.»

رۆژی دواتریش ھەر بەو جۆرە بوو، تا ھەفتە یەک ھەموو کارە کەم
ھەر ئەوەندە بوو. ھەندى رۆژ چوارپینچ جار و ھەندى رۆژیش
پینچشەش جار بانگی دەکردم. لە بەردەم ئەو کەسانەى بۆ مەعامەلە
دەھاتن، ھەمان پرسىارى دووبارە دەکردەو. من ھەر وەك جارەكانى
پیشوو دەمگوت:

«نەخىر، تەر نابى.»

رۆژی ھەينى سەد لىرەم ھەقى ھەفتە يەك وەرگرت. خاوەنکارە کەم
دواى ئەو تەمەنە پر ئەزمونەى گەيشتبوو ئەو ھى کە: «ژوورىک بە
سەتلىک ئاو تەر نەبى، بە يەك بتلە ئاوىش تەر نابى، جا بانگىشەى
ئەو ھى دەکرد نابى روى ژوورە کە ھەمووى بە يەك بتلە ئاو تەر
بى!»

ئەو رستە يە وەك ئەنجامىكى فەلسەفى و پەندى پيشىنانى
باوباپىران بى، بووبوو وىردى سەر زمانى كاك راغيب. ئىشى منىش
تەنيا پشتگىرىکردنى ئەو فەلسەفە يە بوو.

پاش مانگىك، لە بەر ئەو ھى زۆر لە كارە کەم رازى بوو، ھەقى
ھەفتانە كەمى زياد كرد. بوو بە سەد و پەنجا لىرە. خاوەنکارە کەم منى
زۆر خوشدەويست. بۆ ھەر جىگايك چووبايە، منىشى لە گەل خوى
دەبرد. ھەر كە مەعامەلە يكى دەکرد لە منى دەپرسى:

«كاكە بەندە، وا دابنى بتلە ئاوىكم بە دەستەو ھى، ئايە تەواوى
رووى ئەم ژوورە، بەم بتلە ئاوە تەر دەبى يان نابى؟»

منىش يەكسەر وەلام دەدايەو:

«نەخىر، تەر نابى.»

رۆژى بيست بۆ سى جار ئەمەم دووبارە دەکردەو: «تەر نابى!»
بەلام ھەقى ھەفتانەم گەيشتە دوو سەد لىرە. ئەوەندە پەيوەندىم لە گەل

راغیب به هیز بووبوو، به زور له گهل خوی دهیبردمه وه ماله وه. تا کار
گه یشتبوووه نه وهی که ته نیا له کاتی نووستندا لینی جیا دهبوومه وه.
نه گهر له ماله وه ژنه که ی شتیکی بویستایه، یاخود کوره که ی پاره ی
بویستایه، یاخود کچه که ی جلی بویستایه، خاوه نکاره که م یه کسه ر
دهیگوت:

«من له و شتانه سه رم دهرناچی، په نجاوشه ش سهاله له عومرم
تیپه ریوووه، سارد و گه رمیم چه شتوووه، تا قیکردنه وه م وهرگرت،
نه نجامی هه موو تا قیکردنه وه ی ژیانیشم نه وه یه که نه م ژوووه
هه مووی به بتله ئاویک ته ر ده بی یان نابیی؟»

جا پرووی له من ده کرد و دهیگوت:

«کاکه تو بلی، ته ر ده بی یان نابیی؟»

من ناو نیشانه که م له بهر بوو، پینش نه وه ی خاوه نکاره که م قسه کانی
ته واو بکا، ده مگوت:

«نه خیر، ته ر نابیی.»

ههر که من ده مگوت: «نه خیر، ته ر نابیی»، هه رچی خه می هه بوو
نه ده ما و جا ده که وته خه وینکی خوشه وه. نه و رسته یه کرۆکی
فهلسه فه، بیر و باوهر و تا قیکردنه وه کانی کاک راغیب بوو. مه نتقیکی
به رز بوو، مه نقیک که گالته نییه. واته دوو که رت دوو چوار... بو
نه وه ی خوی بو خه لکی بسه لمینی که خاوه نه هقه. ده بوایه من پشتگیری
بکه م و بلیم: «به یه ک بتله ئاو، ته واوی پرووی ژوووه که ته ر نابیی.»

پینچ مانگ توانام هه بوو. هه قی هه فتانه م گه یشتبوووه دوو سه د و
په نجا لیره. هه موو کاری من نه وه بوو، روژی چله نجا جار بلیم «ته ر
نابیی.»

ههتا نه مرو ههچ كهس به قهد من توانای نه بووه كه له سهر نه م
كاره بمینته وه، به لام دواچار گیانم گه یشتبوووه سهر لیوم، ناماده
بووم چه مالی بکه م، به رد بکیشم، دهر به دهر بم... هه موو نه و ئیشانم
له ئیشکهی خۆم به خوشتر دهزانی. ئیدی توانام نه ما. نه وه ندم
گوتبوو: «تهر نابیی»، نه خوش كه وتبووم. رۆژیک دیسان له
سه و داینگدا هینومنهین و ههفته ههشتیان بوو. کاک راغیب منی بانگ
کرد و گوتی:

«کاکه به نده، ئایه به یهک بتله ئاو، ته واوی رووی ئه م ژووره تهر
دهبی یان نابیی؟»

هاوارم کرد:

«به لی... تهر دهبی!»

«چی؟»

خاوه نکاره که م وشک بوو، چا دووباره پرسی:

«تهر دهبی یان نابیی؟»

«به لی... تهر دهبی!»

ئه و کاته خوی به خاوه نه هق دهزانی، ناچار بتله ئاوه که ی به
عه رزه که دا رشت و ههتا پینچ یهکی رووی ژووره که شی تهر نه کرد.

رووی کاک راغیب وهک مومتازی لیهات. دهله رزی، له تووره بیاندا
وهک نه و که سانه ی بیانه وی بخنکین، دهست به خنه خن بکه ن، به
هه مان دهنگ گوتی:

«تهر دهبی یان نابیی؟»

«تهر دهبی.»

«تهر نابیی.»

«تهر دهبن.»

«تهر نابن.»

«تهر دهبن.»

«تهر نابن.»

تا وای لیهات زور تووره بووم، هاوارم کرد:

«خه لکینه تهر دهبن... تهر دهبن... زور چاک تهر دهبن... تهر

دهبن!»

ئه ویش هاواری کرد:

«یه لا گوربه گور بی. نامه وی چیدی بتبینم، یه لا برو.»

رینگام گرته بهر و هیواش هیواش هاتمه دهره وه.

ههتا سالیک رووخساری خاوه نکاره کهم هه ره له بهرچاو بوو. له

جاده، له پاس و ههتا له خه ویشدا ده مگوت: «تهر دهبن» شوکر دوای

ئه وهنده جاره وی گوتبووم تهر نابن، گونم تهر دهبن! سوپاس بو خوا،

حالم باش بوو...

نه و کچهی که رایکرد

دواچار که چاوم پتی کهوت، زور نیگه ران دیار بوو. له روویه وه دیار بوو که کاره ساتیکی سهختی به سهردا هاتووه. چه ندین جار پیم گوت: «ناخر تو چیته؟»، به لام هیچی نه ده گوت. بو جاری داهاتوو که بینیم هاته گو و گوتی:

«هموو نارحته تی ئیمه به هوی ئاوده سته وه یه! گهر مه سه له ی ئاوده دستخانه کان چاره سهر نه کری، مومکین نییه یه که ههنگاو به ره وه پیشه وه بچین. تیگه شتی یان نا؟»

من تینه گه شبووم! له ناو پاس و ئوتومبیل دهر باره ی پیشکه وتنی ولات، گویم له بیر و باوه ری زور کهس بوو بوو. هه ندیکیان باوه ریان وایه که: «تا چه وسینه ره کان نه گرن و سه رمایه کانیان وه که هیشوهری به داریوه نه کهن پیشکه وتن روونادا...»، هه ندیکیشیان دهیانگوت: «دهبی له ههنگاوی یه که مه وه دهست پی بکهین، دهبی هاوینه هه وار هکان زیاتر په ره ی پی بدری. جا گه شتی گه ریده کانی جیهان بو ولات دهست پی دهکات...»، هه روه ها هه ندیکیشیان ته واوی دواکه وتنی ئیمه، ده به نه وه سهر راوه ماسی و دهلین: «دهبی یه که مجار هه موو ماسییه بچوو که راو کراوه کان، بخرینه دهریا و فلان...». نه وه یه که مجار بوو گویم لی بی که سینک بلی:

«سه رچاوه ی هه موو به دهختی ئیمه به هوی ئاوده سته وه یه!»

گوتم:

«ناخر ئاوده ست چ په یوه ندییه کی به پیشکه وتنی ولاته وه هه یه؟»

«بىگومان، پەيوەندى ھەيە، زۆرىش پەيوەندىيان ھەيە، دەبى ولات
يەكەمجار مەسەلەى ئاودەستخانە گىشتىيەكان چارەسەر بكا، دوايە
بچىتە سەر شتەكانى دى.»

«ئاخر تو چۆن بەو ئەنجامە گەيشتى؟»

«خۇ من لە مەسەلەكەوہ نزيكم.

سالى پىشوو، بە تەواوى ئەو كاتانە بوو، نيوەى زياترى لاپەرەى
ھەشتەمى گوڤارەكانى فەرەنسا، بە جار و ئاگادارىنامە پر كرابوونەوہ،
«بۇ بەرچاوى دۆستە ئازىزەكان.»

شەيتان چووہ كەولمەوہ، دەيگوت:

«نامەيك بۇ يەكى لەو برادەرانە بنووسە.»

بىجگە لەو ئاگادارى و راگەياندنەنە، كۆمەلى جار و ئاگادارىنامەى
دى بلاو كرابوونەوہ، كە پەيوەندىيان ھەبوو بەو ژن و پياوانەى كە لە
دۆست و ھاوسەر دەگەرەن. ئەو كەسانەش ھىچ كامىكيان ناونىشانى
خۆيان نەدابوو. ھەر يەكى لەوانە بۇ دەسگىربوونى ئەوى ديان،
ناونىشانى يەكى لە دەزگاكانى دەستەكانيان ھەلبژاردبوو. يەكى لەو
دەزگايانە سەرنجى راکىشام، ئا بەم جۆرە بوو:

«دەزگاگەمان شانازى بە ھەفتاوچار سالەى پرشنگدارى خۆيەوہ
دەكات؛ جگە لەوہى دەزگاگەى ئىمە پەيوەندى دۆستايەتى لەنىوان
كەسانىكى زۆر لە سەرانسەرى جىھاندا پەيدا كردوہ، بەختەوہرى
زۆربەى زۆرى بنكە و خىزانەكانى ئەمروش بە ھوى بەشدارى ئەوہوہ
دروست بووہ.»

دەزگاگەمان ئامادەيە بۇ خستتەپوو و بلاوکردنەوہى وىنەى
لەشولار و خوورەوشتى خۆتان و ھاوپىياتان، بە ئارەزووى خۆتان.
بەو پەرى شانازى و كەمالەوہ بۆتان بلاو بكاتەوہ.»

بىجگە لە ئاگادارىنامە و راگە ياندنەكان، ئەو ئاگادارىنامە كەسيانەش
بلاوكرابوونەو.

«من كچىكى بىستوشەش سالانم، قژم زەردە و پۇشنىيرم.
ئارەزوو دەكەم لەگەل لاوانى ولاتانى پۇژھەلات، نامەگورپىنەو و
دۆستايەتى دروست بكم. بە ژمارەى حەفتاوهشت دەزگای
«دۆستى ئازىز» با بفەرمووى.»

يان:

«من خاتوونىكى بىوہژنم. چاوم شىنە و بالام مەترىك و
حەفتاودوو سانتىمە. تەمەنم سىويەك سالە. بە زمانى ئەلمانى و بە
ناونىشانى دەفتەرى «۰۰۰» نامەم بۇ بنووسى.»

لەو جۆرە ئاگادارىانە زۆر بوون. ھەندىكىان داواى ھەوال و
بەسەركردنەوہى پەيوەند بە ولاتانى دى دەکرد. كۆمەلىكى ديان،
ئامادەى خۆيان پىشنان دابوو بۇ وىنە و پارە گورپىنەوہ. منىش
نامەيكم بۇ يەكئ لەو كەسانە نووسى و خۆم پى ناساند. ھىشتا
نامەكەم لە يادە:

«پىاوىكى پەنجاوشەش سالانم، سەلتم و ئاستى خويندنىشم
دبلۆمە. بالام مەترىك و پەنجاوپىنج سانتىمە، حەفتاوشەش كىلۆيكىش
دەبم، ئەسمەرم و رەنگى چاويشم شىنە. لە پرووى خورپەوشتەوہ
جىگای باوہرم. حەز دەكەم لەگەل ژنىك ياخود كچىكى بىست بۇ سى
سالانى قژ زەرد، پەيوەندى دروست بكم، ھەلبەتە كە شارەزای
تەواوى لە ناسىنى پەپوولە و ماسىدا ھەبىت و تىايدا پىسپۆر بىت. با
بە ئىنگىلىزى بۆم بنووسى.»

وہلامى نامەكەم پى گەيشت. نووسىبوويان:

«پىنووستە بۇ وہلامى نامەكە سەد فرەنگ بنىرىت.»

له پاریس هاوړییه کم هه بوو، داوام لئی کرد تا له سهر حسابی من،
سه د فرهنگ بدا به و دهزگایه. داوی ماوه یک سی نامه م پښ گه یشت.
نامه ی یه که میان نزیکه ی چوار لاپه ره ده بوو، که کچیک له فهره نساوه
بو ی نووسیووم. زانیاریکی زوری دهر باره ی په پووله کانی که ناری
روژئاوای فهره نساوه نووسیوو، به لام به جوړی گوتبووی که
دهر باره ی ناسینی جوړه کانی ماسی، ناگاداری لیوه نییه.

نامه ی دووه میانم کرده وه. نهویشیان به قه د کتیبیکی بچکولانه،
زانیاری دهر باره ی جوړه کانی ماسی «ناکواریومی» نووسیوو. داوی
له من کردبوو تا منیش دهر باره ی ماسییه کانی ئیره شتی بو روون
بکه مه وه. به لام نامه ی سییه میان زور سهرنجراکیش بوو. نامه که م به
ته وای له یاده نووسیوو:

«زور به لامه وه سهیره که ئیره داوی زانیاری له باره ی ماسی و
په پوله، له کچان و ژنانی بیست بو سی سالانی قز زهر د ده که ن.»

تیناگه م! بوچی ده تانه وی ئه و کچانه ی یاخود ئه و ژنانه ی زانیاری
ته و او له و باره ی وه ده زانن، بیست بو سی سالان بن و قز زهر د بن!
من قز زهر دیکي بیستودوو سالانم، مادلین...»

پاش نه وه ی که تا ئیره به په رو شه وه گویم له قسه کانی برادره که م
راگرتبوو، گوتم:

«تیناگه م! هه موو ئه و شتانه ی که گوتت، چ په یوه ندییه کی به
ئاوده ستخانه و به پیشکه وتنی ولاته وه هه یه؟» گوتی:

«ئیسنا پیت ده لیم»

ئه و کچه یان که ته نیا شاره زایی له «په پوله ناسی» دا هه بوو، بوم
نووسی:

«له بهر ئه وهی که شاره زاییت له ماسی ناسیندا نییه، به رای من

ناگونجیتین.»

دوه میشیان چونکه شاره زایی له په پوله ناسیدا نه بوو، بهر په چیم دایه وه. به لام ئه وهی سییه میان ئه وه بوو که من به دوایدا ده گه رام.

چهند مانگیک نامه مان بو یه کدی نووسی. له نامه کاندای جگه له ماسی و په پوله، له هه موو بابه تیکه وه شتمان بو یه ک دهنووسی. دۆستایه تیمان رۆژ به رۆژ پتهوتر ده بوو. من داوای وینه م لئی کرد. ئه ویش به هه مان شیوه داوای له من کرد. ئیستا ئه لبوو میکی پر وینهی ئه وم ههیه. له وینهی تا که مه ر، هه موو بالا، به مایو و به رازاوهیی، به کورتی به هه ر جوړیکی بلنی وینهی بو ناردبووم. دواچار شهیدای یه کدی بووین. جاریکیان کچه که داوای لی کردم تا بچمه لای له پاریس، به لام پیم گوت که وه زعی من باش ده زانی و لئی شاراوه نییه، ئه و پاره که مه ی ده ولت دهمداتی، ده توانم هه ر خومی پی تیر بکه م. من له کوئو پاریس له کوئی؟ ئیدی وه زعی خوم به بی پیچوپه نا و ئه م لاو ئه و لا بو نووسی. داوام لئی کرد که ئه گه ر ئه و بیته ئیره باشت ده بیت. کچیکی زۆر نازه نین بوو. سواری فرۆکه بوو و هات. کاتی له فرۆکه خانه چاوم پیی که وت، وشک بووم! وای چ کچیک بوو، وهک چه پکه گولیک وا بوو، به راستی جوان بوو. زۆر له وینه کانی که بو ی ناردبووم جوانتر بوو.

بیرم له وه ده کرده وه که ئه گه ر بیبه مه وه مالی خومان، باش نابیی، چون هه م ههستی ئه و بریندار ده بی و هه م هی خوشمان. پیم گوت:

«تو وه زعی ئیمه باش ده زانی، خانووه که مان ده لئی مالی «مه ولانه قاپوس» — به هه موویه وه دوو نیوه ژوورمان ههیه، ئه وانیش چ ژووریکن!»

سواری تهكسيك بووين، جا له ريگادا وه زعی خوم له سيره وه تا
پياز بو باسکرد. نازانن چ کيزيکی دلکراوه بوو. هرگيز دهر به سستی
ئه و شتانه نه بوو. به کورتی بریار بوو بيخوازم، به لام پاره يه کی
سه ربه رشم نه بوو. به لام مادلين پنی گوتم: «خه فته مه خو، من پاره م
هيه».

نازانن چهنده ميهره بان بوو. ده يگوت:

«باوكم چيشته خانه يه کی هيه، کاروباريشی خراب نييه. ئه گه ر تو
حه ز بکه ي ده چينه ئه وي، له وي به چاکی به رپوه ده چين.»

زور نازدار بوو. دوو جار دايكم هه لسايه وه سه ر پی و گوتی:
«ده بی بيته موسلمان»، کچه که به وهش قايل بوو، گوتی:
«موسلمانيش ده بم»، ده مه وي بليم کچ نه بوو، به لکوو فريشته بوو.

هه فته يه ک مادونيم له کارگيريدا وه رگرت، تا بييه مه ئه م لاو ئه و لا.
ده ويوست به شاردا بگه ری، به راستی خانووه که ی ئيمه ش جيگای
مانه وه نه بوو، بويه هه موو روژی به يانينان له مال ده هاتينه دهره وه و
به قسه ي خوش و پيکه نينه وه، تا شه و ده گه راین و نيوه شه و
ده گه راینه وه مالي.

روژيکی دی ديسان به يانی له مال هاتينه دهره وه. به ريگادا
ده رویشن له لای ماست و شيرفروشه کاندا، مادلين دوو په رداخ شیری
خواردوه. دوايی که وتينه چولی و چاوی به قاوه خانه يه ک که وت؛
قاوه خانه که باخه چه يه کی بچووکيشی هه بوو. زوری پی خوش بوو،
گوتی:

«با توژی ليره دانيشين»

هه ر يه که ی دووسنی پياله چایمان خواردوه وه. دووباره که وتينه ری.
هه واش گه رم بوو. هه ريه که ی دوشاويکی ليموشمان خوارد. پاشان

چوینه موزه‌خانه‌ی «زه‌مینناسی»، کاتی گه‌یشتینه موزه‌خانه‌ی
نیوه‌رۆ بوو. مادلین زۆر برسی بوو بوو. گوتی: «به‌س دۆ ده‌خۆم».

دۆم بۆ کری. دوا‌ی بردمه «مسجد ابا صوفیا»، ماندوو بوو بوو.
داوا‌ی ئاوی میوه‌ی کرد، ئاوی میوه‌شم بۆ هینا. هه‌روه‌ها په‌رداخیک
شه‌ربه‌تی ئالوبالووشی خوارد. گه‌یشتینه «سیرکجی»، مادلین داوا‌ی
شتیکی بچووک‌ی لی کردم، گوتی:

«لیرانه ته‌والیت هه‌یه؟»

ئێستا من چی بکه‌م؟ ئاوده‌ست؟ بیرم که‌وته‌وه که‌هه‌موو شوینی
ئاوده‌ستی گشتی لێیه، به‌لام هه‌رچه‌نده گه‌رام و سوورامه‌وه
ئاوده‌ستیکم نه‌دۆزیه‌وه، نازانم ئاوده‌ستخانه‌کانیان چی به‌سه‌ردا
هاتبوو، له‌وانه‌ بوو تیکیان دابن. باش بوو نزیک‌ی ویستگه‌ی هیلای
ئاسن بووین، بردمه ویستگه‌که، به‌لام له‌لای ئاوده‌ستی ژنان دوو
ته‌خته‌ی گه‌وره‌یان راست و چه‌پ کوتا بوو، له‌سه‌ریشیان نووسیوو:
«له‌ژیر چاکردنه‌وه‌دایه». نه‌مده‌زانی چی بکه‌م، فه‌قیره وه‌ک مس
سوور بوو بووه‌وه، ئەم پی و ئەو پیی ده‌کرد. بردمه لای ئاوده‌ستی
پیاوان، به‌لام له‌به‌دبه‌ختیدا له‌لای ئاوده‌ستی پیاوانیشه‌وه، دوو
ته‌خته‌یان له‌شیوه‌ی نیشانه‌ی گه‌ره‌ت «X» کوتا بوو. ئەویش به
هه‌مان شیوه له‌ژیر چاکردنه‌وه‌دا بوو.

مادلینی بیچاره، هه‌ناسه‌ی نه‌ده‌هات و تا‌قه‌تی ده‌دایه‌ خۆی. به
خه‌یالمداهات خۆ ده‌بی له‌و نزیکانه ئاوده‌ستی گشتی هه‌بی، به‌لام
هه‌رچه‌ند ته‌ماشای ئەم لاو ئەو لام کرد، هیچ ئاوده‌ستیک دیار نه‌بوو.

پرسیارم له‌یه‌کیک کرد سه‌باره‌ت به‌ ئاوده‌ستی گشتی، گوتی:

«ته‌شریفتان ببه‌نه «ئهمین ئونو»، له‌و‌ی له‌سه‌ر پرده‌که‌یه‌کی

هه‌یه.»

ئهو براده‌ره راستی ده‌کرد، بیرم که‌وته‌وه، گوتم:

«مادلين گيان، برو.»

به لام مادلين نه يده تواني ههنگاو بنی. گوتی:

«ناتوانم چیدی به ريدا بروم.»

نازانن حالی چی به سه ردا هاتبوو. هر جاری که مادلين دهینالاند، وهک نه وه وا بوو که به قایمی خه نجه ریک بدهن له دلم. نه و کچه بیچاره یه، دوو لا بوو بوو وه، وهک بلیی مار پیوهی داوه. سواری ته کسبیه کم کرد و به شوفیره که م گوت:

«بگه دادمان، خیرا بمانگه یه نه نه مین ئونو.»

گه یشتینه نه مین ئونو، به لام نازانم ئاوده سته کانیاں چی به سه ردا هاتبوو، هر چه ند سهیری نه م لاو نه و لامان کرد، هیچمان ده سگیر نه بوو. لیم روون بوو که نه وانیش خراب کراون. سو پاس بق خوا که له ناو تاکسی بووین. مادلين پیمی گوت:

«مه گه ر تو نازانی له و به نده رانه ئاوده سته گشتی نییه؟»

گوتم:

«مومکین نییه.»

نه گه ر راستیتان دهوی، نه ووا خوشم نه مده زانی چ ده لیم. به شوفیره که م گوت که برواته «کاراکوی» مادلين گوتی:

«ناتوانم، چیدی خوم پی راناگیری.»

«نه ریزم، ناگاداری خوت به، نا ئیستا ده گه یه جی، توزیکی دی

تاقت به ره خوت، که میکی دی ئیسراحت ده که ی.»

گه یشتینه به نده ری کاراکوی. گوتم:

«مادلين گيان، برو، نه وه گه یشتین.»

به لام هرچهنده به راست و چه پماندا دهروانی، هیچ ناودهستیگ
دیار نه بوو. به یه کئی له سهر په رشتیکه رانی به نده ره که م گوت:

«بیووره، ناودهست له کوئییه؟»

«ئیتره ناودهستی لی نییه.»

«ئه ی ئیوه چی ده که ن؟»

«تو خوت هلمه قورتینه.»

«مادلین گیان، برۆ، ئیستا ناودهستت بو پهدا ده که م.»

کچه شین هه لگه رابوو، خه ریک بوو بته قی. منیش وه ره ز بوو بووم.
له و کاته دا بیرم که وته وه، خو ئه و ناوه پریه تی له کومپانیا و خانه ی
بازرگانی. مادلینم گه یانده لای یه کئی له کومپانیاکان، به لام ئه و
بینچاره یه له وه ز عینکی وادا نه بوو که بتوانی به قادرمه کاندا سهر که وی.
گوتم:

«نازیزم وه ره سواری مه سعه دبین»

به مه سعه دچییه که م گوت:

«کاکه، زووکه.»

گوتی:

«ده بی بوهستن تا چوار که سی دیش دین، پاشان دهروین.»

هه رچه ندی که وه ستاین، که سی دی نه هات. کچه ره ش هه لگه رابوو،
ئاره قه تک له سهر و چاویدا ده تکا.

به خوا ئه گهر ده تانبینی فه قیره ی به چ ده ردیکدا چوو بوو،
جه رگتان ده بووه که باب! پنیه کانی جووت کردبوو و تاقه تی ده دایه
خوی. گوتم:

«مادلين، گيانه کهم، نازيزم، نازداره کهم، توزيکي دي خوت بگره،
ئيسټا ده تگه يه نمه ئاوده ستخانه»

ئو خه لکه زوره که وهک شالاو به ره و خوار و به ره و ژوور
ده چوون، شير پاکيک نه بوو بيت سواري مه سعه د بيت، خه ريک بوو
شيت ده بووم.

دواچار دوو کهس هاتن و دواچار سواري مه سعه بووين.
مه سعه د چييه که گوتي:

«نهومي چه ندهم؟»

بو ئه وهی قسه يه ک بکه م، گوتم:

«نهومي چواره م.»

له نهومي چواره مدا به پياده روشتين. سه يري ئه و ريبوارانه مان
ده کرد، تا دواچار ئاوده ستخانه يه کمان دوزييه وه. گوتم:

«مادلين گيان، وه ره، ئه وه ئاوده ست.»

به لام هه رچه ندهی هه ولم دها ده رگای ئاوده سته که نه ده کرايه وه،
قفليان دابوو. ئاخر له چ شوينيکي دنيا ده رگای ئاوده س قفل ده دري؟

چايچييه ک له وي خه ريکي چايگيران بوو، پيم گوت:

«کاکه گيان، ده رگای ئاوده سته که بوچی قفل دراوه؟»

گوتي:

«خو ئه وه ئاوده ستي گشتي نييه، هه موو ئه وانهي له و ده زگايه کار
ده که ن، ژووريان گرتووه، هه ر يه که ي کليليکيان لايه. هه ر کاتي
بيانه وي ده ست به ئا و بگه يه نن ده رگاکه ي ده که نه وه، کاتيکيش کاريان
ته واو ده بي ده رگاکه ي قفل ده ده نه وه.»

مادلینی بیچاره، وهک ژنیک بیهوی زگه کهی دابنی، خوی گرمول
کردبوو. دواچار توانای نه ما بوو. ته ماشام کرد به خه مگینییه وه
له پشت دهرگای ناودهسته که وه وهستا بوو.

ئیتر نه و کچه بیچاره یه چیتر نه یده توانی بر وا به ریتا. دهستی به
دهرودیواره وه گرتبوو، به گیان کیشانه وه خوی گه یانده سهر جاده که.
بیرم که وته وه که له «گالاتسلای» ناودهسته خانه یه کی گشتی هه یه.
به دوا ی ته کسیدا رامن کرد. نه و بیچاره یه خه ریک بوو له پردا
بته قیته وه، گرتمه وه و پیم گوت:

«مادلین گیان، نازیزه کهم، گیانه کهم، ههر توزیکی دی خوت راگره،
ئیستا دهگه یینه جی.»

ئیدی مادلین ناگای له خوی برا بوو، له نیو تاکسییه که دا نیوه بروح
بوو بوو. برده لای ناودهستی گشتی، گوتم:

«نازیزم زووکه، نه وه ته، نه وه ناودهسته.»

مادلین رویشت و گوتی:

«لیزه نابی، مالی خه لکییه.»

«قهیدی ناکا نازیزم، عهیب نییه.»

«نابی، ناتوانم.»

ناودهسته خانه یکی ترم که وته وه بیر. چووین تا ته کسییه ک بگرین،
به لام له به دبه ختی ئیمه دا نه و جاده یه یه کساید بوو. هیچ سه یاره یک
به ره و سه ره وه نه دهر و شت، دهبوایه به پیاده بر وین. بالیم گرت و
دهستم کرد به را کردن. نه و بیچاره یه ش چیدی نه یده توانی بروات،
نه یده توانی قاچه کانی لیک بکاته وه، ههر به زوری خوی به خویدا شور
کردبوو وه، نای دلداری، گوتم:

«نازیزم، یهک توزی دی خۆت رابگره و ئاگات له خۆت بێ، ئیستا دهگهین، ئهوهتا دهگهینه جی.» من هه ر خه ریک بووم ده مکوشی، ئیتر منی به جی هیشت و بینایهک ده رگا که ی کرابوو ده وه، خۆی کوتایه ژوو ره وه و به راکردن وهک بروسکه به سه ر قادرمه کاندا سه رکه وت.

ناخ... فه قیره ی هه ناسه یه کی به ره حه تی هه لکیشا بوو. چووم بۆ لای، ئه و داماره له سه ر یه کیک له پلێکانه کان دانیشبوو و ده سته ی به سه ری خۆیه وه گرتبوو و هۆن هۆن ده گریا. گوتم:

«باشه، خۆشه ویسته کهم ئیستا چه سایته وه؟ ئیستا هه سته، با برۆین.»

قۆلم گرت و بلندم کرد، شلپ و شلپ که وتینه ناو ئه و ئاره ی هاتبووه ده ره وه. مادلین ده گریا، هه نسکه هه نسکی بوو. گوتم:

«نازیزم، چیدی خۆت مه گره، بگری، گریان باشه، گه ر بگری ده چه سیته وه.»

مادلین هه یچ قسه یه کی له زار نه ده ها ته ده ره وه. که ها تینه وه ماله وهش هه ر قسه ی نه ده کرد. رۆژی دواتر جانتا کانی کو کرده وه و رۆیشت. هه ر ئه و رۆیشته بوو، چیدی مادلینم نه بینیه وه. ته نیا نامه یه کی بۆ نووسیم. ئه و نامه یه م هه ر له یاده، نووسیوی:

«ولاته که تان زۆر جوانه. ئیوه خۆش تان مروۆی میهره بان و میوانپه روه رن. ئای... خۆزگه ئاوده سته گشتیشتان ده بوو.»

به لی کاکه گیان، ده بی یه که مجار مه سه له ی ئاوده سته خانه گشتیه کان چاره سه ر بکه ن. تا ئه و کاته ی وه زعی ئاوده سته گشتیه کان ته واو چاک نه کری، هه ر کاری بکه ین بیسووده.

«ئیستا تینگه یشتی؟»

«تینگه یشتم!»

ٲاو شیتھی که هلهات

خه ریک بووم له «ٲه مین ٲوٲلو» هوه به ره و «کاراگوی» برٲوم. کاتی
که یشتمه سهر پرده که، دهنگی هاواریک بهرز بووه وه:

«ٲای، بیگره، هلهات...»

پاسه وانه کان دهستیانکرد به فیکه فیک لیدان و سه یرکردنی ٲهم
لاو ٲهو لا. خه لکه کهش برٲانه ٲهو ناوه و له گهل ٲه وان به ره و ژووره وه
دهچوون. هه موو له یه کدیان ده پرسی:

«چ خه به ره؟»

«چ بووه؟»

«دهلین شیتیک له دهستی پاسه وانه کان هلهاتووه.»

«کهس نازانی ٲهو پاسه وانانه چوٲن، هه ندی کات هه موویان
دهگرن و ٲیستاش وا راویان ده ٲین.»

یه کی لیم نزیک بووه وه، جا کوتی:

«ٲخوا ٲو سه یری عاقله کان بکه! خوا قبول ناکا، ره حمهت له
شیته کان، سه یرکه چوٲن هه موویان به ره و بان سه رده که ون!»

نه مزانی چ وه لامیکی بده مه وه. به ٲه دهب و نه زا که ته وه سه یریکم
کرد و که و تمه رویش ٲتن. هه مدیس پیاویکی دی لیم نزیک بووه وه،
که و ته قسه کردن و کوتی:

«مه سه له که وا به و ساده ییه نییه. کاکه دهلین له شیته ترسناکه کانه،
گویه تا ٲیستا چوار که سی کوشتووه! دهلین بگاته ههر یه کی هیرشی
ده با ته سه را!»

ئەو پياوھى لىم نىزىك بووھو، لەگەلدا كەوتىنە رىگا. نوكتەى خوش خوشى دەر بارەى ئەو شىتانه بۇ دەگىرامەو. نوكتەكانى زور خوش بوون، جا زور جوانىش باسى دەكردن. دەمى زور گەرم بوو. زور پىكەنيم. بە راستى مرقىكى رووخوش و قسەخوش بوو.

گوتى:

«بىگومان گوتى لى بووھە كە لە «شىتخانه» دا لە شىتەكانى پرسىو: «ئەوھە تۇ چەند كەسى؟» شىتەكەش پىي گوتبوو: «بفەر موو كە تۇ لە دەرھوھە چەند كەسى؟». «دواى گوتنى ئەو نوكتەيە، يەكىكى نىشان دام گوتى:

«بۇ نمونە سەيرىكى ئەو پياوھە بكە!»

سەيرىكم كرد، جا درىزەى دا بە قسەكانى و گوتى:

«كى نالى ئەو شىتەى رايكردووه ئەوھە نىيە!»

بەلى، راستى دەگوت، ئاخىر هىچ رووخسارى بە مرقى عاقل نەدەچوو. بە رىگەوھە دەرۆشت و لەبەر خويەوھە قسەى دەگرد. ماوھەك زور قسەى ماقولى دەگرد. دواى توزىك وەك بلى گوتى لە جوينىك بووبى، رووى گرژ دەبوو، جا دەستى دەگرد بە تەشەر هاويشتن و جويندان. گوتم:

«وھەك ئەوھەيە؟»

لە قسەكەم رايكرد. گوتى:

«وھەك ئەوھە نىيە، خوى خويەتى و لە كەسەش ناكە.»

گوتم:

«با پولىس ناكادار بكەينەوھە!»

گوتى:

«سهیریکی نهوه بکه. نا ئاوايه، بهم جورهيه!»

نهو پياوهی که هاوریکه م پئی نیشان دام، سهیرم کرد خیرا خیرا
به ریگاوه دهروات و پندهکه نی. کاکه له خومهوه رووم گرژ بووبوو،
ئاخر نهمه بهچی پندهکه نی، به پهنجهکانی دهستیکرد به حسابکردن.
دوایی دووباره کهوتتهوه ریگا.

«خویهتی، نهو شیتھی له دهست پۆلیسهکان هلههاتوووه نهمهيه!
دهبی هرچی زوووه خه بهر بدهین.»

گوئی:

«سهیرکه، سهیرکه، سهیریکی نهو دوو کهسه بکه، نهوه تا خه ریکه
به پیشماندا رت دهبن، باش سهیرکه، جا گوئیگره بزانه چی دهلین!»
نهو دوو کهسهی که خه ریک بوو به پیشماندا رهتیاں دهکرد، دوو
کهسی که ته و قهلهو بوون. به دهنگی بهرزوهوه دهدوان:

«هر نهوهنده بلی یهکی به په نجا قرۆش، نهوهک له دهستمان
دهرچی. دهبی پهلی بگرین و لهو پرده فرنی بدهینه خواری. دوایی برۆ
پیش سهوزه فرۆشهکه، جا بلی: «کاکي سهوزه فرۆش، دهسکی که رهوز
به چهنده؟»، نهوهک له دهستمان دهرچی، نهویش ببه له ته نیشیت
نهوهی پیشوو ههلیبواسه. نهوانی دی ماستهکانیاں هر له کیسه
دهکن و ناکه ن.»

به خوا نهو مرقفه نهخۆشانه گهر له کاتیکا پتویستت پینان بی،
یهکیکیانت دهستناکه وئ.

نهوهی دیشیاں به هه مان شیوه قسهی بو براده رهکهی دهکرد و
دهیگوت:

«جووتیاری، کاکه گیان، جووتیاری یه که مجار جووتیاری و
کشتوکاله، جا ئازادی. نابی بستنی زهوی بمینی و نهچیندری. من خوم

چوار پینچ تاکه گولدانم له و گولدانه ئاساییانه، له سهر باله خانهی
ماله که مان داناوه، توی پیاز و لوبیای سهوزم چاندووه. ئیستا وهره
سهیرکه چ پیازیکی گرتووه. ئه وهیه چاندن! ئه دی کاکه ئه گهر خه لکی
ئو شاره، هه موو له گولدانه ئاساییه کانی ماله کانیاندا پیاز بچینن،
ئیدی ئه و کاته بوچی هه موو شاره که تووشی تهنگوچه له مهی پیاز یان
خه یار ده بن؟ خه لکی هه ر ئه وهنده ده زانن بلین «نازادی!»، ئاخیر
نازادی قسه یه ک نییه که...

ئه گهر کاتیک له هه موو شاره که لوبیای سهوز نه بی، پیاز و خه یار
نه بی، بینگومان نازادیش نابی؟»

ئه وه که ی دیان بی ئه وهی گوئی له قسه ی برادره که ی بی، گوئی:

«کاکه گیان قامچی... قامچی... ئه و میلله ته به بی قامچی پیاو نابن و
والسلام. باو با پیرانمان له خویانه وه نه یانگوتووه، قامچی میوه ی
به هه شته!»

له بهر ئه وهی هه ردووکیان پیکه وه قسه یان ده کرد، قسه کانیان
تیکه ل ده بوون، بویه به م جوړه ده که یشته گویمان:

«یه که مجار یاسای بنچینه یی. لوبیای سهوز کاکه گیان، خه یار. ئه و
خه لکه که هه قیقه ته که نازانن، ئه و سه گبابانه لنگیان بگری و... ده بی
که سنی له بهرده م ریگای ماله که ی خوی که رهوز بچینن... ده بی توور
بچینن...»

به برادره که مم گوئ:

«شیته کان یه ک بوون یان دووان؟»

گوئی:

«نازانم.»

گوتم:

«ئەوانە ھەردووکیان شیتن، دەبی ھەر ئیستا خەبەر بدەینە
پۆلیس!»

لە پلیکانەکان دەھاتینە خواری، تا خۆمان بگەینینە پۆلیسخانە. لەو
لاوە ژنیکی زۆر جوان دەیویست بە پلیکانەکاندا سەرکەوی. ھەوا
گەرم بوو. خانمەکە جلیکی جوانی لەبەر بوو. دوو پیاویش لەپشت
خانمەکەو بەرەو سەرەو دەھاتن، لەپشت خانمەکەو دەرویشتن،
ھەتا چەمابوونەو و دەیانویست لەژێر دامەنیەو سەیری بکەن و
دەیانگوت:

«سەیرکە، ئەو بیئینسافە چی کردووە.»

«خوایە، لەسەر سنگی بخەوم و لەدواویش یەکیکی بۆ لێدەم!»

«ئای، جەرگم»

لەسەر پلیکانەکان ھاواریک بەرز بوووەو، خەلکی پڕژانە ئەو ناوہ.
ھەموو لە دەوری خانمەکە کۆبوونەو. خانمەکە بە جانتاکەیی لە سەر
و کەللەیی ئەو دوو پیاوہی دەدا و ھاواری دەکرد.

گوتم:

«خوایان... شیتەکان ئەوانەن. دەبی ھەرچی زووہ خەبەر بدەینە
پۆلیس!»

کۆمەلە خەلکیکی دی لەپشت ئاسنی بەندەر کۆبوو بوونەو و
چاوہری بوون دەرگاکە بکریتەو و سواری کەشتییەکە بین.
برادەرەکەم گوتی:

«گویی لەوانە بگرە.»

گویم لیبوو ژنیکی و میردەکەیی ھەراوھوریایان بوو. میردەکەیی
دەیکوت:

«به خواهه لديم، به خوا روو له كيو و بيابان دهكهم.»

ژنه دهيكوت:

«مهگه ر پيشيان لئ گرتووي، نهوه جاده و ربي دريژ. وا دهزاني
توحفت بو هيناوم. چي زوره، ميرد زوره.»

كاكه پياوهكه گوئي ژنه ي گرت، ژنه به هاوار هاوار سهركهوت و
دهستي كرد به دادوبيداد و له خووه قسه كردن. برادهر كه م گوئي:

«زووكه، با بروين، نهگه ر نا به ناوي شاهيدييهوه رامن دهكيشن.»

خيتر خيتر له شهركه دور كه وتينهوه، ههتا له سه ر پليكانه كانيش
هاواري دهچووه ناسمان. سهيريكي سهروترمان كرد، تاكسي له بهر
گاز ديار نه بوو، به ويستي خوشي دهروبي، قاچي ژنيكيش له
په نجه رهي تاكسييهكه هاتبوو دهروهوه و پني له دهركا و په نجه رهي
دهكووتا و دادوبيدادي بوو:

«ئاي بردميان... دهيانه وي بمفرينن... ئاي، بگه نه دادم.»

ئاخر ئاده مي عاقل بهو روژه رووناكه، بهو به زموره زمه ژن
دهرفيندرئ؟ گوتم:

«حه تمه ن نه وانيش شينن، دهبي زوو خه به ري پوليس بدهين.»

دوسته به تواناكهم دووباره ده رباره ي شيته كان دهستي به
نوكته گيرانه وه كرده وه، نوكته كان ي زور خوش ده گيرانه وه، من هر
قاقاي پيكه نينم بوو. له وهه رايه دا بووين، دوو پاسه وان دهستي
ره فيقه كه ميان به سته وه و گو تيان:

«چون رويشتي ها؟ يه لا به پيشمانكه وه!»

دوسته كه م گوئي:

«باشه، خوا حافيز، به نده ئيدي مه ره خه س دهيم.»

ویستم به دوایدا برؤم، برؤم بو نه و جیگایه‌ی نهویان ده‌بردی
به‌لام نه‌متوانی. گوتم:

«خواحافیزت بی، دوستی خوشه‌ویستم.»

هه راجی ئه مریکی

پیری به یاننیه که ی هاته وه سؤراغم:

«تو هیشتا که خه والووی.»

«هه وا سارده، سؤپاکه ش دانه گیر ساوه.»

«هه لسه، چایه کی گهرم بخوره وه، گهرمت ده بیته وه!»

«نه وت نییه، هه تا ئه گهر هه شمبئ، شه کر و چام نییه.»

«تو مروقیکی زور سهیری، دته وی هه ر یه کسه ر بته که مه

خاوه نسامان.»

«من دل و ده ماغم نه ماوه، توش هه ر خه ریکی گالته و به زمی

خوتی.»

«به جدیمه، دته وی له ماوه ی ده رۆژان بته که مه خاوه نی سامانیکی

زور؟»

ئیسنا ئه وه ی له چیرۆکه که ماوه ته وه، دته وانم به ئاسانی بۆتان

بگیرمه وه:

پیشنیاره که ی که مالم قبول کرد و چووینه مالی باو کم.
ورده واله کانمان ریکخست و که مال لورییه کی هینا، هه رچی که لوپه له
شروشه پریوه کونه کانی مال هه بوو، له لۆریمان بار کرد و بردمانه
ماله که ی من. باو کم فه قیره ی وه ک ئه وه ی دز چوو بیته ماله که یه وه و
له دوی خوی دهستیکی پینداگیرابئ، وه های ده هاته به رچاو.

رۆژی دوی ئه وه ی که که مال چاره که ی ئاماده کرد بوو، له رۆژنامه
بلاو کرایه وه.

«هه راجی که لوپه لی نه مریکی»

«له رینکه وتی سیویه کی مارتی هه زار و نو سه د و په نجاو چوار
کاتزمیر دهی به یانی، له شه قامی فلان، له گه ره کی فلان و له خانووی
ژماره فلان. که لوپه لیکي زوری گرانبه های چاودیزی نه مریکی «مستر
نارتولد پای» که پسرپوره له رینکستن و نه هیشتنی جگه ره کیشان و
له دوره یه کی نه مریکی گه راوه ته وه، دهیه وی له رینگی هه راجه وه
بیانفروشی.»

روژی هه راج، نهو خه لکه ی له به رده م ماله که وه ستابوون، له به رده م
هیچ ناهه نگیکی موسیقا و سینهما و تیاترو خانه یه ک نه مدی بوون.
خه لکه که ئوتومیله کانیا ن له پشتی کولانه که وه راگرتبوو. خانووه که پر
پر بوو بوو. له کولانه کانیش خه لکی وه ستابوون، رینگی هیچ نه بوو.
دهرزیت هه لدابایه، نه ده که وته سهر زهوی.

نهو هه موو پیاره! نهو هه موو ژنه! خانمیک پالتویه کی له به ردا بوو.
هه ر به چه ک شتی ده کری. به راستی هه ر بیرم له وانه نه کرد بووه وه.
به که مالم گوت:

«که مال، نابروومان ده چی.»

که مال گوتی:

«نیستا نارامت هه بی، دواپی دهرده که وی نابرووی کی ده چی!»

هه راجیبه که دهستی پی کرد. که مال داری هه راجیبه که ی به
دهسته وه گرت و چووه پشت چوار پای هه راجیبه که وه. دهنگی که مال
به رز بووه وه:

«دوو پارچه قه نه فه و چوار موبیل، له گه ل «kroehler» کان.»

قه نه فه و موبیله کان له مالی باوکه وه هینا بوومان، له که لک
که وتبوون، به که لکی دانیشتن نه ده هاتن!

که مال دریزه‌یی دا به قسه‌کانی:

«خوشک و برایانی به‌ریز، فەرموون سەیری «kroehler» کان و
رووی قەنەفە و مۆبیلەکان بکەن. قاپوقاچاغی زۆر چاک و بیوینەیی
چاودیری ئەمریکایی «مستەر ئارنۆلد پای»، پازدە هەزار لیرە.»

چاوەرێ بووم زریانی قاقای پیکەنین هۆلەکە بلەرزینی، بەلام بە
پێچەوانەیی چاوەروانی من، دەنگێکی ناسک و هیمن لە هۆلەکە وەلامی
دایەو:

«۱۵۰۰۰»

«۱۶۰۰۰»

«۱۷۰۰۰»

«کریارانی بەریزا! مۆبیلەبیوینەکانی «مستەر ئانۆلد» بە حەقە
هەزار لیرە، یەک... حەقە هەزار، دوو... حەقە هەزار.»

«۲۰۰۰»

که مال به لاچاویکه‌وه سه‌یری کردم:

«خوشک و برایانی به‌ریزا! فەرموو سەیری «kroehler» کان
بکەن، یەک... بیست هەزار، پیروۆرت بی!»

مۆبیلەکونەکانی باوکم، بە بیست هەزار لیرەیی کاش فرۆشران. بە
خوای چەرچیەکان بە بیست لیرە نایکرن، ئەو مۆبیلانەیی هەموو
سپرینگەکانیان مردبوو و هی زەمانی «زووورنا» بوون، بە بیست
هەزار لیرە فرۆشران! باپیرەیی خوالیخۆشبووم لە سەردەمی
خوالیخۆشبوو «سولتان رەشاد» دا کریبوویی و لەسەری دادەنیشت.

که مال بەردەوام بوو:

«میزی پلاستیکی نانخواردنی ژنی سارزند ئارنولد»، کریارانی
به ریز، بهرموون سهیری بکن. میزی چاکه، نییه له و شیویه
دروست کرابی. دهلی به نو هزار لیره؟»

«۱۰۰۰۰»

«۱۱۰۰۰»

که مال دهستی پی کرد:

«یهک... یازده هزار، دوو... یازده هزار، خانمان و بریانی به ریز،
فهرموون میزی چاک و سه له سه پلاستیکی بینگرد و
دروستکراوی ئه مریکی. که سی دی نه بوو؟ سی... یازده هزار،
پیروزت بی، خیری لی بیینی.»

له بازار گه رمییه میز، کورسی شکاو و سه سیره کونه، هزار
لیره هزار لیره بهرز ده بووه وه. خانمکی به ریز که هموو گیانی
په په ره بوو، به خیرای و به هه ناسه برکیوه هاتبووه سو راخی ئه و
موبیلانه ی که که میک له وه و پیش فروش را بوون. پیمان گوت که
فروشراون:

«ئاوا زوو، چ هه یقه، کن کری؟»

«خیزانی ستار.»

به چاویدا دیار بوو کریار بوو، له داخا ئه و بیچاره یه...

«من نیستا تا قمی نانخواردن ده کرم، تا چاوه کانی پی کویر بی، تا

دیق بکا!»

له بیئاگاییدا وهک یه کنی گری گرتبی و داوای یارمه تی بکا، هاواری

کرد:

«بیست هزار لیره.»

خیزانی ستاریش به بی باکییه وه، نرخه که ی زیاد کرد:

«بیست هزار و دوو سهد لیره!»

پیاویک که له نزیک خیزانی ستاره وه وهستا بوو، به دهنگیکی ترسناکه وه گوتی:

«ئه زیزم، ئه وهنده ناهینی.»

«چی؟ ده لینی ئه وهنده ناهینی؟ به راستی زور بیته قلی! ئه وانه مالی «مستر ئارنۆلدی ئه مریکی» یه، به بیستوسن هزار لیره.»

«۲۵۰۰۰»

که مال وهک ئه وهی به زهیی پیدا هاتییته وه، قه زیه که ی هر له وی برانده وه:

«یهک... بیستوپینج هزار لیره، دوو... بیستوپینج هزار لیره، سی... بیستوپینج هزار لیره، پیروژه ئینشائه لا.»

ئه گهر سه وداکه کو تایی نه هاتبایه، له وانه بوو نرخ ی کورسیه شکاوه کانیش بگه یشتبایه ته هزار لیره!

که مال به رده وام بوو:

«کریارانی به ریز، خانمان و برایان! چرای پایه داری ئوتوماتیکی، هزار لیره.»

ته ماشام کرد، له مالی باو کم چرای وه هام نه دیتبوو. که مال بو ماوه بی به گوچانه کونه که ی باو کم هینایی و بردی!

«چرای ئوتوماتیکی پایه دار، سی هزار و سی سهد لیره!»

ئه و خانمه ی که چرایه که ی کری، به دهستییه وه گرتبووی، ده یگوت:

«سەيركە، چەند جوانە! دەلىنى بۇ ژوورەكەى ئىمە دروست

كراوۋ.»

خۇشى بەزمەكە لەوۋەدا بوو كە سىرە گەيشتە سەر دۇشەك و
نۆينەكان. دۇشەكەكان ھەموو پارچە بە مووۋەكانيان دەرھاتبوو.

كەمال دارى ھەراچەكەى بە دەستەوۋە گرت:

«كۆريارە بەرىزەكان! نۆينە تايبەتەكانى «مستەر ئارنۆلدى
ئەمىرىكى». نۆينەكانى «كانوچوئى» ماركەى «ھالىوودە»، بە سى
ھەزار لىرە!»

نۆينەكانىش بە پىنج ھەزار لىرە فرۇشران.

دواى كەلوپەلە كۆنەكانى مالى باوكم، نۆبەى پروبوژگورەكانى
خۇم ھات. نەك ھەر كەلوپەلەكانى مالهوۋە، ھەتا دەرپى كورتەكەشم
فرۇشرا، ئەو شتانەى كە ھەرگىز مروۇف خەيالى بە لايدا ناروا. لەو
وہختەدا كەمال يەخەى گرتم و لای ھەمامەكە بە گوئىمدا چپاندى و
گوئى:

«يەلا، خۇت رووت بکہوۋە!»

گوتم:

«بوچى؟ بە نيازى چىيىت؟»

گوئى:

«يەلا، پەكت ناکەوئى، ھەرچى لەبەرتدایە بېھىنە. دەرپىئەكەشت
لەبەرکەوۋە، دەيفرۇشم، دواى يەكىكى تازەت بۇ دەكرم.»

ھەرچى لەبەرمدا بوو ھىنام و كەمال دەرگای ھەمامەكەى لەسەر
قفل دام و بەندى كردم. وەك مندالى تازە لە دايك بووم لى ھاتبوو.

لە دەرەوۋە دەنگى كەمال دەھاتە گوئىم:

«كړياره به ريزه كان، خانم كان، برايان، پانتولي پسيپوري نه مريكي
«نارنولد پای». سهد له سهد «راستيكي توني» بيگه رده، سهرنه ژنوكاني
و به رده لنگه كاني به جوركي تايبه تي و به به ني تايبه تي چنراوه. به
پينج سهد ليره.»

«٦٠٠»

«٧٠٠»

دواي پانتوله كه م، نوره ي فانيه و دهرپي كه م هات.

«دهرپي كورتي پسيپوري نه مريكي «مستهر نارنولد». له نايلوني
ته واوه، ته نيا دوو جار له بهري كردووه. په نجا ليره...»
دهنگي ژني هاته گويمه وه:

«كړياراني به ريز، دهسته سري تايبه تي «مستهر نارنولد»، به سي
ليره.»

«پينج ليره!»

«حهوت ليره!»

«ده ليره!»

«يهك... ده ليره، دوو... ده ليره! سي... ده ليره. پيروزت بي!
خانمان و براياني به ريز هه راجي نه مرومان ته واو بوو.»

دواي نه وه ي دهرپي كورته كه م و دهسته سره كه م وهك خهلكي لايان
وابي ئالتوونيان كړيبي فروشرا، له دهره وه هه راوهوري اي خهلكي و
دهنگه دهنگي ئوتومبيله كانيان به رز بووه وه. هه ر كه سه و نه و شتانه ي
كړيپووي باري كرد و رويشت.

پاش نيو سعات، دهنگه دهنگ نه ما. له و ديوي دهرگاي هه مامه كه وه
بانگي كه مالم كرد و گوتم:

«بهس درو بکه، به ستمی!»

«باشه، ۲۴۷۰۰۰ لیره که و ته گیرفان.»

«بژی که مال! نیستا واز له درو بینه، له سه رمانا رهق بوومه وه.»

«نارامت هه بی، فانيله، ده رپنی کورت و جلو به رگت بو ده کرم و

ده گه ریمه وه.»

که مال رویشت، سه عاتیکی پیچوو نه هاته وه، دوو سه عاتی پی چوو

هر نه هاته وه. دهسته کانم خسته سه ر پییه کانم و گیانم که و ته له رزین.

شهو داهات و که مال هر نه هاته وه.

ئهوا ئه مرفو دوو روژه له همام ماومه ته وه. هیچی نه ماوه

بمبهستی. ئه گه ر بتوانم ده رگا که بشکینم و بیمه ده ره وه، ئهوا هه موو

به شیتیم ده زانن. ئه گه ر نهوت هه بی خوم ده سووتینم. ئه و چه ند دیره

له همام، نیستاش وا وه ک داربی ده لرزم و زوری نه ماوه بمبهستی،

ده نا ده منووسی که چی به سه ر که مالدا هاتوو، نه وه کا ژیر ئوتومبیل

که وتبی...

نوکه و به لایه کی وای به سه ردا هات، به خوا حه یف که مال؛ له

هاوری چا که کان بوو.

حەلالزادە

ئەو شتانەى لە ژێرەو وە ویستتان بیانخویننەو، ئەو شتانەن کە یەکی لە دۆستەکانم دەربارەى من بە دۆستىكى دیمى رادەگەیان. بە هەمان شێوە دۆستانى ئێوەش، سەبارەت بە ئێوە دەدوین لەلای دۆستانى دیتان. ئێوەش دەربارەى دۆستەکانى خوتان هەموو ئەو شتانەى بەرچاوتان دەکەوئ، بە دۆستەکانى دیتان دەلین.

«نابیت لە هەقیقەت لا بدەین، بە راستى مەرفئىكى چاکە، بەلام نازانم بلیم چى، خۆپەرستە، وا نییە؟ خەيال نەكەىى من شتى خراب لەبارەى ئەو وەو بلیم، هەرگیز، شتى وا نییە، بەلام چى دەكەى؟ لە قازانجى خوى بەولاو - هەرچەندە زیانى هەبى بۆ كەسى دى - هیچى دى ناوئ. دەزانى من لە چیدا بە خرابى دەزانم؟ وەك دیارە مەرفئى چاك و دلپاك ئەو وەیه كە دۆستایەتى بزانی، ئەو زىرەكى و هوشمەندییەكەى ئەو وەیه كە هەر لە فكرى خۆیدا، ئەگەر نا بە راستى مەرفئىكى دلفراوانە، بەلى راستە. بە راستى نووسەرىكى باشە، نووسینەكانى یەك لە یەك چاكترن، بەلام سوودى چىیە؟ ئەو شتەى دەینوووسى چىیە؟ تۆ تا ئەمەرق دىوتە لە شتى پەرت و بلاو زیاتر هیچى دى بنوووسى، ئاخىر گالتەبازى نابیتە نووسین، هەر برۆ مەكتەبەكەى بزانه لەو هەرایەى سەر دەردەكەى. قسەكانم بە خرابى وەرنەگرى! بە راستى هاوڕیمە، بە راستى مەرفئىكى رێكە، بەلینەكانى بەلینن، لەوانە نییە بە پاشەملە قسە بكا. بەكورتى مەرفئىكى جىگای باوەرە، بەلام نازانم بلیم چى؟ حسیب و كتیبى تەواو نییە، تەنیا دەیهوئ گویت لى بگرئ و دواىی گالتەت پى بكا و شتەكە خوش بكا. بەلام نەكەى قەرزى پى بدەى، دواىی دەگەیهكى وات لى دەدا، نەبیتەو و سەرەخۆت. ئاخىر شەرەفى مەرفئ تەنیا باشییه! قسەى بەتام و

شیرینیش له جینی خوی، ده بی مروف پینش هه موو شتیک پابه ندی
 شهرف بی. مروفینکی دهست و دلکراوهیه، تا بتهوی لوتیه، به راستی
 له و شتانه دا عهیبی نییه، به لام یارمه تی و به خششی ئەو بیحسابه.
 ئەگەر قله زهیتونیکت بداتی، ئەوا دهیهوی تهنه که یه ک روونی زهیتونیش
 بخاته کیسه که ته وه. لوتیگه ری ئەوهیه که... خه یال نه که یته وه... به
 راستی من زور په یوه ندیم له گه لیدا به هیزه، دهنه ئەگەر په یوه ندیم
 له گه لیدا نه بی، چ ئیشم ههیه ئەو قسانه ی له باره وه بکه م، وا نییه؟
 خنس به چه نییه، پاره خه رج دهکا، گیانی هاوړیکه ی له خوی
 نارهنجینی، به لام ئەگەر سه رنجت دابی هه مووی ته نیا له پیناوی
 بهر ژه وه ندی خویه تی. تو خوت باش دهزانی گچکه ترین قسه ی نییه،
 به راستی ئینسانیکی چاکه، ئەگەر به هوی ئەوه وه خیریک به م و به و
 بگات، هه رگیز پنی ناخوش نییه، ئەوانه راستن، به لام سه یرت کردوه
 یان نا؟ خوی باش دهزانی، هه مووی به دهردی خوی دهخوا، داستانی
 ئەو گایه یی دهزانی، ده لین گایه ک هه بوو پینج سه د کیلو وینجه ی
 دهخوارد، جا به له قتانیش پینج تنوک شیری نه ده دا.

ئەو رووخسار و بالایایه ی ئەویشم وه ک ئەو گایه دیته پینش چاو.
 باوه رتان هه بی له برام زیاتر دوستایه تیم له گه لی ههیه، به لام حه یف
 که وا حه سووده! دوا یی توش سه یرکه! زور حه سووده، به نزیکترین
 هاوړیم حه سوودی ده بات، نازانم له مه به ستم دهگن یان نا؟»

«بوچی؟ من باش له مه به ستت دهگم، منیش زور هاوړیمه، یه کیکه
 له و چه ند که سه که مانه ی که من زور په یوه ندیم له گه لیدا ههیه، ده توانم
 بلیم هه تا له برام زیاتر دوستایه تیمان ههیه.»

«دهزانی له چیشدا زور خوشمدهوی؟ هه رچی رقه به ردی ههیه له
 دلی ئەو فه قیره دا نییه، به لام نازانم ئەو فیلبازییه چیه ههیه تی؟ ئەگەر
 به خوی بلینی، ئەوا ده لی «نه زا که ته!»، به لام ئەو کلاوانه ده چنه سه ری
 کیوه؟ فیلبازیکه له و فیلبازانه نییه، ئەگەر راستیت دهوی من ته نیا له و

شتهيان نه فره تي لي دهگه م. به خوا باوهرکه زور برادره مه. به راستي
ئينساني چاکه و دوستي هه موومانه، نه وه راسته، به لام حه تمه ن توش
سه يرت کرده، ناگري ژير کايه. کاتي له پيش تو بي باسي تو دهکا،
باسي چاکه ي تو دهکا، به لام خوا دهزاني چي له ژير سه ره و چون
له پشته وه دهستت ده به سستته وه، نه و خوره وشته ي به راستي زور
ناشرينه، من زور له و جوړه که سانه تووره ده بم.

توش هه ر وه کوو من چاک ده يناسي. به راستي هاوړني وا، که م
به دهست ده که وي. تا ئيستا نه بينراوه هه قي که س بخاته ژير پنيه وه،
هي وا هه يه هه ر فکري خوي پي باشه و هيچ سوود له هاوړيکاني
وهر ناگري، وا نه زاني هه ر ته نيا له هاوړييه تيدا به م جوړه يه، هه ر
سوود و قازانجي تايبه تي خوي له بهر چاوه، به زه يي به باوکی
خوشيدا نايه ته وه، وا نه زانن من به خراپه باسي ده که م، هه رگيز...
وهک گوتم ده بي بليم مروفيکي به شه ره فه، به راستي ئينسانيکي
شه ريفه، به لام... سه یرکه... نه وه خوشي هات. هه ي، هه ي، هه ي،
قوربان نه وه له کوئ بوويت؟ نه وه سه عاتیک ده بي باسي چاکه ي تو
ده که ين. بيئاگايانه نه يانگو تو وه: 'مروفي حه لالزاده به سه ر قسه کاندا
دي'.

وینه و پروونکردنه وه

ئەو لە ژبانی خۆیدا سەلماندی، کە مروفیکی سەدەیی بیستەمە.
ژبانی ئەو لە گەل وینە و پروونکردنه وه کاندای دەستی پێ کرد، هەر بە
وینە و پروونکردنه وه ش کۆتایی پێ هات. خەلکی بە هوی ئەو
ئاگادارینامەییی لە رۆژنامه کان بلای کرایه وه، لە لە دایکبوونی
«گوچرمان چین» ئاگادارکرانه وه.

«لە دایکبوونی پیرۆز»

شەوی رابردوو «کاک نوری چین و خیزانه کە» کورپیکیان بووه
و ناویان ناوه «گوچرمان».

پیرۆزبایی لە دایکبوون و داوای تەمەنیکی درێژ بو ئەو ساوایه
دەکەین.

کاک «نوری چین» هەر بەو ئاگادارینامەیی نە وه سستا و بو چاو
پروونکردنه وه، دە یویست بە هەموو دانیشتوانی گۆی زهوی بە زیندوو
و مردوو وه، دە سته گولی مروفایه تی بە «گوچرمان چین» پیشکەش
بکات و خەلکی بە لە دایکبوونی ئاگادار بکاته وه. هەلسا
ئاگادارینامەیی کی دی لە رۆژنامه بلای کرده وه و پروونی کرده وه:

«سوپاس»

بە بۆنەیی ئە وهی جەنابی بە ریزی دکتور فلان «پسپۆری مندالبون
و نەخۆشی ژنان»، هەنگاویکی نە شته رگه ریی چاکی نا بو لە دایکبوونی
کورپه که مان «گوچرمان» و ژنه که می بە شتی وه یه کی جوان و لیزانانە

له مەرگ پرزگار کرد. ئەو دکتۆره بە توانایه، شایه نی سوپاسه و و به
هموو هاولاتییه به پرێزه کانی ده ناسینم.

نووری چین...

«گوچرمان» بووه پینج سال. پوژیک که له بهردهم ده رگا یاری
ده کرد، بزر بوو. کاتی دایکی و دراوسێکانی به دوا ی ئەو ساوا یه دا
ده گه ران «کاک نووری» وینه یه کی چوار به شه شی «گوچرمان» ی
دابوو له پهری ئاگادارینامه ی پوژنامه کان:

«بزر بوون»

«گوچرمان چین» خاوه نی ئەم وینه یه یی سه ره وه بزر بووه. هر
که سیک ئەوی بینووه یان شوینه که یی ده زانی، با به ناوی
مرۆژ فایه تییه وه یارمه تیمان بدن و به م ناو نیشانه ئاگادارمان بکه نه وه.

ناو نیشان...

کاتی «کاک نووری» گه یشته وه مال، ده میک بوو «گوچرمان» له
پوژنامه کان سه یری وینه که یی خوی کرد بوو، ئەو دلی به وانه زور
خوش بوو!

هر دوا یی ئەوه ی ئەو هه له یان بو ریکه وت و هاتنه وه ی
«گوچرمان» یان به هه له ده زانی و ئاگادارینامه یه کیان دا به
پوژنامه کان:

«ناهنگی سوننه تکردن»

له رېښه وتی دوی مانگی نیسان، رږزی شه ممه، کاتر میر هه شتی
شه، سوننه تکر دنی «گوچرمان چین» ی کورمان ده ست پین ده کات.
له خزم و دوستانی به ریز داوا ده که یین، به شداری نه و جه ژنه مان بکن
و سهر فرا زمان بکن.

ناونیشان...

نووری چین و خیزانه که ی...

دوای ته و او بوونی شاهنگی سوننه تکر دنه که، به به هانه ی سو پاس
و ناساندنی دکتور به خه لکی، ناگادارینامه یه کیان دا به رږژنامه کان و
جاریکی دیش ناوی «گوچرمان» له رږژنامه کان دهر که و ته وه.

دوایی ماوه یه ک «گوچرمان» رینگای قوتابخانه ی گرته بهر. «کاک
نووری» دهر باره ی بلا و بوونه وه ی وینه و پروونکر دنه وه ی کور په که ی،
هیچی به ده ست نه که یشته وه و زور پینی دلگیر بوو.

دوایی نه وه ی کور په که ی گوره بوو، که یشته ته مه نیک که ده بوایه
خوی بریار له سه ر شته کانی خوی بدات. «کاک نووری» نارامی له بهر
برابوو و تاقه تی نه وه وه زعه ی نه ما بوو. به ناوی کور په که یه وه نه م
ناگادارینامه یه ی خواره وه ی بلا و کرده وه:

«له نمره کانی قوتابخانه که و تووم»

کاغه زی پروانامه ی خویندمن ون کردووه، له بهر نه وه ی هیچ
شتیکی دیشم نییه، بویه به که و تووم ده ژمیرن.

«گوچرمان»

«گوچرمان» وهک چه لالزاده کانی تری خیزانه که بیان ریگای باوکی
گرتوه. زور به ناسانی سوودی له وینه و روونکردنه وه کانی
وهردهگرت و له سهری بهردهوام ده بوو.

له مانگیکا دوو ناگادارینامه‌ی ونبوونی پیناس و کارنامه و شتی
تری دا به روژنامه کان، به لام له راستیدا نه هیچ بزر بوو بوو نه
هیچیشی لی پهیدا ده بووه وه.

«مژده‌یه کی تاییه تی»

له روژی سیشهمه، له نیوان مهیدانی ماکسیم و وهزاره تی جهنگدا،
جانتایه کی دهستی که چوار هزار لیره‌ی کاش و نزیکه‌ی پینج هزار
لیره‌ش کاغزی به هادار و شتی دی تاییه تی تیا به و بزر بووه. داوا
دهکم هر که سیک دوزیویه تیه وه، با پاره کان وهک مژده‌یه کی بق
خزی بین و کاغز و سه‌نه د و شته تاییه تیه کانی دیم بق بگه رینیتته وه.

ناونیشان...

گوچرمان چین...

دووسنی مانگ جاریک ناگادارینامه‌یه کی به ناوی «کاغزه
به هادار هکان»، «سه‌نه ده کانی مولک»، «مه‌دارکی شه‌خسی» و

«مژدهیه کی تایبتهی» له رۆژنامه کان بلاو ده کرده وه. «کاک نووری»
به کوره که ی ده گوت:

«نابین ئاگاییت له وینه و پروونکردنه وه کانت ببری، به هر
شیوهیه ک بیت ده بی فکری خه لکی بق لای خۆت رابکیشی، نابین هه لی
ئه وه یان بی بده بی فه رامۆشت بکه ن.»

ناوی «گوچرمان چین» له ئاگادارینامه یه ک له دوای یه که کان و
هه مه جۆره کانی رۆژنامه کان، له هۆشی خۆینه ران نه خشی به ستیوو.
خۆینه رانی رۆژنامه کان، تیکرا بی ئه وه ی بزانت «گوچرمان چین»
کینه و چ کاره یه، به ناوه که ی ئاشنا بووبوون.

ئه گه ر له جیگایه ک خۆی به خه لکه که بناساندایه، یا له کورینکا ناوی
«گوچرمان چین» به اتبایه. زۆربه ی ئاماده بووان به هۆی ئه وه ی به
ناوه که یه وه ئاشنا بووبوون، دوو چاری بیرکردنه وه نه ده بوون.

«کاک نووری» هه ر وه ی به رز بوو، ئه و کاره شی راید په راند به
چاکی به ره و کوتایی ده چوو. به هه ر شیوه یه ک بوو، به قه رز
«گوچرمان» ی ره وانیه ی پاریس کرد و دوایی چل رۆژ «گوچرمان»
که پارهی لی برا بوو، گه رابوو وه ولات. «کاک نووری» ش کاریکی
وای کرد که ئه و ئاگادارییه له رۆژنامه کان بلاو بیته وه:

«سه رکه وتنی دره وشاوه ی لاویکی تورک»

«کاک گوچرمان چین» که یه کینکه له لاوانی خۆشه ویست و
زانایانی ولات، دوایی کۆمه لی لیکۆلینه وه و توێژینه وه ی ورد و دوور
و درێژ، به کۆمه لی زمانی ئه وروپیی کۆ بوه ته وه و ئیستا دوایی
سه رکه وتنی کاره که ی ده گه رپته وه ولات. پیرۆزبایی له سه رکه وتنی
ئه و لاوه خۆشه ویست و زانایه ده که یین.

خويته رانى رۇژنامەكان، رۇژىكى دى چاويان بەو كارتەى بووك
گواستنه وه (كه تا خواره وهى نه خشابوو) كه وت، نووسرابوو:

كاك «گوچرمان چين» خاتوو «سوگى جان»ى نيشانه كردوه...

گوچرمان بۇ ئەوهى بتوانى وينه و روونكردنه وهى له رۇژنامەكان
بلاو بكاته وه، چەند كچىكى گورى. هەتا دواچار رۇژىكيان يەككيانى
به ملدا هات، ئيمه به هوى رۇژنامەكانه وه زانيمان. ناونيشانى
ئاگدارينامه كه وهها بوو:

**«كاك «گوچرمان چين» له گەل خاتوو «زەكيە زەنگولە چيان» دا
زەماوهنديان كرد.»**

كاك «گوچرمان» وا ديار بوو كه به شتىكى گرنگى وهرگرتبوو،
سوودىكى زورى له وينه و روونكردنه وهكانى پيشووى خوى
وهرگرتبوو. بويه ئەمجارهش له رۇژنامەكان ئەو باسهى خواره وهى
به سەردىرى «مال و خيزان» دەر باره بلاو بووه وه:

خاتوو «زەكيە زەنگولە چيان» كه كچى يەكى له خيزانه ناسراو و
بەريزهكانى شاره، له گەل كاك «گوچرمان چين» كه يەككه له لاوه
خوشه ويست و لينهاتوو هكانى ولات، زەماوهند دهكەن.

ئاهەنگى بووك گواستنه وه كهش به ئاماده بوونى كومهلى له پياوه
بەريزهكان، كه سايه تيبه ناسراوهكانى سوپايى و ئەنجوومه نهكانه وه
دەين و ئاهەنگى شادى تا دوايى نيوه شهو بهردهوام دهبيت.

بەم بۆنه يه وه پيرۆزبايى و داوايى ژيانىكى خوش بۇ ئەو لاوه
دهكەين.

به لئ، ئيمه به هۆي رۆژنامه كانه وه له تهواوي ژيانى ئه و ئاگادار بووين، هه تا شته بچووكه كانيشى. خوا سى كور و كچىكى پى به خشى. يه كى له كوره كانى كه وته نيو ئاوي كولا وه وه. هاوسه ره كه شى جاريك به هۆي مندالده وه، جاريكى ديش به هۆي نه خوشى مابه سيرييه كى تونده وه، كه وته ژير ده ستى نه شته رگه ره شاره زا و به توانا كانه وه. جاريكى دى تووشى نه خوشى ئه وه بوو بوو شتى له بهر چاودا گه وه ده بوو، بۆيه چاويلكه ي له چاو ده كرد. به چه قو ده ستى برى بوو. رۆژيكي دى ديسان نه شته رگه ريكي شاره زا، بزماريكي له پى برىو... و...

ئيمه به هۆي سه رديرى رۆژنامه كان: «سو پاس»، «به خشىن»، «ته سليه»، «ميهره بانى»، «ونبون»، «پيرو زبايى» و «گه شت كردن» به تهواوي ئاشنايى ژيانى «گوچرمان چين» بوو بووين. به لام وا نه زانن رۆژنامه كانى ئيمه، له سه ر داواكارى ئيمه ئه و شتانه ي ده رباره بلاوه كردنه وه، نه خير، گوشه ي رۆژنامه كانمان به ويستى خويان رۆژه رۆژ فراوانتر ده كرد.

هاوسه رى يه كه ميبى به گومانه وه هه لسو كه وتى له گه لدا كرد بوو، سامانيكى زوريشى بو مالى باوانى ره وانه كرد بوو. ژنى دووه ميانى هه ر زوو ده ستىكى به خشل و شتومه كه گرانبه هاكانى مالدا هينابوو و به دووى يه كيكى دى كه وت بوو. دواچاريش ژنى سيهه ميانى به هۆي كاره ساتى ئوتومبيله وه كوچى دوايى كرد و بو هه تا هه تا يه خيزانه كه ي داغدار كرد بوو!

له جه ژنه كانى ميللى و مه زه بى و جه ژنه كانى هاو لاتيانى به ريز، برايانى موسلمان و كرپارانى به ريز و خوشه ويست به شدار بوونى «گوچرمان» - كه ئاشكرا نه بوو كينه - به به رده وامى پيرو زبايى لئ ده كردن.

«گوچرمان» جاریک ناسنامه، نه وراقی به هادار، چهک و کومپيالهی بزر دهکرد و بهوانه‌ی دوزیویانته‌وه مژده‌یی پین ددهن، جاریک سه‌ره‌خوشی دهنووسی و پیروزیایی له فرمانبهره پایه‌بهرزه‌کان دهکرد به هوی به‌ریزی پایه‌که‌یان و داوایی خوشی بۆ نه‌فسه‌ره کارناسه‌کان و سه‌روکی به‌ریزی پولیس دهکرد. هه‌روه‌ها سوپاسی پزیشکان و نه‌شته‌رگه‌رانی شاره‌زا و به‌توانایی دهکرد و به‌هاولاتیانی به‌ریزی دهناساندن.

«گوچرمان» جاریکی دیش به‌تاوانی فیل و هه‌لخه‌لتاندن و ده‌ست به‌سه‌ردا گرتن، سنی مانگ زیندانی کرا و داوایی به‌ره‌لا کرا. ئیمه‌ نه‌ک هه‌ر ته‌نیا شاره‌زایمان له‌باره‌ی «گوچرمان» خوی هه‌بوو، به‌لکوو له‌باره‌ی نه‌ندامانی یه‌ک به‌یه‌کی خیزانه‌که‌ی هه‌بوو، بی‌نه‌وه‌ی بش‌یانناسین. تا روژیکیان ئەم ئاگادارینامه‌یه له‌روژنامه‌کان بلاو کرایه‌وه:

انا الله وانا اليه راجعون

«هه‌والیکی خه‌مبزوین»

به‌و په‌ری داخه‌وه ئاگادارتان ده‌که‌ینه‌وه، جه‌نابی کاک «گوچرمان چین» شه‌وی رابردوو مالئاوایی لی کردین. خوالیخوش‌بووی خوشه‌ویست که باوکی کاک فلان، فلان و خاتوو فلان و فلانه (بۆ نه‌وه‌ی سه‌رتان نه‌ئیشینم به‌کورتی گوتم) و زاوای جه‌نابی کاک فلانه و له‌پیاوانی چاک و خیرمه‌ند و داوینپاکی ولات بوو. مردنی نه‌و له‌ده‌ستچوونی شتیکی گه‌وره‌یه و جیگای په‌ژاره و داخه‌ بۆ هه‌موو هاولاتیان. رپوره‌سمی جه‌نازه‌ی نه‌و به‌ریزه له‌روژی... له‌سه‌عات... له‌مزگه‌وتی... ده‌ست پین ده‌کات و له‌گورستانی خیزانی «چین» که

دهکه ویتته... به خاک دهسپتردرئ. هیوادارین به شداری له ریوره سمی
ناشتتی گیانی خوالیخوشبوو بکن و گیانی شاد بکن. ناسور و
ئفسوسی زوری خۆمان به بۆنه‌ی کوچی دواپی خوالیخوشبوو،
جهنابی کاک «گوچرمان چین» هوه دهرده‌بپین و سه‌ره‌خوشی له
نه‌وه‌کانی نه‌و خوالیخوشبووه دهکه‌ین.»

به بلاوبوونه‌وه‌ی نه‌و ئاگادارییه، خهم و خه‌فه‌تیکی زور به‌ر دلی
خوینه‌رانی گرت.

نه‌و ناوه نه‌وه‌نده له‌به‌رچاو و ئاشنایی خوینه‌ران بووبوو، هر
خوینه‌ریک وای ده‌زانی یه‌کی له خزمه‌نزیکه‌کانی خۆی بۆ هه‌تا هه‌تایه
له‌ده‌ستچوووه. که‌چی هیچ کامیکیشیان به‌ته‌واوی نه‌یانده‌زانی نه‌و
که‌سه‌کنیه.

کومه‌لنک له‌خوینه‌ران دهرباره‌ی کار، وینه، پیشه و پایه‌ی نه‌و
مه‌رحوومه‌هفتوه‌هشتیان بوو، له‌لای کومه‌لنکی دیشیان کار
گه‌یشتبوووه مه‌رجکردن و کوته‌ک وه‌شاندن.

کومه‌لن له‌و بره‌وايه‌دا بوون که خوالیخوشبوو هه‌لبژیردرا بوو بۆ
«پاداشتی نه‌ده‌بیاتی تورک»، به‌لام به‌ناهق کاریکی ناپیاوانه‌یان
له‌گه‌ل کردوووه و تووشی سه‌کته‌ی دل بووه...

کومه‌لنکی دی له‌و باوه‌ره‌دا بوون، که خوالیخوشبوو جینشینی
نه‌نجوو‌مه‌ن بووه و ئیستاش ناوه‌که‌یان له‌بیر ماوه. کومه‌لنکی دی
نه‌ویان به‌دکتوریکی شاره‌زا و به‌توانا ده‌زانی، هه‌ندیکی دیشیان
ئیدعای نه‌وه‌یان ده‌کرد که خوالیخوشبوو یه‌کی بووه له‌پاریزگاره
داوینپاکه‌کان و پایه‌یه‌کی چاکی هه‌بووه له‌وه‌زاره‌تی ده‌وله‌ت،
به‌کورتی... هه‌رچه‌نده هه‌ر هه‌موویان دهرباره‌ی ناو و ناوبانگ و
خوشه‌ویستی نه‌و، یه‌کدل و یه‌کزمان بوون و له‌ده‌ستچووونی نه‌ویان

به کاریکی ناوهخت داده‌نا، که چی هیچیشیان به چاکی نه‌یاندنه‌ناسی و ناگایان له کار و پیشه‌که‌شی نه‌بوو. به‌م شیوه‌یه به‌شدارینه‌کردن له ریوره‌سم و ناشتنی نه‌و که‌سه به‌گونا‌هیکه‌ی گه‌وره ده‌ژمیردرا. له‌به‌ر نه‌وه بیجگه له کومه‌له‌ی بیکاران، زور که‌می دیش کاروباری خویان به‌جی هینشتبوو و له ریوره‌سمی ناشتنی به‌شداریان کرد. ساله‌هایه‌ک بوو که شار ریوره‌سمی پر شکوی وای به‌خویه‌وه نه‌دی بوو.

سه‌ربازیکی پیری ده‌وره‌ی جه‌نگی سه‌ربه‌خویی، که له ریوره‌سمه‌که بوو به‌خه‌فته‌تیکه‌ی زوره‌وه به‌وه‌ی ته‌نیشته‌خوی ده‌گوت:

«خوای گه‌وره‌ی لینی خو‌ش‌بئی، له ده‌وره‌ی سوپاییه‌که‌فه‌رمانده‌ی گشتی فه‌وجه‌که‌ی ئیمه‌بوو.»

نه‌وی دی که گویی لئ گرتبوو، عه‌قدیکی سوپایی خانه‌نشین بوو، گریان له قورگیدا مابوو، وه‌لامی دایه‌وه:

«به‌لئ، سی سالی ته‌واو هاوپۆل بووین. چ ئینسانیکه‌ی چاک بوو.»

پیاوینکی دی له ریوره‌سمه‌که، قژی تاشی بوو و سه‌ردارییه‌کی به‌به‌های پۆشی بوو و چاویلکه‌یه‌کی زه‌ره‌بینی له چاو کردبوو و توپه‌ریشیکه‌ی ره‌شی به‌ردابوووه‌وه. نه‌ویش ئیدعای نه‌وه‌ی ده‌کرد که:

«خوالینخو‌ش‌بوو یه‌کیک بوو له شه‌خسییه‌ته‌ناسراو و بلیمه‌ته‌کانی ئایینی، له ته‌مه‌نی گه‌نجیه‌تیدا له کوبوونه‌وه‌ی زوره‌به‌ی زوری زاناکان و خاوه‌نمه‌زه‌به‌کان به‌ش‌داری کردبوو و زانست و زانیاری لئ وه‌رگرتبوون.»

جا پاش هه‌لکیشانی ئاهیک، گوتی:

«به‌لام کوا، ده‌وله‌ت قه‌دری بزانیایه و نووسینه‌ی زانستییه‌کانی نه‌و خوالینخو‌ش‌بووه‌ی به‌چاپ بگه‌یاندایه‌؟»

یه‌کیکه‌ی دییان رووی له‌ریزی خه‌لک کردبوو، جا ده‌یگوت:

«خوالیخوشبوو له په بکه رتاشه زور به ناوبانگه کانی نه لمانیا په. هر
له ناوه که شپه وه دپاره نه لمانییه.»

سه رزکی پاسه وانه کانیش که چاوی به هه راوه وریایی مالی مردوو
که وتیوو، به مه سه له که ی زانیوو، بویه ریگای به کومه لی پولیس
دایوو تا به شداری له ریوره سم و ناشتیدا بکه ن!

کاتی خه لکه که ش ورده ورده هاتنه ریزی کاروانی به شدار بووان
کومه لیکي زور به دوايي جه نازه که وه هیدی هیدی ریگایان گرت به ر
ناچار پولیسه کان ریگای هاتو چویان گرت. شو فیتری ئوتومبیله کان و
پاسکیلسواره کانیش که چاویان به و خه لکه زوره که وت، نه وانیش
ده ستیان کرد به به شداری کردن له ناشتتی گیانی شادی نه و
خوالیخوشبووه.

دهنگی فیکه و هورنی ئوتومبیله کان و زهنگی پاسکیلسواره کان
به رز بووه وه. عوامهت و گوره یی و زوری به شدار بووه کان گه یشته
نه و په ریه که ی. خوالیخوشبوو «گوچرمان» نه وه نده به شکوه به
خاک سپیردرا، له وانه نییه نسیمی هیچ مروقیکی دی بیی.

خه تیبه که له کوتایی قسه کانیدا، وازی له داهینانه عیلییه کانی نه و
هینا و نه و جاره دهر باره ی چوونه به هه شتی نه وه وه قسه ی کرد.

گه نجیک له بری گه نجه کانی ولات، وهرزش کاریک به نوینه ری
وهرزش کارانی سهرانسهری ولات و خانمیک به نوینه ری هه موو کچان
و ژنانی سهرانسهری جیهان، قسه یان کرد و فرمیتسکیان رشت. به
راستی دیمه نیکی خه مگیناوی بوو. کریکاریکیش به هاورنییه کی
ته نیشه خوی ده گوت:

«حه یف که ناوا زوو نه جه لی هات، دهنه تا یه ک سالی دی، چینی
کریکاران ده یانتوانی بگه نه کورسی و هه قی خو یان وهر بگرن.»

زور بهی ریکخراوه کانی گه لان، ولاتان، به کیه تیبه کان، جفاته کانی
کریکاران، کومه له، بنکه ی جیاواز جیاواز، تیپ، پارتی سیاسی و بانق
بو نه وهی له یه کتر دوانه که ون، خیرا ده سسته گولیان هه نارد بوو و
نماینده ی خویان ره وانه کردبوو و به شداری و تارخویندنه وه یان کرد.
ده سسته گولیکی زور زور به سهر گوری نه و خوالیخوشبووه په خش
بوو بووه وه. نه مده توانی هه موویان بزمیرم.

دوای مهرگی «گوچرمان»، وامن ده زانی ئیتر وینه و پروونکردنه وه
دهر باره ی ته و او ده بییت، به لام دوینی له رۆژنامه کان ئه م
ئاگادارینامه یه مان به رچاو که وت:

هو الحي الذي لا يموت

له ریکه وتی رۆژی سیشهمه ی هه شتی شه و ال، به رانبه ر به
بیستونوی نیسان، به تیپه رپوونی چل رۆژ به سهر کوچی دوایی
خوالیخوشبوو جه نابی کاک «گوچرمان چین»، باوکی فلان، براژنی
فلان و زاوای جه نابی کاک ... فلان ... مه جلیسی یادکردنه وه ی نه و
خوالیخوشبووه له سهعات ... تا ... و له ئارامگه که یه تی و ده که وینه ...
خزم و دۆست و ئاشنایان ئاگادار ده که یه وه که به شداری له و
یادکردنه وه یه دا بکه ن و دلنه وایی نه وه کانی نه و خوالیخوشبووه
بده نه وه و گیانی شاد بکه ن ...»

نازانم دوا جار وینه و پروونکردنه وه دهر باره یان ته و او بوو، یان
هیشتا ده یانویست به رده و ام بن ...

خه ونى شيرين

«نووستبووم. ئىستا نازانم، سەر و دلم پر بوو، يان زور خالى
بوو كه خه و نه كه م ده بينى: مروڤىكى زور گرنگ بووم و چووبووم
واشتون.»

«باشه، له خه و نه كه ي بينيت، چييت ده كرد؟»

«بهلى، خه و نم بينى كه چووبووم و واشنتون و به ريزه و
پيشوازيان لى كردم. يه كى له ئه مريكييه كان به بوته ي هاتنى منوره
هاته پيشه وه، منيش دهستم پى كرد:

«ئيمه... ئيوه... له ئيمه وه بو ئيوه... له ئيوه وه بو ئيمه... مالى ئيمه
و مالى ئيوه... له راستيدا چ مالى ئيوه... چ مالى ئيمه... خه زينه يه... به
خاترى ئيمه كه موكورى بودجه... به خاترى ئيوه... مروڤايه تى... ئيوه
و ئيمه... ديموكراتى... ئيمه... ئازادى... ئيوه... دولار. ئيمه هه رگيز
له گل بوونى دولار... بهلى... بژى...»

زور هه ست و سوزى جوولاندن. كاميرا كه وتبووه كار و له پشت
سهرمه وه وينه ي خوم بوو. يه كى له كه سايه تيبه گرنه كانى ئه مريكا،
كه به وتاره كه م زور دلخوش بوو گوتى:

«بهرز بوو، له ته واوى ميژووى ديبلوماسى، وتاريك به م شيوه
ريكه نه بووه. پيروزيبايت لى ده كه م.»

دواى نه وه ريزه و بى سهربازى ده ستنى پى كرد. ژماره ي هيزه
ناچه كداره كانى ئه مريكا، وهك ئه و ئاوه ي له لچ و ليوم ده هاته خواري
وا بوو. هه مه جوره بومبا، بومباى سهوز و زهرد تيبه ر ده بوو، هه تا
بومباى هايدروچينى و كوبالتيش.

دوایی جۆره‌ها ماست و کەرەوز، هەر وه‌ها شای جوانی له پینکەنین
و شای جوانی یانەئێ قەلە وه‌کان، هەموویان پێ نیشان دام، له
هەرایەدا گوتیان:

«فەرموو، کۆشکی سپی، چاوپینکە و تینکی رۆژنامە نووسی بکە.»

چوومه کۆشکی سپی، پەيامنیرەکان دەورەیان دام، له گەل پرسیارا
پینچابوو میانە وه، گوتم:

«چەند کەس بە یەک کەس؟ ئەگەر پیاون یەک یەک وەر نه پینشە وه.»

سەرنووسەریکی ئەمریکی که له سیوشەش رۆژنامە سەرە
وتاری دەنووسی لینی پرسیم:

«له ولاتە کەتان هەر سەرنووسەریک، بۆ چەند رۆژنامە شت
دەنووسی؟»

گوتم:

«له ولاتی ئیمە هەر رۆژنامە یەک سەرنووسەری تایبەتی خۆی
هەیه، بەلام هەموویان هەر یەک شت دەنووسن.»

«چۆن دەبی چەند کەسانیک یەک شت بنووسن؟»

«چونکە ئەو شتانەئێ دەینووسن جیاوازییەکی ئەوتویان له نینواندا
نییه، براهەتی و هاوشانییه.»

«له ولاتی ئیوه‌دا دیموکرات هەیه؟»

«کەمه، بەلام قیتاعاتی تایبەتیش دەمیکە له کار کەوتوو ه.»

«ئیهو چۆن له دیموکراتیهت دهگەن؟»

«دیموکراتی واتا خەلک، واتا حکومه‌تی خەلک، حکومه‌تی خەلک بۆ
خەلک، هەق حقوق، راستی و... هتد»

نووسه‌ری یه‌کی له رۆژنامه دوو ملیون که‌سییه‌کان لینی پرسیم:
«له ولاته‌که‌تاندا چ بابه‌تیک زۆر گرنگی هه‌یه و سه‌رنجی خه‌لکی
بو لای خۆی راده‌کیشی.»

«بابه‌تی گرنگ له ولاته‌که‌ماندا زۆره. به راستی له هه‌موویان
گرنگتر مه‌وزوعی «بنکراسی جین مانسفیلد» و «مه‌مکدانی پشیلای
کیوی»ه. مه‌وزوعی ئەو جۆره بنکراسه‌ و ره‌گی داکوتاه، به‌ جۆریک
وایان لی هاتوو که ماوه‌ی ئەوه‌یان نه‌بی بیر له ته‌ماته و دیموکراتی
یکه‌نه‌وه. به راستی ده‌مه‌وی بلیم... هه‌روه‌ها بریار وایه‌ تیبی «فنه‌ر
باغچه‌»ش بچینه‌ لای تیبی «وه‌فا»وه. ئەوانه‌ن ئەو بابه‌تانه‌ی ئەمرو
له ولاتی ئینه‌دا زۆر گرنگیان هه‌یه و هه‌ر له ته‌مه‌نی هه‌فت سالییه‌وه
هه‌تا پیره‌میزدی هه‌فتا سالیش خۆیان پتوه‌ خه‌ریک کردوه.
راستییه‌که‌ی ئەوانه‌ن. تا له بیرم نه‌چوو به‌ ئەوه‌ش بلیم که‌ کیشی
«که‌شتی عابدين داو»یش زۆر گرنگه‌.

که‌شتیه‌که‌مان دروست کردوه، به‌لام ناتوانی به‌ ئاودا برۆا.

«بۆچی؟»

«ودلا هه‌موو جارێ که‌ سوار ده‌بین تا به‌ ئاودا برۆین، یه‌کی له
پیاره‌کان ده‌ست به‌ قسان ده‌کا تا له قسه‌ ده‌که‌وی، ئەو کاته‌ش یا
شه‌و دادی یان پونی ماتۆره‌که‌ ده‌یبه‌ستنی. ئیتر ئاوايه‌ که‌ ده‌چینه
ئاوه‌وه‌ کار ناکات، بۆیه‌ بریارمان دا نیلۆقه‌ری ئاوی لی بیه‌ستین.»

«باری ئابووری ولاته‌که‌تان چۆنه‌؟»

«بـه‌رزه‌، به‌لام به‌داخه‌وه‌ ئەو رۆژه‌ یه‌کی له وه‌زیره‌کان
چوووه‌ یه‌کی له ناوچه‌ نزیکه‌کانی شار، ده‌می کردبووه‌وه‌ و نازانم
چ شه‌کرێکی شکاند بوو، ئیدی له‌و رۆژه‌وه‌ له هه‌موو ولات نه‌ شه‌کر
و نه‌ چا و نه‌ ته‌ماته‌ ده‌ستناکه‌وی. هه‌موو رۆژی له سه‌دا سی خه‌لک
ده‌نگ به‌رزده‌که‌نه‌وه‌ بۆ جگه‌ره‌ و بۆ خواردنه‌وه‌. کرێی خانوو‌ه‌کانیش

بەرز بۆتەو، ھەروەھا ئاویشیان لى گرتووینەتەو، ھەروەھا ھەرزى
جەنابتان كەم ھەواش گەرم بوو، بەكورتى لە باوكيان بردووین.
ھەروەھا ھەرزى جەنابتان كەم لە ولاتى ئىمەدا جەنگە...»

«جەنگ؟»

«بەلى بەلى، جەنگ. ئىستا لە ولاتى ئىمەدا جەنگ. پارىزگار يىكمان
ھەيە - وا نەزانى پارىزگار ھەكەى ئىمە لەو پارىزگار ھەيە،
پارىزگار ھەكەى ئىمە لە پارىزگار ھەرە باشەكانە، مرقى وا زانا نىيە،
سنگى ھەك قەلغانە، جا چون قەلغانىك... بەلى دەيى بلىم كە
پارىزگار ھەكەى ئىمە بە ھەموو فەكرى خوى چى كەردى باشە - ھەوا
گەرم بوو، بىرىارى جەنگى دا لەگەل گرانفروشەكان و دەستى كەرد بە
قەسە ئاگرىن، بەلام چون قەسەيەك، ھەر قەسەيەكى بۇمبا بارانىك
بوو... بەلى ھەر كە بىرىارى جەنگى دا، گرانفروشەكان ناچار جىگا كەى
خويان چۆل كەرد و ھەرچى تەماتە بىبەرى سەوز و خۇخىش ھەبوو،
لە ترسى ئەو لە بازاردا نەيان ھىشت.»

چاوپىكەوتنە رۆژنامە نووسىيەكە تەواو بوو. يەكى لە كەسايەتییە
خاوەندەستە لاتەكان لى پرسىم:

«ئەو شتانەى باستكردن، چ پەيوەندىيەكيان بە ئەمريكاو ھەيە؟»

«ھوى دەردەسەرييەكان ئەمانەن... باشە... بەلى ئىتر... لە
ھەقىقەتدا... واتا... لە راستيدا... ھەلبەتە خوت چاكتەر دەيزانى... لە
كوتايىشدا كاريكى دى ھەيە... دىتە پىشەو... لەوانەيە بکەويتە پىش
ھەموو كەسايەكەو... بەلى... قەلاى ديموكراتى بەراى من لە «قەلاى
ديموكراتى توركى»... ھەويە، قەلاش لە زمانى توركىدا دوو واتا
دەبەخشى: يەكەمیان قەلات و دووھميشيان گۆل لە يارى فوتبۆل...
بەلاى منەو بە ھەر جورىكى بزانى قەلا زور گرنگە... نابى قەلا ھەر

ئاوا بە ڊووكه شانه وەر بگیری. قهلا پیویستی به تیر ههیه، پیویستی به
تور ههیه، پیویستی به توپ ههیه... یهک توپی نمره ی پینج...»

«زۆر شتی دی هه بوون ده مویست بیلیم، به لام نه کرا، چونکه
ده بوو به یانی زوو برۆمه سه ر کار. له بهر ئه وه کاتژمیری سه ر
میزه که م قورمیش کردبوو، به لیدانی زهنگی کاتژمیره که به خه بهر
بوومه وه.»

سەرئەنجامی میزدانی بیهوده

(فانتازیهک له خهیره و عهسکه رییه وه)

ماوهی دوو مانگ له مه و پینش «په رویز» ی براده رم به هوی بیهوودهیی خویه وه تووشی کاره ساتیک بوو، ههتا ئه مرۆش وا له نیو نویندا که وتوووه. ئه وهی من ئاگام لینی بی، کورتهی مه سه له که وا بووه که «په رویز» ترومپایه کی کرپوه و هه موو شه وی چۆته مالی یه کی له هاوړیکانی که له شار دوور بووه، بۆ ئه وهی مه شقی له سه ربکا و خه لکی به دهنگی ترومپاکه بیزار نه کا. «په رویز» ی هاوسه ری ددان به جه رگی خویا ده نی و هیچ نالی. به لام شه ویکیان «په رویز» سه عات دوازه ی نیوه شه و ده گه ریته وه ماله وه، «په رویز» یش تووره ده بی و ترومپاکه ده کیشی به سه ریدا و سه ری میرده که ی ده شکینی. که هاوړیکه م سه ری شکا، ناچار به و شه وه به نه خوشبه ری خه سه ته خانه ده یگه یه نه خه سه ته خانه.

دوای روودانی ئه م کاره ساته، دوای چه ند رۆژیک، جا من زانیم و چوومه دیده نی «په رویز» ی براده رم.

له م رووه وه چاوم به یه کی له نووسینه کانی نووسه ری به توانجی ئه مریکی «جیمس تاریر» که وت، که زۆر له م رووداوه ده چی، وا بوتان ده نووسمه وه:

«له رابردوویه کی دووردا شتیریک هه بوو، زۆر هه سوودی به باله کانی هه لویه ک ده برد. رۆژیک بریاری دا خوی له هه لویه که نزیک بکاته وه. کاتیک له هه لویه که نزیک بووه وه پنی گوت:

«دهمهوی سهودایهک بکهین، تو بالهکانت بده من و منیش
ریشهکهی خومت ددهمی.»

ههلوویهکesh پینی گوت:

«برام نهوه چ قسهیهکه؟ من نهگه ر بالم نهبی، چیدی ناتوانم بفرم.»

«بومهگه ر عهیبه؟ منیش ناتوانم بفرم، بهلام لهگهل نهوهشدا
سهرداری ناژهلانی سه ر زهویشم. دهزانی بوچی؟ چونکه نه و ریشم
ههیه!»

«باشه، کهوایه من هیچ قسهیهکم نهما، بهلام یهکه مجار تو
ریشهکهی خوتم بدهری.»

شیر وهلامی دایهوه:

«زور باشه، فهرموو برام، خوتم بخهره پیشهوه.»

کاتی ههلوویهکه چووه بهردهمی شیرهکه، تاوهکوو ریشهکهی لی
وهربگری، شیر پهنجه گه ورهکهی برووسکه ئاسا لی گیرکرد و
هاواری لی بهرز بووهوه:

«زووکه، بالهکانتهم بدهری.»

به م شیرهیه شیرهکه بالهکانی ههلوویهکهی دهسگیر بوو و
ریشهکهیشی پینی نهدا. ههلوویهکه بهم کارهی شیرهکه زور غه مگین و
ژاکاو و پهست بوو، دواچار بیری له فیلینک کردهوه، جا ئیشارهتی بو
بهردیکی بهرز کرد و به شیرهکهی گوت:

«من دهتوانم مهرجت لهگهلدا بکهم که تو ناتوانی لهسه ر نهوه
بهردهی که وا لهوی دانراوه، خوتم ههلبدهی.»

شیر پرسی:

«کنی! من؟»

دوای ئەو شێرهکه چوو سەر بەردهکه و خۆی هەلدا، بەلام ئەو زۆر لەو قورسستر بوو تا بتوانی بە بالهکانی هەلۆیهک بفری و لەوی تێپەڕی، چونکه تا ئەو رۆژه بالی نەبووه، بۆیه نەیدەزانی بە چ جۆریک بفری، له ئەنجامدا شێر لەسەر بەردهکه کهوته خوارهوه و مرد. هەلۆیهکه به پهله خۆی گەیاندى و بالهکانی لى سەندەوه، ریشەکهی ئەویشی وەرگرت و به بەر گەردەنیهوه هەلیواسی. دوای ئەو بەرهو هیلانەکهی خۆی هەلفری، که کهوتبووه سەرەوهی قەلای کێوهکه. له رینگادا بریاری دا هەر بۆ گالته تۆزی هاوسەرەکهی بترسینی. کاتی گەیشته سەرەوهی قەلای کێوهکه، خۆی به ریشی شێرهکه داپۆشی، جا سەری له هیلانەکه برده ژوورهوه و به دەنگیکی بەرز و ترسناک نەراندى:

«رپرر...»

ژنهکهی که ههستی زۆر لاواز بوو. چهکمهجهی میزهکهی راکیشا و دەمانچهکهی دەرھینا، وایزانی میردهکهی شێره، دوو گوللەى تى گرت و کوشتی.»

ئەنجام:

«ئەگەر هاوسەرەکهی تۆش هەروا دەمارگیره، ئەوا بزانه به چ شیوهیهک دهگهڕیتهوه مالهوه، چهکهکانت هه‌میشه له جیگایهکی باشدا بشارهوه، تاوهکوو نهکه‌ویته دهست ژنهکه‌تهوه!»

زه ماوهندی دهره بهگی

تازه کولنجی پزیشکیم ته او کردبوو، خوم بو دیداری دهره
پسپوری ناماده دهکرد. له دانیشتنی میوانداریه که دا، ناشنایه تیم له گهل
«نازی» دا پهیدا کرد.

هر له یه که م چاوپیکه وتنه وه وا په شوکاندمی و دلی بردم.
بینگومان «له یلا و مه جنون» و «رؤمیو و جولییتیش» عه شقه که یان
تاوا کاریگر نه بووه! نازی چ ناگایی له من نه بوو، به لام هیچ کاممان
نه و غیره و نازایه تییه مان له خوماندا به دی نه ده کرد، تا عه شقی
خومان بو یه ک دهر بیرین.

شه وینکیان که له که نارده ریا پیاسه مان ده کرد، دلم خسته دهریاوه
و له نازیم پرسى:

«تا ئیستا دلداریت کردووه؟»

به گرزییه وه کوتى:

«ماوه یه که چاوه رپی نه و پرسیاره م.»

له مه به ستی نه که یشتم، کوتم:

«بوچی؟»

«چونکه زور به ی کوران سه ره باسی قسه کانیاں به و پرسیاره
ده که نه وه.»

منیش پیکه نیم و کوتم:

«باشه، چ نه نگییه کی تیدایه. شتیکی زور ناساییه.»

نازی به خه یالدا چوو و وهلامی نه دامه وه.

دوای نه وهی چند سه عاتیکی دی پیاسه مان کرد و قسهی دیمان کرد، به بی ناگای له پرا به بی نه م لاو نه و لا کوتی:

«من تا ئیستا عاشقی کهس نه بوومه.»

نه و شه وه تا به یانی له فکری نه ودا بووم، باشه من بوچی به و پرسیاره نازیم نارحهت کرد و نه ویش دوای ماوهیه ک جا وا به کورت و موخته سهری وهلامی دامه وه.

کهرچی زور به روون و ناشکرا کوتی تا ئیستا عاشق نه بووم، به لام هه ستم کرد دروی ده کرد، به لایه نی که مه وه دووسی جار عاشقایه تی کردووه و سیچوار جار بردوویانه ته گه شت و چند په یمانی داوه و هه لکه راوه ته وه. له وانیه نه ویش له وی وا تیگه شتی، که من له رابردووی نه و ناگادار بم، بویه به پرسیاره کهم نارحهت بوو.

نه وهنده گیروده ی بوو بووم، نه گهر سیچوار میردیشی کرد بووایه به لامه وه گرنگ نه بوو.

دیسان شه ویکی دی له مالی دۆستیک میوان بووین، زورمان خوارد بووه وه، کاتی له گهل نازی سه مام ده کرد، هه ر له خومه وه کوتم:

«نازی گیان، نامادهیت بتکه م به هاوسهری خوم؟»

نازی به شیوهیه ک دایه قاقای پیکه نین، زوربه ی میوانه کان سه یریان ده کردین. وا گیز بوو بووم، گچکه ترین شتم نه ده بیینی، به لام زانیم قسهیه کی خراپم کردووه.

دوای توژی بیده نگی، کوتم:

«نه گهر به قسه کهم نارحهت بووی، من په شیمانم.»

به لام هه مديسان وه لامي نه دايه وه.

دوای ئه وهی سه مایه که ته واو بوو، به ره و بانیزه که رویشترین و
پشتمان به دالده که دا، دووباره من سه ره باسم کرده وه:

«بوچی ناره حهت بووی؟»

نازی زور به تووره ییه وه سه ری هینایه پیشه وه و گوتی:

«تو خیزانی من ده ناسی؟»

«نا!»

«باو کم ده ناسی؟»

«نه خیر!»

پنی سه یر بوو، که من خاو خیزانی ئه و نانا سم، گوتی:

«چون ده بی؟»

«ئه وه راستییه که یه. بو درو بکه م.»

له م پرسیار و وه لامانه تیگه شتم که خیزانه که ی یان زور هه ژار و
دهستگورتن، یان خوره وشتیان لاوازه. گوتم:

«نازی گیان، خیزانه که تان هه رچییه ک بن، هیچ په یوه نندییه کی به
منه وه نییه. خو من نامه وی له گهل خیزانه که تاندا زه ماوه ند بکه م، من
توم خوشده وی و توم ده وی. گرنگ نییه بوم که باوکت گسکه وان
بیت یان ده رگاوان، یاخود ئه ندامانی خیزانه که ت باش بن یان به دکار
بن، بو من هه روه ک یه که.»

سه ری هینایه پیشه وه و به سه رسوورمانه وه گوتی:

«که واته تو باو کم نانا سی؟»

به سه ره لقاندن گوتم:

«نا! هینشتا لیم نه کولیوه ته وه.»

به و قسه یه م دلخوش بوو گوتی:

«که وایی هر بژی عیشقی راسته قینه!»

ویستم دریژه به قسه کانمان بدهم، به لام نه و دهستی راکیشام و تا ناوهندی سهر شانوی سه ماگردنه که ی بردم. هه تا نیوه ی شه و، بی نه وه ی قسه یه کی دی له و باره یه وه بکه م، سه مامان کرد و مه یمان نؤشت و گورانیمان گوت. به یانی نه و رۆژه که هوشم هاته وه سه ره خوم، بریارم دا، له خیزانی نازی بکولمه وه.

کاتی زانیم باوکی چ کاره یه، ترس و سامیکی وه هام که وته دله وه، چی وای نه مابوو دلم رابوهستی. تیگه شتم نه و کچه بیچاره یه هه قی بوو به پیش نیازه که ی من و ا بداته قاقای پیکه نین و گالته م پی بکا. نه گهر له رۆژی یه که مه وه بمزانیایه کچی پی او یکی و ا گرنگ و سه رمایه داره، چون نه و هه له یه م ده کرد! پیش نیازم کرد بیکه مه هاوسه ری خوم. هه زاران گهنجی جوان، پایه دار و خوینده وار نارزه ووی هاوسه ریی نه و له که لله ی داون.

به جاری ئومیدم لی برا، تیگه شتم که ده بی نه و عه شقه به سوز و کاریگه ره ش، له گهل خومدا ببه مه گوره وه. جا و ا داشماننا نازی منی ویست و خیزانه که شی له و بویه کبوونه مان قایل کرد، نه ی خه لکی چی ده لین؟ هه موو و ا ده زانن من له بهر خاتری پایه که ی باوکی و سه رمایه که ی نه و کاره ده که م.

بریارم دا به هه موو شیوه یه ک خوم له ده ست نه و به دبه ختیبه ده رباز بکه م و چاودیری عیشقی دلم بکه م و به سووتانی دلخوش بم. بریارم دا له وه به دواوه گوشه گیری بو خوم هه لبریرم و نه چمه میوانداری و تیده کوشم که جینگه یه ک نازی بجیتی، پی له وی نه نیم و تا جاریکی دی رووبه رووی نه بمه وه.

نازی چهند جار دهینارده دووم که برومه دیدنی، هرچهنده زور
به حزرهتی بینینی بووم، بهلام لهگهله نه وه شدا لام بق نه ده کرده وه.

هتا له ته و او کردن و بینینی دهورهی پسرپوریه که شدا پاشگهز
بوومه وه و بریارم دا بچمه سه ربازییه که م. کاتیک خه ریک بووم
جانناکه م ده به ستایه وه تا بچمه خزمه تی سه ربازییه که م، دایکم هاته
ژوره وه و گوئی:

«کچیک ئیشی پیتته.»

هر دلم تهقی و زهنده قم چوو. نه مده زانی چی بکه م. به دوای
چاره یه کدا ده گه رام، بهلام نازی وه ژور که وت. به هاتنی کچیکی
سه رمایه دار و دهوله مهندی وا بق مالی هه ژاریکی وه ک من، شهرمه زار
بووم و هه ولم دا زور به جدی و ره سمی رهفتار بکه م، بهلام نازی
له بهر سوز و خرۆشی ناگای له من برا بوو. به بی ئه م لاو نه ولا
گوئی:

«بوچی له دستم هه لدیتی؟»

دهم وشک بوو بوو، نه مده زانی چ وه لامیکی بده مه وه. زور به
زهحمهت و له سه رخۆ و به شیوه یه کی پچر پچر گوتم:

«نا، بوچی! بوچی!»

له سه ر نه و تاکه کورسییه داره ی له ته نیشته قه ره ویله که مه وه بوو،
دانیشته و گوئی:

«تو منت زور خوشده ویت، هه تا پیشنیاری هاوسه ری منت کرد،
دوایی چی بوو؟»

دووباره من بیدهنگ بووم. که فی سه ر زمانم له دهم هاتبووه
دهروه و کاکيله کانم له دهم کلیل درابوون.

نازی دووباره بیدهنگیه که ی شکاند و گوئی:

«بیستم گوايه دهتهوی بچيته سهربازی، راسته؟»

«بهلی، دهروم.»

زور به پهله گوتی:

«من ئیستا پیشنیاری هاوسه ریه تیت ده که م، نامادهی له گهل مندا
زه ماوه ند بکه ی؟»

وهک ئه وهی چه کوچیکم له سه رم بدن، دلم وا گوشرا بوو که
هه ناسه م بۆ نه ده هات. سه رم هه ر شور کرد بووه وه، وه لامم دایه وه:

«نا، نازی، نا، ناتوانم!»

که میک بیده نگ بووین. له ژیر چاوه وه سه یریکم کرد، وهک پلنگیک
تیری پی که وتبی خوی پیچا بووه وه. بۆ ئه وهی رق و قینه که ی نه هیلم
بۆم روونکرده وه و گوتم:

«من نه مده زانی باوکی تو چ کاره یه، به لام ئیستا که تیگه شتم،
ناتوانم، نا، ناتوانم!»

نازی که بینی ده خوارده وه و هه ولی ده دا نه گری، وه لامی دایه وه:
«راست ده که ی، من روژانی سه ره تا وامده زانی تو هه ر له بهر
خاتری پاره و سه رمایه که م منت ده وی و ده مخوازی، بۆیه گالته م پی
کردیت، به لام ئیستا تیگه یشتم، که تو منت ده وی.»

«جا وایه، به لام خه لکی تیناگه ن، هه موو وا بیر ده که نه وه من ته نیا
له بهر سامان و پایه ی باوکت تو ده خوازم. ئاخه ر من بهرگه ی نه و
قسانه ناگرم.»

نازی که نه یده توانی گریانه که ی رابگری، گوتی:

«ئەگەر بە راستى خۇش دەۋى ۋەرە بمخوازە. لە دايمك و باوكم و لە ھەموو سامانەكەم چاۋ دەپۇشم و دواى تۇ دەكەوم. ھەر كوئىيەك تۇ بتەۋى دەپۇين، ھەتا بۇ سەربازيش بى لەگەلت ديم.»

دەمزانى كە ئەو قسانە لە ناخى دليەو دەكا، بەلام ئەى بەياني لە بووكينيەكەى چى دەۋى و تاكەى لەسەر ئەو قسە و بربيارەى خوى دەميينتەو، نازانم؟ ھەر ھىچ نەبى ئەو تەمەنكى پر لە ناز و نيعمەتى بەسەر بردوو و تازە ناتوانى بەرگەى ھەژارى بگرى و بەو ناكامى و سەختيەو بڑى.

لەگەل ھەموو ئەوانەشەو، نەمتوانى لە بەرانبەر رووى پر ناسە و ميھرەبانى و چاۋى پر فرميسكى ئەو ۋەو خۆم رابگرم. ئاخىر من لە دل و گيانەو خۇشمدەويست. بەبى گويدانە پيشكەوتنى خۆم، دەستەكانيم گرت و گوتم:

«بە گيان خۇشمدەويست، ئامادەم تا دەمرم غولامى گوارەى گويت بىم.»

بەكورتى، بەبى ئەو ھى كەس ئاگادار بکەينەو، برووسكە ئاسا زەماۋەندمان کرد و كەوتينە نەوبووكيەو.

خوا قبول ناکا نازى چۆن بەليني پى دابووم، ھەر وا بوو. لەگەل فەقيرى و نەبوونى من دەگونجا و ژنىكى بيھاوتا و خانومان بوو. بەلام خۇ دەمى خەلكى نابەستري! ھەر لە بەياني نەوبووكيەو، زام و بريني خەلكى دەستى پى کرد، بەلام خەزوورم بە پىچەوانەى خەلكيەو مروفيكى دنياديدە بوو، سارد و گەرمى رۇژگارى چەشتبوو. كاتى تيگەشت من بۇ دەمكوتكردى خەلكى زوررەو بە ھىچ جورى داۋاى يارمەتى لەوان ناكەم، زورى خۇش دەويستىم. بەلام خەسووم لەم كارەم زور دلى رەنجا و ئەو كارەمى بە فيز و خۇپسەندى دەزانى.

هەرچەندە رۆژی مارەییەکهی خۆم لە هەمووان شاردهوه، تەنیا
دوو کەسی هاوڕیم بۆ شاھیدی دەعوەت کرد، بەلام چی! کاتی
وەرژوورکەوتم و دانیشتین، سەر و کەللەیی وینەگران و هەوالدەرەکان
پەیدا بوون. کاتیک خەریکی ئیمزاکردنی دەفتەری بڕیارەکهەم بووم،
فلاشی کامیراکان کەوتبوونە کار و وینەییەکی زۆری ئیمەیان گرت. کە
لە دانیشتنەکەش تەواو بووین و هاتینە دەرەوه، کۆمەلێکی زۆریش
لەبەر دەرگای جینگای دانیشتنەکەمان بۆ سەیرکردنی ئیمە وەستا
بوون. ئیمەیان بە یەکدی نیشان دەدا و شتیان بە گویی یەکدیدا
دەچرپاند.

یەکیکیان کە کلاویکی کاسکیتی لەسەر بوو، لە ناوەراستی ئەو
کۆمەلە خەلکەوه، هاتە دەرەوه و پرسى:

«کامە میردی خاتوو نازییە؟»

چەند کەسێک بە ئیشارەتی دەست منیان نیشان دا، پیاوه کاسکیت
بەسەرکەش هاتە پیشەوه و کړنۆشی برد و گوتى:

«قوربان، ئۆتۆمبیل ئامادهیه!»

«ئۆتۆمبیلی چی؟»

«باوکی خاتوو نازی ناردووێت!»

بە نارەحەتییهوه گوتم:

«سوپاستان دەکەین، پنیوستانمان بە ئۆتۆمبیل نییه!»

دەستی نازیم گرت و بە تەکسییهک رۆیشتین. تەماشام کرد چەند
کەسێک لە پشت سەرمەوه پسهپسیان دەکرد و ئەو وشانەم بەر گوی
دەکەوت: «میردی خاتوو نازی».

لەنیو تەکسییهکەدا، نازی بە عیشق و نازیکی تاییبەتی بووکانەوه
گوتى:

«ئازيزم، خوت نارهت مه كه! له شاره گوره كان ئەم قسانه زوره. دهچينه جىگايهك ئىدى كهس نه مانفاسى و دهرده سهريمان بۆ دروست نه كا.»

رۆژنامه كانى به يانى، وينه كانى زه ماوه ندى ئيمه يان چاپ كر دبوو. هه ندىكيان داواكارى و داخوازي سهيريان له ژير وينه كان وه نووسيوو.

يه كيكيان له ژير وينه كهى منه وه نووسيووى:

«ميردى خاتوو نازى.»

يه كيكي ديان نووسيووى:

«ميردى نازى پزىشكيكى لينهاتووه.»

سنيه ميان نووسيووى:

«ميردى خاتوو نازى به پايه و پياوه تى خوى، هيزاييه كي چاكي دا به خيزانى نازى!»

چواره ميان نووسيووى:

«هيواي سهركه وتتى ميردى خاتوو نازى، له خودا داوا ده كه م!»

چهند رۆژىك دواى مانگى ههنگوينى، داىكم گوتى:

«كورم فكرم نه ده كرده وه ژنه كه ت نه ونده باش بى، زور زوو هۆگرى مالى هه ژارى ئيمه بوو، به لام شتىك هه يه.»

«چيه؟»

«له گه ره كه كه مان تا دوينيش پييان ده گوتم «داپيره»، به لام ئىستا به «خه سووى خاتوو نازى» وه بانگم ده كه ن. هه تا ته ره فرۆشى

سه رکولانه که ش، لیستی حساب که می به ناوی «خه سووی خاتوو نازی» وه تومار کردووه.»

تیگه شتم که دایه م نارححتی چیه. گوتم:

«دایه گیان، نارححت مه به. هموو شتیک به تیپه ربوونی کات خوی له خویه وه نامینی.»

رؤژی دواتر یه کئی له ده رگای دا. ژنه که م چوو تا ده رگاکه بکاته وه، من هر له ژووره وه گویم له قسه کانی نه و که سهی بهر ده رگا بوو. بیستم:

«میردی خاتوو نازی لیره داده نیشی؟»

دهمودهس هاتمه ده ره وه و به و براده رهم گوت:

«نه خیر، ئیره مالی کاک «مه تین»، نه مریکت هه یه؟»

نه و براده ره شی که پاکه ته که ی به دهسته وه بوو، دهستی دریژ کرد:

«دیاری جه ژنی زه ماوه ندیم هیناوه!»

به کورتی، رؤژی چوارپینج جار له ده رگای ماله وه بیان ده دا و هه موویان سو راخی میردی خاتوو نازی بیان ده کرد. نازی تیگه یشتبوو من بهم وه زعه زور نارححت بوومه، جا دلی ده دامه وه یو نه وه ی بتوانم هرچی زووتره کوتایی بهم وه زعه م بینم، بریارم دا برومه سه ربازییه که م.

کاتی خه ریک بوو سواری شه مه نده فەر بم، خانمیکی به ته مه ن هاته پیشه وه و گوتی:

«نه گه ر به هه له دا نه چوو بم، نه وا تو میردی خاتوو نازی؟»

«به لئ، وایه.»

«پیرۆزبایی زه ماوه ندر دنتان لى ده که م!»

دواچار ددانم نا به جهرگی خومه وه و چوومه خزمه تی
سه ربازییه که م، تاوه کوو ئەم قسانه کۆن ببن و به سه رچن. له کۆلیجی
ئەفسه ربییه که نهک هر ته نیا هاوری کانم، هه تا فرماندهی
کۆلیجه که شمان جار به جار به ناوی میردی خاتوو نازیوه بانگی
ده کردم.

خه یالتان بۆ ئەوه نه چی و وا نه زانن مه به سستی ئەوان سوو کردنی
من بی و بیانه وی نازام بدهن، به لکوو بۆ به رزکردنه وهی که سایه تیم
ئەو قسانه یان ده کرد.

بۆ نمونه؛ یه کی له هاوری کانم کاتی بیویستایه به یه کیکی دیم
بناسیتی، ده یگوت:

«میردی خاتوو نازییه!»

هه موو ئەو براده رانهی له که لمدا بوون، ره وانهی قهزا دووره کانی
شاریان کردن، به لام من له بهر خاتری ئەوهی میردی خاتوو نازی
بووم، له نه خوشخانهی که وره ی شاره که ی خۆمانیان هیشتمه وه.

له بهر ئەوهی که نه مده ویست له شاردا بمینمه وه، نامه یه کم بۆ
خه زوورم نووسی و تکام لینی کرد پشتگیریم لى نه کات و ریگا بدا له
کوی پیوستی هه یه بمنیرنه ئەوی.

بیگومان نووسینی نامه یه کی وا بۆ که سیکى وهک ئەو راست
نه بوو، به لام خه زوورم ناره حهت نه بوو، به لکوو زوریش باسی
خووره وشتی منی کردبوو. وه لای دامه وه گوتی که له ناردنی من بۆ
نه خوشخانهی شار بیئاگاپه و به که سیشی رانه سپاردووم! له گه ل
هه موو ئەمانه شه دا، منیان له نه خوشخانهی که وره ی شار دانا و
ریگیان نه دا برۆمه شاره کانی دی.

له نه خوښـخانهش هرهه موويان منيان به ناوي «ميردي خاتوو نازي» وه دهناسي. ههروه كوو پيشتر نه و رسته يه كه وتبووه ده مي نه و خه لكه ي له نه خوښـخانه كادا بوون و هه موويان به ناوي «ميردي خاتوو نازي» وه بانگيان ده كردم.

له هه موو نه مانهش خراپتر كه بيړي لي بكه نه وه، من نه و قسه يه م پي خوښ بوو، به لام هه نديكيان هه تا دهنگيان تيدا بوو به م ناوه وه بانگيان ده كردم.

پاش ته واو بووني خزمه ته سه ربازييه كه م، نازي پيشنيازي كرد بو ته واو كردني ده وره ي پسي پوري بچمه نه وروپا، من گوتم:

«نا، نه گهر بچمه نه وروپا، خه لكی نه و كاته ده لين باوكت يارمه تي داوين، بويه من پسي پوريم گه ره ك نييه. وهره بو خو مان بروينه شاريكي دوور و له كه نار نه وي بژين.»

ژنه كه م قايل بوو، بروبو زگوره كانمان به سته وه و به شه مه نده فهر چووينه يه كي له شاره كاني سه ر سنوور، تا ده ستي كه سمان نه گاتي.

كه گه يشتينه نه و ويستگه يه ي مه به ستمان بوو، چه ند كه سينك گولي زل و گه وره يان هه لگرتبوو و به پيشـوازي مانه وه هاتن. پياويكيان كه جلي ره شي پوشي بوو، به پيش هه موويان كه وتبوو، له مه نمووري شه مه نده فهر كه ي پرسي:

«كامه ميردي خاتوو نازييه؟»

مه نمووري شه مه نده فهر كه مني پيشان دان. ده سته گوله كانيان هينا پيشـوه و پياوه ره شي پوشه كه ش (كه هه لبه ته دوايي تيگه ي شتم سه روكي شاره واني بوو) بو ريزليني من سه ره نه ژنوي ره ش كردبوو، گوتم:

«ياخوا به خير بينى جه نابی دکتورا! شاره که مان زور پنیوستی»
پزیشکانی وهک ئیوه ههیه.»

خه ریکبوو له رقاندا شیت ده بووم. به بق و بیزاریه وه وهلام
دایه وه:

«باشه هه موو ئه و دکتورانهی دینه ئیره و پیشوازیان لی
ده که ن؟»

سه روکی شاره وانی و هاوریکانی به و قسه ی من زور نارحه ت
بوون، ده ی هه قیان بوو، چونکه ئه گه ر منیش میردی خاتوو نازی
نه بوو مایه هه رگیز نه مده ویرا قسه یه کی و له گه ل سه روکی شاره وانی
بکه م.

سه روکی شاره وانی بی ئه وه ی خوی تیک بدا، گوئی:
«به لی، تا ئه وه ی بومان کرابی کاروباری هه سانه وه ی ئیوه مان
جیبه جی کردوو. ئه گه ر پنیوستیشتان به شتی هه بوو ئه مر که ن،
بوتان ناماده ده که یین.»

چیدی وه لام نه دایه وه و که وتینه ریگا.

به رده م ویستگه که زور قه ره بالغ بوو، هه موو له سه ر سه ری یه کی
سه ریان هه لده کیشا و هه ولیان ده دا چاکتر میردی خاتوو نازی ببینن.
ناوه که م له پیش خومه وه گه یشتبووه شار و له هه موو دانیشتنیکا
داستانی منیان ده گیرایه وه. ژنه که م به هوی ئه م کاره ساته وه، له من
زیاتر نارحه ت بوو بوو. له پیناو پاراستنی ئابرووی من هه ر کارینکی
له ده ست به اتایه ئه نجامی ده دا و له هه موو کو بوونه وه یه کدا چه ند
چاران ناوه که ی منی دووباره ده کرده وه، به لام سوودی چی بوو،
که سی نه بوو به ناوی «دکتور مه تین» وه بانگم بکا. له بهر ئه وه
بریارم دا ماوه یه ک برومه ئه وروپا و تا من ده وره ی پسپوریه که م
ته واو ده که م، به تیبه ربوونی کاته که ئه و کیشه یه ش نامینی. به لام چ

هه له یه کی گه وره بووا کاتی گه یشتینه پاریس، بالوینزیکی گوره،
کچه که ی ناردبوو تا پیمان راگه ینی که کاروباری هسانه وهی نیمه له
هموو پروویه که وه جیبه جی کراوه. شه ویکیش هر به زور، بق
نانخواردن بانگی کردین و کاتیکیش ویستی من به میوانه کانی دی
بناسینن، به ریز و فیزیکی زوره وه گوتی:

«میردی خاتوو نازیتان پی بناسینم؟»

به م شیویه له پاریسیش، له هموو شوینن به ناوی «میردی
خاتوو نازی» وه ناسرا بووم!

هه تا له یه کن له رۆژنامه کانی پاریس، ناوه که م به م شیویه
نووسرا بوو: «مسیۆ میردی مادمو موازیل».

ژنه که م به و په ری ناره حه تیه وه گوتی:

«مه تین گیان، برۆینه ئەمریکا!»

سهیری وه زعه که م کرد چاره نه بوو، قایل بووم و چووینه ئەمریکا.
به لام وا نه زانن هه سامه وه، ئەمریکا ئاسانه، به لام خو بچوومایه ته
بوشاینا سمانیش، له م ناوه رزگارم نه ده بوو.

له و کاته دا ژنه که م زا و کوریکمان بوو. ئیدی له بهخته وه ری زیاتر
هیچی دیمان نه بوو، ته نیا ئەم ناوه «میردی خاتوو نازی» نه بی
شیرینی ژیا نی لی تال کردبووین. به لام ئەوان هر سووربوون له سه ر
ئوهی من به ناوی خاتوونه که مه وه بناسینن.

به خۆم گوت:

- «ئه گه ر بتوانم کاریکی گه وره و قاره مانانه ئەنجام بدهم و ناو و
شوه رتم بگاته گوئی هه موویان، ئەوا له م به ده به ختییه رزگارم ده بی.
بیکومان گه یشتنه پایه یه کی ئاوا، ئەوه نده ئاسان نه بوو، به لام به
هر هه ول و تیکۆشانیک بوو، به ئاره زووی خۆم گه یشتم و توانیم

كورسى مامۇستايەتى لە يەكى لە كۆلنجە گەرەكانى ئەمىرىكا
بە دەست بېنىم و تيايدا كار بكام.

رۇژىك كە بە بۇنەى سەر كە وتنەكانى منەو، ئاھەنگىكى گەرە بە
ئامادە بوونى مامۇستايان و كەسايەتتېيە ھەلكە وتووەكانى زانست و
رۇژنامە نووسەكان ساز كرابوو، وەزىرى زانىارىى منى بە ناوى
«پروفېسسور مەتىن مىردى خاتوو نازى» ەو بە ھەمووان ناساند.

رۇژنامە كانىش «مىردى مىس نازى» يان نووسىبوو. بە كورتتېيەكى
زۆر بە يان پىيان دەگوتم: «نازىز ھابەند» يان «پروفېسسور نازى».
لەو ھىنومنھىنەدا بوو، لەلایەن ولاتى كۆنگوۋە داوا كرابوو ك
چەند دكتورىك بىنردىرى بۇ ئەوى.

ژنەكەم گوتى:

«نازىزم چىتر ھەسامەو، وەرە با بچىنە كۆنگو.»

ھەر بۇ ئەو ھى لە ناوى «مىردى خاتوو نازى» رزگارم بىنى، ئامادە
بووم ھەتا تەوەرەى باكوورىش بوایە بچووبمايە، بەلام كاتى لە فروكە
دابەزىن، وەزىرى تەندروسىتى كۆنگو كە بۇ پىشسوازی ئىمە ئامانا
بووبوو، بە خانمەكەمى گوت:

«خاتوو نازى، بە خىر بىت بۇ ولاتەكە مان!»

دوايش بە رىزەو بە منى گوت:

«پروفېسسور نازى، بە خىر بىنى. ئومىدەوارم ژيانىكى خوش لە
ولاتەكە مان بەسەر بەرىت.»

• بە بىستىنى ئەو رىستەيە چى واى نەما بوو دلم رابوہستى. قولى
ژنەكەم گرت و بە زور تا پىش ئوتۇمبىلەكە چووم. بە يەكەمىن فروكە
لە كۆنگو كە رامەو.

ژنه که م گوتی:

«ساله هایه له ولاته که مان چووینه ته دهره وه، ئیستا به تینه ربوونی
کات هه موو شتیک گوراوه. نه گهر حهز ده که ی با بو هه مان جیگا
بکه ریینه وه.»

گه راینه وه تورکیا. له یه کئی له کوبوونه وه نیشتیمانییه کانی، که به
بوئه ی گه رانه وه ی ئیمه به رپا بوو بوو، یه کئی له پشت سه رمه وه بوو،
منی به ئه وانی دی ناساند:

«مه گه ر نایناسنه وه؟ میردی خاتوو نازییه!»

ئیتر خه ریک بوو به روویدا بته قمه وه! به لام چاره نه بوو. ژن و
مندالم هه بوو.

له ولاتی ئیمه دا، هه موو شتیک به گویره ی سامان و دارایی
که سه کانه وه هه لده سه نگیندرا. منیش بو بزگار بوون له م ناوه
نه فره تییه، بریارم دا پاره کو بکه مه وه. هه لبه ته هه مووتان ده زانن که
له ولاتی ئیمه دا نه گه ر یه کئی خاوه نی چه ند سیفاتیک بیت، ئه و زور به
ئاسانی ده وله مه ند ده بی. منیش ده وله مه ند بوونه که م زور به ئاسانتر
له بوونه پرۆفیسورییه که م به ده ست هینا.

زوربه ی ده لاله کانی شار بو من ئیشیان ده کرد، به شیوه یه ک که له
هه ر کوئییه ک نه خوشیکی ده وله مه ند هه بووایه، ده موده س بو
نه خوشخانه که ی منیان ده نارده. له ماوه ی سالیکی دا دوو ئاپارتمانی
گه ورده و ئوتۆمبیلیکی گرانبه هام کری و بره پاره یه کی چاکیشم له
بانقه کان پاشه که وت کرد.

ده مویست نه خوشخانه یه کی حازریش دروست بکه م، به لام قسه ی
خالکی ده هاته گویمه وه:

«باشیشه، پیاو که میردی خاتوو نازی بی، هموو ئیشیکی بی
دهکری.»

ناکه سانه به چانه پرؤفیسورییه که ی منیان به هوی نازیوه دهزانی،
سامانه که ی منیان به مالی ئه و داده نا. به کورتیییه که ی، هموو شتیکی
من له نیو ناو نیشانی خیزانه که ی ئه ودا بزر بوو بوو.

رؤژیکیان له سهر جاده پیاسه م دهکرد، دوو کهس چند هنگاوی
له پیش منه وه دهرویشتن، ده رباره ی من قسه یان دهکرد:

«تخواکه ی برؤ بؤ لای میردی خاتوو نازی، به یه ک جار منی چاک
کرده وه.»

بیرم کرده وه ئه گهر ماوه یه ک له ژنه که م جیا بیمه وه، ئه و ناو و
ناوده نگییه ش نامینی. له گهل هموو ئه مانه شدا ژنه که م زور
خوشده ویست، به هانه یه کم بؤ دروست کرد و به ته نیا چوومه وه
پاریس. به پیچه وانه وه ئاره زوی جاری پیشوومه وه، له گهل چندین
ژن دؤستایه تیم دروست کرد، به لام هیچ کامیکیان له مانه دهردی
منیان ده رمان نه کرد و ناوی نه فره تی «میردی خاتوو نازی» یان له
کۆل نه کرده وه.

که رانه وه ئه سته مبول و داوام له ژنه که م کرد که ههر به یه کجاری
له یه ک جیا بینه وه، نازی ژنیکی زور باش بوو. دهستی کرده ملمو
گریا، بی ئه وه ی ناره زایه تی پیشان بدا، گوتی:

«نازیزم تو هه رچییه کت بوی، من له بهر دهستتدام. من تا ئاخیری
عومرم به چاره روانی گه رانه وه ی تووه داده نیشم.»

به چاوی پر فرمیسه که وه، دهفتیری ته لاقه که ی ئیمزا کرد.

وامده زانی ئیتر کاره که ته واو ده بی و له و به دبختیه رزگارم
ده بی، به لام خراپتر بوو.

ئەمجارەيان رۇژنامەكان دەستيان بە ھەراوھۇريا كرد كه مېردى
خاتوو نازى لە نازى جيا بوو ھو!

شەش سال بە تەنيا مامە ھو، لە ھو ماو ھەشدا ھەموو پېيان دەگوتم
«كۆنە مېردى خاتوو نازى»!

لەگەل ھەموو ئەمانەشە ھو شىتانه نازىم خۆش دەويست، بېرم لە ھو
دەكر دە ھو كه ئەگەر ژنىكى دى بېنم لەم ناو ھەفرەتییە رزگارم دەبى.
ئەمجارەيان لەگەل كچى دەرگاوانى ئاپارتمانەكەم، كه ناوى «فاتى»
بوو زەماو ھەندم كرد. دەمزانى ئىتر كەس بە ناوى «مېردى فاتى» ھو
بانگم ناكا.

بەلام بۆچوونى ئەم كارەشم تەواو دەرئەچوو. ھەموويان
دەيانگوت:

«تەماشاكە، مېردى خاتوو نازى لەگەل كى زەماو ھەندى كردو ھو!»

ژيانم لى بوو بوو دۆزەخ. ھەرچىيەكم دەكر دەم دەتوانى لە «مېردى
خاتوو نازى» ھو خۆم رزگار بكەم. چوومە لای نازى و تكام لى كرد
كه با بۆ خۆى شوو بە پياويكى دى بكا، بەلكوو بشى لە ناوى مېردى
نازيو رزگارم بېى. نازى زور گريا و زارى كرد، ئامادە نەبوو بە ھىچ
جورى لە پاش من لەگەل كەسىكى دى پەيمان بېەستى، بەلام لەبەر
دلى من بەم ئەشكەنجەيەش قايل بوو.

ئەگەرچى ئەم نازناو ھەفرەتییە بە مېردە تازەكەى نازيو نووسا
و گەرە و گچكە پېيان دەگوت «مېردى خاتوو نازى»، بەلام منى
بېچارە دووبارە نەحەسامە ھو و نازناوى «مېردى يەكەمى خاتوو
نازى» يان بەسەردا سەپاندم!

بېستنى مەرگى نازى زور كارى تى كردم. دەمزانى ئەو بېچارەيە
بۆ رزگار بوونى من خۆى كوشتوو ھو. بەلام حەيف، كه مەرگى ئەويش
منى لە ھو نەگەتییە رزگار نەكرد. ئىستا وا دواى سى سالىش بەسەر

تېپه رېبوونى مەرگى نازىو، هەمدىسان خەلكى دەلېن: «مىزدە
بىچارەكەى نازى!» ئىستا ھەقە كە خۇم بكوژم، بەلى ھەقمە، كەس ل
كوشتىنى من تاوانبار نىيە. مالثاوا ئەى دونىايى جوان! مال... ئا... وا...

لەو رۇژوھى كە دەمويست خۇم بكوژم، ئەوا ھەژدە سالى تەواو
بەسەر دەچى. دويىنى لە ئەمريكاو «ئىنسىكلويا» يەكى پزىشكەم پى
گەيشتوود. لە جىگاي داھىنانەكانەو، باسى منى كردبوو و منى بە
ناوى «پروفيسور نازى» وە بە خەلكى ناساند بوو.

بە خویندەنەوھى ئەم ناوہ بە جارى لەشم داھىترا. رېووداو
ترسناكەكانى ئەو رۇژانەم دەھاتەو پىش چاو، خىرا خىرا ھەبى
خەوم دەخوارد و ئەو نامەيەم دەنوسى. لە كۆتايى نامەكەدا وردە
وردە حالىشم تىك دەچوو، چاوہكانم قورس دەبوون، ژوورەكە
لەپىش چاوم تارىك بوو، وەك ئەوھى بلىنى ھەورىكى رەش لە
ژوورەكەمدايە. تارمايى ژنىك ھاتە پىش چاوم.

ئەو ژنە نازى بوو، ھاتە پىشمەو، بە گرژىيەو گوتى:

«نازىم، خۇكوشتن تۇ رزگار ناكات.»

«بۇچى؟»

«بۇ ئەمەشيان بەياني دووبارە رۇژنامەكان دەنوسنەو «مىزدى

نازى، ئەو بىچارەيەى نەيتوانى بەبى ئەو بژى و خوى كوشت!»

دېتم راست دەكا، بەلام زور درەنگ بوو، ھەبەكان خەرىك بوو
كارى خويان دەكرد. گوتم:

«نازى كيان، ھەقى خۇتە، بەلام وا دەبىنى زور درەنگە، ناتوانم لەم
خەو قورسەدا بىدار بېمەو.»

«ھەولە، ئەگەر بتەوى دەتوانى.»

دوايى دەستەكانى بە رېومدا كردهو و گوتى:

«وهره نازیزم، وهره باوهشمهوه تا رزگار ت بکه م.»

به زور له جینگا که م قیت بوومه وه و بو لای چووم، هرچه نده من
به ره و پوری نه و ده چووم نه و زیاتر ده کشایه وه دواوه. به م لاو به و
لادا ده هاتم، دهستم بو دولا به بچوو که که ی کتیبه کان برد و لیواره که یم
گرت. له یادمه که ته په م لیوه هات و که وتمه سه ر زه وییه که و
دولا به که شم به سه ردا که وت، فاتیی ژنیشم له گهل دهنگ و هاواره که دا
خوی گیانده ژووره وه، که چاوی به و حاله م که وت، بردمی به
نه خوشخانه. له نه خوشخانه دوا ی نه وه ی که ده یان شوشتم، منیان له
مردنیکه حه تمی رزگار کرد. راستییه که ی نازی بوو منی له مهرگ
رزگار کرد. ئیدی ئیستا به ناوه که ی نه وه وه نارححت نابم و له هر
شوتینکا ناوی «پروفیسور نازی» ده بیستم، بزهم دیتی.

دهست به قسه کردن

رینگه م بدهن با جارئ «سه عید ناغا» به خزمه تتان بناسینم. نهگر
بمانه وی که سیکه بی بو و بی نیشانه له ژیاندا نیشان بدهین، نهوا
سه عید ناغا باشترین نمونهی نهو که سانه یه. سه عید ناغا خه می نه
له رۆژی شادومانی نه له رۆژی پهریشانی نه خوار دووه.

هه تا نهگر رۆژی لئی بیپرسی: «سه عید ناغا، له م ولاته دا چند
نه پارتمان هه یه؟»، نهوا وه لامتان ناداته وه، هه ر ته نیا شانی بهرز
دهکاته وه و لچی خوارو خنیچ دهکاته وه.

سه عید ناغا پیاویکی زور سهنگین و به نه ده به. هه رچه نده ده سال
له من گه وره تره، به لام له رهفتار کردنیدا هه مووان وا دهزانن باوکی
منه!

سه عید ناغا زور که مدوه و تا له کاتیکدا زور پیویست نه بی قسه
ناکا! ده م لیک ناکاته وه.

سه عید ناغا له و ویلایه ته ی له باوکییه وه بوی به جیماوه، که وتوت
دهره وه ی شار. له گه ل ژنه که ی و دوو کچه که یدا ژیان به سه ر ده با.

سه عید ناغا ئومیده واره که زاویه کی چاکی بو په یدا بی. هه رچه نده
لایه کی ویلایه ته که ی چوله، به لام به کرینی نادا و چاوه رینه هه رچی
زوو تره داواکاریکی کچه که ی بیت و نهو به شه چوله ی ماوه ته وه بیداته
نهو.

هه موو رۆژی من و سه عید ناغا له شه مه نده فهر یه کدیمان ده بیینی.
نهگر له شه مه نده فهر یه کدیمان نه بیینیایه نهوا له سه دا سه ر له که شتی
شار که ئیمه ی ده برده لای کارگیریه که مان یه کدیمان هه ر ده بیینی.

من به هوی نه وهی نه خوشییه کی قوورس یه خهی گرتبووم، پانزه
روژ له نئو نویندا که وتبووم، له بهر نه وه ناگام له سه عید ناغا نه مابوو.
دوای چاکبوونه وهم له نه خوشییه که، یه کهم روژ که چوومه وه
کارگیریه که مان سه عید ناغام له شه منده فەر بینی. کاتی له
شه منده فەر دابه زین و به ره و نه و که شتییه ی دهیبردینه وه
دهرۆیشتین، یه کینک له هاوریانی کارگیریه که مان رووی له سه عید
ناغا کرد و پرسی:

«سه عید ناغا چونی؟»

سه عید ناغا به بی نه وهی وه لامي بداته وه له رویشتنه که ی خوی
به رده وام بوو.

کاتی که یشتینه به نده ره که، یه کی له براده ره کانی سه عید ناغا، لیمان
نزیک بووه وه و دوای سه لامکردن، پرسی:

«سه عید ناغا هه وا چونه!»

به بی نه وهی هیچ بلی، به پیچه وانهی ئیمه دهستی کرد به راکردن.
له رووی سه عید ناغا ورد بوومه وه به ته وای رهنگی وای لی هاتبوو:
چون که له کاتیکا هندی ناوی به سه ردا ده که یت شین هه لده گه ری،
نه ویش وای لی هاتبوو!

دوای پرسیاره که ی نه و دوسته ی سه عید ناغا، دهنگیکی دی له پشت
سه رمانه وه گوتی:

«سه عید ناغا هه وا چونه؟»

«سه عید ناغا دلته نگ مه به، بلی بزانه هه وا چونه؟»

سه عید ناغا به و پرسیارانه ناره حهت بووبوو، له کهل نه وه شه وه
هیچ به رووی خویدا نه دهه یتنا و هه لویستیکی وای نیشان ده دا، که

گرنگی به قسهی دوستهکانی نادا. له ژیر سالونی ئه و که شتییهی
چاوه ریمان دهکرد، یهکی له دوستهکانی سه عید ئاغا گوتی:

«سه عید ئاغا سلامو علیکم.»

من ئه و پیاوهم هه ر نه دهناسی، پیریکی زور که لگهت بوو، که تا
ئه و روزهش من له کارگیریه کهی خومان چاوم پیی نه که وتبوو.

سه عید ئاغا رووی تی کرد و گوتی:

«سه لام قوربان.»

«سه عید ئاغا چونی؟»

«الحمد لله خراب نیم.»

«خوا هه ر ساغ و سه لامهتت کا. راستییه کهی هه ر نه تفه رموو هه وا

چونه؟»

سه عید ئاغا وهک چۆن تیریکی له چلهی که وان بیته دهره وه، و له
جیگا کهی خوی قیت بووه وه و کلاوه کهی هه لگرت و چوو دهره وه.
بیگومان منیش نه متوانی دوستی بیست ساله م به ته نیا جی بهیلم و
به دوا ی ئه و دا چوو مه دهره وه. سه عید ئاغا چوو له لای ته ختهی
دانیشتنی که شتییه که و منیش دوا ی که میک که ئه و دانیشت بی ئه وهی
هیچ پرسیاریکی لی بکه م چووم له ته نیشتی دا دانیشتم.

من تیگیشتبووم، که شتیکی سه عید ئاغا ی په ست کردوو، به لام
نه مده ویرا هزی ئه و ناره حه تییه ی لی بپرسم و دوسته که م زیاتر
توو ره بکه م.

هه تا هاتنی ئه و که شتییه ی ئیمه ده مانویستن، من و سه عید ئاغا کر
و بیده نگ بووین و قسه مان نه کرد. کاتی له که شتییه که دابه زین،
دیسان هاوریانی کارگیریمان له گه ل سلامو علیک له سه عید ئاغا یان
ده پرسی:

«سه‌عید ناغا هه‌وا چۆنه؟»

ئه‌مجاره‌یان من تووربه‌ بووم و ویستم له‌و شته‌ به‌شداری بکه‌م، به‌لام چونکه‌ هیچ ناگادارییه‌کم له‌ سه‌رتای مه‌سه‌له‌که‌ نه‌بوو، نه‌مویرا هیچ قسه‌یه‌ک بکه‌م. به‌لام له‌ دله‌وه‌ش رازی نه‌بووم، ئه‌م خه‌لکه‌ ئه‌و به‌زمه‌ به‌و پیاوه‌ سه‌نگین و به‌ئه‌ده‌به‌ بکه‌ن.

کاتی سواری پاس بووین، چیت‌ر توانام نه‌ما و پرسیم:

«سه‌عید ناغا، کاره‌ساتیک هه‌یه‌ له‌م نیوه‌نده‌دا و من نه‌مزانیین؟
بۆچی هه‌موویان ده‌رباره‌ی هه‌وا، پرسیار له‌ تو ده‌که‌ن؟»

به‌ سه‌رسوورمانه‌وه‌، سه‌رتاپا سه‌یریکی کردم و پرسی:

«به‌راستیته‌ له‌م باره‌یه‌وه‌ هیچ نازانی!»

«نا، هیچ ناگام لئی نییه‌.»

«زۆر باشه‌، کاتیک عه‌سر کاره‌که‌مان ته‌واو بوو و سواری که‌شتی
بووین، هه‌موو شتیکت بۆ ده‌گیرمه‌وه‌.»

ئه‌و رۆژه‌ تا عه‌سر هه‌موو هۆش و خه‌یالم له‌لای سه‌عید ناغا بوو.
به‌ جۆریک که‌ دیار بوو له‌ ماوه‌ی ئه‌و پانزه‌ رۆژه‌ی من نه‌خۆش
که‌وتبووم، کاره‌ساتیک به‌سه‌ر ئه‌و پیاوه‌ به‌ئه‌ده‌به‌دا هاتبوو و من لئی
بیناگا بوومه‌. هه‌مان رۆژ بۆ عه‌سر له‌ به‌نده‌ری که‌شتیه‌که‌ یه‌کدیمان
بینیه‌وه‌.

سه‌عید ناغا داوای کرد که‌ به‌و که‌شتیه‌ نه‌رۆینه‌وه‌ و چاوه‌رێی
که‌شتیه‌که‌ی داوای ئه‌وه‌ بکه‌ین.

تیگه‌یشتم که‌ بۆچی سه‌عید ناغا نایه‌وئ له‌گه‌ل ئه‌و که‌شتیه‌
برواته‌وه‌، چونکه‌ هاواریکانی تری کارگیریه‌که‌مان، سواری ئه‌و
که‌شتیه‌ بوو بوون و نه‌یده‌ویست ببیته‌ مایه‌ی گالته‌جاری ئه‌وان.
له‌سه‌ر قسه‌ی ئه‌و چاوه‌رێی که‌شتی دواترمان کرد.

سه عید ناغا لای فروشیاره که یه ک کیلونیو ماسی نازادی کری.
دوای ماوه یه کی دیش له به ندهر چاوه ریمان کرد و جا سواری که شتی
سه عات ههشت و ده دهقه بووین و به رهو مال که وتینه ری.

ته ری له شی ماسییه کان رووی پاکه ته که ی ته ر کرد بوو، له وانه بوو
ئه گه ر چند دهقه یه کی دی وا بمابووا یه وه، ئه وا پاکه ته که ده درا و
ماسییه کان ده که وتنه خواره وه.

سه عید ناغا چاوی لی بوو. توند توند ده می ماسییه کانی به سته وه
و نه بهیشت بکه ونه خواره وه. من و سه عید ناغا به جووته، له سه ر
کورسی که شتییه که دانیشتین، سه عید ناغا گوتی:

«جا تو ئیستا هیچ ناگات له مه سه له که نییه؟»

له و کاته دا پیاویکی دی، که ئه ویش هه ر له دۆستانی کارگیریمان
بوو، گوتی:

«سه عید ناغا هه وا چۆنه؟»

سه عید ناغا بی ئه وه ی هیچ وه لامیکی بداته وه، له جیگا که ی خوی
هه لسا یه وه و به رهو سالونی که شتییه که رویشت. دووباره من به
دوایه وه چوومه وه سالونه که.

کاتی له گه ل سه عید ناغا له سالونه که پیاسه مان ده کرد، سه عید
ناغا گوتی:

«دۆستی نازیزم، زور وریای خۆتبه، ئه گه ر یه کی پرسیا ری هه وا
و ئه و جۆره شتانه ی کرد، تو بو خۆت خیرا راکه، ئه گه ر ناچاریش
بووی و نه تتوانی هه لبینی هیچ مه لی، چونکه ئه و جۆره که سانه به
پرسیار کردنی هه وا ده ست پی ده که ن، تا کار ده گاته ئه وه ی ناگات له
خۆت نامینی و تووشی مه ترسییه کت ده که ن.

چونکه دواى پرسىيارکردنى ههوا، جا مه وزووعى ئاو دهکاته وه
ماوه يهک باسى ئاو و ههواش دهکا، نه و جا قسه دينيته سه ر خاک و
زه مين، ئيتتر توش بى نه وهى ئاگات له خوت بمينى، ده بينى وا ده ست
به باس و قره و گاله کردوه.

نزىکهى ده رۆژ له مه و پيش، سوارى شه مه نده فەر بووم و
له ته نيشت پياويکه وه دانيشتم، دووسى دهقه بيدهنگ بووين، تا نه و
پياوه گوتى:

«هه وايه کهى چەند ناخۆشه!»

تو خوت باش ده زانى من نه و جوړه که سانه م خوشناوين، بويه
وه لاميم نه دايه وه.

پاش چەند دهقه يهک دووباره پرسىيه وه:

«قوربان، هه واکهى ناخۆش نيه؟»

سه یرم کرد نه گەر وه لامى نه ده مه وه، له وانیه وا بزانی له بهر
بيته ده بييه، بويه گوتم:

«به لى.»

باور بکه جگه له و وشه يه وشه يه کی ديم له دم دهر نه چوو.
کابرا گوتى:

«وهک نه وه وايه که نه مسال باران نه يه وى ببارى.»

بو نه وهى له کورتيدا بيبرينه وه وه لام نه دايه وه.

«قوربان، به راى تو نه مسال باران نابارى؟»

به گيانى منداله کانم جگه له وشه ي «به لى» زياتر، هيچ شتىكى ديم
به رانبه ر نه و پرسىاره ي نه گوت.

ئاخر نەمدەتوانى لە كاتىكا ئەو دەيگوت: «وەك ئەو وایە ئەمسال
باران نەیهوى ببارى»، بمگوتایە: «نەخیر ئەمسال باران دەبارى.»

دەبوايە چەند سەعاتىك مشتومرى لەگەلدا بكەم. منیش نامادە
نەبووم ئەم جۆرە گفتوگويە لەگەل ئەو پیاوهدا بكەم.

بەلام ئەو كابرايە سەرلەنوئى گوتى:

«كاكە تۆ نازانى خەلكى بەبى ئاو دەكەونە چ باریكى خراپەو؟»

«بەلى.»

«ئەگەر باران نەبارى گرانى دەكەويتە ولاتەو، هەرچەندە كە
بیسستبووشم كیلگە گەرەكانى گەنم لە «ئانادولو» لەبەر بیئاوى
لەناوچووبوون.»

هەر وەلامم نەدایەو.

«ئەى قوربان وا نییە؟»

«بەلى بە هەمان شینووە كە تۆ دەفەرمووى.»

«ئەو كاتە ناچار دەبین دووبارە پتویستی خومان لە گەنمدا، لە
دەرەو دەسوگەر بكەین.»

كە سەیری كرد وەلامى نادەمەو، گوتى:

«ئەى وا نییە قوربان! ئەى ئەو كاتە ناچار نابین گەنم لە دەرەو
ببین؟»

«بەلى.»

ئەم حكومەتەى ئیمە حكومەت نییە. ئەگەر دەولەت و ریکخراوەكانى
نەتوانن نانمان مسوگەر بکا، بە چ دەردى دەچین!»

دیتم کابرا هیواش هیواش مهوزووعی ههوا به جوری حکومت،
دهولت و میللهت ده به سستیته وه. نه شنی باوهرم پین نه کن که نه و
کابرایه چون له ئاو و ههواوه ده سستی پین کرد و دوایی که وته
رهخنه گرتن له ولات.

«نایا به رای توش وا ناینت، که دهولت به چاکی ناتوانی ئیداره ی
ولات به ریوه بیات؟»

که سه یرم کرد قسه کانی دوایی له باره ی دهولت و میللهته. ههتا
له گوتهی به لئی و نه خیریشی کرد بووم و هیچم نه دهگوت. نازانم چون
واله ئاو و ههواوه هاته سه ره مه سه له یه کی گشتی و هیرشبردن بو
سه ره دهولت. هه لسام چوومه قوژبنیکی فارگونه که، به لام کابرا وهل
نه بو، له کولم نه بو وه وه. هاته وه به رده مم و سو قورمه یه کی خیانده
بجوکت و پرسی:

«ئهی مه گهر وا نییه؟»

«به لئی قوربان، وایه!»

باورکه نه گهر نه مگوتایه وایه، ئیستا به سو قرمان لاپالیکی هورد
کرد بووم.

«رؤژ به رؤژ ئازووقه و پئویستییه کانی ژیانمان گران ده بی و
وه زعی نه و میلله تهش به ره و خرابی ده چی و له دواییا چونیان بوی وا
ده کن.»

بیگومان ده متوانی بلیم نه خیر وا نییه، له ولاته که مان جگه له وه ی
شتران نه بووه، به لکوو رؤژ به رؤژ پیت و به ره که تی زیاتر له پیشوو
به چار ده که وت! به لام چونکه ههزم نه ده کرد قسه ی له گهل بکه م،
هه روا به وشه ی «به لئی» ده مبرانده وه.

«نه و میلله ته بیچاره یه ده بی چ بکا؟»

وهلام نه دايه وه.

«ئهی وا نییه قوربان؟»

«بهلی، وایه.»

بینگومان ئه و به لینهش دواي ئه وهی مستیکی قایمی له چاکه ته کهم
دهدا، ئه و جا به سه زماندا دههات. له ته و اوی ئه و ماوه یه بینارام و
چاوه رپی گه یشتنی شوینه کهم بووم و به خۆم دهگوت: «دوا چاری
دابه زیم له دهستی بزگارم دهبی.»

کابرا هیواش هیواش ئیشه کهی گه وره تر دهکرد و دواي هر
گوتاریکیشی له منی دهپرسی:

«وا نییه؟»

منیش له ترسی ئه وهی مست و سوقورمه ی نه خۆم، پشتگیریم له
قسه کانی دهکر و به راستم داده نان. به شیوه یه ک له پال په نجه ره کهی
په ستا بووم، بیرم دهکرده وه و ده مگوت: «ئیسنا له په نجه ره ی
شه منده فه ره که وه فریم ده داته خواره وه.»

ئه و کابرایه که به هیچ جۆری نه مده ناسی، ئه مجاره به لیدانی
مستی دوودهسته و سوقورمه ی دوستانه گیرکردن له رانم. پرسى:

«وا نییه قوربان؟»

منیش دواي ئه وه دهستم به راندا دههینا، بۆ دامرکاندنه وهی
دهرده کهی ئه و ده مگوت:

«بهلی قوربان، بهم جۆره یه که فه رموت.»

ئه گه ره سه ره ئه و کاره شی به رده وام بوایه هر قایل بووم، به لام
دواي چهند چرکه یه ک وهک لقه داریک دهیته کاندم و داواي لی دهکردم
دان به قسه کانیدا بنیم. ئه گه ره سه ره زه ویش دریزی کردبمایه و به

كوتكان لىنى دابامايە، زور پىم خوشتر بوو لەوہى كە ھەر جارہى بە
جورى ئازارم بدا.

بە كورتىيەكەى، لە شەق، مست، پىلاقە، سوقورمانە و جنيودان بە
دايك و خوشكەكانم رزگارم بوو و گەيشتمە جى. كاتى لە
شەمەندەفەرەكە دابەزىم، لە ترسى ئەوہى نەوہكوو ديسان تووشى
بىمەوہ سەرم شۆر كردهوہ و بەرەو بەندەر كەوتمە رى.

لەناو قەرەبالغى خەلكيدا، كابرا لە پىنش چاومەوہ بزر بوو. لە بىرمە
ھىشتا لە دووہمىن پىبلىكەكانى كەشتىيەكە سەر نەكەوتبووم كە سى
جار دەستىك بەر شانم كەوت. تەماشام كرد پۆليس رووبەرەووم
وہستاوہ.

«تكاىە چەند دەقەيەك بۇ پۆلىسخانە لەگەلماندا تەشريف بىنە.»

بە بىستنى ناوى پۆلىسخانە رەنگم تىكچوو. چونكە تۆ خۆت باش
دەزانى، من لە ھەموو ژيانمدا پۆلىسخانەم نەدیتبوو، بەلام چىم بى
دەكرا، ناچار بەدواى پۆلىسەكان كەوتم بۇ پۆلىسخانە.

كاتى چووینە ژوورى داروفا، ئەو پىاوہى لەسەر پا وەستاو
ناسىمەوہ، بە تايبەتى دوو كەسىش لە گەشتكەرانى نىو فارگونەكەمان
لەوى بوون، ھەر زورم بى سەير بوو.

بە خۆم گوت:

«حەتمەن ئەو دوو گەشتكەرە دليان بە حالى من سووتاوہ و
شكايەتيان لەو كابرایە كردووە.»

بۆيە بە داروفا گوت:

«قوربان، ئەگەر خەلك شكايەتيان لەم پىاوہ كردووە، ئەوا من ھىچ
كازەندەيەكم لىنى نىيە.»

داروفا گوتى:

«بهلام هیچ که سئی شکایه تی له م پیاوه نه کردووه، ئەمان
شکایه تیان له تو کردوه.»

جینگای باوهر نه بوو، که مروفتیک هەر به گوتنی قسهی هیچی
یه کیکی دی بلی «بهلی» و مست و پینلاقهش بخوا و جا کومه لیک بین
شکایه تیشی لی بکن.

ئو کابرایه ی که شکایه تی لیم کردبوو، گوتی:

«قوربان، ئەم دوو که سه شاهیدن که شت نه ماوه ئەم کابرایه
نه یگوتهی.»

ئو کاته ته واوی قسه کانی خسته پال من و یهک یهک ده یگیرانه وه.
به نار هه تیه وه گوتم:

«بهلام قوربان، من ئەم شتانه م نه گوته وه. سویند ده خۆم هه موو
ئەم قسانه ئەم پیاوه خوی کردوونی.»

هه ردوو شاهیده که گوته یان:

«راسته هه موو ئەم قسانه ئەم پیاوه گوته وونی، بهلام که له
قسه کانی ده بووه وه، ئەم پیاوه ش به گوته ی «بهلی» قسه کانی ئەوی
په سه ند ده کرد.»

کابرای شکایه تکه ریش گوته ی:

«من وام ده گوت بو ئەوه ی بزانه م پیاوه ده لی چی؟»

به م شیوه یه به تاوانی گوته ی «بهلی»، من تاوانبار کرام.»

سه عید ناغا خه ریکی چاک کردنی پاکه ته ماسیه کان بوو. به
نار هه تیه وه پرسیم:

«باشه دوایی چی بوو؟»

«هیچ، دوا بی پنیان درکاندنم و رهوانه ی دادسه رایان کردم و نیستا
بریار وایه، به هوی نه و تاوانه وه له یه کی له دادگاگان داوهری بکریم.»
«به لام نه تگوت، نه و پیاوه بو شکایه تی له تو کردبوو؟»

«به ریکه وت کاتی له پویسخانه هاتینه دهره وه، هوی نه و کاره یم
لی پرسسی و نه ویش پنی گوتم: «تو که ده تگوت «به لی»، بوون بوو
که له ناخی دلته وه نه تده گوت، منیش ترسام نه وه کوو شکایه تم لی
بکه ی و تووشی کیشهم بکه ی، بویه ده سپیشخه ریم کرد و پیش
نه وه ی تو شکایه ت له من بکه ی، من شکایه تم له تو کرد!» پیم گوت:
«باشه که تاوا ترسنوکی، نه و هه موو هاتوهاواره ت له چی بوو؟»
گوتی: «چی بکه م قوربان. خوم پی راناگیرئ. تو خوت باش ده زانی
خه لکی نه م ولاته ده یانه وی نه وه ی له دهروونیا نه هه لیریزنه دهره وه،
به لام له بهر دوو هو ناتوانن نه م کاره بکه ن: یه کیکیان نه وه یه که
که سی نادوزنه وه تا باسی دهرده لی خو یان له لا بکه ن، نه وه ی دیشیان
نه وه یه هه ر که سی نه توانئ له خیری ژن و منداله کانی خو ی، شوینیکی
ده سته که وی سه ری پیدا بکا و دهردی لی خو ی تیا دا باس بکا، نه و
له باری خرابی ولاته که مان گازنده و گله یی ده کا. جا له و کاتانه دا
خه لک ناچار ده بن به ناو و هه واوه ده ست پی بکه ن و دوا بی بیته
سه ر بنچینه ی نه و مه سه له یه ی که خو یان ده یانه وی.»

سه عید ناغا ناهیکی هه لکیشا و گوتی:

«جا با نه وه راسپارده ی من بن، هه ر کاتی بینیت که سی سه رتای
باسه که ی به ناو و هه وا کرده وه، نه وایه که سه ر راکه. چونکه نه که ر
هه لنه یی، من ناسا تووشی به ده ختی ده بیت.»

پاش توژی پیکه نین، گوتم:

«باشه سه عید ناغا، نیستا بفرموو بزانه هه وا چونه؟»

سه عید ناغا به توورهبیه وه پاکه ته ماسیه کانی قایم کوتایه سه رو
میشکم. له و کاته دا، دنیام له بهر چاو لیل و تاریک بوو. کاتی هاتمه وه
هوشخوم و جله کانم پاک کرده وه، ته ماشام کرد سه عید ناغا ماوه یه که
له پیش من رویش تووه و خوی گه یاندوته به ندهر...

نويز

سهيرترين شاهنگي ناشتني جه نازه ي دونيا، له كارخانه كه ي نيمه دا
كرا: «كارخانه ي شاكِر به گ.»

شاكِر به گ پياويكي نيشكهر و به نرخه، به لام نه و بيچاره يه چي
بكات، له كاتيكدا له ولاتيكي پيشكه وتوودا نه هاتووه ته دنياوه. نه گهر له
يه كي له ولاته كاني نه وروپا يان نه مريكادا له دايك ببوايه، نه وا له
ولاته كه ي خويه وه سه رداري ته واوي ولاتاني ده كرد، يان هر هيچ
نه بي ولاته كاني دراوسنياني ده هينايه ژير خزمه تي خويه وه. ناوا
پياويكي به قيمه ته، به لام نه و بيچاره يه ي چ بكا كه خه لكي ولاتيكي
بچووكه و تازه له گه شه كردندايه...

له كارگه كه ماندا به راسپارده، كريكار، چاودير و نوكره وه له
بيست كه س زياتر ده بووين، همومومان سه رمان خستبووه سه ر
كاره كه مان و خومان به كاره كاني خومان وه خهريك كردبوو. نازانم
له كويوه يه كي كمان به ناوي «وه سستا نووري» يه وه لي پهيدا بوو،
هاتني نه و بو كارخانه كه مان بووه كوسپيك له به رده م هينمي و
ناسايشي كارخانه كه مان.

يه كه مين يان دووه مين ههفته ي ده ست به كار كردني بوو، له نيوان
همووياندا هاواري كرد:

«كربي كريكاران كه مه!»

دهستي كرد به هانداني كريكاران. له خوا شاراوه نيبه، له نيوش
شاراوه نه بي، له كارگه كه دا وه ستايه كي ده ستره نكي نمان هه بوو، به

ناوی «وہستا فہخری»، ماوہی بیست سال دہبوو کاری تیادا دہکرد
و ئیسکی خوی تیادا ورد کردبوو. نووری بہ گویدا داو و گوتی:

«دادی ببینہ، ئەگەر بہ یەکجاری دەموپلت ببەستی ئەوجا باشە،
خوا سەرۆک بپاریزی ئەو کارخانەیە کە دەوہ و ئیمە ی گەیان دە نان
و ئاوی خۆمان، ئاوا بۆ خۆمان و کاریکی کە ممان دہکرد و پینجشەش
لیرە یە کمان دەسگیر دہبوو و خەرجی مندالکانی پێ دەر دەچوو. ئیستا
ئەگەر کە موکوریبەکانی چاک بکرداینا، ہەر باشتر بوو! ئەگەر لای
خۆمانی پێ چاک بکرا بووایە، ئەوا پەنجای وەستای دیش چاویان لەو
دہکرد و لە شوین خۆیانەوہ کاری چاکتریان رادەپەراند... وا نەزانن
وہستا نووری لەو پیاوہ گیل و ہەلخەلە تاوانە بی.»

لە بان سەری وەستا نووریبەوہ ہاواری دہکرد:

«برۆ بابە، مەگەر لە ولات یاسا نییە!»

بە خوا ئەگەر شا کر بەگ گویی لی دہبوو، یەخە ی دہگرت و بە
یەک شە قازللە دەری دہکردە دەرەوہ. وەستا نووری بەرە بەرە
دەمارگیرتر دہبوو؛ ئەمجارەیان بہ گوتی «بۆچی دەستکرتی زیادە ی
کار نادن.»، ئاژاوە یەکی دی خستە نیو کارخانەوہ.

ہەرچەندی ئامۆژگاریان دہکرد نە دەچووہ ئەقلیەوہ و لەم گویی
دەچوو، لەوی دیان دەر دەچووہ دەرەوہ. بە کورتییە کە ی، بە ماوہ یەکی
کەم پشیمویی و ئاژاوە یەکی ئەوتوی نایەوہ کە ئەو سەری دیار
نەبوو...

بیگومان ئەو قسانە دہگە یشتنەوہ بەر گویی شا کر بەگ، بەلام
بۆچی قسە ی نە دہکرد؛ تینە دہگە یشتین. ئەم جارەیان وەستا نووری
قسە یەکی تازە ی بۆ دروستکردین: «کارخانە دہبی شۆربا بداتە
کرێکاران!»، ئەمە چ قسە یە کە، کاکم شۆربای دہوی! ئەگەر شۆربامان
بدەنی، بە یانیش دەلین ژنیکیشمان بدەنی. ئەگەرچی ئیمە ئەم قسانەمان

نەدەگە ياندا بەرگۆنى سەرۆك، بەلام ئەوئيش زۆر بېئاگا نەبوو؛ ھەموو
پۇژى دەدواز دە جار پشکنەرەكانى كار، سەرياندا و ئەو قسانەشيان
دەگە ياندا لاي خاوەنكار، بەلام دلۆفانى خاوەنكار رېگەى نەدەدا ئەو
جۆرە پياوھ نارەحەتکەرەنە دەر بکا؛ بېگومان دياريش بوو ئەرباب
زياتر لەبەر خاترى ئەو دەرى نەدەکرد کە وەستا نوورى ژن و
منداڵەكانى برسى دەبن و دوايى بە سووچى ئەوى دەزانن. وەستا
نوورى بە ھوى دلناسكى ئەرباب زياتر بېياکتر بوو، ئەمجارەيان
گوتى:

«لە کارگەکاندا، بە چاکى لەسەر رېوشوئى تەندروستى نارون!»

خودايا، ئەو کورە چاکە شىت بوو، ئاخىر کامە مروڤى ئاقل بە
دەستى خوى، سەرى خوى لە قورئ راکردىيە. بلى ئاخىر ھەى بېئەقل
ئەگەر لىرانە دەرت بکەن، جىگای چاکترت دەست دەکەوى؟ دەبى ھەر
بېرۆتە ئەو چايخانانە. کەسى نىيە بلى بابە ئەمە چايخانە يان
مىوانخانەى توريستىيە...

زۆر بەمان ئاگادارمانکردەو: «مەکە، قسە مەکە»، ئىدى ھەموومان
ماندوو بووبووین.

لە کوورەکە دەھاتە دەروو و بەسەرماندا ھاواری دەکرد:

«مەگەر لەم ولاتە ياسا نىيە؟»

باشە کاکە، ئەوا داماننا وا ياساش ھەيە، بەلام بە ئىمە چى؟ تازە
وا گىراوین، کى ئەتوانى جىکە بکا؟ تو بۆچى خوت لەت دەکەى؟
ئىدى ئىمە بىرمان لەو نەدەکردەو کە بۆچى شاكر بەگ لە
بەرانبەر نووریدا، خوى پيشان نادا و دەرى ناکا.

راستە وەستا نوورى پياوئىكى بەدکار و نارەحەتکەر بوو، بەلام لە
سەرروى ئەمانەشەو پياوئىكى بە سەلىقەش بوو.

هیچ ئیشیکی له دهست قوتار نه ده بوو. خاوه نکاریش هه ر له بهر
ئه و شتانه ده ری نه ده کرد.

به راستی وهستا نووری به ته واوی مانای وهستایه تیبه وه، وهستا
بوو.

هه ر کاتی زوپا هه لمییه کان له کار بکه وتنایه، ده موده س چاکی
ده کردنه وه. ده زگای مشا ر بیره که خراپ ده بوو، هه ر چه ند چاوت لیک
بدابوایه، ده یخسته وه کار. کاره «ئه له تریکییه کان» ی ئه نجام ده دا. له
ده زگا کانی پالاوتن سه ری ده ر ده چوو. نازانم ئه مه چۆن له زگی دایکیا
جیگای بووه ته وه! یه کی له ده زگا کان له کار که وتبوو، هه رچی
ئه ندازیار هه بوو ده هاتن و ده چوون، ته نانه ت نه یانده توانی بزائن هه ر
عه یبه که شی چییه. ته نانه ت شا ره زای پسپو ریشیان له ئه لمانییا وه بو
هیتا، له چا کردنه وه که یدا سه ری ده ر نه ده کرد، به لام کاتی وهستا
نووری بینی، گو تی:

«یه ک ده قه هیتاش که ن...»

جله کانی دا که ند و چوو ه ژیر ده زگا که، پاش سه عاتیک وای چاک
کرده وه که له جاران با شتر کاری ده کرد. جا سه یر له وه دا بوو که له
چا کردنه وه ی ماتوره کاندا، دا وای شتی یه ده گیشی نه ده کرد. ده ندانه ی
چه ر خه کان یه کیکیان که می بکر دایه؛ بزما ریکی بچوو کی له بهر ئه وی
دیان ده به ست و به تاله ده زوو یه که وه ده یپیچایه وه؛ بو تاله
ده زوو که ش، تاله ده زوو یه کی دۆخینه که ی را ده کیشا؛ له به یانییه وه تا
ئه که ر ده ستی بکر دایه په له دا ریکه وه، ئه وا به ما وه ی سه عاتیک
مه کینه یه کی فرۆکه ی بو دروست ده کردی.

بوژیکیان کومه لی کریکار، به ده ور مدا کو بوونه وه:

«به دست نهو سه گبابه وه گیانمان گه یشتوته سهر لیومان، بچینه لای کی شکایهت بکه یین؟»

چوینه لای خاوه نکاره که مان، چهند رۆژیک خۆی لی شاردینه وه و دواین گازیکردینه لای خۆی... ئیدی کاک نووری وهک ناگری لی هاتبوو، تهر و وشکی به یه که وه دهسووتاند، خاوه نکاریش به دست نووریه وه هاوای گه یشتبووه بهری ئاسمان؛ که چی قایلش نه بوو دهریکا.

له پرا نهو کاره ساته روویدا: نزیکه ی سهعات یه کی دوانیوه رۆ بوو، دهنگی ته قینه وه یه ک بهرز بووه وه، هه موو له جیگای خۆمان قیتبووینه وه. شووشه کانی کارگه زرینگو هۆریان بوو، جا دهشکان و دهپرژانه سهر زهوی، به هاوارکردن هاتینه ده ره وه:

«چییه... بابه چی بووه؟»

سهیرمان کرد له شوینی کووره ی کارخانه که، دووکه لیکه رهش له ته نووره که وه به رهو ئاسمان دهکشئی و دهنگی ته قه تهقی ته قینه وه که ش، دهگه یشته بهر گوی.

«نه ی هاوار، خاوه نکار ئاگادار بکه نه وه... خاوه نکار ئاگادار بکه نه وه.»

پاش ماوه یه ک دووکه ل، گهرد و خۆله که نیشه وه. ته ماشای کوورهمان کرد، له جی هه لمه که به هیچ شیوه یه ک پاشماوه ی هیچ شتیکی لی به جی نه ماوه، نه وه ی هه بووه، بووه ته ته پوتۆز و چووه ته هه واوه وه. که خاوه نکار گه یشته نه وی، به ههردوو دهستان قژی خۆی ده رنییه وه:

«هه ی داد... هه ی هاوار... به ده بخت بووم، بیچاره بووم.»

جا له و وهخته دا په كسره نوورې بېر كه وته وه. به هر دوو دهستان
له سهرې خوی ددها و دهیگوت:

«كوا نوورې؟ وهستا نوورې له كوښیه؟ زووكه ن، نوورې بدوزنه وه
و بیهیتن.»

به ناخ و نه فسووسه وه چووه وه ژووره كه ی خوی.

وهستا نوورې به دووسې روژان، كووره و زوپا بوخاریه كانی
چا كرده وه و خستنییه وه كار، ددها ده بووايه چه ند مانگيك كارخانه
رابوه ستیت. مه گهر هر له ده ستوپلی نوورې بوه شیته وه و بتوانی
ته و دهزگا په رتوبلاوانه له كه مترین ماوه و به بی كه لوپه لی پیویست
بخاته وه كار.

برو ئیره وهستا نوورې نه بوو، برو ئه وئ وهستا نوورې نه بوو؛
چووینه ماله كه ی؛ نه بوو، چووینه قاوه خانه، نه بوو، نه بوو و نه بوو...
وهستا فه خری گوتی:

«ناخر ته و بیته ره فه چی لی هات، بووه بالنده و فری؟»

جوشكاره كه مان وه لاهی دایه وه:

«به لی، فری.»

«چون فری؟»

«وه لاهی نه مبینی بفری. به لام به و حساب به بی كه پارچه قازانی
كووره كه فریو ته ناسمان، نه وا وهستا نووریش له گه لی فریو ته
ناسمان. قازانه كه خراب بوو بوو، منیش نووریم بانگ كرد تا چاكي
بكاته وه. جله كانی داكه نندن و خوی چووه لای كووره كه و منیشی نارد
كه بچم درپله كه ی بو بهینم و خه بهری نه ندازیاره كه ش بدهم. هه تا من
چووم، نه م كاره ساته رووی دا. نه گهر نیمه یش له ژووره وه بووینایه،
نه وا نیسته نیمه ش فری بووین، به شكووم بزگاری بووین.»

به و ئومیدهوه تا عهسـریش لئی گهـراین، ههـر نهـماندۆزییهـوه.
چووینهوه لای خاوهـنکار:

«وهستا نووری به خۆتان خوش...»

که ئهوهی بیست دلخۆش و ئاسووده بوو و باویشکیکی دا:

«ئاها... سوپاس بۆ خوا، قازان تهقی نهتهقی به جههتهم! له
مهترسییهکی گهـوره رزگارم بوو، دهتوانم دووباره کووره و قازان
دروست بکهـمهوه، بهلام رزگاربوون له دهست نووری سهـری
ههـموویهتی...»

دوایی رووی کرده ئیمه:

«نهکهـن به کهسی بلین ها... نیوان خۆمان بی...»

وهستا فهـخری گوتی:

«ههـموو کاریک بهـرژهوهندیی خۆی تیايه. سوپاس بۆ خوا به خیر
کوچی دوایی کرد.»

«کهس گومانی له خیر و چاکهـی ئهـو نییه، بهلام به کهسانی...»

بۆ بهیانی خاوهـنکار دهـمی کردهوه که:

«بینن، لاشهـکهی نووریم پیشان بدن، دهـبی ئاههـنگی ناشتنی بۆ
بکهـین.»

پولیس له لایهـکهوه و ئیمه له لایهـکهوه لینی دهـگهـراین، بهلام
نهـمانینییهوه و نهـمانینییهوه. خاوهـنکار دهـیگوت! دهـستینکی... پینهکی...
ههـرچیکتانی بهـرچاو کهوت بیهینن. ههـفتهیهکی تهـواو گهـراین، نهـک
ههـر دهـست و پتی هاتا پاشـماوهی ئهـنگوستی بچووکیشمان
نهـدۆزیهوه. ئهـرباب دهـیگوت:

«بابه ئاخىر خۇ ئەو سەگىبابە بالىدە نەبوو بفرىتە ئاسمان، دەپى
شتىكى ھەر بەجى مابى، ھەرچىبەكى بەجى ماوۋە بىھىنن!»

خۇ بە زۇر نىيە... نەبوو و نەبوو. بە وەستا فەخرىم گوت:

«باشە ئەر باب ئەوۋەندە شەيداي چاۋ و برۇى نوورى نەبوو، تازە
لەپاش چى داۋاي لەش و بەدەنى نوورى دەكا؟»

«ئەۋەش مەسەلە يەكى دىيە، شاكر بەگ پىاۋىكى
«شۈينە وارناس» — ە و دەيەۋى بە ئەندامەكانى لەشى كرىكارىكى
ئاهەنگىك ساز بىدا، تاۋەكوۋ لە تەۋاۋى داستانەكاندا بگىردىتەۋە.
دەيەۋى بىسەلمىنى، كە چەندە لەگەل كرىكارەكانى پەيوەندىان ھەيە و
سەرنجى خەلكى پى راکىشى، تاۋەكوۋ پىشمانى خەلكى بىدا،
پەيوەندىەكەيان بەم سادەيىۋە كە ئەوان بىرى لى دەكەنەۋە، وا
نىيە...»

ئەرباب بە ھەموۋانى راگە ياندېۋو كە:

«ئەگەر ھەر كەسى بتۋانى بەقەد دەنكە جۈيەك لە لەشى نوورى
بدۈزىتەۋە، ھەزار لىرە پاداشت ۋەردەگرى.»

بە رىكەۋت ھەمان رۇژ دۈزىانەۋە، بەلام چىيان دۈزىەۋە،
شەرمەكەم لە پروتانهۋە بىلىم، ئىتر... نوورى لەنىۋان دوو بەردان
گىرى كرىدېۋو؛ كە دۈزىانەۋە سەرمان سوورما بوو، لەشى ئەۋە ئەۋ
نىيە؛ بە چىرا دىيارە؟ دەپى لەشى يەكىكى دى نەبى؛ ئەستغفرە لا ئەۋە...
خۇ لە ئاسمان نەكەۋتۈتەۋە. لەشى ۋەستا نوورىيە، ھەۋنىيە...
مەسەلە يەك بوو كەس لە ژنەكەي چاكتر پى چارەسەر نەدەكرا.
بەلام ژنەكەي گوتى:

«دلم بەرگەي ئەۋە ناگرى تەماشاي بگەم.»

دوایی دکتور بریاری له سهر دا و به گویره ی یاسا، مردنی نووری
راکه یاندره. ته نیا نیمه و چند که سیک ناگاداری مه سه له که بووین
نهر باب گوتی:

«نابی نهو نهینییه ناشکرا ببی؛ هه مووتان له یه کیه تی کریکاران
بلین: هه موو لاشه که ی له نیو تابووته که دایه؛ هه ندی به ردیش بریژنه
ناو تابووته که وه، بو نه وه ی سهرنجی خه لکی رابکیشی.»

یه که مجار مردووه که مان شورد و دوایی خستمانه ناو تابووته که وه!
هه رچی کریکاری کارخانه هه بوو به دوای جه نازه که یدا ده رویشتن؛
هه موو له هه وش ی مزگه وت کو بوو بوونه وه. قهره بالغیه کی سه یر
بوو.

پیاوه که له زله کان - هه والد هه کانی رۆژنامه کان - هه موو
پشکنه رانی کار ناماده بوون و نهر بابیش فرمیتسک به هه ردوو چاویدا
هاتبووه خواری. پاش نه وه ی نویژی مردوو ته واو بوو و دوعا
خویندیش ته واو بوو، پیشنوویژه که له نهر بابی پرس ی:

«خوالیخوشبوو چ که سیکتانه؟»

نهر باب خوی پین رانه گیرا و رووی له تابووته که کرد و دهستی به
گریان کرده وه و ده یگوت:

«نوه... برام نووری؛ رویشتی و منت به ته نیا به جی هیشت؛ به بی
تر قوری کوی بکه م به سه رما. نوه — تابووته که ی بکه نه وه با بو
دواچار براکه م ماچ که م!»

زور سه یر بوو! نهر باب ده یویست چی ماچ بکا؟

نهر باب له خوی ده دا و ده یگوت:

«نا، نابی، ده بی ماچی که م... ئیستا مادام ریگام ناده ن، هه ر بهیلن
ته نیا نهو رووخساره ی که وه ک مانگ وایه بیبیم.»

باشه ئەگەر ئەو وەختە بچووبایە سەیری بکردایە زیانی چی
هەبوو؟ بەلام چی! ئەمنیش لەو وەختە وەک ئەرباب بێئەقل بووم و بە
هۆی سۆز و خروشهوه لە بیرم چووبوووه چیان لە ناو تابووتی
داناوه...

جەنازەکەمان بردە گورستان و خستمانە گۆرەوه. دیسان ئەرباب
لە خۆی دەدا و دەیگوت:

«نووری! تۆ چاکترین دوستی من بووی، تۆ تەکیەگای من بووی،
تۆشم لە دەست چوو، تۆ چالاکترین و بەهۆشتترین وەستای کاری من
بووی، تا قیامت لە بیرت ناکەم، تۆ لەنیو دلما جینگای خۆت هەب...
دلسۆزییەکانی تۆ. زۆر کارکردنی تۆ - وا خەریکە بۆ قسەیهکت شین
دەبم!»

سەیریکی وەستا فەخریم کرد، سەیر دەکەم ئەویش وا دەگریه.
گوتم:

«وەستا. ئەو ئەرباب لە بییری چوووه چی لەنیو تابووتەکە بوو؟»
«لە بییری نەچوووه.»

«ئەی ئەگەر لە بییری نەچووبی، ئەو قسانە بۆ دەکا؟ هەم خراپیشە
و هەم گوناهیشە، بەوەی کە پیاو چون لەسەر تابووت ئەو قسانە
دەکا؟»

«تۆ بۆ تیناگەیی، هەندی کات بەرژەوهندی کار وا دەخوازی.»
«ئەی تۆ بۆچی دەگری؟»

«بەم قسە بە سۆزانەیی ئەرباب، خۆ دلم بەرد نییە خۆی راگری.»
رێبڕوویشتەنەکەمی تەواو بوو و لە گورستان گەراینەوه. یەکی لە
کرێکارەکان گوتی:

«ئەگەر بۇ منىش ھەمان رېتورۇڭىشتىن بىكىرى، ئەوا ئامادەم بىرم.»

يەككى دىان گوتى:

«ئەرباب ئەگەر بە قوربانىشى بىن، ھىشتا كەمە!»

«گىانم بە فىدای بى...»

كە گە ىشتىنەو ە كارخانەكە، ئەرباب يەكسەر لە ژوورەكە يەو ە بە
گوئىدا چپاندىن:

«سوپاس بۇ خوا، لە بەلای نوورىش بە ئاسانى رىزگارمان بوو.»

ئەرباب پىاوئىكى ئىشكەر و بەنرخە، بەلام بىچارە يەى چ بكا، كە لە
ولاتىكى پىشكە وتوودا نەھاتوتە دنياو ە.

نهنییهکانی دهوله تم قووت دا

ئهو رۆژه له مال سابوون و په نیر و هه ندی شتی دیان پین
راسپاردبووم تا بیکرم. له بازاری ورده واله فرۆشهکاندا سابوونم
کری و په نیریشم له بازاری ماسی فرۆشهکاندا کری. له بازاری میوه
فرۆشهکانیش، کیلویهک تریشم کری و هینامه وه ماله وه. شه و ژنه کم
لئی پرسیم:

«ئازیزم، هیچ کاغه زینکت نییه، وا نییه؟»

«ئافرهت، ئه وه که ی پرسیاره، که ی شتی وا هه یه؟»

«ئهی که وایه بۆچی له سابوونه کانت وهرنه پینچا؟»

دهمودهس دوو قالبه سابوونه که یان له پیش دانام. جا له پرویه کی
قالبه سابوونه کانه وه ریزی نووسین به چاپ نووسرا بوو: «لا اله الا
الله!».

«ئهو چییه، به چاپ له پرویه کی سابوونه کان ده نووسن؟»

بیرم کرده وه هه تمن ده بی کارگهکانی سابوون، شتیکی تازه یان
له سهر سابوونه کان نووسیین. هه ولما بیخوینمه وه، به لام له رووی
سابوونه کان ورد بوومه وه، راپورتی په یوه ند به نهنییهکانی دهوله تم
بینی.

به م جوړه نووسرا بوو:

«بابه ته که له ئاسا به دهر نهنییه... هی ئه وه نییه مه زهنده ی لئ
بکه یین.»

ئەو پرسىيارانە پەيوەندىيان بە سەرژمىرىيەو ھەبوو، ھەروا
راپۇرتەكانى تايبەت بە دەرھىنان بەم شىوہىيەى خواروہ تىايدا
نووسرابوو:

«لەبەر نھىنى مەسەلەكە، ھىما بۇ پىتەكان دابىتىن.»

ترس و سامىكى زۆر بالى بەسەر ھەموو مالەكەماندا كىشا. بى
ئەوہى خۇمان داوامان كىرى، كۆمەلى لە نھىنىيەكانى دەولەتمان
دەستكەوت. ھەموو لە يەكدىمان دەپرسى: «جا ئىستا چى بکەين،
قورى كوى بکەين بە سەرماندا.»

يەكىك لە مندالەكان كە قالبە پەنیرەكانى بە دايكى نىشان دەدا.

پرسى:

«سەيرە، ئەدى ئەوہيان چىيە؟»

بە ھەمان شىوہ، لەسەر قالبە پەنیرەكەش، نووسىنى بەرەواژ
بەرچاودەكەوت. سەرەراى ئەوہش كە لە سەرەوہ چەند رستەيەك
نووسرابوو و وىنەى دوو پەلە مانگى رەنگ قورمىشى لەسەر نەخشا
بوو.

ئەو نووسىنانە لەوانەى جارى پىشوش، گىرنگىر بوون! ھەموومان
سەرمان سوورما بوو، لە جىگەى خۇمان وشك بووبووین. گوتم:

«ھەى داد... ئەى ھاوار!»

«پەلە مانگەكان» وەك ئەوہى ژىرپىيالەيەك بکەى بە دوو پارچەوہ

وابوو. گوتم:

«لىمان روون و ئاشكرا بى، نەخشەيەكى ترسناكيان بۇ كىشاوين،
ئەم قالبە پەنیر و سابوونانە، دەبى ھەر ئىستا ھەتا كەس پەى پى
نەبردووہ، گور بە گورى بکەين.»

ژنەكەم گوتى:

«دهبی فرییان بدهینه کولان»

«نا، نابی، ئەگەر لەو کاتە بینیان؟»

«دهیده مه زبلریژەکه.»

«مهگەر شیت بووی؟ دوایه یهخه ی تو دهگرن!»

سهرتان نهئیشینم، دواچار بریارمان دا بیخوین، دوو قالب
پهنیرهکانمان دهمودهس خوارد، واتا نهینی دهولهتمان قووت دا.

لهو کاتەدا مناله گچکهکانیش یهکیکیان لهلای پهنجهرهکهوه وهستا
بوو و وریا بوو نهوهک یهکی ئاگای لی بی.

بهداخهوه، چتان لی بشارمهوه، نهمانتوانی سابوونهکان بخوین.

چارهمان بو ئهوهش دوزیهوه که ژنهکه م نیوهشهوه جلهکانمان
بشوا، نیوهشهوه ژنهکه م دهستی به جلشوشتن کرد، دهمودهس هەرچی
جلی پیس و خاوینمان ههبوو ههمووی شوشتن و سابوونهکانی تهواو
کرد...

ئوه ئوه ئوه تازه ههناسهیهکی به ئیسراحهتمان ههلکیشابوو.
ديسان قره و گاله بهرز بووهوه.

«ئهمانه چین؟»

شانسهکهی ئیمه دووباره بهدبختی رووی تی کردینهوه، ئهوه
کاغهزه میوهفرۆشهکه لهگهڵ ترییهکه پیچابوویهوه، ئهویش
نهینییهکانی دهولهتی تیادا نووسرابوو.

ئیدی وهک پوژ لیمان روون بوو که ئهوه کاره نهخشهیهکیان بو
کیشاوه و ههمووشمان له مهترسی داین. ههموومان له مالهوه وهک
داربی دهلهرزاین. ئهوه مناله فهقیرانه خهوه له چاویان پهوهی بووهوه و
ژنهکهشم زهق زهق تهماشای دهکرم.

ئەو كاغەزە شىمان لە ئاگردانە كەدا سووتاند، بۇ ئەو ەى كەس بۇنى
مەوزووعە كە نەكا و ئاگای لى نەبى، خۆلە مېشە كە یشمان لە كۆلانا بە
بادا كرد.

هەموو ەوشىمان ەاتەو ە سەرخۆ و دلخۆش بووین. تازه ئەگەر
مالە كە شىمان بگەرین، بچووكترىن سەنەدى نەینیبە كانی دەولەتیان
چنگ ناكەوئى. ەناسە یەكى بە ئیسراخە تمان ەلکیشا. ئەمجارەیان
ژنە كەم پرسى:

«باشە ئەگەر ئیستا بمانبەنە دەزگای بروسكە و تیشكى ئىكسىمان
لى بدن، تە ماشاكەن چمان لى دەكەن؟»
«بۆ؟»

«چونكە ئەو كاتە دەزانن پەنیرە كانمان خواردو ە و نووسینە كانی
سەر پەنیرەكەش لە گە دەماندا دەخوینەو!»

بە بیستى ئەو قسە یە مندالەكان لە شوینى خویاندا وشك بوونەو ە.
ژنەكەشم لە ترسان ەیزی لەبەر برابوو. بە تەواوى وەك شیتە كانمان
لى ەاتبوو، حەپەسا بووین. لەم كارانە سەرمان دەر نەدەكرد. دواچار
بپریمان دا كە ەەر یەكەى دوو پەرداخ خوینى میو ەى ئینگلیزى
بخوینەو ە.

داواى لیبووردن دەكەم، پېش ئەو ەى خوینى میو ەكە كارم تى بكا،
دەزانن سەرکەوتنىكى وامان بە دەست ەینا ەتا ئاخیری عومرمان لەو
مەترسییە رزگارمان بوو تكایە ببورن، چارىكى دیان تەماشای
كافەزىكم كرد، گومان لە چى دەكەن و چىم بینیبى؟

باپورتى پسپۆرە ئەمرىكایىبەكان نییە دەر بارەى بیرەنەوتەكانى
توركیا؟

ئیدی دواى ئەو هیچی دیم له بیردا ئەماوه، جا که له کولان
را ده کهم، شهوانه هه موو دراوسینکانمان له خه و بیدار ده بنه وه و هاوار
دهکن: «های شیت» و پاشان یه خه م ده گرن.

ئیدی هه قم نییه بترسیم؟ ئەمه بوو نهینیه کانی دهولهت، سه رباری
ویته ی دوو په له مانگی رهنگ قورمزیش...

ئەي ئەمەيان كۆيىندەرىيە؟

ئەگەر مەنىش ئەناسىن، دەبىي لە نووسىيىنە كانمەۋە تىگە يىشتىن كە
مىندالى كامە گەرەكم. ئىمە مىنالى «قاسم پاشا» يىن.^۱

ئەۋ چىرۆكەي كە دەمەۋى بۇتانى بگىر مەۋە، ھى ئەۋ رۇژگارەيە
كە مىن شاگردى ئاسنگەرى بووم. بە پارەي ئەۋ ۋەختە، ھەفتەي سى
لىرە ۋە نىوم كرى بوو. سى لىرە ۋە نىوي ئەۋ ۋەختە پارەيەكى زۇر
بوو، بە يەك لىرە خۇمان مەست دەكرد. ئەي كۈۋ ئەۋ ۋەختە؟

چاىخانەكەي «جەمھورىيەت» نىو جادەكەي «بىگ ئۇغلوۋ». ئەۋ
ۋەختە ئىمە لە خانوۋىيەكى كۆنى «جالىزەكان» دادەنىشتىن...

خاۋەن خانوۋەكە دەربەستى پارەكەي ئىمە نەبوو، دوو نەۋم بوو،
پىنج ژوورى تىا بوو، پىنج خىزان تىايدا دەژىاين. ھەر ژوورىكت
بكردايەتەۋە، پىر بوو لە شت، جىگاي ھىچ نەدەبوۋىيەۋە.

ھەر لەۋ خانوۋەشدا بوو، بۇ يەكەم جار چاوم بە كچىك كەۋت ۋە
دلم گرتى. ئەگەر بلىم شانزە سال بوو، ھىشتا شتىكىشم زىاد گوتوۋە،
ھىشتا شانزە سالى تەۋاۋىش نەدەبوو. ئەۋ لە كارگەي «دروسنگردنى
قوتوى مقەۋا» ئىشى دەكرد. كارى ئەۋ ئەۋە بوو كە مقەۋاكان دەق
بكات ۋە بىيانبەستىت. قوتوى مقەۋاى دروست دەكرد. ھەفتەي دوو لىرە
ۋە نىوي كرى ۋەردەگرت؛ ناۋىشى «زبىدە» بوو.

ئىستاشى لەگەلدا بى، مىن تا ئىستالىۋى ۋەك لىۋى زبىدەم
نەدىبوو.

قاسم پاشا: كەرەككى نەخوۋىندەۋار ۋە نەزانى ئەستەمبولە.^۱

لیوہکانی له و لیوانه بوو، نهگه چاویان ببهستامایه وه و
بیانخستمایه ته نیوان کومه لئ ژن، هه زاریش بوونایه، یه که به یه
لینه وکانیانم ماچکردنایه، نهوا له نیوان هه ره موویاندا زبیده م راده کیشا
دهره وه. لیوہکانی زبیده بونی شوکولاته ی دها، نیستا «چونه؟» پیتان
دهلیم:

له و رۆژگاره نه م سووراو و سپیاوه ی که پتی دهلین بووره و
ماتیک، نه بوو، نهگه هه شبوايه، نهوا له گه ره که که ی نیمه هه
ناویشمان نه بیستبوو.

زبیده کاغزه رهنگا ورهنگهکانی له دهوری شوکولاتهکان ده پینچا و
کوی دهکرده وه و له لیوی خوی هه لده سوو. لیوہکانی وهک گولی
هه ناری لی دههات، به لام کئ نیشی به رهنگه که ی هه بوو، مهسه له که
تامه که ی بوو، که شایه نی پیا هه لدان بوو...

نه م زبیده یه، له نهومی خواره وه و له ژووره که ی به ران بهر
نیشته جی بوو، خوی، باوکی، نه نه ی، خوشکی و کاکی بوون. به لی،
ریک پینچ که س بوون.

رۆژگاری به سه ره چوو، کربنی خانووه که یان زور گران بوو،
ژووریکه هه رزانتریان له گه ره کیکی دی دهسکه وت و له دراوسینه تی
نیمه باریان کرد. منیش له و کاته به دواوه چه ند پشت گویی خوم
بینی بی. هه ره وهندهش زبیده م بینیه وه.

رۆیشت و رۆیشت، به لام مه زه ی نه و لیوانه ی هیشتا که له ژیر
دناندا ماوه.

دوای زبیده، هیچ ژنیکه دیم نه بینیه وه لیوہکانی وهک لیوہکانی
زبیده له گه ل لیوہکاندا جووت بی، که لیوہکانی دهخسته سه ره
لیوہکانم، ههوا له نیو درزهکاندا نه دههاته دهره وه...

ئۆھم بېورن، بېرم كەوتەو. تەنيا ژنىكى دېم دەسگىر بوو كە
لېوھەكانى بە تەواوى وەك لېوھەكانى زبېدە وا بوو، ئىستا پىتان دەلېم:

لە ھەموو ژيانمدا، تەنيا يەكجار تۈانىومە لە دواكەوتنى گشت
خىزانە دەرەبەگەكان، كە بە زارەوھى ئەوان «چىنى بەرز»ى پى دەلېن
كەلك وەرگرم.

چ نەشمىل بوون، يەك لە يەك چاكتىر بوون، ئەگەر كارى ئاسنگەرىم
بەجى نەھىشتايە، لەوانە بوو منىش ئىستا لەو چىنە بوومايە، خوا
دەيزانى!

زۆر لە برادەرەكان كە لەگەل من ئاسنگەر بوون، ئىستا جگە
لەوھى ئەشراف و بەگزادەن، ئۆتۆمبىل و خانووى خۇپان ھەيە و جگە
لە باخ و باخات و پارە و پاھىيىكى چاكىشىيان ھەيە، ھېچ
كەموكورتىيەكيان نىيە. ئەى من چىم لەوان كەمتر بوو؟

يەكى لە دراوسىنكانمان چووه كەولى باوكمەوھ و لىنى ھەلساوه
سەر پىيان و گوتى دەبى بىننېرنە قوتابخانە. دەيگوت:

«حەيفە ئەم مندالە... ئەم مندالە بە جەوھەرە، ئەگەر بخوئىنى دەبىتە
شتىكا!»

حەز دەكەم ئىستا ئەو برادەرە بىننمەوھ... ئەگەر دەمبىننمەوھ
دەبوايە واى قووت بىدەم، بۆ ئەوھى ھەتا دنيا دنيايە بەو قسە
پىغەرەنەى كەسى دى نەگرى. ھەرچىيەكم بەسەردا ھاتووه، لە ساھى
سەرى جىرانەكانمانەوھ بووھ. مەبەستم ئەوھ نىيە بلىم خۇشم بىتاوانم،
تووش بوونم بەو گوناحە لە گەردەنى خۇمە، چونكە نەمگوتبوو
دەرۇم ئەم فەلسەفەيە دەخوئىنم "ھەر خۇم بووم لەنىو سەد و
بىستوچوار ھەزار پىغەمبەر جەرجىسم ھەلبۇزارد" فەلسەفەيەكە لە نان
و ئاويش چاكتىرە...

له چایخانه‌کان کارم ده‌کرد. له‌م بازارگان‌یخانه و له‌و بازارگان‌یخانه
میوانداریم کرد، ماوه‌یه‌کیش له‌ پوخته‌خانه‌ی راخراو، کاری قه‌لم
جاف و پاندان فروشیم کرد. سه‌رتان نه‌یه‌شیتیم به‌ هر شیوه‌یه‌ک
نیوه‌ بلین کردم. هر فرتوفیلینک هه‌بوو کردم و دوایه‌ک‌ش پاش
بیستوپینج سال، گوتم «زه‌ره‌ر هر له‌ نیوه‌ی بگه‌ریته‌وه، هر باشه.»
و گه‌رامه‌وه سه‌ر کاری به‌رایم. دووباره‌ بوومه‌وه شاگردی
ناسنگه‌ریی.

کاری نه‌وسای نیمه، چاگردنه‌وه‌ی «شوقاژ سانترال» بوو، که
یه‌کینک بوو له‌ ویلایه‌ته‌ گه‌وره‌کانی که‌نارده‌ریا. له‌وی یانه‌یه‌کی
شه‌وانه‌ی چینی به‌رزی لی بوو.

هر شه‌وه‌ی ژوانگه‌ی به‌یه‌ک گه‌یشتنی کومه‌لی ژن و پیاو بوو.
نیمه‌ پینج کریکار بووین. به‌ رۆژ له‌ ویلایه‌ته‌که‌ ئیشمان ده‌کرد و
شه‌وانیش له‌ باخه‌کان و له‌ ژیر کابینه‌ به‌رزه‌کانه‌وه‌ لینی ده‌خه‌وتین.
من له‌ سه‌رده‌می مندالیمدا، زور ناوی نه‌و چینه‌ به‌رزه‌م بیستبوو،
زور ه‌زم ده‌کرد بیانینم و بزائم چ جوره‌ پیاویکن، به‌لام رینک
نه‌که‌وتبوو. هه‌تا زور جار له‌پیش خومه‌وه‌ به‌ شتی سه‌یروسه‌مه‌رم
ده‌هاتنه‌ به‌رچاو و وه‌ک شتیکی ناسایی بیرم لی نه‌ده‌کردنه‌وه. بیرم
ده‌کرده‌وه‌ له‌وانه‌یه‌ که‌سانی نه‌و چینه. دوو جووت چاو و دوو ده‌م و
سئ گویچه‌یان هه‌بی.

نیستا وا هه‌لیکم بۆ ریکه‌وت تا بیانناسم.

شه‌وانه‌ کاتی ده‌ستمان له‌ کار ده‌کیشایه‌وه، خوم پاک و خاوین
ده‌کرده‌وه و جلی نویم ده‌پوشی و دوور ده‌رۆیشتم و ده‌چوومه
که‌نارده‌ریا تا گیروده‌ نه‌بم، جا نه‌م که‌ناره‌م ده‌پینوا.

خه‌لکیکی غه‌ریب و عه‌نتیکه‌ بوون، که‌ به‌یه‌ک ده‌گه‌یشتین هه‌والی
یه‌کدیان ده‌پرسی، خویان به‌یه‌کتر ده‌ناساند، قسه‌ و پیکه‌نین و هه‌چ

شستينگيان له ئادهميزاد نه ده چوو. وهك ئه وهى بۇ كارى سـخـورى
چووبمه نـيـوانـيان هـهـواى خـۆـم كـرد.

لهوى زور شتم بينى، زور شتم بيست، به لام له وه مووه يه كينكتان
بۇ دهگيرمه وه:

ئهوانه چ ژن و چ پياويان كاتى رووبه رووى يهك ده بوونه وه، زور
لهگه يهك قسه ي خوش و شيرينيان ده كرد، جارى ئه م بۇ ئهوى
دهبرى و دهيدوورى، جارى ئه و بۇ ئه م... به لام هه رچى كارى خراپ
و بينجى هه بوو، نه ده ما له ژيره وه بۇ يه كدى هه لئه به ستن. ئه م بۇ ئهوى
لى ده دا و ئه و بۇ ئه م... جياوازيان نه ده كرد، چ ژن و چ پياويان كه
دهگيشته يهك قسه كانيان به م جوړه بوو:

«جانناكهت زور نازداره! كوئنده ريبه؟»

«هى پاريسه.»

«پيلاوهكانت زور به رهونه قه! كوئنده رين؟»

«هى لهندهنه.»

من يه كه مجار تينه دهگه يشتم كه هى پاريسه و هى لهندهنه يانى
چى من چ بزائم جا، ئه و خهلكه پيلاو و جله كانيان له م لا و له و لاي
دونيادا ده كرن.

هر كه به يهك دهگه يشتن دهستيان پى ده كرد:

«بوينباخه كهت زور سپورته! كوئنده ريبه؟»

«هى كه راجيبه»

به راستى كراسه كهت كه شخه يه، كوئنده ريبه؟»

«هى رومه.»

ئەم پرسیار و ۋەلامانە ۋەك قسەیهکی رەمزی ئەو چینه بوون.
ۋەك ئەو ۋا بوو، كە بیانەوی ئەگەر غەریبەیهکیان بکە ویتە نیوان
گرفتاری بکەن.

لەنیو هەموو ئەو ژنانەیی كە - بە زاراوەی خۆیان - سوسیتەیان
پێ دەوتن، دەم لە «ویدا» گیر بوو. بەلام تاوانی من نەبوو، بەختەكەم
ۋا بوو، مەگەر نا من سەگی كویندەرم تا فیکر لە ژنیکی ئەو چینه
بکەمەو.

شەویکیان کاتی دانیشتنی شەوانەیی یانەكە بوو، هەوا گەرم بوو،
هەموو لە باخەكە دانیشتبوون. منیش لەو كۆلیت و كەلاو و كەندال
هەلدێرانە دەسوورامەو و سەیری ئەو بندار و بارانەم دەکرد، تا
بتوانم شارەزایی تەواو دەربارەیی ئەم چینه پەیدا بکەم.

زۆر شتم بە چاوی خۆم بینی، لە ژیر هەر درەختیک و لەنیو هەر
كایینەیهك دەنگی نالە و هینكە هینکی ژنانی ئەم چینه دەبیست.

دوای نیوئەشەو، دنیا تاریك بوو بەرەو دەریا دەرویشتم، گویم لە
قەرەوگالەیی خیزانیک بوو، ژنە و میردە حەفتوئەشتیان بوو. لە
دەنگیانرا ناسیانم. ویدا و میردەكەیی بوون. میردەكەیی دەیگوت:

«تو بەو كارەت تەواوی ریز و پایەیی بازرگانى منت خستە ژیر
پرسیارەو. من كە قسە ناکەم، هەر كاری دەیکەیی بیکە، بەلام هەر
هیچ نەبێ لەگەل كەسێ كە شتیکی لە باردا بیت، یان لەگەل كۆرە
خاسەیهكدا. تو خۆت باش دەزانی ئیستا هەر هیچ نەبێ ملیۆنیک لیرەم
لە گەرە، جا تۆش دەرویی لەگەل كەبرایەك كە تازە دەستی داوئەتە كار
و هەرەموو سەرمایەكەشی لە سێ سەد و بیست هەزار لیرە
تیناپەری رادەبویری. بە راستی كاریکی زۆر ناشرینت كردووە.»

ویدا ناھیکی هەلكیشا و گوتی:

«باشه گوناحی من چیه؟ هه موو ئه و گوناحانه به گه ردهنی ئه و
بیشه ره فهی دیت که دهلی خاوهنی پینج ملیون لیره م.»

«ناه... ده بیینی ویدا گیان؟ ده بیینی ئه م خه لکه چ سه گبابن؟ ده بیینی
بو ئه وهی ژنی خه لکی له خسته بهرن چ درویه کی گه وره ی بو
ده که ن؟»

ویدا به پاکیه وه وه لامی دایه وه:

«ئیسنا خویشی هیچ، منی به کابرایه کی دی ناساند که ئه ویش
هر برادهری بوو، ده یگوت ئه و پیاوه نزیکه ی ده ملیون لیره ی هه یه.»

دوای توژی بیدهنگی، ویدا به ردهوام بوو:

«ئیسنا باش بوو هر زووتر پیت گوتم، ئه گه ر نا خودا ده زانی
چند جاری دیش کلاوی له سه ر ده نام.»

میردی ویدا گوتی:

«من به کجار به کیک بیینم ده زانم چ کاره یه، هر له به که مجاریش
که ئه و سه گبابه م بیینی، زانیم چ توخمیکی هه رامزاده یه...»

ویدا قسه ی میرده که ی بری و گوتی:

«زور بیشه ره ف بوو، به لام به گیانی تو له سیچوار جار زیاتر
کلاوی له سه ر نه ناوم.»

میرده که ی گوتی:

«ئه زیزم، ئیسنا ئه وه رابوورد، نامه وی خوت نارحه ت بکه ی. باس
له سه ر جاریک و دوو جار و سی جاریش نییه. باس له سه ر بنچینه ی
مه سه له که یه. ئه گه ر له بازاردا بلاو بییته وه که تو له گه ل که سیکدا
راتبواردووه سه رمایه که ی زور له من که متره، وا ده زانن من به ره و
شکستی ده روم، پایه ی بازارگانیم دیته خواره وه، له بانق پایه خم

نامینی. ئیستا تیگه یشتی که گلهیی من له سهه ر چه ند جاران نییه،
بتچینهی مه سه له که یه که منی نار ه حه ت ده کا.»

ئه مجاره ویدا به گژ میرده که ویدا چوو و کوتی:

«راستییه که ی هه مووی سووچی تویه!»

«بوچی؟»

«باشه مه گه ر من به ری دهستی خۆم بۆن کردبی یان عیلمی غه بیم
هه یه، تا بزانه سهرمایه ی ئه م چه نده و سه رمایه ی ئه و چه نده، خیر
ده بووایه تو پیم بلتی.»

«هه قته گیانه که م، منیش بیتاوان نیم، سه یرکه، ئیستا پیت ده لیم...»

میردی ویدا باری دارایی یه که به یه که ی ئه و پیاوانه ی که هاموشوی
ئه و یانه یه یان ده کرد و به ویدای گوت. دوا جاریش ویدای راسپارد
بوو له رابواردنی کاک «فه نه رچیان زاده» بکا.

کوتی:

«سه یرکه ویدا گیان، «فه نه رچیان زاده» وه زعی له هه موویان
باشتره، ئه وه نده سامانی هه یه که ئه گه ر بیه وی ده توانی ئه و یانه یه
هه ره مووی تیکرا بکری.»

«ئاخر من نایناسم.»

«هه ره هلیک ریک بکه وی من پیت نیشان ده ده م، ده بی هه وه سی
له گه ل بکه ی، تا ده توانی له گه لیدا که رم به.»

دوای توژی بیده نگی کوتی:

«ئیستا ئه و هه له یه ی کردت ده بی به لاوه ی نییت، ئیستا برۆ
سالۆنه که، له سه ر میزی پۆکه ر دانیشه. بیگومان ده بی یارییه کی
که وره ساز بده ی، ده بی به لایه نی که مه وه ده هه زار لیره ببه یته وه،

دوایی ههلسهوه دهست بکه به خهنده و قسه و سهماکردن. وا مهزان
ئهو ئاوه ههه تکاوهته سهه ر ئهه ئاوه، تهنیا بهه شئیوهیه دهتوانی
پروپاگهندهی شکستی من به درو بخهینهوه، تیگه یشتی یان نا؟»

ویدا گوتی:

«زور باشه گیانه کهم، دلت رهحەت بی...»

ویدا و میزده کهی لیک جودا بوونهوه. کاتی ویدا به تهنیا بوو،
دهیویست به رهو سالونه که بروات، له پشت درهخته کانهوه هاوارم کرد
و له بهردهمی قیت بوومهوه.

ویدا ترسا و گوتی:

«ئاها...»

«ترسای؟»

«بهلی، زور ترسام.»

«زور به داخهوهه که بوومه هوی ترساندن، دهیی بمبوری، به لام
ههه چونیک بی له گهل ئه وه شهوه شانازی به وه وه ده کهم که له گهل
جوانترین ژنی تهسته مبولدا ئاشنایی پهیدا ده کهم، به راستی زور
دلخوشم.»

چاک شارهزای ئه و چینه به رزه بووبووم. دهبوایه له کاتی ناسینی
ژنیک به په خشی قژی، ریکی لووتی، ریکی به ژن و بالایدا ههلبدهم.

منیش وه سفیکی ته واوم بق ویدا کرد.

به گویرهی دابونه ریتی چینی بوژوا، باسکردن و پیااهلدانی
جوانی ژنه کانیان له رووی میزده کانیانه وه شتیکی چاکه، چونکه ده بیته
هزی ئه وهی ژنه کانیان جوانییه که یان به رووی میزده کانیاندا بدهنه وه

و میرده کانیشیان له لای خه لکی به جوانی ژنه کانیانه وه خویان
هه لکیشن.

به لی، به ویدام گوت:

«شانازی به وه وه ده که م که له گه ل جوانترین ژنی نه سته مبولدا
ئاشنایی پهیدا ده که م. به راستی زور دلخوشم.»

ویدا گوتی:

«هه لتبژارد...»

«خانم، نه وه هه قیقه ته، که س ناتوانی نکوولی لی بکا، له جوانیدا
وینت که مه، هه مووی... ببووره له بیرم چوو خو مت پی بناسینم،
بهنده فه نه رچیان زاده»

ویدا گوتی:

«پن خو شحالم، زور باسی چاکه ی تو م بیستو وه.»

«بایه کی قایمی دیت...»

«راستییه که ی هه وای مانگی، منیش له م هه وایه بیزارم.»

«سه لیه مان یه که، بیگومان دلشمان هه ر یه که. ئومیده وارم زور
زوو ببینه هاوړینی گیانی به گیانی.»

زور ده میکه بیرم له وه کرد بو وه وه که ببینه هاوړینییه کی گیانی
به گیانی، دوا ی نه وه ی بیست ده قه له ژووری «ویدا» بووین.

بو نه وه ی وا تینه گات من غه ریبه م، به زمانی چینی بوژواکان
دهستم به قسان کرد:

«خاتوو ویدا، جانتاکه ت زور جوانه، کوینده ریبه ؟»

«هی پاریسه.»

ويدا جانتاڪهي خسته سهر ميزهڪه.

«خاتوو ويدا، شالهڪهت زور زور سپورته، ڪوئيندھرييه؟»

«لھندھنييه.»

ويدا شالهڪهي فرئ دايه سوچيڪه وه.

«ويدا گيان، جلهڪانت زور ناسڪه، ڪوئيندھرييه؟»

«هي بهرلينه!»

ويدا جلهڪانيشي ڊاڪه ٺند.

«ويدا گيان، به راستي پيلاوهڪانت شهنگه، ڪوئيندھرييه؟»

«هي مهدريده!»

ويدا گيان پيلاوهڪانيشي ڊاڪه ٺندا!

«ٺاڙيم، بنڪراسهڪهت به راستي چروپره، ڪوئيندھرييه؟»

«هي بهيرووته»

بنڪراسهڪه یشيم له بهر ڪرده وه!

«گيان، نه و گورهوييانه ڪوئيندھرين؟»

«نه وانم بهيرووتين.»

گورهوييهڪانيشي ڊاڪه ٺند.

«ويدا گيان، مه مڪدانهڪهت ڪوئيندھرييه؟»

«هي بهرلينه.»

«ويدا گيان، نه م سوخمهيهت زور قه شهنگه، ڪوئيندھرييه؟»

«هي رومه.»

که لیوه‌کانم خسته سهر لیوه‌کانی دلم حه‌سایه‌وه، له‌و لیوانه بپور
که ناسیوووم. گوتم:

«هه‌قه توش وهک من به‌و رینگه‌یه‌دا نه‌رووی که من تووم تیادا ناسی.
پینم بلی بزانه‌ئو لیوانه هی قاسم پاشا نین؟»
به گویتیدا چپاندم:

«من تووم ناسییه‌وه، مندالی یه‌ک گه‌ره‌کین!»

«به راستی له‌م ماچانه ده‌ستناکه‌وئ، به‌ خوای هه‌زار جاریش
بلی، ئه‌و لیوانه هه‌ر هی قاسم پاشان.»

دوای چه‌نده‌ها سال زبیده‌ی قاسم پاشام به‌ ناوی ویداوه، له
چینیکی به‌رز به‌ده‌ست که‌وته‌وه و پنی گه‌یشتمه‌وه.

ئۇھا ئۇھا...

ھەندى جارى مرقۇف ئەۋەندە نامەى بۇ دى، تەنانەت ماۋەى
خوئندەۋەى رۇژنامەىەكىشى نامىنى. ئەۋەندەش مىۋان و ناسىۋى
بىزاركەر دىن، تا كورسىيەكانىش لەبار يەك دەبەنە دەرى.

ئەو جۇرە دلخۇشىيانە لەم رۇژانەدا كەم نىن...

بەلام ھەر كاتىك ناوم لە لاپەرەى رۇژنامەكان بزر دەبى، ئىدى
مىۋانەكانىش دەرناكەون. ۋەك بلىنى ھەر ئەۋان نەبوون لە مالەكەمدا
دەچەمانەۋە سەر قومپانى قۇندەرەكەم. يەكى بۇ كارى بەرژەۋەندى
خۇى دەھات، يەكىكى دى داۋاى قەرزى دەكرد، يەكىكى دىان
دەبىست من واستەىەكى بۇ بكەم و كارىكى بۇ بدۇزىتەۋە. ئاھ—
ئەگر ھەر ئەو رۇژانە داۋاكارىەكانىانم رەت بكردايەتەۋە، ئىستا بۇ
خۇم زۇر ھەساۋەتر بووم.

چارەنۋوسى نووسەر بە شىۋەىەكى گشتى سەيرە، تا ناۋى لە
رۇژنامە و گوڤارەكان بەدەر كەۋى، لەنىو خەلكىدا ناۋبانگ بۇ خۇى
پەيدا دەكا و ھەموو بە زىرەك و زانای دادەنىن. جا دەبى ئەو پارەيان
بە قەرز پىن بىدا و يارمەتەيان بدات و كارىشىيان بۇ بدۇزىتەۋە. بەلام
ھەر كاتى لە چاپ دوور كەۋتەۋە، مەسەلەكە بە تەۋاۋى پىنچەۋانە
دەبىتەۋە. خەلكى ھەموۋى لىنى دوور دەكەۋنەۋە، نەۋەك داۋاى
شتىكىان لى بكا! بى ئەۋەى پىنشووۋىان لە بىر مابى. كاتىك لە زىندان
ئازاد بووم، جا بە تەۋاۋى شارەزای بەختى خۇم بووم. زۇر شارەزایى
ئەو شتانەم. ئەمە جارى يەكەم نىيە...

ئىستا گوى بگرن، بزائن لەو چەند رۇژەى دۋاىى چ بەلايەكم
بەسەردا ھات:

رۆژنیکیان سهیرانکه رهکان به سهه هه و رازی «بابالی» به سهه
دهکه وتن. جاران به سهه که وتنی ئەو هه و رازه، ئەو هه نده سهخت نه بوو.
ئەم ریگایه سال به سال سهختر و ناهه موارتتر ده بێ. هه ندی جار بێر
دهکه مه وه، نه که ی... به لکوو... نا، ناتوانی مه گهر نا، بابالی به گویره ی
من، دیواریکی نامومکینه. به لی، چوومه سهه ره وه و له پاران له ناو ئەو
ئاپوره یه کونه دا دۆستیکی خۆم بینی. له یادمه: ئەو هه میسه خزی
ره پیش ده کرد و خوی و نیشان ده دا که منی زۆر خوشده ویت. له
هه شوینی تووشی یه ک ببووینایه، دهستی بهرز ده کرده وه و دهستی
ده کرد به «ئوها ئوها» و منی له باوهش ده کرد و ماچی ده کردم.

گهر راستیتان بوو، من به پیچه وانهی ئەو که سانه م که ئەو هه نده
حهز به سۆز و خروشانان گیانی ده که ن. به رای من دلی ئەم جۆره
که سانه داخراوه، به لام هه رچییه ک بی، به خۆره پیشکردنی دۆسته کانی
خۆم باوهر ده که م و وهک ئەوان به خوشه ویستی و سۆزه وه وه لامیان
ده ده مه وه.

به هه رحال، له به رانه ر چایخانه ی «مه سه رهت پۆلیس» دهستی
بهرز کرده وه و له نیتوان پیاده کاندان که دهسته یه کیان سهه رکه و تبوون و
دهسته یه کیشیان له خواره وه ما بوونه وه، بووه هه راوه وریا. له نیتو ئەو
ئاپوره یه ی خه لکی بزر بووم. له و کاته دا براده ره که مم بینی. ماوه یه کی
زۆر بوو یه کترمان نه بینی بوو. بینگومان منیش چاوه پروانی سۆز و
خروشان و شادی ئەو بووم. بۆ ئەوه ی منیش خوشه ویستی خۆمی
هه ر له دووره وه دهستم بهرز کرده وه و دهستم کرد
به گرتنی «ئوها ئوها...» و به ره و پرووی چووم.

ئه له به ته ئەویش منی بینی بوو، به لام به هیه چ شتیوه یه ک به پرووی
خویدا نه هینا و پرووی خوی وه رگیرا و به شه قاوی گه وره و خیرا
خیرا، به ته نیشتمدا رهت بوو. هه ر سه ره یشی بهرز نه کرده وه، وهک
ئوه ی بلی که منی هه ر نه بینیه و نامناسی.

نازانم بلىم چى بەسەردا ھىتام... لە ناوھەندى كۆلانددا، بە گالتە و
پىكەنپىنەو ھەمامەو ھە.

جا بزانتن بە چ دەردىكى بردم. پولىس ئەو قەرەبالغىيە گەرەھى، لە
چوار لاو ھەرت دەکرد. خەلكىش بە ھەليان دەزانى و ھەلدەھاتن.
لەنيوان ئەو خەلكەدا خۆم سەير دەھاتە بەرچا، وا ھەستام و بە
دوو دەستى والاو ھە، «ئوھا ئوھا...» دەكەم.

لە شوپىنىكى وادا مىشكى ئادەمىزاد بە خىرايى كار دەكا. خەيالەكان
برووسكە ئاسا لە جىگاكان دەدەن: ئىرە بابالىيە. كارگىرپەكەمان ھەر
لەم ناوھەدا بوو. چەندىن كەس لىرە دەناسم.

وايان بە خەيالدا دەھات كە من شىت بوومە. خۆزگە تووشى يەكى
لە ناسياوھەكانم دەبووم و لە باوھشم دەگرت، بەلام كەسم نەدۆزىيەو ھە.

لەو كاتەدا پولىس دەستى ھەرشەقاند و رۆيشتن دەستى پى
كردەو ھە. من بە تەواوى ئاگام لە خۆم برا بوو. ئاخىر ئادەمى ئاسايى
ھىچ كاتى بە «ئوھا ئوھا...» گوتن، بەرەو پاس رۆيشتوو ھە! ھەر ھىچ
لە جىگاي خۆم نەجوولامەو ھە و لە ناوھەندى كۆلانددا راولەستام. ئاخىر
كەس لە پىادەكان بوو ھەرا دەرم، خانمىكى پەنجاپىنج بۆ شەست
سالانى زۆر قەلەو بوو. ناوھەكەيم لە بىر نەماو ھە، بەلام دەمزانى لە
جىگايەكدا بىنيومە.

مىش بە خوشحالىيەو ھەستەم بە «ئوھا ئوھا...» گوتن كرد و
لەنيوان ئوتومبىل و پاسەكاندا كە بە خىرايى رەت دەبوون، بەرەو
رەوى چووم و بە توندى لە باوھشم گرت. ھىشتا دەنگى نەفرەتى
«ئوھا ئوھا...» لە گەرەو ھەو ھەھاتە دەرەو ھە. يەكى لە شۆفىرەكان لە
جامەكەو ھەسەرىكى ھىتا دەرەو ھە و لچى خوار كەردەو ھە، بەلام من ھەر
سەپرىشم نەكرد.

پولىس لىمان نرىك بوو ھەو:

«کاکه برۆنه سه‌ر شوسته‌که!»

له‌و کاته‌دا بیرم که‌وته‌وه که‌ئه‌و خانمه‌ چه‌ند سه‌ال له‌مه‌ وپیش،
کاره‌که‌ری مالی براده‌ریکم بوو. له‌ کاتیکادا ئه‌و ئاگای له‌ خوی برا
بوو، ده‌ستم گوشتی و گوتم:

«خواحافیز!»

جا به‌ خیرایی رته‌ بووم و شه‌رمه‌زار بووم. با ئه‌ویش شتیکی
بیرنه‌که‌ وینه‌وه.

ژنهکات ماچ بکه

باشترین سهرگه رمییهک که بتوانم بۆ ئه و پیاوانه ی ژنیان هیناوه پیشنیاز بکه م، ماچکردنی ژنهکانیانه. ئه و سهرگه رمییهش چاکییه که ی له وه دایه: یهک پاره تان به خۆرای ناپوا، دوو پایه یی ئاشتی و کامه رانی له ماله که تان پتهوتر ده بی.

ئه لبه ته ماچ زۆری هه یه، به لام ئه وه ی ئیمه لیزه دا ده مانه و ی بیخه ی نه روو «ماچی به یانی» یانه که ئه ویش له دوو شیوه دا خۆی ده نوینی: «ماچی سه لام» و «ماچی خواحافیزی». له کاتی کادا که ئه گه ر «ماچی خواحافیزی» تان هه لیژارد، ئه وا ده بی ئه م ماچه له کاتی کادا بکری که ژنه کانتان به خۆیان و به کلاو و جانتا کانیانه وه له بهر ده رگا وه سستا بن و چاوه پروانتان بن تا هه ردووکتان بگه نه یه کدی و بتانه و ی بچه ده ره وه، جا بۆ ماوه ی چهنده چرکه یه ک لیوتان بخه نه سهر لیویان و به توندی لیویان بگوشن. به شیوه یه ک هیلکی وا بکیشن تا گۆنایان دریژ ببیته وه، بۆ ئه وه ی هه ر که سی بینی یه کسه ر بزانی چهنده به توندی گوشیوتانه. به لام ئه گه ر «ماچی سه لام» تان هه لیژارد، ئه وا ده بی له کاتی کادا بی که له خه وه لده ستنه وه و به دوا ی ژنه کانتاندا ده گه رین، تا بزانی له هه مامه، یان له بهرده م میزته والیته، یان له ژووری دانیشتنه یان له چیشته خانه یه، جا برون و له پاش به یانی باشکردن، ماچیان بکه ن.

له ماله که ی ئیمه دا، هه ردوو جۆره ماچه که بهرده وامه. ئیستا ئه گه ر هه ندی جار «ماچی سه لام» زیاتر دووباره ببیته وه، هی ئه وه یه که ئیمه کۆمه لی سه عاتمان له ماله وه هه یه و هه مووشیان یه ک نین و هه ر یه که یان به جۆری کاته که پیشان ده دا.

بۆ ئەو ھەبەبە چاکتر لە مەبەستە کەم بگەن، ھەر بۆ نموونە مەسەلە
ئەمرۆ بە یانیتان بۆ باس دەکەم:

بە ھۆی قسەکردنی «ماریان» ی خیزانم لە خەو بیدار بوومەو.
بەلام ئەو قسانە هیچ پەيوەندییەکیان بە منەو نەبوو. هیچ قسە
نییە لە دوتیادا پەيوەندی بە منەو ھەبێ. تەنیا ئەو ھەبەبە
منەو ھەبەبە ئەو ھەبەبە و روژ لە ھەشت سەعات کەمتر نەنوم.
بەلام بە داخەو ئەمجارەیان نەتوانی ھەشت سەعاتە کەمتر نەنوم.
چونکە دواي سەعات سێ و نیوی شوو خەوتبووم و دەبوایە
سەعات ھەفت و نیوی بەیانی لە خەودا ھەلسم.

دیسان بە ھۆی دەنگە دەنگەو، زوو تر خەبەرم بوو ھەو. ئەو دەنگ
دەنگ زۆر پەيوەندی بە منەو ھەبوو:

«خیراکە، ھەلسەو، تیناگە؟ لە فرمانگە دواکەوتووی. ئەری بە
خەبەری؟»

کەمێ بیدەنگ بوو، جا گوتی:

«کەوا بێ ھەلسەو.»

ھەلنەسامەو، تا «ماریان» دەستی خستە سەر سەرم و گوتی:

«چاودکانت بکەرەو!»

چاویکم کردەو و بە لا چاویکەو سەیریکم کرد، بۆ ئەو ھەبەبە
دنیایی بکەمەو کە بە خەبەرم:

«دە زوو کە، لەنیو نوینە کەت وەرە دەرەو! ئەگەر نا لە کاتی خۆیدا
بە فرمانگە راناکەیت!»

«جاری دەقەبەکی دی، خۆ ھینشتا زەنگی سەعاتە کە لێی نەداو.»

دووباره چاویکم کردهوه و سهیریکی سهعاتی سهه میزدهکه م کرد،
تا بزانه چی دهلی. نهشی جاری دهقهیهکی تریشم مابن. نهلبهته هیشتا
به بهریهوه ماوه. تازه سهعات چوار و دوازده دهقه پیشان دهوات.
دووباره سههرم کردهوه سهه بالیفهکه م و لیفهکه م بهسهه خومدا
دایهوه. چوار و دوازده دهقه! چوار و دوازده دهقه!

برووسکه ئاسا له نیو نوینهکه دا راپه ریمه دهروهه و به گفتوگویهکی
ژن و میردانه له ماریانم پرسه:

«سهعاتهکه بو وهستاوه؟ بوچی دوی شهو بیرت نه خستهوه که
سهعاتهکه قورمیش بکه م.»

«من که پیم گوتی، دهبا بو خوت ههلسابایتهوه!»

دوایی به خیرایی ماچم کرد:

«به یانیت باش!»

پاشان به خیرایی بیجامهکه م له پی کردهوه و کراسهکه م له بهر
کرد:

«گورهوییهکانم له کوین؟ له فه مانگه دوا دهکهوم! گورهوییهکانم
بو بدوزهوه. گویت لی نییه؟»

بهلام ماریان گویی پی نه دا، چونکه له ژورهوه چوو بووه دهروهه
و چوو بووه همام. هاوارم کرد:

«گورهوییه!»

برو بو زگورهکانی نیو چه که جهی دولا به که م هه لر شت. جووتی
گورهوی نویم دوزییهوه. لنگیکیانم له پی کرد. بوم تنگ بوو. بهلام
هه رچونیک بوو له پیم کرد! هه رچند هه لمده کیشا هه ر دههاته
خوارهوه! نه علهت له کارگهکانی دروستکردنی گورهوی، چ دهبوو
نه کهر گورهوییهکانیان به داروه کردبایه، یان هه ر هیچ نه بی قالبی

گوره‌وی ژماره‌هوتیان له جینگه‌ی ژماره‌یازده لی بدابوایه! غارمدا
بۆ حه‌مام:

«به‌یانیت باش!»

به‌خیرای ماچینکم له‌گونای ماریان دزی (بۆنی س‌ابوونی لی
ده‌هات).

«ئه‌م گوره‌ویانه‌چۆته‌ئاوه‌وه، جووته‌گوره‌وییه‌کی دی له‌کۆی
بینم؟ بۆ لال بوویت؟ زووک، یارمه‌تیم بده! من ده‌بی س‌ه‌عات ه‌ه‌شت
و نیو له‌فه‌رمانگه‌ئاماده‌بم.»

گوره‌وییه‌کانی له‌ده‌ست وه‌رگرتم و گوتی:

«با بۆ کوره‌گچکه‌که‌مان «بنی» بی.»

پاشان سه‌یریکی س‌ه‌عاته‌که‌ی کرد، که‌له‌ژیر ئاوینه‌ی حه‌مامه‌که
داینابوو. جا گوتی:

«ئه‌وه‌چیه؟ تو ه‌یشتا کاتت زۆره! تازه س‌ه‌عات ه‌ه‌فت و
بیستوو ده‌قه‌یه.»

هه‌ناسه‌یه‌کی قوولم هه‌لکیشا و له‌ژیر لیوانه‌وه‌ده‌مگوته‌وه:

«ه‌ه‌فت و بیستوو ده‌قه... ه‌ه‌فت و بیستوو ده‌قه...»

ئیدی گوره‌وی به‌لامه‌وه‌گرنگیه‌کی ئه‌وتوی نه‌بوو. ه‌یشتا یه‌ک
دنیا وه‌ختم ما‌بوو. دووباره‌هه‌نگر هه‌نگر به‌ره‌و قه‌ره‌ویله‌که‌چووم،
من چیم داوه‌له‌وه‌ی خاوه‌نکارخانه‌کانی گوره‌وی، گوره‌وی ژماره
ه‌ه‌وت به‌ژماره‌یازده‌ده‌فرۆشن، یان کارخانه‌کانیان داده‌خه‌ن.
پنویستم به‌گوره‌وی نییه. هه‌تا ه‌ه‌شت ده‌قه‌ی دی پنویستم به‌هیچ
نییه.

«چیه، ئه‌وه‌دیسان چوویته‌وه‌نیو نوینه‌که‌؟»

ئەم قسانە پەيوەندىيان بە منەو نەبوو، نا، ئەم قسانە ھەتا ھەشت دەقەى دى ھىچ پەيوەندىيەكيان بە منەو نەبوو. كەوابى ھىچ قسان ناکەم.

«خىراکە، ھەلسەو!»

من لە بىرم چووبوو كە سەعاتەكەم رۆژى لە دە ھەتا دواز دەقە لەپاش دەدا. رۆژى يەكشەممە ھەندى خويواوکی چووبوو ناو. بۆيە لەو رۆژە بەدواو بە چاکی ئىشى نەدەکرد.

وەك مشك لەنيو نوینەكە راپەریمەو دەرهو و ماریانم ماچ کرد:

«بەيانیت باش.»

پاشان بە پەلە كراس و بىجامەكەم لەبەر كردهو.

ماریان گوتى:

«پىنم نالى ئەو چى دەكەى؟»

«چى دەكەم؟ جەكەم لەبەر دەكەم. ھەمووى خەتای ئەم سەعاتە نەفرەتییەى تۆیە.»

بە پەلە بىجامەكەم داكەند و كراس و پانتولەكەم كرده بەرم.

چەند دەقەيەكى گرانبەھای بەدەستەو ماپوو. قوپچەكانى سەر دەستى! ئەى قوپچەكانى سەر دەستى كوان؟

لەسەر میزی تەنیشت قەرەوێلەكەم نەبوو. لە چەكەجەكەش نەبوو. ئەم لا نەبوو، ئەو لا نەبوو. لەژیر تەختەكەش نییە!

ھاوارم کرد:

«كوا قوپچەكانى سەر دەستم؟»

«کى تا ئىستا كراسىكى بىنيوه به خوى قۇپچەى پىوه بى، قۇپچەى
سەر دەستىشى تى خستووه؟»

رامکرد بۇ حەمام و فلچەى رىشتاشىن بىنم، بەلام قوتووى
مەعجۈنەكە بەتال بووبوو. ھەرچەند دەمگوشى ھىچى لى نەدەھاتە
دەرەوہ. چەند جىئويكى تەرم بۇ خاوەنكارخانەكانى مەعجۈنى رىش
رەوانە كرد. من تىناگەم خاوەنكارخانەكانى مەعجۈن، چۈن دەتوانن
وا قوتووهكانى مەعجۈن پر بگەن و چەند دەقەيەك بۇ پىاو بگىرنەوہ،
لەوہى خوى بە سابوونى دىوہ خەرىك بكات. بەتال بووبوو.

«سابوون... كوا سابوون؟ لە كويىه! «ماریان»!»

«ماریان» ئاگای لى نەبوو.

«ماریانن!»

ئەو ھەرگىز گونى بەم قسانە نەدەدا.

بەرەو دەرگای حەمامەكە رامکرد، پىم لەسەر سابوونەكە ھەلخى.
سابوونەكە بە رارەوہكەدا رۆيشت و بە دیوارەكە كەوت و بە
پىبلىكەكاندا غلور بووہوہ خوارەوہ. خوشم تەپەم لىوہات و كەوتە
سەر عەرزەكە و خوم لەپشت حەمامەكە بىنيوہ.

لە كاتىكدا سەرم زور ژانى دەکرد، ھەلسامەوہ تا بەدوای
سابوونەكەدا رابكەم، بەلام لە پەيزەى دووہم دىسان پىم
ھەلخىسكايەوہ، وەك ئەوہى يەكى لەسەر بەفر بخزى، يەكسەر
كەيشتمە خوارەوہى پىبلىكەكان. ئەو كاتە زىرینەى بەدەستەوہ ماوو،
دەبوایە بە خىزایى كارەكانم ئەنجام بدەم!

«ماریان» حەپەسابوو. گوتى:

«ئای خودایە! وامزانى كىسەيەك پەتاتە بوو لە پەيزەكانەوہ كەوتە
خوارەوہ!»

ئاخىر كېسە پەتاتە قىت دەبىتتەۋە! سەيرىكى چاۋە خومارەكانى
«ماريان» م كىرد و لە خۇم نىزىك كىردەۋە و «ماچى سەلام» م لە
گونى سەند.

«ئازىزم، بەيائىت باش!»

«ئاۋا! جا ئەۋە جارى چوارەمە. پىاۋەكە، تۈزى ئاگات لە خوت

بى!»

لەپرا چاۋم بە سەعاتى سەر دىۋارى پارەۋەكە كەوت، كەوت و
هەژدە دەقە. كەوت و هەژدە دەقە پىشان دەدا؟

من هېشتا يەك دونيا كاتم ماۋە. لەم رۇژانەدا پىاۋ زۇر ئىشى بە
كات دەبى. دوانزە دەقە ھەر زۇر زۇرە، دىارىيەكى ئاسمانىيە. ئەگەر
ئەم دوانزە دەقەيە پىشكەشى ئىۋە بىرى، چى دەكەن؟ كەۋتمە بىرى
ئەۋەكى كە دووبارە بىرۋەۋە سەر قەرەۋىلەكەم. تۈزى ۋەستام و
ھەلمدا ۋەك كەسانىكى خەۋخۇش، خۇم ئەم دىۋ و ئەۋ دىۋ بىكەم.
چاۋەكانم نوقاند. بەلام بە ھىچ جۇرى خەۋم نەدەھات... رۇژنامە!

«بەلى، من هېشتا ۋەختىكى زۇرم ماۋە، با رۇژنامەى بەيائى
بىخوئىمەۋە.»

ھاتم لەسەر قادىرمەكان دانىشتىم و رۇژنامەى «ماۋەى پىكەنن» م
ھەلدەدايەۋە. ھەلبەتە ۋەك خاۋەنكارىك، خۇشتىن بەشەكانىم
دەخوئىندەۋە...

«ھا، چىيە؟ ئەۋە بۇ لىرە دانىشتىۋى؟»

«چى دەلىنى؟»

بە خىرايى لەسەر قادىرمەكاندا قىت بوۋمەۋە. «ماريان» بە
تىروانىنىكى ژنانەۋە لىم ورد بوۋەۋە.

«چىيە؟ ئەۋە لە بىرم چوۋە «ماچى سەلام» لە لىۋانت بىستىنم؟»

«ماریان» زور دلگیر بوو. بؤ نه وهی نه وه کوو له بیرم چووبی، به
په له ماچم کرد.

«به یانیت باش!»

«بیر له وه ناکه یته وه سه عات چه نده؟»

«سه عات حوت و هه ژده دهقه بوو. یانی ئیستا... حوت و
بیستوسی دهقه یه، به لام...»

«ده دهقه ی دیکه شی بخه سه را!»

«مه به ستت چیه؟»

«ئاخر دوینی ئه م سه عاته وه ستا بوو و منیش له سه ر سه عاته کی
خوم دامنا یه وه...»

به سی ههنگاوی خیرا له پیتلیکه کان هاتمه خواره وه، به فلچه که می
مه عجوونی ددانم له سه ر و رووم هه لسوی و ده ستم کرد به
ریشتاشین. له و کاته دا خوین له هه موو لایه که وه فرکه ی ده کرد. له به ر
خوشمه وه ده مگوت:

«تازه به فرمانگه راناگه م! تازه ناگه مه جی!»

دوای نه وه ی چه ند مه تر کاغه زم پارچه پارچه کرد و له سه ر و
رووی خوم ده چه سپاند بؤ وه ستانی خوینه که، پاشان به دوو ههنگاو
له پیتلیکه کان هاتمه وه خواره وه و چوومه چیش تخانه که. چه ند
پیاله چایه کی گه رمم فرکرد، ده م ئاگری تیبه ر بوو، له گه رمیان تا
بنمیچی چیش تخانه که له خوم هه لدا. چایه که له ده م وهک نافوره
فرکه ی کرد و هاته وه دهره وه. «ماریان» له ترسان به غاردان هانه
لام و پرسی:

«نه وه چیه؟»

«ئەم چايە نەفرەتییە ھەموو دەمی سوتاندم! زووگە، ژەمی بەیانی
کوا؟ تازە من بە فەرمانگە راناگەم.»

لەو کاتەدا چاوم بە سەعاتی چیشتخانەکە کەوت، ھەوت و
بیستوھەشت دەقە! ھەفت و بیستوھەشت دەقە ی پێشان دەدا!

«ئەم سەعاتە بە تەواوی ئیش دەکا؟»

«بە زۆری، ئا.»

بە دەستیک بازووی «ماریان» م گرت و دەستەکە ی دیم خستە
سەر قرتقرتۆکی:

«دەتوانی سویند بخۆی کە ئەم سەعاتە تەواوہ؟»

«ماریان» سویندی خوارد و من بەرەلام کرد. من ھیشتا یەک
سەدە کاتم ماوہ، پیم گوت:

«چەند ھیلکە یەکم بۆ بکەرە رۆنەوہ، پەرداخنی شیریی گەرمیشم بۆ
بینە. زۆر ھەست بە برسییەتی دەکەم.»

پاشان رۆژنامە ی «ماوہ ی پیکەنین» م لە گیرفانم دەرھینا و
جگەرە یە کیشم داگیرساند و لە نیو کورسییەکاندا نقوم بووم. «ماریان»
چەند ھیلکە و ماسییەکی بۆ لە رۆن کردم و منیش بە خوشحالییەوہ
گوتم:

«ماچەکەت وەرگرت، ئەگەر وەرتنەگرتووہ، وەرہ، وەر یگرہ و
بروا!»

«ئەلبەتە تۆ دەبوایە دەمیک بووایە، ھەردوو لات لەبەر چاو
بگرتایە.»

«ئەوہ تۆ باسی چی دەکەیت؟»

«مەبەستىم ئەو ھەيەتتە كە بە راستى من ناتوانم سوئىند بخۇم كە ئىم
سەعاتە زۆر تەواوۋە. ئەشى دۈۋسى دەقەش لەپىش بى يە لەپاش بى.
تۇ خۇت دەزانى زۆر بەي سەعاتى چىشتاخانەكان چۈن چۈنى كار
دەكەن.»

بە خىزايى خۇم گە ياندا زوورى دانىشتن، جا تە لەفۇنە كەم ھەلگرت
و ژمارەي سەعاتم ۋەرگرت:

«سەعات ھەشت و چوار دەقەيە، سەعات ھەشت و چوار
دەقەيە...»

ۋەك گوللە بەرەو پارە ۋەكە رامكرد، كلاو و پالتوكەم لە شوئى
جلەكان ھەلگرت و بە شوئىن چاۋىلكە كەمدا بە قادر مەكاندا
بە سەر كە ۋەتمە ۋە. دەبى بە ھەر جۆرىك بى خۇم بگە يەنمە فەرمانگە.
چۈن دەبى پىاۋ يەكەم رۆژ دۋاي زيادكردنى مانگە كەي، درەنگ بگاتە
فەرمانگە. ھەرچەند لە چاۋىلكە كەم گە رام نەمدىتە ۋە و نەمدىتە ۋە.
دۋاجار وازم لە چاۋىلكە كەم ھىتا و بە چاۋى بە ستر اوۋە ۋە، بە سى
شەقاۋى گەرە لە پىبلىكەكان خۇم ھەلدایە خوارە ۋە. لە خوارە ۋەي
پىبلىكەكان بە قايم خۇم بە بنىدا دا، كە ھىلكە و رۆنى نىۋەرۆى بە
دەستە ۋە بوو و دەبىردە ژوورى خواردن. خۇمان پىك دادا. ئەو
شەش جارن بە دەورى خۇيدا خولايە ۋە و گىژ بوو. مەقرىە كەي كە
ماسى و ھىلكەكانى تىدا لە رۆن كەرد بوو، لە دەست رژايە سەر يەك
لە پەردە سىپىيەكانە ۋە. بە پەلە جانناكەم ھەلگرت و ھەر ئەو كاتە بە
پاكردن لە مال چوومە دەرە ۋە. زۆر ئاسايىيە «ماچى خواحافىزى» شەم
لە رومەتى كەرد. پاشان بە نىۋ گولزارەكاندا بو بەردەم باخەكە غارم
دەدا، رىك خۇم لە باۋەشى كاك «لارمن» ي دراوسىمان بىنيە ۋە.
ئەو لە كاتىكدا زمانى گىرا بوو، بە دوو چاۋى زەقە ۋە ئىشارەتى
بۇ لای مالەكەي ئىمە ۋە دەرگرت و دەيگوت:

«من... من بە راستى لەلام سەيرە، تۇ بۇچى پۇستە چىيەكە ماچ
دەكەي؟»

خنکاو

بی ئه وهی یهک توز زیده ره وهی بکه م، یان بی ئه وهی هیچ له راستی
بابه ته که بگورم، کاره ساتی خنکانی یهکی له و ها ولاتیانه ی که له
هاوینی ئه مسال هاتبووه که نارده ریا، بوتان دهگیرمه وه.

ئه لبه ته به نیشان دانی لیستی حساباتی چیشته خانه کانی که نارده ریا،
گیانی دهر نه چوو بوو، به لام به هوی ئه وهی له که نارده ریا هینا بوویانه
دهر وه، کومه له خه لکیکی زور له دهوری کو بوو بوونه وه. ئافره تیکیان
که به چاکی پرووی ئه و که سه ی لیوه دیار نه بوو که هینا بوویانه وه
دهر وه، نه وهک له دهستی بچی و نه بیینی، له گه ل وتنی ئه م رسته یه
پالی به خه لکه که وه دهنه و خوی ره پیش ده کرد:

«بابه گیان، توزی له و بیچاره یه بکشینه وه.»

کچیکی گه نج که به هوی سوز و خروشانیکی زوره وه، به بی مایو
له کابینه که وه هاته دهر وه و هاواری دایکی کرد:

«ئای دایه، دایه گیان، وا دیاره یه کیک خنکاو.»

له و کاته دا مندا له کان دهستیان ده کوتا و هه موو به یهک دهنگه وه
دهیانگوت:

«خنکا، ئای خنکا، نقوم بوو، ئای نقوم بوو! خنکا!»

ئافره تیکی گه نجیان که ئاویکی زوری به مایو که یه وه ده تکایه وه،
خوی کرد به قهره بالغییه که دا و خوی گه یانده سه ر لاشه ی خنکاو که
که له به رده م مه له وانه کانی که ناردا دریز کرابوو. ئافره ته که قزی خوی
دهر نییه وه و ده یگوت:

«حه مید گیان، هه لسه وه، حه مید گیان، به ته نیا جیم نه هیللی.»

له و کاته دا پیاویکی قه له وی کورته بالای سهر که چهل، ژنه ی قبت
کرده وه و گوتی:

«هه لسه وه، من لیره م.»

«نازیزم تو لیره ی، جا چون باوه رکه م تو نه مردووی؟»

پاشان ئافره ته گه نجه که دهستی خسته نیو دهستی نه و پیاوه
که چه له ی که گوایا میردی بوو. پیاوه کورته بالا سهر که چه له که، له گهل
خوی برده چیشتخانه ی پلاژه که و له لای چهند خانمیکی دی که له وی
بوون داینیشانند. یه کی له خانمه کان له ئافره ته گه نجه که ی پرسى:

«جا تخوا بلن نه و پیاوه کوینی له حه مید ده چی؟ کاک حه مید بالای
کورته و ورگی گه وره یه و سهری که چه له، نه و پیاوه که له گه لته و
قژی لوول و ره شه و لاوازه، ئاخر چییان پیک ده چی و چی وای لی
کردی وا به هه له دا بجییت و به حه میدی بچوینی؟»

«من ده مزانی نه وه حه مید نییه، به لام گالته م کرد، بو نه وه ی حه مید
تیبکات که من چه نده نه وم خوشده وی.»

نه و خه لکه زوره ی له ده وریدا کو بوو بوونه وه بیر و رای
جورا و جوریان هه بوو.

«با بیبه یه لای دکتور.»

«ئیره دکتوری لی نییه؟»

«نه مه چون پلاژیکه؟ کوا نه خوشبه ری نه م پلاژه؟»

«کوا بزانه هر به راستی مردووه؟»

«زور ده میکه.»

«پال به سنگییه وه بنین و دهسته کانی بیه ستنه وه.»

«تەلەفۇن بۇ مەخفەرى پۇلىس بىكەن.»

«مەخفەرى پۇلىس پەيوەندى بەم كارەوۋە نىيە، خۇ جىنايەت نىيە.»

«ھەر ئىستا تەلەفۇن بۇ يەكى لە ئەخۇشخانەكان بىكەن.»

«سەراوژىرى بىكەنەوۋە و پرووى لە خوارەوۋە بىكەن.»

«دەستەكانى تەكان پى مەدەن، خراپتر دەبى.»

لەو كاتەدا خاوەنپلاژەكە بە پەشۋوكاوييەوۋە خۇى گەياندە لاي
خىكاوۋەكە و گوتى:

«ئەو «خەلىل ئاغا» بىشەرەفە لە كوئىيە؟ بە ناخىرىيەوۋە من بۇ
رەزگار كەردنى خىكاوان ئەوم گرتوۋە، ئىستاش ئەو گوربەگور ديار
نىيە، مەگەر لە كوئىيە!»

بىنگومان خەلكى لەناو كاپىنەكانەوۋە بە سەر و لەشى پرووتەوۋە،
دەيانىنى و دەيانگوت:

«تەپەى دلى وەرگرن.»

«دلى لىدەدا؟»

مردوۋەكە پرووى شىن ھەلگەرا بوو، ژنىكىش لەگەل مندالەكەى
خۇى قسەى دەكرد:

«دەبىنى، ئەوھا پىت دەلىم بە تەنيا مەرۋرە نىو دەريا؟ زمانم لال
بى، ئەگەر توش وەك ئەمەت لى بى؟»

كارەكەرانى پلاژەكە بە ھەر جورىك بوو ھەلىان گرت و بردىانە
نىو كاپىنەيەكەوۋە.

خەلكى لە دەرەوۋەى كاپىنەى گەشتكەرانى دەريا، وەك كۆبوونەوۋە
ھەر جارەى پىنج بۇ شەش كەس لىتى كۆدەبوونەوۋە و سەريان دەكرد
بەو كاپىنەيەى ئەوى لى بوو و قسەيان لەبارەوۋە دەكرد.

«خوالی خۆشبین، ده‌لین دوو سه‌عاتی ره‌به‌ق له‌ژیر ئاورد
ماوه‌ته‌وه.»

«بابه‌گیان، ئاخر ئاده‌میزاد چون ده‌توانی دوو سه‌عات له‌ژیر ئاو
بمینیته‌وه؟»

«له‌وانه‌یه به‌خۆی خۆی کوشتی.»

«باوه‌ر ناکه‌م، چ‌رووی له‌وه‌ناچی به‌خۆی خۆی کوشتی.»

«جا له‌رووییه‌وه‌ده‌رناکه‌وی، به‌لام باوه‌ر بکه‌وايه، چونکه‌ئینه
دراوسینه‌کمان هه‌یه‌که‌...»

«خوا به‌قیسه‌تی هه‌چ‌کە‌سی نه‌کا.»

«هه‌قی خۆی بوو که‌مرد، ئاخر که‌سی نه‌بوو پیتی بلی که‌تو
مه‌له‌وانی نازانی، بوچی خۆت هه‌لده‌ده‌یته‌ناو ده‌ریا. باش بوو که
مرد.»

«ده‌ببیره‌وه.»

«براده‌ره‌کانی ده‌لین که‌مه‌له‌وانیکی چاپووک بووه.»

«ده‌لین دوا‌ی نه‌وه‌ی چۆته‌نیو‌ه‌وانچه‌وه، ئیدی نه‌هاتوته
ده‌ره‌وه.»

«ده‌لین سه‌رخۆش بووه.»

«ئه‌گه‌ر سه‌رخۆش بووبی، مردن هه‌قی خۆیه‌تی.»

«ئە‌شی تووشی سه‌کته‌قه‌لبی بووبی؟»

«باوه‌ر ناکه‌م، یه‌کێ له‌م‌سال و ته‌مه‌نه‌وا له‌پر‌دلی وه‌ستایی.»

دکتور و پۆلیس پینکه‌وه‌گه‌یشته‌نه‌پلاژه‌که. چوار ئافره‌ت له‌سه‌ر
چه‌وه‌که‌پاکشایوون و قسه‌یان ده‌کرد:

«ئەگەر دەتیبینی نەتدەتوانی چاوی تی بیری، ئای چ بە ژن و بالا و
روویەکی جوانی هەبوو.»

«دوو چاوی سەوزی جوانی هەبوون.»

«تو بۆ براژانگەکانی نالیی؟»

«بەستەزمان...»

«دداڤەکانی وەک سەدەف وا بوون.»

«مەگەر مەرۆف دەزانی چۆن دەمری...»

«ئەو کابرا بەستەزمانە، وا دیار بوو کە لە بەیانی زوووەو خنکاوە.»

کاتیک کە من پلاژەکەم بەجی هینشت، دنیا تاریک داهااتبوو. هینشتا

خەلکی دەربارەیی چاوی، برۆ، لووت، پیلوووەکانی، رەنگی پیستی، جوانی

دەم و چاوی و ئەندامی رینگی ئەووەو قسەیان دەکرد!

سهعات فرۆشى

«ئىستا يانى هرچى به دبهختى دونيا ههيه، پروويان له تو
کردوه؟»

«بهلى، بهلام باوهرت ههبي، هيچ كاتيكيش به خوم نه مويستوه و
به دايدا نه گه راوم!»

ئو رۆژه به يانى زوو به نيازى فرۆشتنى سهعاته كه م له مال
هاتمه دهره وه. نازانم ئيوهش وهك من به هوى دهستكورتى و
ههژاربييه وه، ئو شتانهى كه ههتانه له كاتى تهنگانه دا دهيفرۆشن،
وهك من په ريشانى و خهفت پرووتان تى دهكا يان نا؟

من وام، كه بمهوى يهكى له پيداويستيه كانى خوم بفروشم بۆ
خهرجى مال و منداله كانم، ئهوا دواى ههست به په ريشانيه كى زور
دهكه م، چونكه كه پيويستم به شته كه دهبي، جا نرخى دهزانم و له
كاتيكى ناسايدا به بينرخم وهرگرتبوو.

ئو رۆژهش سهعاتيكى دهستم ئه وهنده له لا سهنگين و به نرخ بو،
وامدهزاني نه گه ر چند دهقه يهك له دهستم نه بي دهستم شكاهه.

شهوى پيشوو له گه ل ئه و ميوانانهى هاتبوونه ميوانداريمان تا
درهنگانيكى شهو، دهربارهى بارى جوگرافيا و ئابوورى توركياره و
بارى هاولاتيان و جوورى يارمه تيدانيان، به دوور و دريژى ليوه
دواين.

ميوانه كان چند دهقه يهكى ديش دانيشتن، جا زياتر دهچوونه نيو
مهوزووعه وه و باسى شتى بهرزتريان دههينايه گورى.

دوایی وهک هۆزه کئوییه کان، گوریان کرده خوانی نانه که و که و تنه
پیاوه لدانی دهست و کابانی ژنه که م و له چاونوقانیکدا هه رچیان به بهر
چنگی که وت خواردیان. جار جار منیشیان راده کیشایه نیو
مه و زووعه وه و دهر باره ی کارتیکردنی نه ده بیات له سه ر میلیه تی
تورکیا، ماوه یه ک قسه م بو ده کردن!

ئه و رو سبه یینی، سه یرم کرد منداله کان نیوه رو هیچ نییه بیخون،
بویه بریارم دا بچم سه عاته که م بفروشم.

ئه لبه ته ئه م مه و زووعه له دوینیشه وه وه دوای نانخواردنه که ههستم
پنی کرد، به لام له رووم نه هات له پیش میوانه کان سه عاته که م بفروشم.
به تایبه تی قسه کانی یه کی له براده ره بیرکاریزانه که مان، له و
بریاره م ساردی کردم وه. دوسته بیرکاریزانه که مان ده یگوت:

«ته نیا ئیوه نین که ئه مرو گالته به بیرکاری بکن، به لکوو زوربه ی
هاولاتییه کانمان باوه ریان به بیرکاری نییه. به لام ده بی چاک بزانی که
بنچینه ی پایه داری راسته قینه ی هه ر میلیه ت و ولاتیک په یوهندی
ته وای به زانستی بیرکارییه وه هه یه.

ئه لبه ته منیش به سروشتی ئه م خه لکه پیکه نیم، به لام پیکه نینه که ی
من نه بو بیرکاری بو، نه بو ئه وه هه قیقه ته تالانه ی میلیه ت و
ولاته که مان بو، به لکوو پیکه نینه که ی من بو ژیانی تالی خوم بو. بی
ئوه ی خه لکی ئاگایان له من بی که من نامه وی بو نانی ژن و
منداله کانم روو له خه لکی بنیم و شه رمه زار بیم. به جورئ ئاگام له
خوم برابوو که که وتبوومه خه یالی داهاتوو ی بابرده له م و دوایی
دهنگیک به ئاگای هینامه وه:

«حه سه ن ئاغا، بو قسه ناکه ی؟ ئیوه له م باره یه وه راتان چییه؟»

«هه قی ئیوه یه و من له سه دا سه د له که ل قسه کانی ئیوه دام.»

دوای گوتنی ئەم قسەیه، پینکه کانیاڤم بۆ پڕکردن و دام
دەستیانهوه.

بیرم دەکردهوه ئەو شتانهی باسیان لێوه دەکەم، بەلگەیهکی چاک
بۆ فرۆشتنی سەعاتهکەم.

بەیانێ که له مال چوومه دەرەوه، یهکه مجار سواری پاس بووم و
دوایی سواری کهشتی بووم. دوای دابه‌زین له کهشتی، ماوه‌یه‌کیش به
پیاده‌ رویشتم و به خۆم ده‌گوت:

«باشه من ئەم سەعاته چون بفرۆشم و به کیتی بفرۆشم؟»

نابی به یه‌کی له خزم و دوستانه‌کانی بفرۆشم، چونکه به‌رای من
که‌سیه‌تی هەر مرقیکی بیه‌وی شتی بفرۆشی، ئەگەر ئەو شته‌ زیر،
په‌موو، پارچه و شتی دی بی، ئەوا هیچ له که‌سیه‌تی ئەو ناهینیته
خواره‌وه.

من ئەگەر سەعاته‌کەم به یه‌کی له دوست و ناسیاوه‌کانم بفرۆشم،
پایه‌یی که‌سیه‌تی من دیته‌ خواره‌وه و دوای ئەوه دوست و ئاشنایانم
سەر به ماله‌که‌مدا ناکه‌نه‌وه.

بێ ئەوه‌ی رابوه‌ستم، به یه‌کی له شه‌قامه‌ قه‌ره‌بالغه‌کانی شاردا
به‌ره‌و ژوور بوومه‌وه. له هه‌مووی خراپتر ئەوه‌بوو سەعاته‌که‌ی
ده‌ستم ئەوه‌ند قورس بووبوو که‌ وا بیرم ده‌کرده‌وه دوای ساتیکی که
قۆلم له بنرا دهرده‌هینی.

پاش ئەوه‌ی ماوه‌یه‌ک رویشتم بریارم دا که سه‌ریک له بازاری
کونه‌فرۆشه‌کان بده‌م.

له کاتی‌کدا له‌به‌ر ژانی قاچم خۆم له‌سه‌ر پێیان رانه‌ده‌گرت، خۆم
کرد به بازاری کونه‌فرۆشه‌کان و پاش ئەوه‌ی ده‌ بۆ پازده‌ جاران له‌م
سه‌ر چوومه‌ ئەو سه‌ر، چاوم به‌ رایه‌خی کابرایه‌کی ورده‌واله‌فرۆش

کهوت، که چهندين کونه سهعات و قاپوقاچاغی کون و کهونه لؤکسی
له پيشه خوی دانابوو. دهمودهس سهعاته کهم له دهست کردهوه و
دهستم دريژ کرد و پرسيم:

«نه مه دهکری؟»

کابرای ورده واله فروش دواي ماوه يهک که سهعاته کهمی هه لگير و
وه رگير کرد، به يهک قسه به بی نه م لاو نه و لا، پرسى:

«باشه چهند باييه؟»

هه رچهند دوو سال له مه و پيش به دوو سهه و په نجا ليره م کرى
بوو، به لام دهنگی زبرى فروشياره که وا خراپ کارى تى کردم، گوتم:

«په نجا ليره.»

کابرای ورده واله فروش بزهيه کی بلحی کهوته سهه ر ليوه رهش و
بيسهکانی و گوتى:

«بيست ليرهت بدهمى؟»

دهمودهس سهعاته کهمی بدهمى و بيست ليره کهى لى وه رگرم،
هستم به قورسايی دهستی کرد که کهوته سهه شانم، که بووم
وه رگير پوو به رووی يهکى له ميوانهکانی دويشه و بوومه وه.

به بينينى زور نارهحت بووم، به لام چاره نه بوو.

«سه لام قوربان.»

«سه لام گيانه کهم، خه ريكی چى؟»

کابرای ورده واله فروش گوتى:

«نه وه له بهر خوتان که سهعاته کهى بيست ليرهش ناهينى، به لام چ
دهکى هندی جار پياو دهبی وه زعی فروشياريش له بهر چاو بگري و
يارمه تى بده!»

به نارەحەتییه وه گوتم:

«به لام من مه به ستم فرۆشتنی نه بوو، هه رگیز ئەم سەعات
فرۆشتنی له سهەر نییه.»

کابرا گوتی:

«ئاخر کۆری چاک، ئەگەر دلت ناین بیفرۆشی، بۆچی وهخته که مان
لی ده کوژی؟ مه گەر گالته مان پنی ده که ی؟»

به بی ئەوهی گوئی به قسه کانی ئەو بدهم، له گهل برادهره کهم
که وتینه ری. بۆ ئەوهی ئەو برادهره م دلخۆش بکه م، گوتم:

«لێزه وه تێپه ریم ئەم سەعاته م له فرۆشیاره که به په نجا لیره کری،
گوتم بزانه م کلاویان له سهەر ناوم یان نا. بۆیه وه ک فرۆشیاریک
پیشانی ئەو کابرایه م دا، ئەویش وایده زانی من به راستی سەعات
فرۆشم، وازی لی نه ده هینام!»

برادهره کهم به بی ئەوهی هیچ گرنگییه ک به م بابه ته بدات، گوتی:

«به راستی زۆر چیژم له قسه کانی دویشه و بینی. ئەگەر شه ویکی
دیش دیسان ناوا کو بیینه وه، زۆر باشه.»

«به راستی ئەم جوهره دانیشتنانه پیویسته.»

کاتی لینی جودا بوومه وه، به خه فه ته وه سواری پاس بووم. به کی
پرسی:

«قوربان، سەعات چه نده؟»

«قوربان گیان، شه ش و چاره که.»

«ئەگەر وا بی، سەعاته که ت ته واو نییه.»

به نارچه تيبه وه جاريكي ديش سهيري سهعاته كه م کرده وه و سهيرم کرد ههقيه تي، چونكه سهعاته كه م به ته واوي شهش و ههژده دهقه ي پيشان ددها.

«ههقي خوته كاكه گيان، سهعات شهش و ههژده دهقيه.»

«ديسان ته واو نيبه.»

بي نه وه ي وه لامي نه و كابرا كه ته و ريكي پوشه بده مه وه، رووي خوم لي وه رگيرا. به لام كابرا له كولم نه بو وه وه.

«بيوره قوربان، كاتي ليم پرسى سهعات چه نده، سهيرم کرد سهعاته كه ت ته واو نيبه.»

خوم بي رانه گيرا و گوتم:

«ته واو نيبه با ته واو نه بي، كاكه نه م مه وزووعه چ په يوه ندييه كي به تو وه هه يه؟»

«نه وه چ قسه كردنيكه، منيش هاوالاتيبه كي نيوه م.»

كابرا وهك بلي به ريوه به ري گشتي بي، يان وه زيريك بي و فرمان به سه ر كارگيري كدا بكا، به م شيويه گوتي:

«من خوم سهعاتم هه يه، به لام بويه ليم پرسى، تا په ي به گرنگي كات بيه يت و سهيري سهعاته كه ت بكه يت. ناخر كه سي نيبه بلي كاكه نيبستا سهعات شهش و ههژده دهقه نيبه، حهوت دهقه ي له كه ل سهعاتي خهلكي جياوازه. هه ر نيبستا سهعاته كه ت له سه ر سهعاته كه ي من چاك بكه ره وه.»

وه لامي قسه كانيم نه دايه وه. به نارچه تيبه وه گوتي:

«كاكه سهعاته كه ت راست كه ره وه، حهوت دهقه له پاشه.»

«كاكه خوم حه زده كه م حهوت دهقه له پاش بي.»

«نابین، به خوا نابین.»

بؤ نه وهی له دهستی رزگارم بئ چهند ههنگاوئیک چوومه پیشه وه،
به لام کابرا وهل نه بوو و هاواری ده کرد:

«دهته وی بؤ کوئ هه لیبیت؟ هه ر ئیستا سه عاته کهت راست
که ره وه، دهنا وازت لی ناهینم.»

«راستی ناکه مه وه. ئاخو چ په یوه ندیبه کی به تووه هه یه که سه عاتی
من ته او بئ یان نا؟»

«قوربان، من هاوالاتیبه کی ئیوه م، قازانجه که ی هه ر بؤ خوتانه
ئه گه ر ئیستا له م ویستگه یه سه عاته که تان چاک بکه نه وه.»

پاسه که له یه کی له ویستگه کاندئا وه ستا. کابرا له و پیاوه ی تازه
سواری پاسه که بوو پرسى:

«قوربان، سه عات چه نده؟»

«شهش و نیوه.»

کابرا له گه شتکه ریکی دی پرسى:

«باشه قوربان، لای تو سه عات چه نده؟»

«شهش و نیوه و دوو دهقهش لای داوه؟»

«هی هه ر دوو وکتان هه له یه، تکایه هه ر ئیستا سه عاته کانتان راست
بکه نه وه. ئیستا سه عات حه وت و بیستو چوار دهقه یه.»

دوای ماوه یه ک کابرا سه یری سه عاتی خانمیکیشی کرد و گوئى:

«خانمی خوشه ویست، تکایه توش سه عاته کهت راست که وه، وا
دیاره هی توش پازده دهقه له پاشه.»

به دهنگیکی نابه رله وه له منی پرسیبه وه:

«سه‌عاته‌که‌ت راست کرده‌وه؟»

«قوربان، تکات لی ده‌که‌م، له‌وه زیاتر نار‌ه‌حه‌تم مه‌که، خو من چ
خراپه‌یه‌کم به‌ران‌به‌ر نه‌کردووی، تو پرس‌سیاری سه‌عاتت لی کردم،
منیش وه‌لامم دایته‌وه.»

«تکایه، چاکی که‌ره‌وه.»

«چاکی ناکه‌مه‌وه.»

«من هاو‌لاتییه‌کی ئی‌وه‌م. زووتر سه‌عاته‌که‌تان چاک بکه‌نه‌وه.»

«کوری چاک، ئاخر هاو‌لاتی کتییه، بو مه‌که‌ر ئی‌مه‌که‌ریده‌ین؟»

«من ئیشم نه‌وه‌یه سه‌عاتی نات‌ه‌واوی هاو‌لاتییه‌کانم راست
بکه‌مه‌وه. باوهر‌که‌هه‌مووی نه‌و سه‌عاتانه‌یه بوونه‌ته هوی نه‌وه‌ی
نه‌توانین بکه‌ین به‌پایه‌یی ولاته‌پیش‌که‌وتووه‌کان. ده‌ست به
بوور‌انه‌وه‌یه‌کی گشتی بکه‌ین و ولاته‌که‌مان له‌م به‌دب‌ختی و فه‌لاکه‌ته
بزگار بکه‌ین.»

پاشان داوای یارمه‌تی له‌شوفیره‌که‌کرد و پرس‌ی:

«سه‌عات چه‌نده؟»

«سه‌عاتم نییه!»

کابرا به‌نار‌ه‌حه‌تییه‌وه‌گوتی:

«چون ده‌بن سه‌عاتت نه‌بن و گرنگی به‌کات نه‌ده‌ی؟ پی‌اوی
بیسه‌عات یانی هیچ!»

«کاکه‌وا که‌رم مه‌به، نه‌که‌ر راست ده‌که‌ی بیته‌پارهم بد‌ه‌ری تا
بیکرم و بیمه‌خاوه‌نسه‌عات.»

خانمیک به‌نار‌ه‌حه‌تییه‌وه‌گوتی:

«جا کی دهلی سه عاتی تو ته واوه، بوچی تو سه عات کهت له سر سه عات کهانی نیمه راست ناکه یته وه؟ نه شی هی تو هه له بی؟»

کابرا به بیستنی ئەم قسه یه سه عات کهی دهستی له دهست کرده وه و سه عاتیکی برکی له گیرفانه جلیقه کهی دهرهینا و سه عاتی نیو ئەمگوستیله کهی له په نجهی کرده وه، له کاتیکا هه موویانی به خانم کی پیشان ددها، خانمه که گوتی:

«وا دیاره ئەم براده ره شیته.»

یه کیکی دی له گه شتگه ره کان گوتی:

«راست ده کهی خانم، وا دیاره ئەم کابرایه شیته، چونک سه عاتیکیان هه شت و پینجی نیشان ددها.»

کابرا له کاتیکا سهیری ئەو سه عاتی یانی ده کرد، گوتی:

«ئای بی شه ره فانه، وا دیاره له چاپخانه که دهستیان لی داوه.»

بو ئەوهی هه رچی زووتر له شه ر پی فرۆشتنی ئەو کابرا به بزگارم بی، دوو ویستگه زووتر له ویستگه کهی خۆم دابه زیم.

ئەو بو ئەوهی بیرم بخاته وه، هاواری کرد:

«له بیرت نه چی، سه عات کهت حه وت ده قه ببه ره پیشه وه.»

ماندوو و مردوو گه یشتمه مال. ژنه کهم بو ئەوهی بیرم بخاته وه
پرسی:

«ئەهی کوا ماسی؟ ئەهی بریار نه بوو ماسیمان بو بکری؟»

من که نه متوانی بوو سه عات کهم بفرۆشم و به پاره کهی ماسی بکرم، ناچار درۆیه کم بو دروست کرد و وهک ئەوهی ماسی کرینم هه ر له بیر نه مایی گوتم:

«راست ده کهی نازیزم، به لام له بیرم چوو.»

«چی؟ چون له بیرت چوو، مرؤف چون له بییری دهچی ماسسی
بکری!»

«باشه مادام باوهر ناکه‌ی، من بکولینه، نه‌گینا چیدیمان نییه بیکه‌ی
به چیشته و ده‌رخواردی میوانه‌کانی بده‌ی؟»

نه و شه‌وه دووباره له‌گه‌ل براده‌ران ده‌رباره‌ی زور مه‌سه‌له‌ی
په‌یوه‌ند به تورکیا را و قسه و باسمان خسته روو. که هاتینه سه‌ر
به‌راوردکردنی تورکیا له‌گه‌ل میله‌ته پیشکه‌وتوو‌ه‌کانیدا، گوتم:

«گه‌وره‌ترین جیاوازی نیوان میله‌تی ئیمه و میله‌تانی پیشکه‌وتوو
ئه‌وه‌یه که ئه‌وان گرنگی به کات ده‌ده‌ن و ئیمه گرنگی پی ناده‌ین.»

یه‌کی له دۆسته‌کانم پشتگیری قسه‌کانی منی کرد و گوتی:

«میله‌تی ئیمه گرنگیه‌کی ئه‌وتۆ به ده ده‌قه و بیست ده‌قه و هه‌تا
یه‌ک سه‌عاتیش ناده‌ن، هه‌تا به‌وه‌ش قایل نابن. هه‌لبه‌ته هه‌ندیکتان به‌م
قسه‌یه‌م پی‌ده‌که‌نن، به‌لام ئه‌مه راستیه‌که ناتوانین نکوولی لی بکه‌ین.»

سه‌یریکی سه‌عاته‌که‌ی منی کرد و لیمی پرسی:

«قوربان، سه‌عات چه‌نده؟»

«به داخه‌وه ئه‌وه‌ی من وه‌ک ئه‌وه‌ی بلینی خه‌وتبی!»

باش ناموژگار بیان له گوئی نه گرت

گوئی:

«چه زناکه م کاره ساتیک له ماله که ماندا روو بدا و له چوار دیواری
خانوو که مان برواته دهره وه و بگاته بهر گوئی خه لکی.»

پاشان رووی له کوربه گچکه که ی کرد که خه ریکی نووسینه وه ی
راهینانه کانی بوو و گوئی:

«تینگه یشتی چیم گوت!»

«به لی بابه گیان، تینگه یشتم.»

دوای هه هفته یه ک، نامه یه کی به ئیمزای به ریوه بهری قوتابخانه ی
کوربه که یه وه به ده ست گه یشت. به ریوه بهری قوتابخانه که له
ناره زاییه ته کانی خویدا دهریخستبوو که کوربه که ی ئه و، له قوتابخانه دا
دهستی داوه ته دزی و شه پرکردن.

پاش خویندنه وه ی نامه که داوای له کوربه گه وره که ی، کچه که ی،
خه سووی و هه تا ژنه که شی کرد که له مه وزووعی دزینی کوربه که بیان
کر بن و لای که س نه یدرکینن. تا ئه و روژه کوربه گچکه که بیان بو
پاراستنی شه رهی خیزانه که بیان دزییه بچوو که کانی مه ودای ماله که بیان
زیاتر نه ده چوو دهره وه و ته نیا ئه وه نه بی که گیرفانی ئه و میوانانه
ده گه را که ده چوونه ماله که یانه وه. باوکیان له ترسی ریسو بوون،
هه موو جاری رووی له ئه ندامانی خیزانه که ی ده کرد و ده یگوت:

«وریا بن، که س نه یبستیتته وه، ده نا شه رهی چه ند سهاله مان
ده چی.»

هەر بۆ بەرگریکردن لە ریسوا بوون، لە کاتیکا خانمی تاکە
گوارەیهکی لە ماله‌وه بزر بووبوو، باوکیان بە نارەحەتییه‌وه گوتی:

«ئامادەم دوو ئەوەندە قیمەتی راستەقینەیی خۆیت بۆ ببێزم،
بەلام دلنیام تا ئیستا لە مالی من شتیکی وا نەبووه و ناشینی. حەتمەن
گوارەکەتان لە جیگایەکی دی ون کردوو.»

هەتا رۆژنیکیان دایکیان کورە گچکەکە یانی راکیشایە سوچیکە‌وه و
داوای لی کرد تا دان بە درۆیەکانیدا بنی.

باوکیان دەمودەس گەیشتە سەریان و داوای داخستنی پەنجەرەکان،
گوتی:

«بەلام ئازیزم، وریابە، کەس نەیبیستی، ئەگینا ئابروومان دەچی.»

کاتی باوکیان زانی کورە گەرەکیان جگەرە دەکیشی و جار جار
«هیرۆئین» یش بە کاردینی، بە رووی خۆیدا نەهینا و تەنیا بە
دانیشتتێکی خیزانەکیان کوتایی پی هینا. لە دانیشتتەکەدا باوکیان
رووی لە هەموویان کرد و گوتی:

«تکا لە هەمووتان دەکەم ئەو مەوزووعە لای خەلکی نەکەنە‌وه و
نەهیلن نەهینییه‌کانی خیزانەکەمان لەنیوان چوار دیواری ماله‌کەمانە‌وه
بڕواتە دەرە‌وه.»

داوای ماوه‌یه‌ک هەردوو کورەکەیی شەوانە درەنگ دەگەرانه‌وه
ماله‌وه و پاش چەند رۆژیکێ دی، ئیدی هەر لە دەرە‌وه دەمانه‌وه و
نەدەهاتنە‌وه.

دایکیان ویستی نارەزایەتی خۆی پیشان بدا، بەلام باوکیان داوای
لی کرد بیدەنگ بی و گوتی:

«وریابە، دراوسێکانمان نەیبیستن، دەنا ئابروومان دەچی.»

یه که مجار کوره گوره که یان و دوايش کوره گچکه که یان، ئیتر هر
نه ده هاتنه وه ماله وه.

باوکیان بو دلدانه وهی دایکی مناله کان پنی گوت که نه و مهوزووعی
بیزارى نه کا و هر چند پییان ده کرى زیاتر هول بدن تا خلکی
به م مهوزووعه نه زانن. پاش چند ههفته یه ک کوره گوره که یان ب
تاوانی هه لگرتنی مادهی سه رخوشکه ر گیرا و خرایه زیندانه وه.

باوکیان له میانهی دانیشتنیکی خیزانه که یان داوای لی کردن ک
شتیک ریکخن تا که س بونی نه و مهوزووعه نه کا. دایکیان گوتی:

«نه گه ر بپرسن کوا کوره گوره که ت، من بلیم چی؟»

«زور ئاسانه بلی سه فه ری کردو وه. بلی بو سه فه ر چوته
نه وروپا.»

کوره گچکه که شیان به تاوانی دزی گیرا و خرایه زیندانه وه.
باوکیان له دانیشتنیکی خیزانه که یدا گوتی:

«تکا له هه مووتان ده که م کاریکی وا بکن که س نه بییستینه وه،
نه گینا له م گه ره که ریسوا ده بین. نه گه ر لییان پرسین کوا کوره
گچکه که تان، بلین له فه رمانگه یه کدا دامه زراوه، فه رمانگه که شیان
ناردو وه ته یه کى له مه لبه نده کانه وه. ئینشائه لا باش له قسه کانم
تیگه یشتوون؟»

دوای نه وهی کوره گوره که یان ره وانهی نه وروپا کرد و کوره
گچکه که شیان له پیناوی خزمه تکردنی زیاتری کومه ل، ره وانهی مه لبه مند
جیا جیاکانی ولات کرد.

له هه مان کاتدا کچه که یان روزه روزه سکی گوره تر ده بو و
ده هاته پیشه وه، باوکیان دانیشتنیکی ریکخست و گوتی:

«داواتان لی دهکه م زور چاودیری بووداوه کانی نیو ماله که مان بکن و هر بو ئابروونه چوونی خیزانه که مان، کاریکی وا بکن که سی شتی نه بیستیتته وه.»

باوکیان به سه رفکردنی پاره یه کی زور و به هوی «کورتاژ»، سکی دهر په ریوی کچه که ی گه رانده وه دۆخی جارانی. ئه وه لسان و دابه زینه چند جاریک دووباره بووه وه. پاشان کچه که یان شه وان تۆزی درهنگ ده که رایه وه ماله وه، تا وای لی هات دوا ی ماوه یه ک هر نه ده هاته وه.

رۆژیکیان دوو که سی غه ریبه هاتنه لای باوکی و گوتیان:

«خانمتان دوینیشه وه له قوما ر سی هزار لیره ی دۆراندوه، ده بی نیوه بییژیرن.»

باوکی گوتی:

«رازیمه، من پیاویکی به شه رفم، به یانی پاره که تان ده ده می.»

باوکی هر ئه و رۆژه عه سر چند میز و به ره و مافووری ماله که یانی فرۆشت و به ره وه ی داواکاره کان بینه وه سۆراغی پاره که یان، ئه و پاره که ی کرده ده ستیانه وه و له دانیش تینیکی خیزانه که یدا گوتی:

«وه کو وه مووتان ده زانن، هه تا ئاژه لیش شته پیسه کانی خوی داده پۆشی. ئیمه ئه گه ر نه توانین ئه و کاره ساتانه ی به سه رماندا دی دایبپۆشین، ده بی زور هیچوپوچ بین. ئه وه بو جاری چنده مینه داواتان لی ده که مه وه، هه ولده ن نه یینییه کانی خیزانه که مان له چوار دیواری ماله که مانه وه نه چیتته دهره وه، بو هه تا هه تایه له نیوان ئه م چوار دیواره با نه چیتته دهره وه.»

پاش چەند رۇژىكى دى، دارۇغاي گەرەك خەبەرى ئايەكى
خەسۈۋەكەيان لە مالىكدا گرتوۋە كە شوينى فەسادە.

باوكيان لە كاتىكا ھەولى دەدا كە كەسى ئەم مەوزوۋە
نەبىستىتەۋە، كەچى رۇژنامەيەكيان ھەۋالى گىرانى خەسۈۋەكەكى بىن
گەيشتېۋو و لە لاپەرەى يەكەمى خۇيدا چاپى كردبوو. بۇ ئەۋەى
بتوانى بەرگرى لە رىز و رىسوا نەبوونيان بكات، نەيكرى. دۋاى ئەم
كارەساتە دانىشتىكى گشتى و گەرەى بۇ خىزانەكەيان ساز دار
تيايدا گوتى:

«خوالەناوتان ببات، كە ئاۋا منتان بىشەرەف و رىسوا كرد تكتان
لى دەكەم، ھەر كارى كە دەتانەۋى بىكەن، بەلام ھەول بەدن بۇ
داپۇشېنى شتەكە لە چوار دىۋارى مالاكەمانەۋە نەچىتە دەرەۋە
خەلكى ولاتەكەمان چ ئىشان نىيە مەوزوۋەكى بچووك لە مېشېكەۋە
دەكەن بە گامېشېك.»

دايكيان گوتى:

«بەلام ئەم خانوۋە بۇ پاراستنى نەئىنېيەكانى خىزانىكى ۋەك ئىمە
بچووك، ئەگەر حەز دەكەى خەلكى نەئىنېيەكانى ژيانى ئىمە نەبىست
خانۋويەكى گەرەتر بگرە.»

«قايلىم و ئامادەم بۇ پاراستنى شەرەف و ناموسم، خانۋويەكى
بەقەد باغىكتان بۇ بگرم.»

باوكيان بىنايەكى چوار نەۋمى بە كرى گرت. لە ژىر زەمىنەكەۋە
كۈرە گەرەكەيان خەرىكى كرىن و فرۇشتنى «ھىرۋىن» بوو، كۈرە
گچكەكەشيان لە نەۋمى يەكەمدا خەرىكى چاپكردنى پارەى كاغەز و
دۇلار بوو، خەسۈۋەكەشى نەۋمى دوۋەمى كردبوۋە خانەى فەسادە
كچەكەشى لە نەۋمى سىيەمدا خەرىكى فرۇشتنى جنسى خۇى بوو بە
دەلالەكانى ئەقېن و عېشق، دواچار لە نەۋمى چۈرەمېشيان ژنەكەى

خه ریکی سه ره پهرشتی و به ریوه بردنی قوماریکی گه وره ی ده کرد و
کرد بوویه قومارخانه.

باوکیان بو پاراستنی شه ره فی خیزانه که ی، هر له هاتوچووندا
بوو و له سر نه و ژیانه به شه ره فه ی خوی به رده وام بوو.
هر که له نهومی یه که م شتیکی بییستایه، به هه شتاوی خوی
ده گه یاندی و هاواری ده کرد:

«وریا بن، گوئیان لی نه بیت.»

هر کاتیکیش گوئی له دهنگی مه کینه ی چاپی پاره ی کاغز بوایه،
به خیزایی خوی ده گه یانده لای کوره گچکه که ی، که له نهومی دوو دم
بوو. هاواری ده کرد:

«وریابه، که س گوئی لی نه بیت.»

دوچار هر کاتیک خه سووه که ی له گه ل کریاره کانی، یان کچه که ی
له گه ل کریاره کانی، یان ژنه که ی له گه ل قومار بازه کان قره وگاله یان
بکه وتایه نیوانه وه، به په له خوی ده گه یانده نه و نهومی قره وگاله که ی
تینا دروست بوو بوو، جا داوای لی ده کرد کر و بیده نگ بن. جا
ده یگوت:

«وریا بن، که س گوئی لی نه بی.»

به لام دوینیش ه و پولیس رژانه نه م ناوه و دهوری ماله که یان گرت
و جگه له باوکه به شه ره فه که یان، نه وانی دیان هه موو گرتن.
نه نامانی خیزانه که ی تکایان ده کرد و ده پارانه وه و ده یانگوت:
«بو هر شوینیک بلین تاماده یین، به لام تکاتان لی ده که یین، کاریکی
وا بکن باو کمان نه بییستیتته وه.»

له و کاته دا باوکیان له خه و راپه ری و هاواری کرد:
«لیگه رین با بییستنه وه. چه زده که م بییستنه وه. به یانی خانوویه کی
که وره ترتان بو ده گرم!»

به شەرتى چەقۇ

باوكم زلله يهكى قايمى خىوانده بناگويم و دايكىشم زلله يهكى
قايمى ترى خىوانده بناگو يهكى ديم. جا هەردوو كيان هاواريان كرد:

«دەلىنى نامەوى بخوینم، ها؟»

مامۆستا كە شمان زلله ي سىيەمى خىواندمى و فرىنى دامە سەر
پىلاو هەكى.

باوكم گوتى:

«كورم، سەيرى برا گەورە كەت بگە كە سى سال لە تۆ گەورە ترە
و دەر زەكانى خوى نە خویند، هەقى وا يە بۆ تۆ ببیتە ئاوينەى عيبرەت.
ئەگەر بىخویندایە ئىستەتتا حالى وا نە دەبوو. فەقيرەى هەموو پۇژى
سەبەيان سەعات چوار لە خەو هەلدەستى و دەچیتە مەيدان. لەبەر
ئەو هەش زوو دەچى كە هەرچىيەكى هەرزانى دەستكەوت يە كسەر
بىكرى. بەلام هىچ دلم پىنى ناسوتى. يەكى گوى بە قسەى دايك و
باوكى خوى نەدا، ئەو هە سزاكە يەتى.

كە لە تەمەنى تودا بوو زور ئامۆژگاريمان كرد. پيمان گوت بۆ
خوى پياو بى و بخوینى. پيمان گوت ئەگەر بخوینى دەتوانى باشترین
كچى ولات بىنى. چاكترين عاشقايەتى ئەم ولاتە بكا. نازدارترین
ئوتومبىل بکرى و ببیتە خاوەنى بەرزترین خانوو، سەر بە هەموو
لايەكدا بگەى پارە يەكى زورت دەستكەوى، بەلام نەچوو گونبەوه و
نەچوو. ئەویش وەك ئىستای تۆ ليمان هەلسايەوه سەر پىيان و گونى
ناخوینم و ناخوینم. بەلام لە تۆم دەوى بۆ خۆت بخوینى و ببى
پياويكى گەورە!»

به هر گیانکیشانیک بوو، بهردهوام بوومه وه.

باوکم پرسى:

«باشه ئینشائه لا له مه ودوا ده خوینی؟»

وه لام نه دایه وه.

«چی؟»

ديسان وه لام نه دایه وه.

جاریکی دیش شهق و مست و پینلاقه م خوارد.

باوکم گوتى:

«کورم له توم دهوئى فیکر و هوشت بینیته وه که لله ت و بو خوت

بخوینی.

سهیری برا که وره که ت بکه، له چ مهرگه ساتینکا دهژی. خو راسته
چند رۆژیکه عه ره بانه یه کی کریوه و وهک فروش یاره که رۆکه کان
دهگرى، به لام ناخیر و ئاقیبه تی ئه م کاره چیه؟

ئه م کارانه نه خانه نشینی تیايه و نه دنیا بوون. کاکت ئه گه ر ئه مرو
نیش بکا زوری ده سته که وئى، به لام ئه گه ر به یانی کار نه کا هیچی
ده ستناکه وئى. یانی ده مه وئى بلیم هیچ شتیکی ده ستناکه وئى.

تازه ناچار ییه، پیاو که پینچ بو شهش براده رى قرقرتوکی بگرن
چی یه دهگرى. تو خوت باش ده زانی که فروش یاره که رۆکه کانى
ولانه که مان چ نرخیکیان نییه.

باوهرکه نه و کاکه ی تو که بیرى لى ده که پته وه وهک دبو وایه،
کانى بیینی پاسه وانیک وا له جاده له یه کی ده گه ریت، چ کون نامینی
خوی تی کوتى و خوی لى بشاریته وه. تو ده بی بیته پیاویکی گوره.
پیاویکی زور گوره. تو ده بی بۆینباخ ببه ستى. ده بی ئوتووی پانتولت

گوی بیریت! تو دهبن چهند خزمه تکار و شوڤیر له بهردهم دهرگای
ژووره کهت بوهستن.

هوش و بیرت بینه وه سه ره خوت، دلنیام سه رده که ویت.»
به هر بهر به ختی و دهرده سه ریبه ک بوو دیبلومم وهرگرت.
باو کم گوتی:

«باشه ئینشائه لا له دوا ی ئه مه شه وه ده خوینی؟»
وه لامم نه دایه وه.

«وه لامم بده ره وه، دهنه به مست و پینلاقان ده که ومه گیانته وه.»
«حه ز ده که م له گهل ئه وه شه وه وهره قه ی دیبلومم وهرگرتووه، له
مه یدان شووتی بفروشم.»
«لینت دهردهم ها...»

«به لام بابیه گیان، تو سه یری کاکم بکه.»

«راسته کاکت خاوه نی کوگایه که، به لام به چ دهر دیک چووه؟»

خاوه نکوگا نه مانگانه ی خانه نشینی هه یه و نه داهاتوویه کی
ئه وتوی هه یه پیاو به هیچی دابنی. ئه گهر ئه مرقو کاکت نه خوش کهوی
و نه توانی ئیش بکا، ئه وا مه رگی حه تمییه. به لام تو نابی وه ک ئه و
بیست. تو ده بن بوینباخ ببه سستی. پانته له کهت ئوتوو کرابی. له
هه مووشیان گرنکتر تو ده بن شوڤیر و خزمه تکاریکی زور له بهر
دهرگای ژووره کهت وه ستابی.»

«زور چاکه، که واته ئه و کاته ده توانم که بابخانه یه ک بکه مه وه.»

«مه رچی که باب و که بابچی هه یه، خه ریکی کاری ناشترین و
بیجین. نازیزه که م، چه رخی ئیمه چه رخی که باب نییه، ده وروزه مه نی
ئیمه ده وری وه ده ست هینانی زانیارییه.»

«زور چاکه، به لام ئیوه بفرمورن، له پاشان له گوی بخوینم؟»

«ئهی زانکوکانیان بۆچی کردۆتهوه؟»

«باشه، ئیستا مادام سوورن له سههر ئه وهی بچمه زانکو، ده بی بچمه به شی پزیشکی، یان ئه ندازیاری؟»

باوکم به خو شحالییه وه گوتی:

«کورم ئه گهر به گویی باوکی خۆت ده که ی ببه به دکتور. چونکه ئه گهر ئاوی روونیش بدهیته خه لکی، بۆ خۆت نانت ده که ویته نیو رو نه وه.»

جا که بووی به دکتور، پاره وهک بارانی به هار به سههر ماله که تدا دهباری. جا ئه و کاته کاکت به ههردوو دهستان له سههری خۆی دها و دهلی: «ئاخر بۆچی منیش نه مخویند و وا به دبخت بووم!»

ناوی خۆم بۆ زانکو نووسی و له گه ل ئه وه شه وه دنیا بووم که له بیرکاری و فیزیا و کیمیا به چاکی وه لامم داوه ته وه و حه تمه ن یان له کولێجی ئه ندازیاری، یان له کولێجی پزیشکی وه رده گیریم.

له کۆمپیتهر ده رچوو که من ته نیا ده توانم له به شی زمان یان له به شی میژوو بخوینم.

به ناره حه تییه وه به باوکم گوت:

«بابه گیان، ره حمهت له مردوو وازبینه، با ببینه شووتی فروش.»

«کوربه شیرینه که م، هه له مه که. شانس به کجار روو له مرؤف دهکا، زمان و میژووش دوو به شی خراپ نین. زمان دهزانی زمانه، میژوو دهزانی میژوو.»

«باوکه گیان، ئیستا مادام حه زناکه ی کوربه که ت ببیته شووتی فروش، نه وا ریگام بده با که بابخانه یه ک بکه مه وه.»

«نامه‌وی چیدی گویم له م قسه هیچانه بی، نه‌گه‌ر جاریکی دی
گویم له م قسانه بی، نه‌ک هر خۆم به دایکیشته ده‌لیم دارکاریت بکا.»
ناچار له کولنج ناوی خۆم نووسی و ده‌ستم به خویندن کرد.
هموو رۆژی باوکم ستایشی سه‌رکه‌وتنه‌کانی منی ده‌کرد و به
شیوه‌یه‌ک ده‌یگوت:

«باش سه‌یری ژیانی کاکت بکه. ته‌ماشاکه به چ ده‌رده‌سه‌رییه‌کی
تان په‌یدا ده‌کا. نه‌مرو له‌به‌ر دره‌نگ گه‌یشته‌نی خه‌یار له نیوه‌شه‌وه‌وه
هه‌له‌سه‌ستیه‌وه، به‌یانی به هۆی زوو گه‌یشته‌نی ته‌ماته و رۆژیکی دی به
هۆی دره‌نگ گه‌یشته‌نی باینجان خه‌وی لی حه‌رام ده‌بی. تازه بیستوو
واله‌نیو خه‌لکی سه‌ری ده‌ره‌یناوه و ده‌سته‌تی کردوو به کرین و
فرۆشته‌نی خه‌یار.

هر که ده‌چمه‌ لای، یان باسی دره‌نگ گه‌یشته‌نی لۆریه‌کان ده‌کا.
یان باسی خراپییان ده‌کا. به‌لام تو نابی وه‌ک نه‌و بییت، چونکه
کاره‌که‌ی نه‌و نه‌ مانگانه‌ی خانه‌نشینی هه‌یه و نه‌ نه‌و داها‌توو‌ه‌ی هه‌یه
که بییری لی ده‌که‌یته‌وه. تو ده‌بی بۆینباخ ببه‌ستی و ئوتوو‌ی پانتۆلت
وه‌ک شمشیر وایی و باقوبریقی له چاوان بدا.

ده‌بی خزمه‌تکاره‌کانت له به‌رده‌متا ده‌سته‌وه‌ئه‌ژنۆ بوه‌ستن، به‌بی
چهند و چۆنی فرمانه‌کانت به‌جی بگه‌ینن. ئای که تو چه‌نده کورپیکی
چاک و به‌وه‌فایت. زۆر حه‌زم ده‌کرد که نه‌و رۆژه‌ی که کولنجم نه‌واو
کرد، ئیوه‌ش له‌وی بوونایه و به‌ چاوی خۆتان بتان دیتبایه که باوکم
به‌ چ شیوه‌یه‌ک پیش‌سوازی لی کردم، که هیچ پاشایه‌ک ده‌ره‌ه‌ق
پاشایه‌کی دی نه‌یکردوو. جا نه‌و پیش‌سوازیه‌ش به‌بی موسیقا و نه‌م
جۆره‌ شتانه‌ نه‌بوو. باوکم گوتی «پیرۆزبایت لی ده‌که‌م، ئیستا
تیگه‌یشته‌نی که قسه‌کانی من هه‌مووی راست بوون؟ من هه‌قم به‌سه‌ر
تروه‌ هه‌یه. گوتم: «چ هه‌قیق باوکه گیان؟» گوتی «هه‌قی نه‌وه‌ی که
توم کرده‌ پیاو.»

«بابه گیان، جا ئیستا رینگا ددهی شووتی بفروشم؟»

«وا دیاره که قسهکانی سهردهمی مندالیت هینشتا له بیر نه چوو؟»

«تو سهیری کاکت بکه، راسته نه و له گهل کچیکی دهوله مند

زه ماوهندی کردوو، به لام ناخیر و ناقیبه تی نه م کاره چییه؟»

تو سهیری پینج دانه دوکانه که ی مه که، چونکه نه و بیجگه له خه یان،

کوله که، باینجان و ته ماته زیاتر هیچ شتیکی دی به خه یالدا ناییت. له

هه مووشیان گرنکتر ئیشه که ی نه و نه مانگانه ی خانه نشینی هه یه و نه

دلنیا بوون. نه مرق که نه خوش بکه وی به یانی ژیان و سامانه که ی له

کیس ده چی. ئوتووی پانتول و بوینباخ نه مانه ش هه ر هیچ...»

روژان، هه فته، هه تا چند مانگیک تپه ری. پاره مان له باوکمان

وه رده گرت. جار جاریش ده چوو مه موغازه که ی کاکم و هه رچهنده نه و

له ناینده دا له مانگانه ی خانه نشینی بیبه ش بوو، به لام داوام لی ده کرد

جل و پیلو و گوره ویم بو بکری.

کاکیشم دهستی رت نه ده کرده و هه رچییه کم بویستایه، به کسه ر

بزی ناماده ده کردم.

پینج سال وا به سه ر چوو. تا روژیکیان رینگایان پی دام که له

قوتابخانه یه کی ناوهندی به سیفه تی ماموستای جوگرافیا و میژوو

دابمه زریم.

که باوکم بینی گوتی:

«زور چاک بوو. نه م کاره هه م مانگانه ی خانه نشینی هه یه و هه م

ناینده یه کی رووناکیشی هه یه. خوا نه خواسته نه گه ر چند روژیکیش

نه خوش بکه وی، ده توانی به هوی مانگانه که ته وه به هه ر جوریک که

خوت دلت ده خوازی، له مالی خوت بجه سییته وه. هه لبه ته خوت باش

دهزانی که فہر اشہ کانی قوتابخانہش ہموو کات لہ بہر دہستہ
دہبن!»

«بہ لام باوکہ گیان، مانگانہ کہی...»

«بؤ مانگانہ کہش ئیستا لہ پینج سہد لیرہ زیاتر نییہ، ہر بہ
حسیب نائی. ہیچ دوور مہیینہ بہ یانی بہ جیبہ جیکردنی پلہی دووہمی
یاسایی نوبی کریکاران، مانگانہ کہت چوارپینج ٹوہندہ زیاد بکا.»

«بہ لام ٹہدی ٹو کیڑہی دہیہوی بیٹہ ہاوسہری من.»

«گیانہ کہم، نارہحت مہ بہ، ٹوہش دہبی.»

بؤ خوازبینی، چہند کچیکمان نارد. باوکی کچی یہ کہ میان
گوتبووی:

«من لہ دانی کچہ کہم چ قسہم نییہ، بہ لام لہوہ دہترسم خواردن و
خوراکی باشی نہ دہنی، چونکہ کچہ کہم زور حہز لہ خواردن و
خوراک دہکا.»

دووہمیشیان گوتبووی:

«کچہ کہم لہ وانہ نییہ کہ مانگیک بتوانی چاوہروانی شتی بکا.»

سییہ میان گوتبووی:

«دہبن پینج سہد لیرہ تہنیا بؤ خہرجی سووراو و سپیای
کچہ کہم بی.»

بہ باوکم گوت:

«نہی کوا ٹو مژدانہی کہ تو بہ منت دہدان!»

«گیانہ کہم، نارہحت مہ بہ. لہ جیاتی ہموو ٹہمانہ، کارہ کہت
مانگانہی خانہ نشینی و داہاتوویکی ہہیہ.»

«بەلام بابە گيان، ئىمە وا دەمرىن.»

«ئەزىزم، بۆينباخ و ئوتووى پانتۆلەكەت لە بىر نە چى.»

«بەلام كاكەم؟»

«تو چاۋ لە كاكت مەكە، ئەو بىجگە لە ئوتومبىل، خانوو، موغازە،
خزمەتكار و چىشتلىنەر زياتر، يەك شتى دى چىيە نىيەتى.»

«ئەو شتەى دى چىيە؟»

«لە برى ھەموو ئەمانە، مانگانەى خانەنشىنى نىيە.»

بۇ بەيانى چوومە لاي براكەم و بە يارمەتى ئەو دوو لورى شووتى
چاكامان لە بەردەم يەككى لە موغازەكانى دانا. لەجىياتى بۆينباخ،
بەروانكەكەم لە مل كرد و دەستم كرد بە ھاوار كردن:

«شووتى بە شەرتى سوورى. كاكە بە شەرتى چەقوى دەدەم.
گەشتوۋەكان ھى خوتان و نەگەشتوۋەكان مالى ئىمەيە...»

سوپاس بۇ خوا لەو رۆژە بەدواۋە، بارى ژيانم رۆژبەرۆژ چاكتەر.
ئىستا ھەرچەندە بۆينباخ نابەستم، دوو دانە موغازەم ھەيە.
ھەرچەندە پانتۆلى ئوتووكراوم نىيە، بەرانبەر بەو پارەيەكى زۆرم لە
بانق ھەيە. دواچار لەگەل ئەو ھى خزمەتكار و شوڧىزىم نىيە، چوار بۇ
پىنج دوكانى بە كرېم ھەيە. بژى ئەو شووتى گيانەى كە من بە شەرتى
چەقۇ بە خەلكى خواى دەدەم!

دهرکهوت کابرا دهمناسیت

دابه زین له سه یاره که... ملی رینی لای مه تینی هاو ریمم گرت... ههوا
له گهرما بوقی کردبوو... مینایش زور شلوق بوو... خومان خزانده
گوشه یه که وه، پشتمان به پشتی بیشه یه که وه نابوو، هه ر دهنگوت
بیشه ی نازه له درنده کانه به ئومیده ی بتوانین سواری که شتی بین...

یه کیک له دواوه پالینکی پیوه نام.. له نیوان من و مه تینیشدا راوه ستا.
دواتر یه کینکی دیکه هات و پالی به کابراوه نا و که وته نیوانمان... دور
که س که وته نیوان من و هاو ریکه م... تا ژماره که زورتر ده بوو،
مه ودای ئیمه ییش ده کشا..

به هاو ریکه مم گوت:

له ناو که شتییه که دا یه کدی ده بینینه وه...

هاو ریکه م له دووره وه هاواری کرد:

- تو نه خوشی.. بو به پیوه راوه ستاوی؟ شوینیک بدوزه وه و
دانیسه.

به رده وام پالیا پیوه ده نام. چیدی مه تینم له بهرچاوان ون بوو.
مه تینی هاو ریم قیراندی:

دهستیکی بینی، له ناو خه لکه که وه هه لبرابوو:

- له ناو که شتییه که دا یه کتری ده بینینه وه...

دهرگا که کرایه وه، له پشته وه پالیکیان به ره و لای که شتییه که پیوه
نام که هیزه که ی یه کسان بوو به هیزی هزار ئه سپ. له سالو نیک
که وره ی پله یه کدا خوم بینیه وه. خیرا له سه ر کورسییه کی به تال
دانیستم. چند چرکه یه کی نه برد شوینه که پتر له هزار که سی تی
خزا.

لهو دهو رو بهره مه تینی برادهرم نابینمه وه؛ زور نائارام بووم.
ههستم به سه ره گیزه یهک ده کرد... دنیا م له بهر چاو ده سو راپه وه.
دوو که سم له په نا دانیش قبوون، یه کیان سه رتاس بوو،
چاویلکه یه کی له چاو کرد بوو، له ته مه ندا نزیکي خوم بوو؛ به لام نه وی
دیکه یان ده که یشته سی.. سی و دوو سالتیک.. دهنگیکی گری پیوه بوو.
که دهوا، بم.. بم.. بم له زاری ده رده چوو. هینده که ته بوو، کابرای
سه رتاس یه کتیک له رورژنامه کانی نیمه ی به دهسته وه بوو، واته نه وی
رورژنامه یه ی که خوم کارم لی ده کرد. ریک خستیه سه ر نه و گوشه یه ی
که من کاری تیدا ده که م... به کابرای دهنگ گری وت:
مامه... نه م کابرایه چی نویسه وه؟

به هه ندیک شت دلخوش و به هه ندیکش دلتهنگ بووم... بووم
وهر چه رخانه لای روبره که تا نه ناسریمه وه.. له وانه یشه درکیان
کردیم!

شان و مل پانه که وتی:

- نه وه نویسه ره که... نویسه ری خویری.

نه گه ر نیوه له شوینیکی ناوه هادا له جیگه ی من بان، چیتان ده کرد؟
سو کایه تییکه که م قه بول کرد وهک نه وه ی هر نه مییستیت. خوم لی
کردن به که ره ی شه ربه ت. به دریزایی نه و رینگایه هر به ته وسه وه
قسه یان ده کرد.. نه و ملپانه ورگنه دهنگ ده مپه ره وتی:

- به لی نه وه نویسه ره که... نویسنی قه شهنگی هه ن... به لام
فایده ی چیه که کابرایه کی لاته و دوو فلس ناژی..

ده بوو یان بینه قاقایان بگرم و یه که م ده ر دوو ره وانه ی دوزه خیان
بگم، یاخوود سه ر شور که م و، نه و ناوه جیپیلیم... به لام بزووتن
نه سته م بوو، یهک تیرژانیک بوو که س به که سه وه نه بوو... به دزییه وه
به خومم گوت:

به و پنیه ی نه وان نامناسن... با بق خو یان هر له باره مه وه بلین.
پنویسته مروف ته ماشای مه به سستی قسه که ر بکات... چه ندجار خویشم

ئەو شىتەم لى قەوماۋە... لەبارەى خەلكى دىكەۋە دواۋم... ئىدى خۇم
لى كىرگەن كەر..

سەرتاس دەيگوت:

- دەيناسىت؟

دەنگ دەمپەر وتى:

- چۈن نايناسم؟ بىگومان دەيناسم...

بەوردى سىرنجى دەموچاۋىم دا.. خۇ ئەۋە لە كۈنە ناسراۋ دەچىت...
بەلام تەمەنى مندال ديارە...

- ئەيناسم... بەخودا ئەيناسم...

ئەو سەرتاسە وتى:

- بەلى... ھەر كاتى شتەكانىم دەخويندەۋە، ھەستم دەكر ئەۋە
ناسراۋە... ئەللا ئەللا...

لەۋانەيە ھەر بەراستى بىناسن و ئەۋانىش خۇيان لە گىلى دايت
كە ئاۋا قسە ئەكەن... ئەۋەيش ماناكەى ئەۋەيە: سەرەنجام
پۇلىسخانەيە.

شان و مل پان وتى:

- لە پوۋى نوسىنەۋە، جوان ئەنوسىت... كەس نكولى لەۋە
ناكات... بەلام كى كىردى بە پياۋ؟

- ئاى چاۋەكەم تۋىش..

- ئەۋە خراپترىن شىت بوۋ لەژيانمدا كىردىتەم... باۋكى ماسىگر
بوۋ، كاتى مندال بوۋ، لە ئاۋايىكەى ئىمە بوۋن.

- كەچەلە وتى:

- خەلكى شارى قۇنيا نىيە؟

- بەلى.. باۋكى ماسىگر بوۋ... بەۋ پىيەى روۋبار لە شارى
قۇنيادا نەبوۋ، باۋكى كارى ماسى وشكراۋەى دەكرد...

ھەموو ئەۋانەى لە چۈاردەۋرى ئەۋ دوانەدا بوۋن، بەۋردييەۋە
كۈييان بۇ كرتبوۋن.. مەنىش لەملاۋە ئارەقە بە ناۋچاۋمدا دەھاتە

خواری... ئای ئەگەر مەتینی برادەرم بەهاتایە و لەگەڵی بچووماپەتە
شوینیکی دیکەو...
- پۆلی یەکمان پیکەو خویند... پیمان دەگوت (بای بریک).

کابرا قسە ی دەکرد و جوان دانی بە وشەکاندا دەنا... بەلام من...
تەنھا یە کجاریش ریم نەکە و تەبوویە شاری قونیا... کە چە لەکە وتی:
- ئەو ناوی راستەقینە ی خۆی نییە...

ئەوی دیکەیان بەبی شەرم وتی:

- ناوی دورموش بوو، بچوکی چوار دە برا بوو.

ئەو برادەرە لە مێشکی خۆیەو چیرۆکی بەرھەم دەھینا...

- ئەو کاتە ی گشتیان مردن... ناویان لینا دورموش... بۆ ئەو ی
بە سەقامگیری بمینیتەو؛ ئەو کاتە ی لە خویندنگە بوو، هەمیشە
کوئەک و لیدانی بە دەست مندالەکانی دیکەو دەخوارد، تەنھا من
لەسەرم دەکردەو...

- ئەو جارەیان، هەرگیز بیرم ناچیت، لە تاقیکردنەو دا
یارمەتیەکی دام... لەوساوە من قەرزاری ئەوم...

- بەھوی تاوانیکەو لە قوتابخانە و دەریان نا... کاتیکی زۆر
تێپەری و رۆژیکیان لە کویرە کۆلانیکی بای ئوغلوی ئەستەنبول پیندا
هەلەتەقیم... دیتم هاوار دەکات: حوت... حوت... خەریکی فرۆشتنی
گوشتی حوت بوو. لیم پرسسی ئەو چ بارودۆخیکە تینی کە وتوویت؟
وتی: ئای براکەم... هەر مەپرسە... هەلمگرت و بردمە گەرماو... جوان
خوساندم... نەگبەتە دەتگوت پەتاتە ی قوراویبە، هەرچیەکم دەکرد
لەئاو هەلنەدەکیشرا... زەوی ئەو حەمامە گەرەبە ی لە چلک رەش
کرد... هەندیک جلی خۆیشم دایە. جەکانی خۆی بەتەنھا کەلکی
سوتانیان پتووە ماوو... سەد لیرەیشم بە دەستی خستە گیرفانیبەو...
ئینجا پیم وت:

- هەرکات پینویستت بە شتیک بوو بگەرێو لەلام. زمانم مار
بیکەستایە و ئەو قسە یەم نەکردبا... وەک دەلین: بنیادەم زمانی

بوہستیت، سہریشی سلامہ تہ... ھہموو سبہینانیک وھک چہ تہ دەیدا
بہ سہرمداء... پارہی لئ داوا دە کردم...

- ئامادەبووان پتر دەحە پەسان.. تا خەلکە کہ زیاتریان سەرنج
دەدا، تونی دەمی گەر متر دەبوو، دەماری لاملی مۆرتەر دەبوویەوہ و
بلندتر قسەمی دەکرد. کہ چەمی قەپلاخ^۲ بە سەر لئی پرسى:

- ئی باشە پارہی بۆ چی دەویست؟

- مەگەر قومار باز تیرخواردنی بۆ ھەیە؟

- ئی ئی... کہ واتە خەریکی قوماریش دەبوو؟

- ئۆوۆو... جاریکیان سى شەوانە پۆژ لە سەر مینزە کہ نە بزوا..
جاریکیان کراسە کہی بەری باوکی دۆراند.. باوکیشی لە مالی وە دەرتا..
دەم لە پووش خل خل ھاتەوہ بۆلای من.. دەلالایەوہ: ئەممان
کا کہ گیان... دەستم بە بەرپشتوینت... * منیش دوو مشتم حەوالە کرد و
دەمیم سویر کرد.. نەیشمەینشت یەک دەقە لە مالە کہ مەدا سە قامگیر
بیت...

- ئەی ئەو دەستانەت دەخۆم.. بە ساقەمی دەستت بۆم.. بە کام
دەستت لیتدا بینە با ماچیکەم؟

ھەر لە پەسا ژمارەمی گوینگران زیادى دەکرد... خۆیان دەسوی لە
یەکدی تا کہ مینک لە قسە کەر نزیک ببنەوہ و گوئیان لئی بیت.. گشت
گیانیان کردبوو بە گوی، ھەیانبوو ئەویست خیمە لە ناو دەمی کابرا
ھەلبەت ھیندە بە تاسەوہ گوئیان دەگرت.

- ئی ئی ئەی دواتر؟

- ئی چیدی نە مەینشت پى بخاتەوہ ئەو دیوی دەرگا کہ مان.
کابرایەکی تیکسمر او لە ناو ئامادەبوواندا فلتە فلتیکی کرد و وتی:

^۲ - قەپلاخ: کلاوی پیستین.

- راست دهکات... منیش شیوهی دهکام... ناسیمه وه... هر نه وه
بوو که جاریکیان شهرواله کهی دؤراند... ته نانهت جاریکیان له لای نیمه
گه یاندیانه حالی مردن هیندهیان کوتا.

- بوچییان کوتا؟

- وه لا وتیان دهستی بو ژنیک بردووه... شتیک له و بابه ته...

ره شتاله یهک له ناو ناماده بو انه وه که دیار بوو له زووه وه قسه کهی
ده جویته وه... وتی:

- نه و کابرایه تا فه لاقه نه خوات، شه وان خوی لی ناکه ویت...
من که زیانم بو میرووله یه کیش نییه، تا نیستا سیجار میرازم
گرتووه^۲... کاکه نه مه توشی دهردی هه لزان بووه... شه وان به
عه موود و درهخت و شتدا هه لده زنیته و ته ماشای مالی نه و خه لکه
نهکا... خوییه په نام هر په نای تویه... به راستی نه خوشییه کی عییه
(به ته وسه وه).

مانگه شه ویک... خه ریک بووم له ژووری نوستنه که خوم ده گوری،
ته ماشای په نجه ره م کرد، چیم بیینی؟ کابرایه کم بیینی به سه ر دار
هه نجه ره که وه... هه رام کرد بولای په نجه ره که و گرتم و باشم
تیسره واند... به باشترین شیوه سزای خوی و هر گرت. له به رده ممدا
کرتوشی بردبوو ده یگوت: (توبه...م خوارد براهه م)، منیش به ره لام
کرد، که چی بو شه وی داهاتوو سهیره که م هاتوو ته وه.

به کیک له ناماده بووان پرسی:

^۲ - میرازگرتن: جوړیکه له لیدان و فه لاقه... به خوا نه وه ننده فله فلت بکه پت دیم و
میرازیکی دیکهت ده گرم.

- ئايا تەنھا بوويت لە ژووری نوستنه که دا؟

کابرا پاش که میک لە تیرامان:

- ب... به لى هەر خۆم تەنھا بووم... ژنه که م و مندا له گان
چووبوون بۆ مالى باوکی له (فالنجا). پر به دل چه زم ده کرد مسنى
بمالم به لاچاويدا، به لام مه سه له تەنھا له ويدا کوتای نه ده هات... ده بوايه
بچه نگ تا من بمرم ياخوود ئەوان.. ئەگەر له ژيانياندا يه کجاريان
ديتيا، هه قى خويان بوو، منيش مته قم نه ده کرد، به لام ئەم گشت
هه تەران په تەران و ده مه لبه ستانه ناکرئ بنيا م لييان بيده نگ بيت.

کهنجیک وتی:

- به لام نوسينه کانی زۆر سه رسور په ئه رن..

دراوسينه کى وتی:

- جا کورم به که لکی دوو فلس نایه ت.. ئەگەر نوسەر ره وشتی
نه بيت چ سوود؟! پتويسته نوسەر له هه مووان ئاکار به رزتر بيت.

پيریکى که نه فتى سيس، به حال له سه ر لا ده رده که وتی:

- زۆر به داخه وه... ئەوه من بووم ئەوم کرده رۆژنامه وان و
به سه ر هه موواندا بلندم کرد.. من يه که م که س بووم فيره قه له مگرتم
کرد.

- که واته تو ده يناسيت؟

- بيگومان... ئەى له به يانبيه وه قسه بۆ ديوار ئە که م ئە ليم من
فيره نوسينم کرد.. ئەو ده مه ي له شارى بلاجیک نوسينه گى
رۆژنامه وانيم هه بوو، جاحيلتيكى تازه سميل بۆز کردوو هاته لام و
وتی: (خالو گيان ده مه ويت کار بکه م!). تقم له شه يتان کرد و وتم
وه ره... شه رت بيت بته مه رۆژنامه وانتيكى به توانا تا له ويوه فونى
خوت په يدا بکه يت... شه للا ئە ستۆم ورد بووبا و ئەو کاره م نه کربا.

- ئىستا تىگە يىشىم.. كەواتە لە ھەو ھەلدا لای تو لە بلاجىك كارى
كردووه ئەوجا ھاتۆتە لای ئىمە.

ھىزى بىستنى لەوہ زياترم تىدا نە ما بوو.. تاکە چارە سە رىش
ئەوہ بوو ھەلیم.. وام بە چاک زانى لىيان گە ریم بە دلى خویان بفلتینن..

بیرم دەھاتەوہ کہ چەند جارێک بە لای بلاجىكدا بە شەمە نە فەر
تپە ریبووم، بە لام ئەى رۆژنامەى چى و تەرە ماشى چى؟! ھەستامەوہ
سەر بى، يەكسەر يەكئىكيان لە شوینە کەمدا رۆنىشت. دەمویست
ھەنگاو ھەلینم، بە لام نەمدەتوانى تاکە ھەنگاویکیش ھەلینم.. من
نەخۆش بووم... ھىزم لەبەر برابوو.. ئەو قەلەبالغیە زۆرەیش بواری
قنخوراندیکى بۆ کەس نەھىشستبوویەوہ.. لەناو ئەو چەقە و ھەرایەدا
چىم کردبا؟ ھەر لەوئى وەك دار سەوز بووم.

ئەوہى کہ وتمان دەنگى زۆر بەرزبوو چەشنى دەمپەر، خەرىکبوو
ترش و خوینی بە قسانەوہ دەکرد بۆ حەشاماتەکە و دەیوت:
ئەگەر ئەزانن جارێکيان لە قەح...خانە یە کدا چۆن دەستگىر کراوہ
و دواتر بە بى دەرپى لە دەستى پۆلیس ھەلاتووہ و بەو ناوبازارەدا
ئى قوچاندووہ.. يەکیکی دیکەیش باسى ئەو کتیبە بىرەوشتیانەى
دەکردم کہ بەدزییەوہ چاپیان دەکەم.

لەم رىگە یەیشەوہ ئاکارى گەنجان شەر دەکەم.. دەىگوت چەندىنجا
دووبەدوو قسەم لەگەلى کردووہ و ئامۆژگاریم کردووہ کہ کابرا بۆ
ئەم کارانە دەکەیت؟ بەلام چ سـوودا دیوار گوئى ھە یە ئەو نییەتى.
ئىدی دواى ئەوہ قسەم لەگەلى نەکردووہتەوہ و لە ھاوردیەتیم دەرم
کردووہ. وتیشى جارێکيان دەولەت پارەى پىنداوم کہ بچم و دژى
ئۆپوزسیون شت بنووسم.

تو بلڻيت ٿو قسانه يان راست بن؟

ڪي نالي من ڪه سڀيڪي فره ٿاماده نيم؟ له يه ڪ کاتدا له چندين
شوين بتوانم هه بم و خوم ٿاگاداري خوم نه بوو بيتم.. خويشم له
سه رکيشيه ڪاني خوم، سه رم ماسا بوو. هه رچن چروڪي و پيسي نه
دنيايه، سرپيان به عه باڪهي مندا.. ٿم خه لڪهي به حه ياتم يه ڪجاريش
نه ميبينيوون و ٿه وانيش ته نها له ريگهي په رتو و ڪه ڪانه وه منيان
ديتوو، گشتيان کاتي خوي ٿاموژگاريان ڪردبووم و منيش چونڪ
به گويي ٿه وانم نه ڪردبوو، غه زه بي ٿاسمانم به سه ردا باريبوو.
له وانه يه باسي يه ڪيڪي ديڪه بڪن... به خوا ٿه و ڪه سه من نيم. به
قورٿان.

بويه پرسيم له و ڪابرايه ي باسي ٿاموژگاري و شته ڪاني ده ڪرد:

ٿه وه باسي ڪي ده ڪن بيزه حمه ت؟

- ٿاموژيه ڪي بو گوشه ي روژنامه ڪه ڪرد و ناومي به ته واوي
هينا.

- ٿه وه تا.. تويش ٿه يناسيت؟

- وتم ده يناسم..

- ته ماشاڪه ن.. ته ماشا... ٿم برادره يش ده يناسيت.. ٿم
به ريزه يش ده يناسيت..

هه مووان به لاي مندا سهريان چه رخاندا:

- ٿي پيمان بلي سه گبايڪي چونه؟

- وه لا ڪابرايه ڪي باش نييه.

ويستم له وي دوورڪه ومه وه، ريڪ له و ده مه دا مه تيئي برادره
بانگي ڪردم...

- به ريزه به ريزه بيگومان ناوي بردم..

- ئەگەر دەمگوت ئەفەندىم... ئەوا يەكسەرە گشتيان دەيانناسىم...
ھەموو ئەوانەيشى دەميان پيدا سريبووم تەريق دەبوونەو، بۇيە خۇم
كردەو بە كەرەى شەرەت... بېيارمدا لەجىي خۇم نەبزووم و ئەو
بارانى تانەوتەشەرە ھەر بەردەوام بەسەرمدە بباريت. بۇيە مەقم
لەخۇم بېربوو.

مەتيني ھاوھلم ھەر لە پەسا بانگى دەکرد:

- بەريز... بەريز.....

ھېچ ئاورم لى نەدەدەياوھ.. لەخودام داواوو كەشتيەكە خيرا بگاتە
(قازى كۆى) تا رزگارم بيت لەم قورەى بۇم گيراووتەو و ئىنجا
بەدرئيش بۇ مەتىنم بگىرايەتەو... بەلام مەتىن ئەوئەندەى بانگ
كردبوم و وەلامم نەدابووئەو، تىنى بۇ ھاتبوو، درى دا بە
ئامادەبووھەكان و خوى لى نزيك كردمەو:

- ئەو كابرا بۇ وەلامم نادەيتەو؟ دوو سەعاتە قورگم درا

ھىندەم بانگ كرديت؟

- چىتان دەويت بەريزەكەم؟

- تخوا گىلەگىل...

- فەرموو بەريزەكەم... شىوھتان ئەكەم... دەبيت لە شويىنىك

ئيوەم بينىبيت؟

- كورە توژىك لەمەوبەر پىكەوھ سواری كەشتيەكە نەبووين؟

ھەموو ئەوانەى بارانى رەحمەتيان بەسەرمدە باراندبوو، واقيان

دېرماوو، تەماشايان دەكردىن

- لاژە لاژ...

- ھاورپىكەم ئىمە لە سىنەما پىكەوھ نەھاتىنە دەرى و نەخۇش

كەوتيت و يارمەتىم دايە بۇ ئەوھى سواری سەيارەكە بيت؟

- تۆھلە تىگەيشتوويت چاوەكەم.

- به و خوابه شـئیت ئه بـم... تو فلانه که س نیت که له رۆژنامهی
فلانیدا کار ده که ییت و ناوتیه؟

- نه خیر...

- هنی....

- تکات لیده که م کاک!

روانیمه ئه و زرت و زهلامانهی که له باره مه وه قسهی خراپ نه ما
نه یکن و پرسیم:

- بیزه حمهت خوشه ویستان... که س له ئیوه من ده ناسیت؟ نایا
من ئه و که سه م که له باره یه وه ده دوان؟

ئه و جوانخاسه ناوچاو تاله یان وتی:

- ئه سته غفیر و لالا.. توی چی.

دهنگ ده مپه ر وتی:

- چ په یوه نـدییه کی به تـووه هـه یه؟ ئه و کـابرایه کی چه نی
بینگوشتی درێژه...

نه خیر ته نانهت هیچتان له یه ک ناکات..

- بینیت؟ هه له بوویت کاکي خۆم...

ناوچه وانی مه تینی براده رم شـین و مـور هـه لگه را و تفیکی کرده
به رپیم و ئه و نی به جیهیشت.

پاپوره که نزیکي شوینی مه به ست بوویه وه.. هیش تایش دهنگ
ده مپه ر خه ریکه باسی من بو ناخودا ده کات.

له و رۆژه به دواوه مه تین براده رایه تی لی هه لپه ساردووم و به هیچ
شیوه یه ک نه متوانیوه تینی بگه یه نم که ئه و رۆژه چی قه و ما بوو.

١ - ناخودا: لێخوڤی که شتی. شوفیری که شتی.

پاله وانی نازادی

برای بهر یزم... سهید نوره ددین ئەفهندی
نامه که تانم پی گه یشت... ئای چهنده دلخوشی کردم... پتریش
دلخوش بووم کاتیک یادی نامه کانی دیکهت خستمه وه که بۆت
ناردبووم... نازانم رادهی دلخوشیمت به چی بۆ بییوم.
برام... نوره ددین ئەفهندی... ئیوه له نامه که تاندا نوسیوتانه و دهلین:
کاری قاوهخانه... دهرگاوان... و خزمه تکاری ئەگەر ههیه؟!
ئوه م پی دهلیت و دهپرسیت:

برای شیرینم... نوره ددین ئەفهندی... سهه رباری ئه وهی کاری
قاوهچیتی و دهرگاوانی و خزمه تکاری ئه ستمه په یدابوونی، به لام
ئیسنا پیویستییه کی زۆر که وتوو ته کاری رۆژنامه وانی و نوسین له
گۆقاره کاندا. بۆیه لیره وه پیت راده گه یه نم کاریکی شیاوت بۆ وه چنگ
دهخه م. ئەگه ریش پرسیتان له هۆکاره که ی؟ ئه وه من خۆم بۆ خۆم،
رۆژگاریکی ناخۆشم له وی به ری کرد... نه یشمتوانی کاریکی شیاو
بدوزمه وه تا سالی پار... خۆیشت ده زانیت خۆیندنم له پۆلی سی دا
واز لینه نا. ئاوا ییه که یشم به چی هیشت پاش ئه وهی حه مزه ئاغا
کچه که ی خوی نه دامی، به ناز گیان.

بۆ ئه وه یشی وه فاداریم به رانه ر نیشتمان، چووم و خزمه تی
سهه ربازیم ته واو کرد... به ئه مانه ت و ئیخلاسه وه... چه ندین کاری
جوانم ئه نجام دا... به و بۆنه یه وه پله م بۆ عه ریف به رز کرایه وه... به لام
دواتر مافیان خواردم و نه یانکردمه چاویش (نه قیب).. هه ر له وساو
ئه و داخه به ری بینی گرتووم. هه ر له و رۆژه یشه وه خۆینی
ئۆپۆزسیفون له ده ماره کاندا دیت و ده چیت، به لام به داخیکی

سهختهوه، لهو کاتهوه تا ئیستا، نه متوانیوه نهو ههستی
ئوپوزسیونبوونه بۆ کهس باس بکهه و داخی دلم هه لپیژم.

برای شیرینم... نوره ددین نه فهندي: نهو کاتهی که له سه ربازی
بوومهوه و هاتمه ئیره، ماوهیه کم له گهل لاوانی ئیره به سه ربازی
کابرایه ک پنی ده گوترا (عه بدوللا ته باخ).. ماوهیه ک لای نهو کارم کرد.
کاتی قاپ و قاچاخ شوشتن، هه ندیکم له ده ست بهر بوویهوه و ورد و
خاش بوون. عه بدوللا ته باخ داوای پارهی قاپه شکاوه کانی لی
کردهوه، ناچار ماوهیه ک به بی پاره کارم بۆ کرد تا پاره کهم بژارد.
پاش بژاردن، پیم گوت چیدی لای تو کار ناکهه. لیمدا و رویشتم.

پاشتر چوومه یه کیک له قاوه خانه کان. مه به ستم بوو دوو قروش
خر که مه وه و پیشه ی ده رگاوانی له یه کیک بکر مه وه. به لام داوای
نرخیکی خه یالیان کرد. ئیدی بۆم ده رکه وت نه گه ر سه د سه ل
قاوه چیتی بکهه ناتوانم نه وه به ده ست بینم که ده مه ویت.

ئینجا دواتر... برای شیرینم، نوره ددین گیان... براده ریک پنی وتم:
نه وه نه نجومه نیک هه یه، پیوستیان به که سیکه، نه گه ر پیت خوشه،
ده تبه م بۆ لایان. له بهر نه وه ی من له ژیانمدا نه نجومه نم نه دیتبوو،
حه زی فزولی راپینچی کردم و چووم... پاش قسه و باس، له سه ر چل
لیره بۆ هه فته یه ک ریکه وتین... ده بوایه کاغه زه کان بگوازینه وه بۆ
چاپخانه... نهو زه وی دیوارانه یش پاقر بکرینه وه... ئیدی به رید و
شتیکیش نه گه ر هه بووبا، ده بوایه بیبهه م.

کاره کهم زور له به ردلان بوو، نهو موچه یه ی وه رم ده گرت، به سم
نه بوو، بۆیه پیوست بو موچه کهم بۆ زیاد بکهه...

لهو ماوهیه دا به ریه به ری نوسه راوه کانیان کرده به ندینه خانه.
پیوست بوو به ریه به ریکی نوئ بدوزنه وه.. کاره که یان ده سه پارده
هه رکه س، ده یگوت: من کاری وا ناکهه م، په نا ده گرم به خوا له م کاره.
نه وانه یه شی که ده یانوت باشه ده یکه یین، داوای ماره یی دایکیانیان

دهکرد له بهرانبهر موچهی مانگانه دا. بویه شوینه که هر به بهتالی
مايه وه.

برای شیرینم... نوره ددین نه فهندي... تو له چوښه تی نه م کاره
نازانیت... مه بستم به ریوه به ریته نوسراوه گانه له نه نجومه نه که دا.
موچه که ت وهر ده گریته به بی نه وهی ده ست وهر ده یته هیچ کاریک.
ته نها دهنوویت... یان له سه ر پشت، شان یاخوود به دهمدا بوی
دهنویت چه قلاوژوور. دواتر ده چیته به ندینخانه... نه وه سروشتی
هموو کاریکه... که نورهی چوونه به ندینخانه هات، خویان تر و تفاقه
بو ده پیچنه وه. هیچ شتیکی نه سته می دیکه له گوریدا نییه...

له و دهمه ی نه ندانمان بو به ریوه به ریکی نوی ده گه ران.. پیم گوتن:
من به ریزه کانم... زور مه منونتانم... خودا لیتانی به زیاده بکات... نه و
موچه یه ی به منی دهن به شی پیخورم ناکات.. نیوه نه گه کولبه ریک
بگرن به ته نها بو گواستنه وهی کاغه زه کانتان، ده بیت له موچه که ی من
پتری بدنه ی... هر به و بونه یه وه داوای زیاده کردنی موچه که م ده که م...
کاتیک نه م قسه یه م کرد برای شیرینم نوره ددین نه فهندي...
یه کسه ر یه کی که له نه ندانمانی نه نجومه ن قیراندی به سه رمدا و وتی:
من گیان گه یشتو وه ته کونه لووتم له تاو گه ران به دوا ی به ریوه به ریکه دا،
تویش باسی چی ده که یته؟ ده ی فهرموو لیزه برؤ.

کاتیک خه ری که بووم له وی ده رؤیشتم، یه کیکی دیکه له براده ران
که پشکینکی نه نجومه نه که یته هی خوی بوو، به ده ست ناماژهی بو
کردم که راوه ستم... بزه یه کی بو کردم و وتی: ده ته وی موچه که ت
زیاده بکه ین؟ ئی نه گه ر ده بیته به ریوه به ر، نه وا موچه که ت چند
بهرانبهر ده بیته وه، نایا ده ته ویت بیته به ریوه به ر؟

وتم: پشت به خودا هموو کاریک ده که م. پتر له دوو مانگ
به ریوه باریه تیم کرد... پاشی دوو مانگ، رؤژیکیان خوم کرد به ناو
نه نجومه نندا، دیتم براده ران هموو یان ده لیت ترشاویان خوار دووه،
مر و موچ.. دؤرژاو... وتیان:

شکاتمان له دادگا لی کراوه... منیش پیم گوتن: هیچ خه متان نه بیت
بوخوم تیر دهنووم له به ندینخانه... دهنووم تا کاته کم ته او دهنیت
به کیکیان هه لیدایه و وتی: نهی باشه به ریوه به ریگی دیکه له ناسمان
پهیدا بکه یین؟ نیمه خه می نه وه مانه، چ کارمان به تو هه به دهچینه
به ندینخانه یا ناچیت!

نه نجوومه نه که چوار به ریوه به ری هه بوو، به نوره دهچوونه
به ندینخانه، به لام له بهر نه وهی نیستا هه رچواریان ده سه سه سهرن و
منیش به م رۆژانه ته شریفم دهچیتته لای نه وان، نه وا کس نامینیت
کاری نوسراو و شته کانیان بو راپه رینیت.

له سه ره تادا تکایان لی کرد ببه جیگری گشتیی، به کیک له
براده ران وتی: ها بیگره نه وهی بیتاقه ی به ریوه به ری کاروباری
نوسراوه کان تا که س گومانته له مهر جیگریه تیه که لی نه کان
کراسیکی نوییان بو دووریبووم...

هه وه لبار بووم له ژیانمدا چاویلکه ی په تداری گه وره له چاو بکم
هر به راستی بوومه به ریوه به ری کاروباری نوسراوه کان
خاوه نی به که می نه نجوومه نه که له و کاته ی به ره و دادگا دهچوون گوتن
له گهل دادوهر یان جیگری گشتیدا به زمانیکی پاراو بدوی تا وان
تیبگن هر به راست به ریوه به ریت.

چاویلکه م له چاو کرد، نه وهی که نیشانه ی به ریوه به ری بوو، له خوم
هه لواسی، نه و جا چوومه ژووری. به زووبانیکی ره وان قسم کرد
هه مو سه ریان لیم سورما بوو، کابرایه کی لیبوو ده یگوت: چه ندین
ساله من کار ده که م لیره، به ریوه به ری وه ها به سام و هه بیتم
نه بینیه... منیش پیم گوت: خودا به ره که ت بخاته ته مه نته وه
به ریوه که م... نه و چاکه یه له خوتانه وه یه.

ئەو ماوەیەى دەچوومە داداگا... ئای نوره ددینی برام، خوزگه له وێ
 دەبوویت... دادگات دەبینی... زیاتر له ههزار کهس دانیشتون گوێ له
 قسهی من بگرن... رۆژنامه وانه کانیش هه موو ئاماده بوون.
 بەردهوام وینه دهگیرام، کاتیک ئەو هه مووه ئاماده بووم بینی،
 خوای گه وره هیزی پی به خشیم... دهستم کرده وتاردان: (پیویستمان
 به ئازادی چاپه مەنیه جه نابی حاکم)... توبه... دادوهره کان دهستیان
 دایه شین و گریان.. دواتر بویان گیرامه وه که پتر له دوو سهعات
 قسه م کردوو... رۆژی دواتریش رۆژنامه کان به قسه کانم
 رازینرابوونه وه... وشه به وشه چیم گوتبوو نوسیویان وه... هه
 قسه یهک که کردبووم بیست لیکدانه وهی بۆ کرابوو.

کاتیک دوباره چوومه وه بۆ دادگا، تیکرا به چه پله ریزان به خیراتیان
 کردم... بروا بکه بۆم باس ناکریت... له بهردهم دادگا دهستم کرده قسه
 وهک ئەوهی چل ساله به رێوه بهرم.. کاتیکیش چوومه سالونه که،
 خه لکه که زۆر به پیزه وه به پیرمه وه هاتن... هه لیان گرتم و له
 قه لادۆشکانیان هاویشتم.. دوو سهعات من له م سه رشان بۆ ئەو سه ر
 شان، به هوتافی بژی دیمو کراتیه وه بهردهوام بوون. له کوتاییدا تکام
 کرد:

هاویشتمانییه به ریزه کان... دامگرن... زۆرم برسی بوو، ئەوان هه
 هاواریان دهکرد (پاله وانی ئازادی) و هیچ قسه یهکی دیکه.
 له بهر ئەوهی خه ریک بوو پاله وانی ئازادی بچینه به ندیخانه،
 به شداری دانیشتنی چواره می دادگایشم کرد...
 به لێ برای گه وره م، نوره ددین ئەفه ندی... کاتیکیش له به ندیخانه
 هاتمه ده ری، ته ندروستیم زۆر ساغ و ساغله م بوو به هوی ئەو گشته
 خواردنه خوشه ی که خواردبووم.

هه موو رۆژنامهكان دههاتنه دیدارم، بۆ ههركوێ دهچووم خهلكی
دهستیان بهسنگهوه دهگرت بۆم. هاواریان دهکرد و هوتافی ئازادیان
دهکیشا.

بهلی ئیستا من بوومه ته بهرپوه بهری نوسراوهكان به جوانترین...
دووجاران چوومه ته بهندینخانه... لهگهڵ ئهوهیشی که ئیستا نۆرهی
من نییه و برادهریکی دیکه یان پهیدا کردووه، بهلام ههمیشه حازرم و
ئهگهر ئهو چوویه بهندینخانه، واته که سه رهکهی نزیک بویهوه، ئهوسا
منیش دهرومهوه سه ر کورسی بهرپوه بهرایه تی.

ئهوهیه پیشه... پیشه ی بهرپوه بهری کاروباری نوسراوهكان...
پیشه یهکی زۆر ههستیاره... تهنا شایه نی پیاوانی گه ورهیه... پنیوسته
شیوازی موناقه شه و جوابه جهنگی فیر ببیت، پنیوسته پۆشاک ی شیک
و جوان بیوشیت... ده بیت چاویلکه یه کیش له چا و بکهیت... هه میشه
له گه ل کهسانی کیبار و پله بهرزتردا قسه بکهیت...

شهوی رابردوو له داوه تینکی مالی والی بووم.. سه رهتا له دانیشی
سه رۆک پارته كاندا به شداریم کرد و دواتر چووبووم بۆ مالی والی
له م داوه ت بۆ ئه و داوه ت دهچم... به حال فریای ماله خۆمان دهکهوم،
به هۆی ئه م گشته هاموشویه وه، ئاستی رۆشنییری منیش چووته
سه ری وهک له نامه که یشدا ده بیینیت، هه رچه نده ریگه م ناده ن شت
بنوسم.. به لام من دهچم و له رۆژنامه بالاكاندا شت دهنوسم...
ئهوه یشت پنی بلیم که فییری نوسین بووم به ئامیری
نوسین (طابعه)... ئه م نامه یه م به وه بۆ نوسیویت، چۆنه به لاته وه؟

برای شیرینم سهید نوره ددین ئه فه ندی... له نامه که تدا ده لیت:
سهیره چون له و ده وره به ره کاریک وه گیر ناکه ویت! وهک قاوه چیتی
.. ده رگاوان یان پاسه وان ی... من ئاماده نیم کاریکی وههات بۆ
بدۆزمه وه، ئه و جو ره کارانه سه ختن... به لام ئیستا له وی ئه وان

پنویستییه کی زوریان به یه کیک هه یه بیکه نه به ریوه بهری کاروباری
نوسراوه کان.

ئیسنا یاسایه کی نویش له باره ی به ریوه بهری کاروباری
نوسراوه گانه وه ده رچووه، پنویسته به ریوه بهر هه لگری برونامه ی
ناوهندی بیت... به لام بو من ته و یاسایه کار ناکات چونکه بهر له
ده رچوونی ته م یاسایه، کاتیک هاتیت بو ئیره، ده توانین له یه کیک له
پرژنامه کاندایه کاریکت بو بدوزینه وه، قسه م له هه موو شوینیک
ده روات، به نیازیشم له هه لیزاردنی داهاتوودا خوم بهر بیزیر بکه م و
ده بیه که سیکه گه وره، کاتیکیش بوومه که سیکه گه وره، ده گه ریوه وه
بو ئاوابی و ماله که ی هه مزه ته فه ندی به سه ریدا ته رمینم.

ھەر چرکە و لەدایکبوونیک

لە کوتا رۆژی گەشتەکیدا بوو... سەردانی زۆریک لە کاری و کارخانەکانی کرد.

- ئەم کارخانەییە سالانە ئەوەندە تەن لە فلانە ماددە رەننۆ دیننیت.

- ئەفەندەم... ئەم کارگەییەیش لە خولەکیکدا ئەوەندە پارچە لە کوتالە بەرھەم دیننیت.

- ئەم کارگەییە دیکەیش لە تاقە سەعاتیکدا ئەوەندە و ئەوەندە لەو ماددەییە لە قالب دەننیت.

لەو رۆژەیی قەرار بوو ولات بەجی بهیلنیت... بەلین وابوو ئوتومبیلە تایبەتەکی بەناو ئاپۆرەیی خەلکەکاندا لە شەقامی سەرەکییەو تێپەری... ئەو عەشاماتەیی دەتبینن، ھەموو پۆل پۆل و تاقم تاقم ھاتبوونە خواحافیزی و لە خودایان گەرەک بوو ھەرنا، چاویکیان بەو ئەفەندییە بکەوئ و ئەگەریش خودا ئەو چاکەییە لەگەل کردبان، بیاننوانیایە دەستیک بە ماشینیەکیدا بینن وەک تەبەرک و دەرمانی دەردان... پۆلیس... جەندرمە ھەموو بۆ ئاسایشی رینگە خۆیان چەکار کردبوو.

خەریکبوو دەمژمیر ببیتە یازدە... ھیچ سەیارەییەک لە شەقامەکاندا دەر نەکەوت... سەرباری ئەوھی ھەر لە بولیلی بەیانەوہ بۆ ھیچ سەیارەییەک نەبوو بەو شەقامەدا راگوزەری. وەک پیتشینان دەیانگوت، مەنەتەجەوول راگەییەنرابوو، ئا ئا مەنەتەجەوول. پۆلیسەکان بە پۆشاککی پۆلیسی وەک یەکەوہ ریزیان بەستبوو، ھەندیک نمایشی جوان و سەرنجراکیشیان ئەنجام دەدا. ئامیرە موزیکییە مسەکانیان

دەژەند كە ئاوى چاويان دەبرد كاتىك تيشكى خۇر لىنى دەدان و
دەبرىسكانەوہ...

لەپاش سرود و مارش، خويندكارانى قوتابخانە لەسەر لىوى
شەقامە بە ھەندىك لافىتە و نوسراوہوہ، ريز كرابوون، مندالان
لەخوشىيان خەنى بووبوون كە ئەمرو خويندنگە نىيە و، وانە
ناخويندريت. ئەللا كە خوشە.

ئاپۇرە تا دەھات چرتەر دەبوويەوہ، ريز لەپشتى ريزەوہ دەوہستان
لەسەر نوكى پەنجە. خۇ ئەگەر پۇليس نەبايە، سەر شەقامەكەيش پىر
دەبوو. تاو نا تاويك پۇليسەكان بە پال جەماوەرەكەيان بۇ دواوہ پال
دەنا تا شەقامەكە كراوہ بيت... لەناكاو سەيارەك لە پشتيانەوہ
دەرکەوت... تەكسىيەكى كۆن كۆن بوو، يەكى سەرى لە جامەكەوہ
دەرىنابوو، كاكە بوارمان بەدن دەرچين... وەھاي دەشپىراند، دەتگوت
لە بەحرادا نغروق بووہ. دەيگوت:

- بەريزەكانم مندالبوونە، وا مندالەكە خەرىكە دائەكەويت.. بيتن
دەرچين... تو گيانى خۇتان لاچن.

ھەركەس ئەم قسانەى بۇ ئەوہى پيش خۇى پاتە دەكردەوہ:

- ريگەكە بگەنەوہ

- دەلین مندالبوونە... ولادەيە...

- ھاوئيشتمانييەكان ئەو خانمە ژان گرتوويەتى.. ريگەكە

ئاوہلاكەن.

ترۇمبيل لەناوہپاستى خەلكەكەدا قووت چوو... چەندى ھەولى
ئەوہ درا دەرچەيەك بدوزریتەوہ، چەندين شەپۇلى لەدواى يەك بە
خەلكەكە كرا، بەلام لە كۇتايدا گەيشتە پشتينەى پۇليسەكان و بوار
نەما.

بەريوہبەرى پۇليسەكان بە توورەييەوہ خۇى نزيك كردهوہ لە
شۇفيري تەكسىيەكە و شپىراندى بەسەريدا:

- بۇ دواوہ... دەى دەى...

ئەو جوانخاسەى سەرى لە شوشەى سەيارەكەو دەرىنابوو.

وتى:

- گەرەم مندالبوونە مندالبوون.

بەريۆەبەر كە ئارەقەى بە لاچانگدا وەك بەلوعە دەهاتە خواری

وتى:

- ئى چىيە با منالبوون بىت...

- ئاخر دەچىنە نەخوشخانە...

- ناتوانن لىزەو بەرۆن.. گشت رىچكەكان گىراون... دەى

بکشىو... بکشىو زووتر.

شوقىر هەلدايە:

- كورە.. گشت رىچكەكان قەپاتن، بىلە لىزەو بەگىنى بەر لە

داكەوتنى مەتولكە.

ماشىن لەناو ئاپۆرەكەدا وەختبوو ديار نەمىنىت... نە دەيتوانى بۆ

پىشەو و نە بۆ پاشەو تەكان بخوات. بەريۆەبەر بە پياوەكەى وت:

- ئىستا بەتەواوى كاتى خۆيەتى.

پياوەكەى سەرى لە شوشەكەو دەرىنابوو وتى:

- پۆرش... ناتوانىن بکشىنەو... كاكى خۆم من لەكوى بزائم

ئەمرۆ كەسى گرینگ بىرەدا تىپەر دەبىت!

قىژەى ژنەى بىچارە رۆژەرىيەك دەرويشت. قىژەكانى بەسەر

هەموو مارش و هوتافەكاندا سەر دەكەوت. دەستى بە كوشنى

سەيارەكەو گرتبوو، پەستانى دەخستە سەر خۆى و دەيقىژاند.

يەككىك لە كارمەندانى بنكەى پوليس، رەپ راوەستابوو، دىمەنىكى

بزیوى هەبوو، لەوەى تەنىشتى پرسى:

- كى دىت؟

برادەرەكەى بە تەوسەو وتى:

- ديارە تو تەماشای كوڤار و رۆژنامەكان ناكەيت، نازانىت كى

دىت و كى دەچىت؟

- من نازانم ئىتوارە چىم خواردوۋە، ئىستىنا بزانم كى دىت و كى دەچى؟! ... ۋەللا راست دەكەيت... ئەم بەيانىيە بى قاۋەلتى لەمالەۋە دەرچووم.. خودا لىتى بەزىاد بىت ئەۋەندە سەردانىكەر زور بوون...
- خوشە... چىمان دەۋىت لەۋە زىاتر... با بىن و نىشتمانەكەمان بىنن... ناومان بلاۋ دەبىتەۋە لەۋ و لات و شتانەى دىكەدا...

- ئايا ئەۋەى دىت گەشتىارە؟

- نەخىر ... بەلام دەكرىت لەۋان ھەژمار بكرىت... كاتىك گەرايەۋە بۇ ولاتەكەى، باسى ئەۋ شتانە دەكات كە بىنيويەتى... باس بۇ ئەم و ئەۋ دەكات... ئەۋ كاتەيش لە گشت لايەكەۋە گەشتىار روومان تىدەكات.

- ئەۋە تو ساغىت؟ ئەم كابرايە چ پەيوەندىكەى بە گەشتوگوزارەۋە ھەيە؟ ئەۋە پەيوەندى بە پەيوەندىيە دىبلۇماسىيەكانەۋە ھەيە.

- بىگومان..

- باشە ئىستىنا ئەۋ كابرايەى كە دىت كىنە؟

- بەرپرسىكى گرانقەدرە.

- ئەۋە وتت بەرپرس؟

- ئەۋەى پىش ئەمىش ھەر پىنى دەگوترا بەرپرس؟

- ئەۋانە ھەموويان بەرپرسن... ھەر ئەۋەندەى بىنگانە بن، ئىدى

بەرپرسن. بەلى. بەلاى ئەمانەۋە ئەۋەيشى نىۋى موخەمەد و ئەخمەد بىت بەرپرسە.

- واتە ئەمەى كە دىت لە كام نەتەۋەيە؟

- ئەگەر تەماشاي ئەۋ پارچە قوماشە بگەيت كە پىتى عەرەبى

لى نوسراۋە، يەكسەر دەزانىت لە ئوممەتى ئىسلامە.

- ئەۋە چى دەلىتت براكەم؟ بۇ بىنگانەكانىش ئوممەتى ئىسلاميان

تىدايە؟

- بىنگومان شتى وا دەبىت... ئەمانە بىنگانەن... پۇژىك دۇستىن و
پۇژىكىش دوزمىن.

بىيامى نىو سەيارەكە قىراندى:

- ھۇ مەردىمىنە ئەو رىگە يەمان بۇ چۆلكەن تا بىرۈين.
ژنەى دووگيان توندى لىۋى گەستىبوو تا ئامادە بووان ھىكەھىكى
نەبىستىن!

يەكىك لەوانەى لە نىكى سەيارەكەوۋە بوون وتى:

- ئەگەر من لەجىگەى تو دەبووم...

- ئى چىت دەکرد؟

- خودا بمانپاريزىت لە كەوتنە دۇخى وەھاوۋە...

يەكىك لە ئەندامانى پۇلىس وتى:

- ئەو ژنە وست بىكە.

كابرا لە سەيارە وەدەر كەوت و وتى:

- كىژە... خەرىكە مندالى دەبىت. درى داىە رىگەكە تا گەيشتە

لاى بەرىۋەبەر... ئىنجا پىنى وت:

- گەورەم رات چىيە ئەگەر لىرەوۋە تىپەرەين؟ خىزانەكەم وا

مندالى دەبىت... گەورەم...

- ئايا رىگەى دىكە ھەيە؟

- ھەموو رىگەكان گىراون... ناىشتوانىن پاشەوپاش بگەرىنىنەوۋە.

بە دوو چىركە لىرە دەربازمان دەبىت...

- تىكات لىدەكەم گەورەم بىلە بىرۈين.

- ئەترىسم ئەمە بىتتە دەرچەپەك و گىشت سەيارەكان لىرەوۋە

بۇى دەرچىن.

- يەك چىركە...

- خۇشەوېستەكەم تو لە قسە تىناگەيت؟ لەوانەيە سەيارەى

دىكەيشتان پىۋە بلىكىت.

- گه وره م وا خه ریکه منداله که سهر دهر دینتی... وه زعی ژنه که م
پرپوله.

- چاوه که م من چیبکه م... با مندالبوونیش بیت، ناکریت.
کاتیک کابرا لای به ریوه به ره که ی جیهیشست... به ریوه به ره هندیگ
شتی تیکه ل و پیکه لی وتن.

دهمژمیر ۱۲ نزیگ بوویه وه و پولیسه کان که مه که مه بیحه وسه له
دهبون، به قاچی چه پ، قاچی راستیان دهخوراند. تاویک له سهر قاچی
راست و تاویکیش له سهر چه پ ده وهستان تا که میک پشو و بدهن.
ریزه که یان نه و توکمه بییه ی پیشووی نه ما. به ریوه به ره پنی وتن:
ریک و پیک راوهستن و پال بدهین به یه که وه.
یه کیکیان وتی:

- پیویسته چند سعات ئیمه پاریزگاری له ریزه کانمان بکین.
ئیمه له به یانییه وه وه کو په یکه ر لیره دا راگیراوین.

- ئایا ده ته ویت ئاوا بمانبینن کاتیک لیره وه تیپه ر ده بن؟
- خو چوونه نیو ریزه وه وه ک چوونه یاریگای توپانی نییه...
کاتیک سه یاره کان دهر که وتن، ده چینه وه ریزه کانمان.

- به ریوه به ره قیراندی:
- ئا... ئا... ئا... برؤنه وه ریزه کانتان... وتیشی:
- که میک ئاوت لیوه نزیکه؟
دراوسیکه ی وتی:

- نه خیر ئاو هر له به لوعه که وه براوه
- خو خه ریکه له تینوان کویرایم دادی.
- منیش...

- یه کیک له سه سه سه کان هاته نزیکه مانه وه، که چی
به رپر سه که ی هاواری لی کردا
- ریزه کانتان مه شیوینن... نه وه که میک ئاوتان لا ده ست
ناکه ویت؟

یهک کهس متهقی نه کرد.

ژنه‌ی دووگیان... کاتیک ژان نه‌ده‌ما، بیده‌نگ ده‌بوو، کاتیکیش ژان ده‌ستی پی ده‌کرده‌وه، له‌سه‌ر که‌لله‌ی سه‌ر ده‌یقیژاند. له‌کو‌تاییسا پیاره‌که‌ی لئی توورپه‌ بوو له‌کاتیکدا له‌ناو ئاره‌قه‌ی خویدا خووسابوو، پینیشی وت:

- وسبه‌ نه‌گبه‌تی خوا... له‌به‌رده‌م ئەم‌ عالهمه‌دا ئابرووت بریدین. کاتیک سه‌عات بوو به‌ نزیکه‌ی یه‌ک... کچۆله‌یه‌کی خویندکار له‌ ماموستاکه‌ی نزیک بوویه‌وه و لئی پرسی:

ماموستا... ماموستا... ئەفه‌ندم..

ماموستا به‌ نیوچه‌وانیکی مر و مۆچی ئاره‌قاوییه‌وه وتی:

- چیت گه‌ره‌که‌؟

کچی چکۆله‌ سه‌برۆکه‌ به‌ ماموستای گوت:

- ده‌مه‌وئیت بچمه‌ ئەده‌بخانه!

- نابیت.

کچه‌ی به‌سته‌زمان بیده‌نگ بوو، ئینجا سه‌برۆکه‌ وتیه‌وه:

- ده‌مه‌وئیت بچمه‌ ئاوده‌ستخانه‌ ماموستا.

- ئیستا میوانه‌کان دین ئازیزه‌که‌م.

- ده‌مه‌وئیت بچمه‌ ئەده‌بخانه.

- پیت ده‌لیم شتی وا نییه‌.. خۆت توند هه‌لبگوشه‌

- ناتوانم ماموستا... به‌حال خۆم به‌ند کردوه.

- ئیستا ده‌گه‌ن

- حالم پرپۆله‌ ماموستا

خویندکاریکی دیکه‌ ده‌یگوت:

- منیش ده‌مه‌وئیت چۆریک میز بکه‌م ماموستا.

ماموستاکه‌ به‌ هاوړی ماموستاکه‌ی خۆی گوت:

- وه‌للا خۆیشم خالم خراپه‌.

- کابرای ناو سه‌یاره‌ وتی:

- چي دهبيت تهگه ر ئيمه به دوو چرکه ليره وه تپهر بوبابن
جوانخاسنيک که له نزیکي سه ياره که يه وه وه ستابوو وتی:
- تهگه ر من له جيگای تو ده بووم
- کابرا گری تپهر بوو، وتی:
- براله دوو سه عاته له په نا منیت و هر خوت ده خويته وه...
باشه چي بکه م؟ په روانه يه که له قنمگ ببهستم و بفرم؟
- دههۆلکوت دههۆله که ی نابوو یه کۆلی براده ره که ی و به ده م
باويشکه وه ده پيرسي:

- پيم ناليت سه عات چه نه؟
- يه ک چاره کی دیکه ده بيته دووی نيوه رو.
- براده ری دههۆل له کۆل هر خه ريکی ئاره قه سپين بوو، وتی:
نه م به رپرسه بو ئه وه باشه که ولی بکه ی.
دانه يه کی دیکه پرسى:
چيه دهنگوباس؟

- بيرم ديت... جارى پيشوويش که ته شريفى هينا، من وهخت
بوو له برسان بتليمه وه!

ديسانه وه قيژه ی ژنه بهرز بوويه وه. کاتيک جه ماوه ره که ويستيان
کوی له تپي موزيک بگرن، به رپوه بهر پي وتن:
- هاو نيشتمانيانى خوشه ويست... تکايه کاريک مه که ن به توندی
له گه لتاندا بچوليمه وه و غازى فرميسکرپژ به کار بهينم... ناچارى کارى
وهام مه که ن تکايه.

- وا هاتن...

- وا هاتن...

خويندکاره داماره که زه وييه که ی کردبوويه قور و به ههردوو
قاچيدا ميز جوگه له ی بهستبوو، وتی:
- وای هات... منيش کردم... به ده م گريانه وه.

- ماشینهکان هاتن و کابرا دابهزی و دهسه و دایرهکه بېشی
به دوايدا. مارش و تیبی موزیک دهسبه کار بوون.

- تانتیری... تانتیری... تام... تاریتا... تام

- تیبی موزیک مارشینیان دهژهنی که دهنگوت هی سه و
په نجا سال له مه و بهری دهسپینکی جهنگه...

یه کییک له ناماده بووان تیبی خوری و وتی:

- دلم پر ده بیت.

یه کییکی دیکه وتی:

- مووه کانی جهسته م گشتیان ره پ بوون. موچرکم به گیاندا
دیت.

- به لام قیژهی ژنه که به سه هر هه موو دهنگه کانی دیکه دا زال

بوو بوو،

کابرایه کی نزیک سه یاره که وتی:

- نای نه گهر من له جینگه ی تو ده بووم...؟

پیاوی ژنه که تو وره بوو، وتی:

- چیت ده کرد؟ ناده ی بلی؟

- نه گهر بیلیم، جیبه جینی ده که ییت؟

- به لی.. چی بلییت ده یکه م

- چاوه که م... خیزانه که ت دابه زینه و له گه لی برو

نه و منداله ده ست به ئالایانه نابینیت؟ ئالایه ک بو خوت و

دانه یه کیش بو نه که ت بینه، ئالا به رزکه نه وه با بشه کیتنه وه... پنج

مندالیش بخهره پیشته وه... وهک نه وه ی ماموستا بن... هاوار بکن

(بژی... بژی) تویش هه روا هاوار بکه... نه گهر که یشتنه شه قامه که ی

نه و بهر، مانای وایه به سه لامه تی ده رچوون.

- نه وه شتیکی په سه نده؟

- تو نه زموونی بکه برا که م.

ئەم بەرپرسەيش وەك گشت بەرپرسەكانى دىكە، كاتىك گونى لە
چەپلەريزان دەبوو، زەردەخەى دەکرد... لەگەل ئەم هوتاف و بڑى و
بڑىيەدا، خەلكەكە سپران بە پۆليسەكانەو.

كابرا ژنەكەى لە سەيارەكە داگرت... ژانى مندالبون كەمتر
بوويەو... ھەر لەو كاتەدا بەرپرسەكە دەستى بەسەرى ئەو مندالەدا
دەھينا كە ژىرى خۆى كردبوويە قوراو.

كچەكە بە قىژەو دەيگوت:

- مامۆستا... بەلام مامۆستا لەتاو ھات و ھاواری ئەو خەلكە،
گونى لە ھىچ نەبوو... لەم كاتەدا كابرا و ژنەى دووگيان پىنج مندالى
قشتوكەيان وەبەر خۆ نابوو، هوتافى (بڑى بڑى)يان دەگوتەو... لەم
سەر و بەردا بوو، ژان ژنەى گرتەو... پياوھەكە و مندالەكان گەيشتە
ناوہراستى مەيدانەكەو ژنە بەتەنھا لەناوہراستدا ماہوہ. كاتىك كابرا
ژنەكەى بينى لەسەر زەوييەكەدا كەوتبوو، زۆر توورە بوو... وتى:

- تفوو... لەبەرچاوى ئەو عالەمەدا ئابرووت رشتين.
كابراى بەرپرس لەپەنا ژنەكە راوہستا... يەكىك لە ئەندامانى تىپى

موزىك وتى:

- گەرەم... دانىشتوانى ولاتەكەمان بەشينوہ يەكى زۆر نامەعقول
زىاد دەكات. لە ھەر دەقەيەكدا يەكىك لەدايك دەبىت... ويستمان
ئاگادارت بکەينەو لەو زىادبوونە نااساييەى ولاتەكەمان. بەلى
قوربان.

راست... چه پ

کاغز و قهله میک بگرن به ده سستانه وه و ئه وهی پیتان ده لیم
بینوسن. بهر له هه موو شتیک دوو هیللی ته ریب بکیشن به دریزایی
رووپه ره که... ئه مه ریگای سه ره کی ئه سته نبوله، شه قامی نازادی. ئه م
شارتییه سی لقی لی ده بیته وه که شه قامه سه ره کییه که ده بریت...
به شیوه یه کی ستونی... ئه مه یش ناوی شه قامه کانه: یاندم، زارته بان و
هایفرووم.

ئه و شه قامانه یشی که ده که ونه به رانبه ری ئه مانه وه بریتین له:
حاجی زورفه دین، شه قامی مه قام یان گوری داخراو و شه قامی
ناشتی.

ئیسیتایش دۆخی تۆبۆگرافی هه ر شه ش شه قامه که ت بو باس
ده که م:

به و پیتییه که ئه م شه قامانه هه موویان ده که ونه به رانبه ری
ده ریا که وه، ئه و هه ر که س به ئاراسته ی پیچه وانه ی ده ریا وه پیناندا
بگه ریت، ئه و هه ناسه ی سوار ده بیته و هیلاک ده بیته به هوی
هه ورازه که یه وه. به لام ئه که ر به ئاراسته ی ده ریا که بیته، ئه و لیژه و
خیرا ده توانیت به بی هه ناسه سوار بوون بگه ریت. ناوچه ی به کتربری
لیژایی و هه ورازه که بریتییه له شه قامی نازادی.

که س هیه به بینینی ئه و گشته گول و گولزاره ی ئه سته نبول دلی
خوش نه بیته؟ بیگومان نییه. به لام دلخوشیی ئیمه له هی خه لکی
زیاتره له بهر ئه وه ی مام ماوه ی دوو سه له له وی وه ک وه به رهینه ر

کار دهکات. پیشتر زور که یفی به جاده دروستکردن نه دههات.
نه ویش به هوی کیشه یه که وه که توشی بوو و که وته دادگا و ماوه یه ک
له کاره که ی دوور که وته وه. مامم چوو بوو بؤلای حیزبه که ی و
وتبووی: نه وه من چه ندین ساله خزمه تی نه م حیزبه ده که م. نیستایش
توره ی نیوه سوپاسی چاکه م بده نه وه.

پیمان وتبوو: برؤ ببه به وه به رهینه ری ریگاوبان. نه ویش وه لامی
دابونه وه: خو من پارهم نییه.

پیمان وتبوو: نه م کاره ده سمایه ی ناویت، بویه یش پیمان وتیت ببه
به وه به رهینه ری ریگاوبان.

مامم وتبووی: شتی وا چون ده بیت؟

وتبوویان: که ده سته کار بوویت، تیده گه یت کاره کان چون ده رونه
پیشی. نیمه یش هر به بی ده سمایه نه م کاره ده که ین. هرکات داوای
پاره یان لیکردیت، نه وا سه نه دیکیان بده ری و بلی نه مه وه ک پاره
بقه بلینن.

مامم بوو به وه به رهینه ر. به و پینه یشی زوری خوش ده ویستم،
پنی وتم:

- تو قهت نابی به مروث، وهره و له گه لم ببه به بریکاری
ریگاوبان.

- داواکاری به که ی مامم په سه ند کرد، پنی وتم: سبه ی ده ست به
کار ده که ین.

سبه ی به یانی زوو فلانه ریگا فراوان ده که ن، نیمه یش بو سبه ی
به یانی سواری سه یاره ی کری بووین و بوی ده رچووین. چند
نوتومبیلیکی دیکه یشمان له گه ل هاتن. سه یاره که ی نیمه له دوای دواوه
ده رویشت و کریش بوو، به لام سه یاره کانی دیکه تایبته بوون.

شؤفیره که ی ئیمه ماوه نا ماوه یه ک دهیویست پینشی ئوتومیله
تایبه ته کان بکه ویت، که چی مام توره ده بوو ده یگوت:

ده لئین یه کیک له وه به رهینه ره زه به لاهه کان له و سه یاره ی
پیشماندایه، ریزی سه یاره کان به پینی گوره و بچوکی وه به رهینه کان
رینک خرابوو.

به رده وام بووین له رویشتن تا گه یشتینه شه قامی نازادی، ئه وه ی
توزیک له مه و بهر باسم کرد بوتان. سه یاره کان ی سه ره تا وهستان، بویه
پتویست بوو له سه ره ئه وانی دیکه ییش را وهستن. هه موو پیاده بوون.
ئیمه ییش وهک ئه و عاله مه. هه موومان له ده وری سه ره نشینه کان ی
سه یاره ی یه که م کوبووینه وه. ره شه بایه کی به هیز هلی کردبوو.
پتویست بوو هه موومان ده ستیکمان بگرین به کلاوه کانمانه وه تا هه وا
نه ییا، یه کیک له ئاماده بووان ویستی قسه بکات، له بهر ریزی
ئاماده بووان دهستی لبرد به کلاوه که یه وه، که چی ره شه با کلاوه که ی
برد بق دووری دوور. یه ک یه ک کلاوه کان چوونه هه وا، هه ندیکیان
توانییان بهر له دوور که وتنه وه ی کلاوه کانیا، بیانگرنه وه و گیل گیلی
به دوای کلاوه کانداه رویشتن.

ته نها یه ک که س توانی له کاتی قسه کردندا دهستی به کلاوه که یه وه
لا نه بات. وا دهرده که وت که ئه و له هه مووان به ته مه نتر بوو، له
هه موانیش به ته زموونتر. هه موومان ده مانویست له و نزیکینه وه.
خه لکه که هه موو ته ماشای شه قامه یه کتر بره که ی نازادیان ده کرد...
هه ندیکیان سه ریان ده له قاند و به ددانه کانیا جیره جیریا ده کرد.
جیر جیر جیر.

وای له و گشته شه پزیه... ئه وه چیه بق خاتری خودا.
گوره ته ماشای بچوک و بچوکیش ته ماشای گوره ی ده کرد.
ئای له و جاده یه چهنده به ئیهمالی چاک کراوه...
- چ شه پزیه ک جا!

- هه مووان له لای خوځوانه وه قسه یان ده کرد و کومه لیک قسه یان
دووپاته ده کرده وه:

- ئەم شپرزیه چییه به ریزم؟

- شپرزیه کی بیسنووره به راستی.

- خودا ده زانیت، له وانیه سه سالی ره به ق بیت یه ک خاکه ناز
و زهنگن لیره دا به کار نه هینرابن.

یه کیک له ناماده بووانی نزیک من وتی:

ئهی خواجه... هیچ له کار نازان.

بیم گوت:

- ئەوه یه که مجارته بیته ئیره؟

وتی: نه خیر... به یانی و ئواره بیردها تپهر ده بم... مالمان له

کوتایی ئەم شه قامه وه یه.

- وا قسه ده که یت وهک ئەوه یی یه که مجارت بیت ئیره ببینیت.

هر له و کات و ساته دا، ئەو کابرایه یه ی له کاتی قسه کردنه که دا

دهستی به کلاوه که یه وه لا نه بردبوو، هه روا چپه چپیکی له گه ل مامدا

کرد. کاتیک مامم ویستی شتیکی پی بلیت، ئەو وهک ریز، دهستی به

کلاوه که یه وه لا برد، کلاویش مؤله تی نه دا و به ره و ئاسمان بالی

گرته وه. مامم دوو دل مایه وه که قسه که بۆ کابرا ته واو بکات یان

به شوین کلاوه که یدا را بکات. هر له و کاته ی له دوو لیدا بیری

ده کرده وه، ئەم قسانه ی به بی ویستی خوی لی دهرده چوو:

- به لی گه وره م... بیگره هینو... قسه کانت دروستن گه وره م...

خیرا که خیرا...

کاتیک ته ماشایه کی منی کرد، تیگه یشتم چی له قولایی دهر وونیدا

تپهر ده بیت، ئەو ویستبووی هه م وه لای کابرا بداته وه و هه میش

قسه له گه ل مندا بکات. به وی ده گوت: به لی گه وره م... به منیشی

ده گوت: بیگره هینو.

رام کرد به شوین کلاوه که ی مامدا، دیتم که وتوووته ژیر تایه ی
ترامواکه وه.

لهوی نهو کابرایه یشم دیت که دهستی به کلاوه که یه وه لا نه ده بر
به یهک باوهش کاغز و فایله وه و، له چوارده وریدا ژاوه ژاویکی زور
بوو. وام هه سست ده کرد نه ندازیار بیت. نه یده توانی جوان لاپه ره کان
نه مدیو دیو بکات به هوی به هیزی ره شه باکه وه. وتیشی:

- کاره که روونه.

به ردیکی گرت به دهسته وه و به ره و شه قامیک له شهش شه قامه ی
هاویشتی و وتی: نهویا نهویا.

ناستی شه قامه که نزم ده کریته وه تا شوینی نهو به رده.

کلاوه که شی به دهستی چه پ گرتبوو، نهو دهسته ی به رده که ی پی
هاویشت، له گه ل به رده که دا کلاوه که یشی هاویشت. کلاو چوو به
حه وادا، بهو پنیه یش ناراسته ی هه واکه رووه و ده ریا و شه قامی
ناشتی بوو، کلاوه که نه لفاتیحه. کابرا هه ندیک جووله ی سهیر و
سه مه ره ی ده کرد ده تگوت پاله وانیکی به ناوبانگ یان فرۆکه وانه.
نیمه یش چه شنی یاریزانی توپی پی چون خوی به رز ده کاته وه بو توپ
تا به سه ری لیددا ناوامان ده کرد. نهو کلاوه ده تگوت گالته مان له گه ل
ده کات، سوک سوک ده هاته خواری. نیمه یش هیواش هیواش لینی
نزیک ده بووینه وه، که چی بهر له وه ی بهر زه ووییه که بکه ویت، دیسانه وه
ده فرییه وه. وایزانم په نجه یه کیانم بهر کلاوه که که وت، به لام یه کینک له
پیاده کان له به خیلیدا پالیکی پیوه نام و خستمیه سه ر زه ووییه که. شهرت
بیت نه هیلین له ده ستمان ده رچیت نه گه ر بیته نه سپی عه ره بییش. پاش
راکردنیکي چه ندسه د مه تری، یه کیکمان توانی ده سته سه ری بکات
به لام یه کینک له و ناله بارانه ویستی له چنگی ده ربینیته وه. که چی کلاو
درا و هه رکامیان به کی له تیکی کلاوه که یان بهر که وت... هه لیان گرت و

هینایانه وه و دایانه وه دهستی خاوه نه که ی. خاوه ن کلاو زور تووره
بوو ته ماشایه کی شه قامه که ی کرد و وتی:

- شه قامی ناشتیش ده بیت بهرز بگریته وه.

نه گهر نه شه قامه هینده لیژ نه بوایه، نه وا گرتنه وه ی کلاوه که زور
ناسان ده بوو. پیویسته رینک بخریت تا له داهاتوودا کلاوی ناسان تیدا
بگیردریته وه.

دواتر هه موان سواری سه یاره کانیا ن بوون و نه ویان جیهیشت.
ئیاره درهنگانی، مامم به توره ییه وه وتی:

- تو ده لیت گولچیه کی به هیزم و تویم له ده ست درناچیت.
نه مرۆ نه تتوانی کلاوی کیش بگریته وه.

سبه یینی نه و رۆژه روومان کرده شه قامی هایغروم... نه وه ی
ده بوایه که میک ناسته که ی نزم بکرایه ته وه. ژماره یه کی زفریش له
وه به رهینه ران هاتبوون. له وی بویه کیش له نیوان وه به رهینه ر و
نه نداز یاره کاند له سه ر شوینی داکه وتنی به رده که؛ هه رکه س ده ستی
بو شوینیکی جیاواز دریز ده کرد. یه کینکیان ئاماژه ی بو دره ختیک کرد
که ۴ یان ۵ کیلومه تر دوور بوو، وتی:

- جوان بیرم دیت رینک به رده که لیره دا دای به زه ویدا.

ئاماده بووان نکولییان ده کرد و ده یانگوت:

- نه وه خو فیشه کیش ناگاته نه وی... تو ناگات له خۆته ئیه

باسی چ بابه تیک ده که یین؟

- نه و ته قاندوویه تی نه و. دۆخه که له هاویژه ریکه وه بو په کینکی

دیکه ده گوریت. ئیستا ئیوه ده لین چی؟ یه عنی که س نییه بتوانیت به رده

بگه یه نیته نه وی؟

- نه گهر بیویستایه، له وه زیاتریش ده رۆیشت، به لام خوی

نه ویای پین باش بوو، بویه هاویشتییه نه وی.

مامم وتی:

- ئەوەندە لەسەر شتیکی بێمانا قسە مەکن، ئەوەتا، ئەوە بەردەکەیه،

بەردەکە نیوەی بە دەرهووە بوو، نیوەییشی لەناو خاکدا بوو، وتیان بە مام:

- دەی ئادەی هەلیگرە!

کاتیکی مام نەیتوانی بەرد دەربینیت، وتی:

- کەس ناتوانیت ئەو بەردە دەربینیت، ئەوەندە بەهیز ھاویژراوە، نیوەی چەقیووە بە زهویدا، یەکیکی دیکە وتی:

- ئەوەتا، ئەوە بەردەکەیه.

هەرکەس بەردیکی دۆزیوویەووە بەلام نەک لەسەر زانیاری، بەلکە لەخۆیانەووە. پاش موناقلەشەیهکی دوور و درێژ، تیگەیشتن کە دەبیت تا چەندە شەقامەکە نزم بکەنەووە. دەبواوە شەقامی ئاشتیش هیندە بەرز بکەنەووە تا بگاتەووە ئاستی شەقامی ئازادی.

خۆی لە بنەرەتدا وەبەرھێنانەکە بەم شیووەیە ئەنجام درابوو: وەبەرھێنەری یەکەم بە قازانجی ۱۰۰ هەزار لیرە فرۆشتبووی بە وەبەرھێنەریکی دیکە، ئەوەیش بە سودی ۷۰ هەزار لیرە فرۆشتبوویەو بە یەکیکی دیکە و ئەوا بیگرە تا خوا حەز بکا و ئینجا لە کوتاییدا کەوتبوویە دەستی مام. ئەوەیش دە هەزار لیرەیان دایە وەک قازانج و لێی دەرچیت. پێیان وتبوو: خۆ تۆ هیچ پارەیهکت نییە تا هەستیت بەم کارە، وەرە و پێمانی بفرۆشە... دواتر وتیان وەرە بیست هەزار لیرەت دەدەین.

لەبەر ئەوەی مام زۆری حەز لە پارە و پۆل بوو، وتی: (بۆ ھاوبەشیک دەگەریم تا قازانجی زۆرتر بکەم) ھاوبەشیکی پەیدا کرد تا پارمەتی بدات لە پووی مادییەووە.

وەک ئەوەی پێیان گوتبووین دەستمان بە کار کرد. شەقامەکەمان نزم کردەووە نزیکەیی دوو مەتر. شەقامی ئاشتیشمان بەرز کردەووە سێ مەتر. بەم شیووەیەیش ئەو دوو شەقامە و شەقامی ئازادیمان

هاوناسست کرد. به لام کاتیک له کار بووینه وه، بینیمان شه قامی
هایازنای مه تریک له چاو شه قامی نازادیدا دابه زیوه. به لام نه مجاره بیان
ترؤمبیله کان ده یانتوانی راسته وخو به شه قامه که دا تیپه رن و بگه نه
شه قامی نازادی،

له و کاته ی که کارمان ده کرد بو که مکردنه وه ی جیاوازی نیوان
شه قامه کان، شه قامی هایازنای و ناشتی تا له گه ل شه قامی نازادیدا
یه ک بگرنه وه. هاوکات وه به رهینه ره کانی دیکه له شه قامه کانی نه و به ردا
کاریان ده کرد. شه قامی زاربه تان ریک به رانبه ری شه قامی مه قامی
داخراو بوو. شه قامی په شیمانیس به رانبه ری شه قامی حاجی
زورفه ددین بوو.

وه به رهینه ره که ی دیکه به ته واوه تی پیچه وانه ی کاره که ی نیمه ی
ده کرد. شه قامی زاربه تان زور له شه قامی نازادی به رزتر بوو،
شه قامی مه قامی داخراویش نزمتر بوو له شه قامی نازادی. نیمه
به رزی ده که ینه وه و نه وان نزمی ده که نه وه... ده تگوت چالاومان بو
بارانو دروست کردوه. پوخته ی قسان نه وه یه: که سیک که له
شه قامی نازادیه وه ده هات، نه یده توانی به لای چه پ یان راستا بروت،
هیچ بواریکی بو نه ده مایه وه.

پاش نه وه ی لیکولینه وه بیان بو دوخه که کرد و گه یشته بریار،
پوخته ی بریاره که بیان نه وه بوو که هه ندیک له شه قامه کان به رز
بگه نه وه دیسانه وه و هه ندیکیشیان نزم. دیسانه وه ته نده ریان دابه ش
کرده وه و بوویه وه نسیمی یه کینک له وه به رهینه ره کان. پاش سو دیک
چندسه د هزار لیره یی، گه یشته وه نوره ی مام و دیسانه وه پنیان
وت:

ها بگره سی هه زار لیره و لینی ده رچو... به لام مام... پاش نه وه ی
تاسی قازانجی وه به رهینه ره چو بوویه بن دانی، هه رگیز
نه یده فروشته وه. ماوه یه ک به پپی نه و نه ندازه نه ندازیاریبانه کارمان
کرد. شه قامه نزمه کانمان به رز کردنه وه. کوتای کار به م چه شنه ی لی

هات: شه قامی نازادی له و ناوه راسته دا قنچ وه سستا بوو و، شه قامی
ناشتی و هه یازنای نزم ببوونه وه.

مامم گوتی:

- باشترین شتیک که کرد بیتم ئه وه یه: من مه تریکیش زیاتر له
ئه ندازه کانم له شه قامی ناشتی هینا وه ته خواری تا زووتر کاره که بدات
به ده سته وه، ئه گهر وام نه کردایه، شه قامی نازادی وه ک مناره ی
مزگه وتی لی ده هات و ئه وی دیکه ییشیان ده بوویه بیر.

شه قامی مه قامیش به ته وا وه تی داخرا و هیچ شوینه واریکی لی
به جی نه ما. شه قامی یانه ده میش زور زور لیژ که وت. به لام لیژی به که ی
پیتچه وانه ی جارن بوو. ئه مجاره یان سه ری ئه ملای لیژ بوو.

پاش ئه وه: بریاریکی نوئی ده رچوو که گوایه ده بیت شه قامه کان
بخرینه وه سه ر دوخی جاری جارانیان... وه ک ئه وه ی زوو زوو... مام
له پیتجه مین زیاد کردندا دیسانه وه بوی ده رچوو یه وه. پاش دوو مانگ
له کارکردن ئابه م شیوه یه ی لیها ته وه: شه قامی هایازنای زور به رز
بوویه وه، شه قامی ناشتیش نزم نزم بوویه وه به چه شنیک کاتیک مرؤ
به ناویدا ده چوو، ده ترسا له وه ی له شه قامه که ی سه ره وه شتیک به ر
بیته وه به ر ته وقه سه ری بکه ویت. هه رچی به ر ببوایه ته وه، ئه وه نده
تاودانی زور ده بوو - به هوی به رزییه که وه - ده یکوشت.

دوو شه قامی دیکه یان، هینده چال کران که یشتن به ئاو. خه لکی
ئه وه به ری شه قامه که به به له می بچکوله یان به ده سترتن به خه به وه
وه ک سه ده چوونه ئه وه به ر بو ماله کانی خو یان.

به هوی ئه م چالاوانه وه، بو یه کمجار له میژووی شاری ئه سته نبولدا
کیشی ئاوی خواردنه وه چاره سه ر بوو.

به لام شه قامی مه قام بوو بوویه هاوینه هه واریکی دلرفین. ده یانگوت
ئه مریکییه کان ها توون و توویانه چهنده ده لین پاره تان ده ده یینی با
له ویدا ئوتیلیک بو خومان بنیات بنیین.

هاونيشتمانيانى به ريز

خزمه تكاره كه بو كاروبار راپه راندن، بووى كرده چيشخانه كه.
خاوهن ماليش به چاويك ته ماشاي ثاوينه دهكات و زولفى شان
دهكات. بهوى ديكه يشيان سرنجى خستووته سهر خزمه تكار بزانيت
چلون كار دهكات؟

له ناكاو، له و كاتهى خاتوون سه رقالى ئارايش بوو، گرمه و
قيره به كى گورهى چه شنى ته قينه وه له ژووره كهى پياوى خاوهن مال
هات. ژنه دوو قاچى ديكه يشى قهرز كرد و خوى گه يانده به ردهم
دهر كهى ژووره كه و به ههر دوو چه پوك دهيكوتا به دهركادا،
به ريزه كه م... به ريزه كه م... به ريزه كه م.

كس نه يزاني چى له ماله كه دا قه و ماوه. ته نانه ت پياوانى
پوليسخانه يش سه ريان له و كاره دهر نه ده چوو كه ههر ده تگوت
فيلمىكى پوليسييه.

خهلكى ده يانپرسي: ئه وه يه كيك له و ژووره دا خو كوژى كردووه؟
ئايا كه سيك هلى كوتا وه ته سهر يه كيك و ويستوو يه تى بيكوژيت؟
كى نالى ئه وهى له ژووره كه دا يه شيت و بينه قل و شت نييه؟ له
راستيدا هيچ نه جاميك وه چنگ نه خرا.

خاوهن ماله كه كابرايه كى سياسه توان بوو. نه ريتى خوى بوو ماوه
نا ماوه يه ك به ناو جه ماوه ردا بگه ريت و پيره وى حيز به كهى بلاو
بكاتووه. مهيدانى شاره كه جمهى دههات له شاندا و بالويز و بهر بژيرى
پارت و حيز به كانى ديكه. دهته و يت بزانيت مهيدانه كه چونه؟ كورهى
هنگ بينه پيش چاوت.

كابرا خۇي گەياندە سستەيجەكە و دەستى كرده وتارخويندەنەو بۇ
ئاپۇرەكە:

ئەي ھاوئىشتەمانيانى بەرئىزا!

وا خەرىكە ئەم نىشتەمانە شىرىنەمان رۇژ بەرۇژ خەلكى پىس و
بۇگەنى تىدا پەيدا دەبىت.

ئەي ھاوئىشتەمانيانى خۇشەويست!

ئەو پۇشاك و بەرگانەي ئەو تاقمە لەبەرى دەكەن، شىرازە و
رەونەقى شارەكەمانى شىواندووە. زىانىكى گەورەيان لە سىياسەتى
گەشتوگوزارمان داوہ. ئىمە بە دەست و قاچ خەرىكى پتركرنى
سەردانىكەرانىن بۇ نىشتەمانەكەمان، بەلام ئەگەر يەككىك لە گەشتىاران
يەككىك لەمانە ببىنىت، يەكەم شت كە دەيكات ئەوہ يە ئىرە جى دەھىلەت.
بىگومان لە دەرەوہىش ھەر ھىندە بەسە يەككىك لە گەشتىارەكان
دەھۇلمان بۇ بكتىت، ئىدى كەس روو لەم نىشتەمانە ناكات.

ئەي ھاوولاتيانى بەرئىزا!

دەمەويت ئەوہىش بلىم: ئەو بۇنە ناخۇشانەي لەو تاقمە دەرەچەن،
مرۇف بە بۇن دەخات، تەنانەت ئەگەر لەو كاتانەيش بەلاياندا تىپەر
دەبىت، بە دەست لوتت بگرىت، ھىشتا بۇنەكە لە مېشكتدا بۇ ماوہى
يەك مانگ دەمىنىتەوہ.

ئەي ھاوئىشتەمانيانى خۇشەويست!

ئەو قەلەبالغىيە لەم شارەدا، ژيانى تەواو سەخت كردووە. ئەو
كەسانە تەنھا ئەوانەن كە لە لادىوہ ھاتوون و مال و لادى و مندالىيان
بەجى ھىشتووە بە بى ھىچ ھەستىكى بەرپرسىارانە.

پۇل پۇل بەرەو شار خۇر دەبنەوہ. بېرسن بزانن ھۆكارى ئەم
كشتە پالپالينە لەسەرتان چىيە؟ شوئىن بۇ نەخۇشەكانى ئىوہ نەماوہ.

قاپ و دهوری هر ناکردری له بازار. میوه بهشی نیوه نه ماوه. نهوان
گشت و زهوی و زاری خویان جیهیشتوووه و هاتوون وهک سون و
کولله بهربوونه ته نه م شاره.

هاونیشتمانیانی به نه مهک!

بیگومان بن که نیمه نهوپهری تهقالای خومان دهکین تا پیش بهم
کرچه بگرین. پیویسته خه لکی له لادیکانی خویاندا بمیننه وه. وهک
باپیرانی نیمه وتوویانه: بهرد له جیی خوی سهنگینه. نهوهی مالی نییه،
مهگر بچیته کونه مشکه وه. بیگومان بن لهوهی پیش بهم نه هامة تییه
دهگرین. نهو ریوشوینانه یش که به نیازین بیگرینه بهر، نه مانه ن: پولیس
له گشت ویستگهی شه مه نده فەر و پاپور و ماشینه کان ده دانه یین
بزانین کی دهیه ویت کوچ بکات؟ باجیکی قورس و گرانیان له سەر
داده نیین که نه توانن بیده ن و چهن دین باجی دیکهی سهختی
که مه رشکین.

بو روژی پاشتر، هر نه م سیاسه توانه، چوویه یه کیک له ناحیه کان
و خه لکانی لادینشینی بهم چه شنه دواند:

هو هاونیشتمانییه هره خوشه ویسته کان:

بهر له هه مووشتیک نه مه ویت نه وه تان پی بلیم که متمانه ی نیمه به
نیوه، له متمانه مان به چینه کانی دیکهی کومه لگه زور زورتره، چونکه
نیوه سی له سەر چواری دانیشتوان پیکده هیئن. به لی نه ی گوندنشینه
خوشه ویسته کان. به لیتان پی ده دین له مرق به دواوه، نیوه پشتگوی
ناخرین وهک نهوهی جارن خرابوون. به لی! وهک په نده باوه که ده لیت:
گوندنشیان گوره ی نیمه ن. نه م په نده به مانای ووشه راسته.

نه ی گوندنشینه به نه مه که کان:

من له ئیوه، باوکم و باوکی باوکیشم هر خه لکی گوند بوون و
له وی گوره بوون. پیتان ده لیم: هه ندیک له خه لکی شار وایان نیازه
ریتان لی بگرن بچنه شار، ئه و داماوانه هیچ له میژوو و جوگرافیا و
زانست و تهکنه لوژیا نازان.

هاونیشتمانییه به ریزه کان!

کوچکردن له لادیوه بو شار یارمه تیده ریکی گه وره ی ولاته که مان
ده بیت له رووی گه شه سه ندن و به ره و پیشچوونه وه. هر ئه وه بو له
سه ده ی شارده هم له به ریتانیا دا پرویدا.

بو روژی دواتر، جه ناب له به رده م بازارگانه کاندایا به م چه شنه دووا:

ئهی هاونیشتمانییه به ریزه کان، برا شیرینه کانم: وهک لای
خویشتان ناشکرایه، دابینکردنی خوشگوزهرانی ئه رکی سه رشان
گشت لایه کمانه؛ ئه وه ش سه ر ناگریت مه گه ر به هیتانه ناوه وه ی
عومله ی زه به لاح بو ناو ولاته که مان. ئه مه ش دیسانه وه ناگریت مه گه ر
ته نها له ریگه ی زیادکردنی ریزه ی هه نارده کردنه وه.

هاونیشتمانییه به ریزه کان: زیادکردنی هه نارده و که مکردنه وه ی
هاورده کاریکی زور گرنگه بو به ره و پیشبردنی ئابوری ولات.
هاورده کردن واته به خشیینی عومله ی قورس به ولاتان. ئه گه ر کاری
وه هایشمان کرد، ئه وه گری و گوتالی زور ده که ویته ناو داهاتی
ولاته وه و به های پاره که مان که م ده بیته وه که ئه وه ش له به لا هه ره
گه وره کانه.

دانیشتوانه به ریزه کان و برا خوشه ویسته کانم: هیچ گرفتیکان
توش نابیت ئه گه ر له دهره وه قاوه هاورده نه که یین... نایشمرین له کانی
نه بوونی قاوه دا. دنیا ییش کاول نابیت ئه گه ر سه یاره نه کربین!
دهیشتوانی له جیگه ی زه نگوله ی کاره بایی دهرگا، ته قولبایی دهستی

بەكار بەھنەن. يان بەردى خۇمان لەبرى سيفۇنى ئىتالى. ئەوھى ئىستا
لە بازىنەى پىئوئىستىياتە بەرزكردنەوھى دراوى خۇمانە لەرىگەى
ھەناردەكردنەوھ.

پاشان ئەى دانىشتوانى خۇشەوئىست....

ئەو برالەمان، رۆژى دواتر چوويه لای بازرگانەکانى ھاورده و
ئىنجا وتى:

ئەى چاوى چاوهکانم، بازرگانە خۇشەوئىستەکانى ئەم نىشتمانە:
ئەوھى پایەکانى دەولەت جىگىر و قايم دەكات ئەوھى: خۇشگوزەرانى
ئابورى فەراھەم بکەين بۇ ھاونىشتمانىيان. ئەگەر كىشە بکەوتە
دزخى ئابورى ھەر ولاتىكەوھ و ھەندىك شتىش لەچاو ئەوانى دىكەدا
پتر داوا بکرىن، ئەو کاتە كىشەکان پتر قول دەبنەوھ و
ھاونىشتمانىانمان لى زىز دەبىت و ئەوکات خۇشمان بىزار دەبىن.

پشتبەست بەم قسانە: پىئوئىستە سولفە و قەرزى باش بە
ھاوردەکاران بدەين و، پشتيان بگرىن. دەبىت خۇشگوزەرانى فەراھەم
بکەين. كەمى پىداوئىستى دەبىتە ھوى گەرمکردنى بازارى رەش.
خۇشستان دەزانن ئەمە ھۆكارى يەكەمى گرانىيە لە ولاتدا. ئەمەيش
دەرگا بۇ كارى قاچاخ دەخاتە سەر پى و ئەخلاقى مىللەت شەر
دەكات. ھەر بۇيە ئەى ھاونىشتمانىيانى بەئەدەب: پىئوئىستە برەو بە
ھاوردەکردن بدرىت. ھەندىك ھەن دەلین: دەبىت ھاورده راوہستىئىرىت
و كار بکرىت بۇ بەرزكردنەوھى نرخی دراوى خۇمان لەرىگەى
ھەناردەكردنەوھ. ئەوھى ئەو قسەيە دەكات، كەسكى نەفامە و ھىچ
نەرى بە بازرگانى و ئابورىيەوھ نىيە.

ئەگەر ئىمە كالای خەلكى دىكە نەكرىن، ئەوان چۇن كالالە ئىمە
دەكرىن؟ نەخىر نايكرىن. ئىمە سەيارە و قاوہ و سيفۇن لەوان دەكرىن

تا ئەوانیش فستەق و بەرو و حەلزۆن لە ئیمە بکرن. بەلێ
هاونیشتمانییە خوشەویستەکان.. گولیکم بدەری تا گولیکت بدەمی.

لە روژی دواتردا بابای سیاسەتوان ملی نا بو ئەو هی ئەندامانی
ژووری بازرگانی بدوینیت:

هاونیشتمانییە بە ئەمە که کان: هیچ ولاتیک ناناسریت مەگر
لەرێگە ی بازرگانییەو. هەست دەکەم تا قمیک هەن، دەبەنگ و
هیچنەزان، دەیانەوێت باج لە سەر کالایا هاوردهکان چەندقات بکەن.
باشە لە بەر چی؟ دەلین لە بەر پارێزگاری لە پیشەسازی خۆمالی و
یاساکانی چاودیری پیشەسازی...

ئە ی هاونیشتمانییە خوشەویستەکان: هەندیک دەلین کاتیک
چاودیری و کئیرکی ئەما لە هەر سیستەمیکدا، ئەوا پیشکەوتن و
گەشەیش لە گەلیدا نامینیت. ئەو قسە یەکی بیمانایە. پیویستە گومرگ
لابەرین و هاورده بیسانسۆر بکریت. پیویستە باجی سەر گومرگ
لابەرین و هاورده کردن پەرە پی بدەین.

پاشان قسە ی بۆ هەندیک کرێکار کرد و وتی:

برا کرێکارە خوشەویستەکانم... دەستی ماندوو بوونتان دەگووشم...
بەر لە هەمووشتیک، گەرە که باس لە هەلە یەکی زەقی ئەم نیشتمانیان
بکەین، ئەم نیشتمانیان پەر لە دەغل و دانە، راستە نیشتمانیکی بە پیتە،
بەلام ئەوان دەیانەوێت برەوی زیاتر بە گشتوکال بدەن وەک
پیشەسازی، دەلین گشتوکال لە پیش هەمووشتیکەو، تەنانەت
پیشەسازییش، ئەو خەلکە بە تەمای کە تنیکی وان... براینه! ئەگەر ئیمە

پیشه سازیمان وه ستاند، ئه ی چی له و گشته کریکاره بکهین؟
چاره نووسیان چی ده بیت؟ کریکاران بربره ی پشتی ئه م
سه رزه مینه ن... زوبانی نه یاران به ئاراسته ی بربره ی ئه م نیشتمانه
دریژ بووه و هه ره شه یان لئ ده کات. ئایا ده کریت کشتوکال و
پیشه سازی شان به شانی یه کدی بالا بکه ن؟ که ی کشتوکال توانیوه تی
شان له شانی پیشه سازی بدات؟

*** **

دیه نگتر که وته ئاخاوتن بو لیژنه ی خویندنی بالا و خویندکار و
که نجان و فهرمووی:

ئه ی هاو نیشتمانییه خوشه ویسته کانی ئه م خاکه، خوتان ده زانن که
له ده ستوری تورکیادا زور به راشکاوی و تراوه:

ئیمه ده وله تیکی عیلمانین، جیاوازی ده که یین له نیوان ئه وه ی بو دینه
و ئه وه یشی بو دنیا یه. به پینی ئه م به نده ی ده ستوریش ئیمه له سه ر
عیلمانییوونی ولاتمان جه خت ده که یینه وه. هاو نیشتمانییه به قه در و
قیمه ته کان، ئیمه به هیچ کلوجیک ریگه ناده یین ولاته که مان ببیته وه به
لانکه ی کونه په رستی. به لئ ئیمه به شوړش سه لماندمان که عیلمانین.

*** **

له به رده م حوجره و دهرسخانه یه کدا هاته گو و وتی:
هؤ هاو ولاتییه خوشه ویسته کان! هه ندیک له و ده به نگانه وا ده زانن
که عیلمانیه ت دژی دینه، ئه وه ی ئه و قسه یه ی کرد، فره ی به دنیوه نییه
و هینی خوی و گیزهر له یه ک ناکاته وه. به لئ ئیمه و عیلمانییه کان
وو

ئه وجا خوی که یانده لای سه ندیکای کریچییان و وتی:

هاونیشتمانییه قه درگرانه کان... له هه ره سه ختترین گرفته کانی ئەم
ولاته مان کیشە ی نیشته جیبوو نه. کار ده که یین بۆ نه هیشتنی هه یمه نه ی
خاوهن مولک... ئای له و خاوهن باله خانه بیویژدانانه... دوو هۆده و
هه یوانیک دهن به و مه ردمه ره شوو و ته مانگی به ۶۰۰ لیره. کام
دوو هۆده یه ییش، خۆر هه ر نایانگری و بۆنی کولانه ی په له ور دهن.
ته نانه ت مه ر و مالاتیش له و مالانه دا ئیداره ناکه ن.

ئهو ئه سته مه ئه ی هاونیشتمانییه خوشه ویسته کان... له ولان
پیشکه و تووه کاندای کریمی خانوو له (۱۰%) ی موچه ی کریچی تیپه ر
ناکات. ئەگه ر کابرا پیویست بکات ۶۰۰ لیره بدات، ئەوا ده بیته موچه ی
مانگانه که ی ۶۰۰۰ لیره بیته. له بهر بیته خلاق ی خاوهن مولکه کان، لاوه
دلگه رمه کانمان ناتوانن هاوسه رگیری بکه ن. هه ولیان داوه داوه له
هوتیل و خه و خانه کاندای به ته نها بژین و له وییش توشی هه زار گیر و
گرفت دین... ئەو داماوانه ئا له ویوه ده بنه که سانی پیشینه دار له کاتیکا
بیتاوان ده سوتین. زۆر بیزارم له و حال و باله ی تی که و توون. هه والی
زۆرمان له و باره یه وه پی ده که نه وه. پیویسته متمانه مان پی بکه ن که
ئیمه ده توانین ئەو دۆخه نا هه مواره هه موار بکه ینه وه و سنوریک بۆ
په لکیشی خاوهن مولک داده نین.

*** **

هه ر ئەو پۆژه ده می زه رده په ر، له گه ل یه کیتی خاوهن مولکان کو
بوویه وه... پی وتن:

ئه ی هاونیشتمانییه خوشه ویسته کان... مزگینی و نوقلانه م پییه... له
نزیکترین به رواردا له سته می کریچی قوتارتان ده بیته. ئیستا له ولاته
پیشکه و تووه کاندای کریمی له سه دا هه زار و پینسه د زیادی کردوو. ئەو
بره ی رابردوو که دیاری کردابوو، ئەوه سه ته میکی گه وره بوو له
ئیه ی به شخوراو... ئەوه هیه ئه قل و لوژیکیک په سه ندی ناکات. کاری
کرینگی ئیمه ئەوه یه ئەو بیویژدانییه له ولاندا نه هیلین... براده رانی

هاونیش-تمانم... کونه کارمه ندیکی خانه نشینکراو، له تاو نه بوونی و
چهرمه سه ری، خوی و مال و مندالی ده ترنجینیته هوده بیک و
هزده که ی دیکه ی ماله که ی ده داته کری، که چی هر هیشتا ناتوانیت
پاره ی باجی ده ولت بدات.

بو روژی دواتر له مهیدانی یه کیک له شارهکاندا که حیزبه که ی
له وی دورا بوو، دهستی کرده وره ور:

ئه ی هاونیش-تمانیه به ریزهکان: ئیمه هیچ لاریه کمان نیه له
یه کسانکردنی حیزبهکاندا. ئیمه ریز له رای پیچه وانه ده گرین و له سر
دوو گلینه ی چاومانی ده نیین. ئەندامانی پارتهکانی دیکه برا و
هاونیش-تمانیه ئیمه ن. خوشه ویست و نازیزمانن. روحمانن... هیچ
ناکوکیه کمان له گه لیان نیه، مه گهر ناکوکی دیدگا و بوچوون.

ئه ی هاوولاتییه نازیزهکان: پیویسته دهست له نیو دهست، شان
بنینه ژیر باری به رپرسیاره تی، مشوری چاره سه رکردنی گشت
کیشهکانی ئەم سه رزه مینه ی خومان -تورکیا- بخوین چونکه شهوه
ئهمانه ته و به ئەستومانه وهیه.

له شوینیکی دیکه که حیزبه که ی خوی براوه بوو بوو، گوتبووی:
ئه ی هاونیش-تمانیه به ئەمه که کان... با ئەو پوخله واتانه بزائن... ئەو
دزراوانه... ئەو گومرایانه... خیانه تکار و پیس به جوانبینانه بزائن!
هرچنده هه ولی نانه وهی بشیوی و نازاوه یان دا له ولاتدا، که چی
ئیمه له که میندا بووین لییان، به لی ئە ی هاونیش-تمانیه
خوشه ویسته کان...

**

بابای سیاسه توانمان پاش گه شسته پازده رۆژییه که ی گه رایه وه شار. راسته و خۆ ملی رۆی مالی خوشه و یسته که ی (سونای) گرته بهر. ئەوه ی که زۆر غیره ی له ژنی ئەم کابرایه ده کرد. من دەلیم سه، تو بلی هه زار جار تکا و لاله ی لی کردبوو که له ژنه که ی جیا بیته وه و ئەم ماره بکات، به لام سیاسه توان بهم چه شنه وه لامی ده دایه وه:

(هاونیشتمانییه خوشه و یسته کان... سونا... سونا... سونا... گویم لیگره سونا که م... سونوته که م... رۆحه که م گویم لیگره... گه رده نم نازاد نه بیته ئەگه ر بیجگه له تو که سم خوش بویت. ئیشه للا رۆژیک دیت هه ر له په نات بم. بالت بۆ راده خه م سوسوه که م... ئەو کاته ی ئەوم هینا، گیلۆکه بووم... جحیل بووم، بۆ ژن که فم ده کرد... تو م خوش ده ویت سوسوه که م... ئەگه ر منداله کانم نه ده بوون، ئەو ژنه م له خۆم چه رام ده کرد... هاونیشتمانییه خوشه و یسته کان.)

بۆ رۆژی دواتریش ئاغامان گه رایه وه لانه ی خۆیان. بۆ لای ژنه که ی خۆی. هه ر که ژنه زانی که پیاوه که ی کاری قاچاخی ده کات (دۆستی هه یه) نه راندی به سه ریدا و گردییه ده مه ده می له گه لیدا، به لام ئاغای سیاسه توان وتی:

- هاونیشتمانیانی خوشه و یست ... من ژنه که ی سه ری سورما و وتی:
- چیته؟ پیاوه که چ مه رگته؟
- ئە ی خیزانه خوینشیرینه که م، هه وره بروسکه بمسوتینی ئەگه ر بیجگه له تو که سم هه بیته... خودا نه مگه یه نیته سه به ی و بمرم ئەگه ر درۆت له گه ل بکه م.. ئە ی هاونیشتمانییه خوشه و یسته کان.
- ئەوه چیته، ئەم هاونیشتمانیی و شتانه ت له چیه؟
- هیچ نه بوو، خه یالیک بوو، هات و چوو، هه له ی سه ر زار بوو، هاوسه ری شیرینم، تو پشتینی ئەم خیزانه یته... به ریزه کان... بروام پی بکه خوشه و یسته که م... من هیچ... هاونیشتمانییه به ریزه کان.

سیاسه‌توان چوویه هۆده‌ی نوستنه‌که‌ی و روانیه‌ی ئاوینه‌که‌ و
پوخساری خۆی، سه‌رسام بوو به‌ و پوخساره‌.. ئه‌ و پوخساره‌...
پوخساره‌ ئه‌ی هاونیشتمانییه‌ به‌ریزه‌کان.

ده‌نگیکی زۆر بلند له‌ ئه‌نجامی وردبوونی ئاوینه‌که‌ وه‌ هات... ژنی
خاوه‌ن مال دوو قاچی هه‌بوو، دوانی دیکه‌یشی بو‌ قه‌رز کرد و خۆی
که‌یانده‌ی، به‌ هه‌ردوو چه‌پۆک ده‌رگای ده‌کوتی، پیاوه‌که‌، پیاوه‌که‌،
پیاوه‌که‌، هه‌یچ... ده‌رگا کلیل درابوو.

ئه‌وه‌نده‌یان زانی له‌ به‌رده‌م ده‌رگا که‌دا له‌ پشته‌وه‌ ته‌په‌یه‌ک هات و
ده‌نگیکیش:

- هاونیش... هاونیش... هاونیش... هاونیش... هاونیش... هاونیش... هاونیش... هاونیش... هاونیش... هاونیش...

*** **

کورسی

- رهحیم ئەفەندی، شەش کوپ قاوہ بێنە ...

- فەرمانتە بەگم.

فەخریە، کە تاکە فەرمانبەرە لەو ژوورە گەورە یەدا گوتی:

- من قاوہم ناوی بەگم .

ئەو پیاوہی لە پشت میزە گەورە کەسی نزیک دیواری لای راست
دانیشتبوو گوتی:

- ئەستەمە ... دەبی بیخۆیەو. هەموو رۆژیک لە لایەن منەوہ سی
کوپ چا یاخوود قاوہ بۆ ئیوہیە، ئەگەر چا یان قاوہتان پینخۆش نیە
دەتوانن داوای دۆلدرمە بکەن.

فەخریە کە دوومانگ بەسەر دامەزراندنە کەیدا تێپەریبوو گوتی:

مادام وایە دۆلدرمە باشترە.

پیاوہ پیرە عەینەک لە چاوہ کە گوتی:

- پینچ کوپ قاوہ و، دۆلدرمە یەک بێنە رهحیم ئەفەندی .

- فەرمانتە بەگم.

هەموان لەو فەرمانگە یەدا پیاوہ پیرە کە یان بە بەگ بانگ دەکرد،

ھەر لە بەریوہ بەرەوہ هەتا فەراشی بەردەرگا کە، بەگ گوتی:

- دوازده رۆژی ماوه گهنجهکان، تهنیا دوازده.

لهبهردهم ههریهک له دیوارهکانی ژووره گهرهکهدا دوو میز
مهبوون.

بهگیش سهروکی ئهوشهش فرمانبهرهئ پشست میزهکانی ئه
ژوره بوو.

دهنگی دهرگاکه هات. ئافرهتیک هاته ژورهوه چهن کاغهزیک
پیبوو. بهگ بهبیبایکی سهیریکی وهرهقهکانی کرد و گوتی:

- برۆ بۆ میزی بهرانبهر ..

ئافرهتهکه رۆشت بۆلای یاریدهدهری بهگ، سائیم ئهفهندی ..

- بهگ گوتی: ئیشهلا لهکات و رۆژی خۆیدا تهواو دهبن.

فرمانبهریکی گهنج که پرچه درپژهکهی بهزهیت چهورکردبوو،
پرسیاریکرد:

- چهند ساله ئیوه خزمهتی دهولت دهکهن بهگم؟

- ۱۷ ی ئابی داهاتوو سویند بهخوا خزمهتهکهم دهبینه
۳۷ سال.

ئافرهتهکه وهرهقهکانی ئیمزاکراو چوه دهرهوه. بهگیش ههر
خهریکی باسهکهبوو:

- من تهمنم ۲۱ سال بوو، چوومه خزمهتی سوپا، سهههتا
پالنیورام بۆ فرمانبهری دیوان، بهشی دووهم له فرمانگهی
سهرپهرشتیکردنی خوراک. له کوتایی جهنگیشدا بههوی پله
بهرزکردنمهوه ئهکهکهم گواستهوه بۆ وهزارهتی جهنگی.

قاوهکه هات، بهگ جگه ره یه کی داگیرساند و یهک مژی
مه که می خیانندی و، قومی دهدا له کوپه شینه گوره و قاوه که می
بهله زه ته وه ههله دلوشی. کوپی فه رمانبه ره کانی دیکه هه مویان سپی
و بچوک بوون، بهلام کوپه که ی بهگ شین بوو، به ناوی ئالتون وینه ی
گولی رهنگاو رهنگی له سه ر کیشرا بوو. خوی له ماله وه هینابوی،
دابوی به خزمه تکاره که، ره حیم ئه فه ندی. پیش ئه وه ی قاوه که بیات بو
دهمی، لیوی ئه لئه گوشت و به دهنگیکی بهرز قومی له قاوه که دهدا.

فه رمانبه ره لاوه جوانخاسه که گوتی:

- ئه وکاته ی تو دامه زراوی من هیشتا له دایک نه بوو بووم.

پیره که پیکه نی و گوتی:

- ته نیا تو نا، ته نانهت باوکیشیت له دایک نه بوو بوو.

فه خریه لئی پرسی:

- بوچی هه تا ئیسته خانه نشین نه بویت ئه ی بهگ؟

- چونکه له تو مارگه خزمه تی ۱۱ سالیان بو حیساب نه کردوم
کچم، دهریان کردم له کار، له بهر ئه وه خزمه تی ئه و ۱۱ ساله م
به فیروچوو. بویه ئیسته سه ره له نوی ۲۸ سالیتر ته واو ده که م.

یاریده ده ره که ی گوتی:

- ۹ سال ماوه بو خانه نشینبونی من.

- توش خانه نشین ده بیت ئیشه لا... هه موتان رزگارتان ده بیت...
ئای هه ره سه ر زمان ئاسانه ئینسان بلی ۳۷ سال. ئه وه ته مه نیکی
ته واوه... دوای ئه وه بهرده وام بوو.

ئەمە ئامۇڭگارى باوكانەيە بۇ ئىو، ئاگاداربن ھەرگىز
مندالەكانتان مەكەن بە فەرمانبەر، باببن بە شۇفەر، سەرتاش ...
ھەرچى بىت با پىشەيەك فىربن، گرنگ ئەو دىە دەستى خۇيان
زنجىرنەكەن بە بازنەى ئالتونى فەرمانبەرى.

لەو رۇژەو بەگ دەستى ھىچ ئىشنىكى نەدەگرت، دوازە
رۇژىتر خانەنشىن دەبوو، توشى خەم و بىتاقەتى بوو بە دەست
ئەو وەرەقانى لەسەر مېزەكەى بوون. لە دەست سەردانكەر و
ئىمزاكردن و مۇرکردن دۆسىيە دوبارەكان تاقەتى ھىچى نەمابوو.
بەسەرى ئاماژەى بۇ ئەو دوو پىاوە كرد كە دەھاتنە ژورەو بەرەو
مېزەكەى بەرانبەرى.

- وەرن ئەى (دوازە رۇژەكە) وەرن. ئەم رۇژانە بەخىراىى
تىناپەرن، وا ھەست دەكەم ئەم (۱۲) رۇژە لەو (۳۷) سالە درىژ ترە كە
تەوام كرده. بەرىز سەفى، كە ھەتا ئەوكاتە قسەى نەكرد بوو،
پىاوىك بوو بەلایەنى كەمەوە سى رۇژ بوو سەرو رېشى چاك نەكرد
بوو، چاكەتەكەى لا برد و گوتى :

- تو راھاتویت لەگەل ئىشكردندا؛ دوای ئەوەى خانەنشىن دەبى
چىدەكەى؟ وەك ئەوانىتر دەبى لەمالەوە دایكوتى، بەخوا ھەست بە
دلتەنگى دەكەیت.

- ئەوە تو چى دەلنى سەفى ئەفەندى؟ ۳۹ سالە من لەم
ئوردەنام. بەيانىان مالم بەجىھىشتوو و ئىوارە گەراومەتەو، لە سەر
ئەومىز و كورسىە بووم. ئەگەر ژيانى فەرمانبەر بە مىلى كاژمىرى
ماركەى (كاسىو) بچوئىت ئەو لە ماوەى ئەو ۳۹ سالەدا چەندىن
جار لە ئىش كەوتبوو .

- باشە بەگ تو كە خانەنشىن بویت چى دەكەى لە مالەوە؟

- من چیده کهم؟ بلی جا چی ناکه ی؟ به یانیان زوو وهک
 هه میشه هه لده ستم، ده لیم بیسمیلا و ده ست ده کهم به کار له
 باخچه که ی ماله وه دا. به ره نگاری له گهل خاکدا، ژیانی مرؤف له
 سه ره وه بؤ خواره وه ده گوری، مرؤف ده گه رینیتیه وه بؤ سه ره ده می
 گه نجی. له لایه ک کاله ک و له لایه کی تر فاسسولیا و باینجان و بیهر
 ده چینم. هه ریه که یان به پنی وهرزی خویان، وه له پیشه کی ماله که شدا
 گول ده چینم؛ هه وزیکیش دروست ده کهم. ماسی سورری تیده کهم.
 ده چمه ناشخانه که و هه ر خوار دنیگ هه زم لینی ئاماده ی ده کهم.
 مه حشی، شیرینی... هه روه ها هه زم له بازرگانیه، ئینجا ئه ساسی
 ناومال هه موی ده گورم. ئای که ی ئه م چهن رۆژه برۆن و خانه نشین
 بم؟..

ماوه ی شه ش مانگ ده رباره ی هه سته کانی قسه ی کرد. له گهل
 نزیکبوونه وه ی خانه نشینبوونه که یدا قسه کردنه کانیشی زیاتر ده بوو.
 قسه کانی ته واو نه ده بوو هه تا کاتی ئیواره و کوتایی ده وام.

له رۆژی دواتردا له کاتی دیاریکراوی خویدا هات، سلاوی
 له هاوریکانی کرد و دانیشت و دهستی کرده وه به قسه کردن له سه ر
 خوی:

- خوا بزگارتان بکات، یازده رۆژم ماوه، ئاده ی ره حیم
 ئه فهنده ی شه ش کوپ قاوه بؤ هاوریکانم ئاماده بکه.

دیسان نه خریه داوای دۆلدرمه ی کرد. ده سته کرده وه به قسه
 ده رباره ی ئه وکارانه ی داوای خانه نشینبوونه که ی ئه یانکات. به رده وام
 بوو له قسه کردن هه تا ئیواره، سی جار داوای قاوه یکرد بؤ هاوریکانی
 که س نه یده توانی رنژده ی دلخوشیه که ی پیوانه بکات. به لام وا هه سته
 ده کرد نه و چهن رۆژه ی ماویه تی ۲۰ ساله.

له رۆژی دواتردا بهگ گوتی:

- سوپاس بۆ خوا ته نیا ۱۰ رۆژم ماوه. رۆژی یهکشه ممهش
پشووه... له بهیانی رۆژی دووشه ممه یهکه م کاریک کردی بانگی
رهحیم ئهفهندی کرد:

- کورهکه م رهحیم ۵ کوپ قاوه بیئه، بزانه خاتوو فهخریهش
چی داوا دهکات.

سهیریکی کارمهندهکانی کرد و گوتی:

- رۆژی دووشه ممه ی داها توو کوتا رۆژی من دهبیت لهگهلتانا
رۆلهکانم. ته نیا ههشت رۆژ ماوه، یهکشه ممهش حیساب نیه
دهمینیتیه وه ههوت رۆژ، شه ممهش تانیوه رۆ کاردهکهین ئه مه مایه وه
شهش رۆژ و نیو، ئینجا زه ربی ۲۴ سهعاتی بکه ن بزانه چهن دهکات؟
بهگ وهک مندالی لیهاتبوو، کاتهکانی حیساب دهکرد به رۆژ و سهعات
و چرکه، ههتا گوتی حیسابهکه دهکاته ۱۵۶ سهعات و ۵۲ دهقیقه و
۱۴ چرکه.

سێ چرکهش رۆشت ههتا ئه مه م گوت، مایه وه ۱۱ چرکه. خوا
هه موتان نه جات بدات. دوا ی ئه وه دهستی کرد به باسکردنی ئه و
میشکانه ی له باخچه کهیدا به ختیویان دهکات و ئه و بیستانه دهیچینیت
و ئه و بازرگانیه ی دهیکات.

هه موو فهرمانبه رهکان بهرنامهکانی دوا ی خانه نیشینیه که یان
له بهر کردبوو. له کوتایدا رۆژی کوتای هات. له و رۆژهدا دهکه را به ناو
هه موو فهرمانگه که دا مالئاوایی له گه وره و بچوک دهکرد، قهتیش بیزار
نه دهبوو له قسه کردن له سه ر پرۆژهکانی دوا ی خانه نشین.

- پاداشت و درده گرن:

دوای دوو پروژ هاوریکانی ئاهه نگیکیان به بونه می خانه نشین
بونه که یه وه سازکرد. له شهوی یه که می خانه نشین بونه که پدا خهوی
به و کارانه وه ده بینی که له باخچه که داو له شوینه کانی تر دا دهی
بیانکات، دوای ۳۹ سال له فهرمان بهری ئاساییه ئه گهر خهون بینی

خویندنی که له شیریکی نزیک مالیان له خه و رایبه راند. کاتیک
ههستا خور ههلهاتبوو. بهگ واههستی دهکرد ۲۰ به لکو ۳۰ سال
که راوه ته وه دواوه .

چوو به باخچه که وه هه وایه کی هه لمژی سهیه کانی پرکرد له
هه و او پشتی ته قاند، ۳۹ سال دانیشتن له پشتی میزه وه کاریکی ئاسان
نیه پشتی چه ماند بو یه وه.

نه یه دزانی سه ره تا کار له باخچه که دا بکات یا هه وزه که
دروست بکات. دوای بریاریدا له باخچه که دا کار بکات، بانگی ژنه که ی
کرد:

- ژنه که..

به سهختی چاوه کانی هه لیتا :

- تو شیت بویت؟! کنی له م کاته یا جیگه که می به جیده هیللی؟

- ههسته پاچ و خاکه ناز و چه نکاله که م بو بینه.

پاچه که می هینا به لام خاکه ناز و چه نکاله که می نه دوزیه وه. کوره که
ههستینه با بگه ری به دوایاندا. دوای که رانیکی زور دوزیه وه پاشان
ژنی کوره که می ههستاند هه تا عه ره بانه دهستیه که می بو بدوزیته وه،
نه وه کانیچی به هوی دهنگه دهنگه وه له خه و ههستان.

بهگ زور به جدی ئیشی دهکرد، سه عاتیک پیش نانی به یانی
خاریکی چال هه لکه نندن بوو. ئه ندامانی خیزانه که می هه مویان پیده که نین

له شیتیه که ی. دواى نانخواردن گه رایه وه بؤ ناو باخچه که، هه سستی به قورسى خاکه نازه که کرد به لام هه ر به رده وامبوو له چاله لکه ندن هه تا نانی نیوه رۆ. نه وه ی که هه لیکه ندبوو درئییه که ی نه ده که شته شه ش پى و پانیه که شى له دوپى زیاتر نه بوو. دواى نانی نیوه رۆ کلاوه که ی کرده سه رى بؤئه وه ی بیپاریزی له تیشکی خور. کاتی هه سستی به هیلاکی کرد ده سستیکرد به ریککردنی نه وه ی هه لیکه ندبوو. دواى نه وه کاله که کانی له ته نیشته کانه وه ناشت و گه نمه شامى و فاسولیا که ش له ناوه راستدا.

بهگ نه یتوانی نانی ئیواره بخوا له بهر هیلاکی و خه وه اتن... کوتی:

- رۆله کانم زور سووم له کارکرد له باخچه که دا وه رگرت پیشتر ئاوا نه مده توانی زوو بخه وم، به لام ئیسته ناتوانم چاوم بکه مه وه... شه وتان شاد.

هه مو نه ندامانی خیزانه که ی پچرابون له پیکه نیندا کاتی بهگ بؤ خه وتن ده رۆشت... له رۆژی دوایدا کاتی له خه وه هه سستا نه یتوانی هه ستییه سه رپى، پشتی زور ئازاری هه بوو:

- ئاخ پشتم.. ئاخ پشتم.. ئاخ ده سته کانم..

بیدهنگ بوو له ترسى نه وه ی نه وه ک یه کنیک گوئی له هاواره کانی بى، لاشه ی به ته واوی هیلاک بوو بوو. هه ر له ته وه سه ریه وه هه تا بنى پى. له جیگه که ی هه سستا و به هه زار حال پانتوله که ی له بهر کرد، به لام به لاکه دواى نه وه رویدا.

هه مو نه ندامانی خیزانه که ی به هوی هاواره کانییه وه خه به ریان بوو بیه وه، قاچه کانی پیچکه وتن و که وت به سه ر پله کاند، هه مویان هاواریان کرد نه میش واخوی ده رخست که هیچ ئازاریکی پینه که شتوه، دانیشته له جیگه ی خویداو کوتی:

- هیچ نیه مه ترسن ته نیا که وتنیکی به سیت بوو ..

نه وهی گوت و هیچ توانای جولهی نه ما کوره کهی هلیگرتوو
بردیوه بو ماله وه.

بو جاری دووهم هه ولیدا بروا بو باخچه که به لام له گه ل هه موو
هه نگاو نیکیدا هه موو گیانی ده یزیراند. له گه ل نه وه شیدا خوی
به ته ندروست دهرده خست و هه رچون بوو گه شته باخچه که
په نجه کانیسی هیزی جوله یان تیدانه مابوو؛ شان و پشت و قاچه کانی
زور به توندی نازاریان هه بوو. هه ولیدا واخوی دهرخا که نیش ده کات
هه رکاتیک نه چه مایه وه بو نه وهی توویک بچینی توشی ناره چه تیه کی
زور ده بوو، بو هه ستانه وه و خورا سترکردنه وه هیش ده جاری باوکه رزو و
برارو ده گووت .

- من مردوم، ئای ... ئای ... ئاخ پشتم ئاخ شانم ...

هه ولیدا خوی له و ئیحراجیه به نه جامدانی چند نمایشیک
په رینیتیه وه. داوای له ژنه کهی کرد چه کوش و مشار و بزماره کانم بو
بینه .

ژنه کهی پیی وت :

- بیزار بوم له چوکوش و خاکه نازه کهت .. بوچی خانه نشین
بویت؟ به یانیان نه رویشیتیت و ئیواره نه گه رایته وه، ئای نه و روزهانه
چهن خوشبون !

کوره کهشی گلهی لیده کرد که نه و بوته هوی تیکدانی ماله که.
ده روزه هه ولیدا که به چالاکی و ته کوزییه وه کار له باخچه کهدا
بکات.

له بهیانی یه کتیک له رۆژه کانی ههفتهی دووهمی دواى
خانه نشینبونه کهى گوئیان له دهنگیک بوو:

. ئای... ئای.. په نجه م!

هه مویان رایانکرد بو باخچه که بینیان بهگ له تاو ئازاردا وه کو مار
پنج دهخوات، لئیان پرسى:

. ئه وه چیه؟ چى رویداوه؟

تومه ز بهگ له کاتی دروستکردنی کولانه بو مریشکه کان، چه کوش
بهر په نجهی که وتوووه و نینوکی رهش بووه و خوینی تی زاوه. بهگ
گوئی:

. هیچ نیه.. ئوووف، ئوووففف .

هیچ بهشیک له لاشه ی بهگ نه ما بوو به بی ئازار، وهک بومه له زهیهک
بنات له ماله که. سه ره رای ئه وه ی چه ن جوریک مریشکی کری و چه ن
جوریک سه وزه واتى چاند.

له بهیانی رۆژی دواتردا، نهیتوانی ههستی، له بهر ئه وه ی دوینی
هیلاک و سه رماشی بوو بوو. پله ی که رمای که شت بویه ۳۹ پله،
به توندیش ده یقرخاند. بهگ یهک مانگی ته واوی له ناو جیگه دا
به سه ربهر به بی ئه وه ی بچی بولای دکتوریش. دواى ئه وه ی ویستی
ههستیته وه که چی قاچ و دهست و شان و ران و پشتی هیشتا
ئازاریکی زوریان تیدا عه مبار کرابوو.

کورده که ی نه یه نشت بچیته باخچه که وه، بهگ به وه له ویسته ی
کورده که ی توره بوو، به لام به بریاره که ی خوی دلخوش بوو.

وازی له بیروکه ی کشتوکال و به ختوکردنی مریشک هینا،
له بهر ئه وه ی ئه وه پیشه ی ئه ونیه.

به خوی گوت :

• دست ده که م به دارتاشی له ماله وهدا.

ديسان سه رکه وتوو نه بوو له م کاره شدا، هه موو شتیکي تیکدا،
بیری ده چوو که لوپه له کانی له کویدا داناوه، هه موو نه ندا مسانی
خیزانه که ی سه رقالی دوزینه وهی که ره سسته کان کردبوو. کاتیکیش
ده یویست شتیک چاک بکاته وه، نه وه هه رشتیک له به رده ستیا بویا
تیکي ددا و خرابی ده کرد. هه رچی هه لسوکه وتی بو قبولیان کرد، به لام
کاتی ده ست و په نجه ی بریندار کرد له کاتی برینی ته خته د، توره بویون
و بریاراندا ئیتر نه هیلن هیچ کاریک بکات، ده ستیشی ده رۆژ
به ملیه وه بوو.

نه مجاره به گ کارکردنی له مه تبه خدا تاقیکر ده وه، لیره وه کیشه کان
سه ریان هه لدا، له به رنه وهی هه رکاتیک نه و بچوایه ته مه تبه خه که نه وه
مانای وابوو نه و رۆژه هیچ نیه که س بیخوات.

هه مووان یه ک هه فته سه رقالی دوزینه وهی نه وشتانه ده بویون که
به گ له ملاو لادا به جینی هیش تیبوون، هه ندیکیان له مه خزنه که دا
ده دوزیه وه و هه ندیکترین له کتیبخانه که دا ده دوزیه وه. رۆژیک خویی
له بری شه کر کردبووه ناو شیرینی وه، شه کری له جینی خوی
به کاره یتابوو، مریش که که ش یه ک پارچه بویوو به خه لوز، هه مووان
زه جریان به ده سته وه ده کیشا، ژنه که ی رۆژی به توره بییه وه هاواریکردن.

• هه موو جوانی و خوشیه کانی نه م ماله ت له ناو بردوره
له وکاته وهی که خانه نشین بویت ..بوکه که ی به توره بییه وه گوتی :

• له مه تبه خ چی ده که ی به گ؟

کاره سات رویدا کاتیک بیری چوو بوو دوگمهی غازه که کراوده توه. چونه مه تبه خه که سه بیریان کرد بهگ له سه زهویه که که وتوووه نه که توی درهنگتر پتیا بزانیا به توه به هوی هلمژینی غازه وه عه مری خودای ده کرد.

سی رژی ما بوو هوشی بکه ریته وه. کوره که ی چونه مه تبه خی لی قه دهغه کرد، به گیش کوتی:

- باشه ئیتر من چیبکه م؟

- خانه نشینه کانی دیکه چیده که ن؟ برؤ بو چایخانه، یاری تاوله بکه، قسه له گهل خانه نشینه کانی تر بکه ..

هیچ ریگه چاره یه کی تری له به رده ما نه ما. رژی دوی توه بهک به له شهی هیلاک و تیکشکاوه وه روست به ره و چایخانه.

هاوریه تی له گهل چند نوسه ریگی قاوه خانه که دا به ست، له گهل یان باسی سیاسه تی ده کرد، ره خنه ی له سه رۆکه کان ده گرت و بارودوخی سیاسی ولاتی به دل نه بوو.

رژان تینه رین و بهگ بووه ملازمی قاوه خانه که، به لام توه حالی هیچ به دل نه بوو، بیزار بوو له تاوله و قاوه خوار دنه وه.

که رایه وه بو ژوره که ی. وا ههستی ده کرد دنیا دوژمنی توه، رژانه کانی له به یانیا ندا ده خوینده وه. قسه ی له گهل هیچ که سیکدا نه ده کرد.

رژیک له ژوره که یدا مایه وه: ئاخ بو رژانی فرمانگه، ئاخ توه رژانه چن خوش بوون له خزمه تگوزاره که توره ده بوم و گله یم له فرمانبهره بچوکه کان ده کرد و هاوارم ده کرد به سه ر ده رگاوانه که دا... هیچ شستیک له جیکه ی خودیا نه ماوه ... بهگ بیری کرده وه ههستی به خورشه ویستی بو رابردوو جول... به خوی کوت:

ٺو هه موو ماوهيه تنيه ريوه و من سه رداني هاور پيڪانم له
فرمانگه نه ڪردووه.. به خوا عه يبه، سبهي به ياني ده ڄم پو لايان...
ٺيشه لا پو ٺوهي دنيايم له ٺه حواليان.. ده گونجي من ٺه وندده دلره قيم
هه تا ٺه رادهيه؟ ٺيس ته ٺه وان ده لٺين بهگ دواي خانه نشين بوني
هه واليڪي نه پرسين.

خه وني ٺه وهيو دواي ٣٩ سال له فرمانبهری خانه نشين بيت
و له باخچه که ياندا کار بکات، مریشک به خيو بکات و دارتاشي بکات،
به لام له هه موو ٺه و کارانه دا سه رکه وتوو نه بوو. به ياني زوو له مال
چووہ دهره وه به رهو فرمانگه پو ٺه وهي هه ست به دورانه که ي نه که ن.
دوو کاتر ميتر به ده وري فرمانگه که دا سه ورايه وه هه تا کات بوو به
سه عات ده و نيو، به رهو دالانه که سه رکه وت، يه که م که س بيني ره حيم
ٺه فهندي بوو:

- سلو چوني باشي به کم!

- تو چوني ره حيم ٺه فهندي..

ره حيم ٺه فهندي يا وري ڪرد هه تا به ردهم دهرگاي ژوري
هاور پيڪاني:

- خيراکن ورن.. بهگ هاتووه.

فرمانبهره کان هه سستان و به خوش حاله يه کي زوره وه پيشوازيان
ليکرد. فخر به کولمي ماچکرد،

سانيم و فرمانبهره جوانخاسه که ده ستيان ماچکرد، چاوي
پر بوو له فرميسڪ..

ياريدەدەرەكەي چووبووه شوئينهكەي، كارمەنديكى تازەش
جېگە بەتالەكەي پرکردبوويهوه. بەگ بەحەسەرەتەوه چاوي برپيه
مئزەكەي، ئەو قوتوي مەرەكەبەي بينى لەكاتى تورەبوون لە
فەرمانبەرىكدا دەيهاوويشت. چاوهكانى فرميسكيان لىهاتە خوارەوه:
دەستىكرد بەكۆكين بۆئەوهي كەس هەست بەفرميسك و خەمەكەي
نەكات ..

- دەنگوباست چۆنە بەگ؟ من باشم.. ئيوه چۆن منالەكان؟

- سوپاس بۆ خوا ئيمه هەموومان باشين، هيومان باشى و
تەندروستى تويه..

رەحيم ئەفەندى قاوهيهكى بۆ بەگ ئامادەكرد، بەلام لەكوپە
تايبەتەكەي خويدا نەبوو، چونكە بەگ كاتى خانەنشين بوونى
كوپەكەشى لەگەل خويدا بردهوه.

- ئايا تو دلخوشى بە خانەنشينبونت بەگم؟

هەناسەيهكى قولى هەلمژى و وهلامى دايهوه :

- زۆر دلخوشم، ئيشەلا ئيوهش خانەنشين دەبن..

- ئايا مريشك بەختورەكەي ئىستە؟

- ئەي چۆن.. چەندين مريشكم هەيه... ماشالله لەهەفتهيهكدا
شەش رۆژ هيلكە دەكەن و يەك رۆژ لەپشودان.

بە زمانى قسەي دەكرد و لەناخەوهش پئيدەكەنى:

- بەلنى ۷ مريشك ۲ كەلەشئيرى رۆمىم هەن، حەوزم هەيه ۶
قازو ۷ مراوى تئيبا مەلەدەكەن، خەريك بوو بلنى ماسى سوريشى
تيايه بەلام لەپر بيركەوتەوه كە قاز ماسى سوردهخوا.

- يەكى لە قازەكان ۱۹ بېچوى ھەلھيناوھ... من زور دلخوشم بەم
ژيانە نوويەم.

- ئەي دەنگوباسى باخچەكەت بەگ؟

پرسىياري باخچەكەم ليمەكەن. گەنمە شامىيەكان دريژ بوون ئەگەر
بچى بە بەينياندا، ون دەبى، ھەموو بەيانىك خۆر ماچيان ئەكان،
سەلكەكەيان ئەبرم و لەسەر ئاگر ئەيانبرژينم. قژيان زەرەد، ئەي
خۆزگە فاسۇلياكانتان دەبيني كە خويان ھەلواسىيوە بەقەدى
گەنمە شامىيەكاندا. من چەندىن جۆر فاسۇليام ھەيە. ئايشە فاسۇليا و
فاسۇلياي دەنگ و فاسۇلياي سور و فاسۇلياي كەلەشتىرى، كالك
ماشالە ھەر دانەيەكيان ھيندەي سەرم دەبى.

دەستىكرد بە باسكردنى كاري دارتاشىيەكەي، سەيرىكى
دەستىكرد كە بريندار بووون نينوكەكەي كە وتبو ھەستى بە ئازار كرد.

- كورسى زور جوانم دروستكردووه، ئەگەر بتھەوي لەوہ
بكرى ئەوہ بە ۲۰۰ ليرەش دەست ناكەوي، ميز و خەزانەيەكم
دروستكردوھ ھەر خەزەكەي سەيريان بەكەي ..

بەگ دوای ھەموو رستەيەك دەيگوت: ئەوہش ئاقىبەتى ئيوہ
دەبى ئيشەلا. نزيكى سەعاتىكى لەفەرمانگەكە بەسەربرد. كاتىك
ھاولاتيان كە بو رايكردنى مامەلەكانيان ھاتبون زور بوون، بەگ
گوتى:

- باشە.. لەسەر ئيزنتان.

ھەستايە سەرپى ئازارىكى سوكى ھەبوو، ھاوريكانى پىيان وت:

- دوبارە سەردانمان بەرەوہ بەگ ئيمە دەليوانتىن! لەبىرمان
نەكەي.

دوای نهوه ههتا ده رگاکه له گهلی چوون. ههستی بهوه نه ده کرد به
پلیکانه کانه ده چیته خواره وه به لکو هه ستیده کرد دلی ده بی
به دوکه رته وه، به شیکه لای خویه تی و به شه که ی دیکه ی
له فرمانگه که دا جیده میتنی ..

به شه قامه کاندای سورایه وه ههتا ئیواره، کاتی گه رایه وه بو
ماله وه، ههستی به ئیسراحه تیکی زور ده کرد، زیاتر له هه موو
ئوکاتانه ی پاش خانه نشینبونی. له روژی دوای نه وه دا، توشی
سه سورمان ببوو، ئیستا چیکه م؟

له روژی سئیه مدا، به مه بهستی فرمانگه، چوو ده وه به بی
نه وه ی بچیته ژوره وه. به لکو ته نیا به ده وریا سورایه وه، دواتر گه رایه وه
بو ماله وه.

ئایا هاوړیکانی زانیویانه که مریشک و گه نمه شامی
له باخچه که دا نیه؟ ئایا زانیویانه که دروم کردووه .. نا.. کوتیان بگه ریوه
بولامان ده لیتت ده که یین ..

ه روژ نارامی گرت و له روژی شه شه مدا روشت بو فرمانگه.
هاوړیکانی وهک جاری پیشو پیشوازیان لینه کرد، ته نیا هه نی ریزیان
بو نواند.

باسی باخچه که ی و مریشکه کانی کرد و کوتی:

- له م دوایانه دا دوو به رانم کریوه ..

پیاویک هات که مامه له ی له و فرمانگه یه دا هه بو کارمهنده کان
هه مویان گه ران به دوای تو ماره که ییدا به لام نه یاندوزیه وه .

- بهگ خوی نه گرت کوتی:

کوره که م سه فی، نه و تو مارهی به دوایدا ده گ رین ده بی له و
خه زانه یه دابی، پله ی سنی به ده سته چه پدا له ناوه راستی پیتی (ج) ادا
بگه ری بوی.

سه فی، مامه له که ی دوزیه وه له وجیگه یه دابوو که به گ ناماژه ی
بو کردبوو. نه م جارهیان له فه رمانگه که دا دواکه وت. هیچ که سبک بو
مالئاوایلینکردنی هتا ده رگای ده ره وه نه چون له گه لیدا، به لکو هر
له ده رگای ژوره که دا مالئاواییان لیکرد.

که وته بزوتن بوماله وه، له کاتی رۆشتندا شتیک دودلی ده کرد
ده رۆشت و به ده وری فه رمانگه که یا ده سورایه وه وه ک چون که سبک
ته وافی به یتی پیروز بکات.
دوو بۆز

ئارامی گرت، بو رۆژی سنییه م رۆشته وه بو فه رمانگه که له سه ر
کورسیه ک له سوچه که دابوو دانیشت. هه ندیک باسی فاسولیاکه ی کرد،
ئینجا گه نمه شامی و مریشک و کورسیه کان ...

سائم نه فه ندی ره فه کانی ده پیشکنی و بو هه ندی لاپه ره و ماپه ره
ده گه را، به گ پتی وت :

- تو ماری زیمه که راکیشه، ره فه ی چواره م له لای چه پ رهنگی
ره شه، بیگومان له ویدا نه وراقه کان ده دوزیه وه. سائیم نه فه ندی له و
جییه دا نه وراقه کانی دوزیه وه که به گ ناماژه ی بو کردبوو. دوا ی
نه وه ی کارمه نده کان دورۆژ به دوا ی نه و نه وراقانه دا گه رابون و
نه یاندوزیه ونه وه .

فه خریه ده یکنشا به ئامیری نه سینه که دا به گ ته ماشای کاره که ی
کرد، به نامویه وه لئی پرسی:

- نه وه چیده که یت کچه که م؟! کاره که ت هه له یه. نه و کاره می
به شی دووده. خه لکه که له خورا به بی سود ده لئی ده هیلپته وه، بیگوره

بۇ بەشى دوووم، فەخرىيە وايكرد كە بەگ پىي وتبوو. زياد له دوو
ساعات دانىشت. سى كوپ قاوهى خواردهوه. كاتى مالئاوايى پىيان
وت:

- خوات له گەل. سەردانمان بگه وه هەركاتىك ويستت، ئىمه
هەميشە دەلئىتتىن.

بۇ رۆژى دواتر ديسان گەرايه وه بۇ فەرمانگە كە. هەتا كوتايى
دوام مایه وه، بەشئويههك له گەل كارمەندەكاندا چويه دەر وه،
هاورپىكانى دلخوشبون بەبونی له فەرمانگە كەدا، له بەرئوهى شتانیكى
زۆرى دەزانی و رینمایى دۆزینه وهى مامەلهكانى پیدەدان كەئەوان
نەیان دەتوانى بەئاسانى بیدۆزنه وه.

بەگ له رۆژى دواى ئه وهدا له فەرمانگە كەدا ئامادەبوو،
هەموویانى رزگار كرد له و كیشه یه ی كە تىي كە وتبون، بەگ
رینمایکردن بۇ دۆزینه وهى ئه و بەلگە نامە یه ی كە ماوه یه ی كە هەفته
بوو بەدوايدا دەگەرەن.

- بەلگە نامە كە له ئەرشیفدايه بچنه خوار وه بۇ قاتى
ئیرزەمینە كە، خەزانە گەرە كە بگە نه وه ژماره سى له سەر نوسراوه،
له خوار وهى ژماره ۱۹۵۱ ح- ی له سەر.

- له سەر رەفە كە له ویدا دەیدۆزنه وه. بەلگە كە یان بەهوى
رینماییهكانى بەگ وه دۆزییه وه كە بەرئوه بەرى گشتى داواى كردبوو.
بەگ بەبى پچران سەردانى فەرمانگە كەى دەكرد. له سەر كورسیه كە
دادەنىشت. رینمای دەدا بەكارمەندەكان كە چون هەستن بە
حبیه جیكردنى كارەكانیان. بە باج و وه ره قە زیادەكان دەستپیکرد و
هەلهكانى بۇ راستكردنه وه.

- بەلگە نامەكانى سەرژمیری پار له كوین بەگ؟

- ئايا دەزانی خشتهی پنیوستیه کان له کوئیدایه بهگ؟

نهگه نه یدوزینه وه ناتوانین کاره کانمان به ته واوی بکهین.

بهگ نانی نیوه روی ئاماده کردبوو؛ هینابووی له گهل خوییدا،
له فه رمانگه که دا خواردی، هه نی کات باسی جووری مریشکه کانی بو
ده کردن، وه باسی مه حشی بۆده کردن که چون دروستی دهکات، وه
ئهو خه یاره ی که چاندوو یه تی، کوپه که ششی له ماله وه هینایه وه و دایه
دهستی ره حیم ئه فه ندی بۆئه وه ی وهک پیشتر قاوه ی تیدا بخواته وه.

هه رکاتیک درهنگ بکه وتایه، هه مویان بۆی قه له ق ده بون،

ده یانپرسی بۆچی بهگ دواکه وتوووه؟

به ریوه بهر داوایلێکرد وهک کارمه ندیک له فه رمانگه دا دهوام
بکات، هه نی کاری پنیسپارد، وه راویژی پیده کرد بۆ هه ندی کاروباری
فه رمانگه. بهگ ههستی به خوشی دهکرد، وای بیرده کرده وه لیتره زیاتر
پنیوستیانه هه تا ماله وه.

- له یه کیک له رۆژه کاندای بهگ دواکه وت، یاریده ده ره پیشوه که ی
که هاتبووه جینگه ی ئه م به هاوریکانی وت: هاوریان هه مومان به حالی
بهگ ده زانین، پنیوست به شیکردنه وه ناکات.

سه فی گوئی:

- ئیمه ده زانین نه فاسئولیا ی هه یه و نه مریشک و نه هیچ
شتیکی تر ...

کویره جوانخاسه که ش گوئی:

- هه موی ئه و قسانه ی به ره می خه یالی خویه تی ..
یاریده ده ره کونه که گوئی:

- بهائی به لام بهگ له کاره کانماندا به دلسوزیه وه هاوکاریمان دهکات، دهلین چی هه ندیک پاره کو بکه یینه وه و دیارییه کی بو بکرین.

هه موان پیشوازیان له و بوچوونه کرد ۶۸ لیره یان کو کرده وه. یاریده دهره کونه که کورسیه کی به کارهاتووی بو کری وهک کورسی پادشاکان بوو، له ته نیشیت میزه که ییدا داینا. بو رۆژی دواتر که بهگ هات پئی گوت:

- ئه ی بهگم شوینی تو سهر ئه و کورسیه یه تکات لیده که یین ته شریف یینه و هه موو رۆژیک لیره دا دابنیشه، چا و قاوه بخووه له سهر حیسابی ئیمه، هاوکاریشان بکه له کار کردندا..

بهگ له سهر کورسیه تازه که ی دانیشیت، توزیک سهری بو خواره وه چه مانده وه، له ده ستیدا دو زهر فی پیوو، له یه کیکیاندا خیار هه بو ئه ویتیشیان هیلکه ی تیدا بوو، له بازار کریبونی:

- مناله کان خه یارم بو هیناون، به ده سستی خوم له باخچه که لیم کردونه ته وه، هیلکه کانیش تازه ن، بو هر یه که تان و هیلکه یه کم هیناوه. فرمانبهره کان هه موو پیکه وه تریقه ی پیکه نینیان هه سستا، به گیش له هه موویان زیاتر پیکه نی، هه تا فرمیسک به چاویدا هاتنه خواره وه، فرمانبهره کان وایانزانی فرمیسکی خوشییه. پشتی به کورسیه پاشاییه که وه دابوو گوتی:

- رهحیم ئه فهندی قاوه بو هاواریکانم ناماده بکه له سهر حیسابی خوم، بزانه فه خریهش چی دهویت ..

کاک سائیم تو هه همیشه هه له ده که ی، ئه و به لکه نامانه مه خهره جیکه ی هه له وه، بیانخهره ره فه ی (ک) سائیم پیکه نی گوتی:

- فرمانته بهگم .

بهگ دوو مزی مه حکه می له جگه ره که ی خیانند و قومیکیش له
کوپه که ی....

*** **

زور سه رسام بووین به باله خانه نوییه که مان پاش نه وهی
ساله های سال بوو له و بینا شر و وره دا کارمان ده کرد.

سه رتا که چووینه ناویه وه، هر چیمه نتو بوو، ته پوتوز سه ر
زهویه که ی داپوشی بوو. ته نانه ت ده رکه و په نجه ره کانیش بینیش
ته بوو بوون له گهر د و خوباری کاری دارتاشییه وه. له بهر دلخوشی
زورمان، قولمان هه لکرد و ده ستمان کرده خاوینکردنه وه. شه که ت
بووین به ده ست نه و بینا شه پلاخه وه که مشک له میچه که یدا ته راتینی
ده کرد و جار جار هیش به ده م را کردنه وه میزه بارانه مان به سه ردا
ده باری.

ته پوتوزمان مالی، په نجه ره و ده رگامان سری؛ هیچکه س له گه لمان
نه هات بیجگه له به ریوه به ره کونه که مان... نه وه هیش له شوینیکی
دیکه وه نیردرا بوو؛ وتی هر ئیستا نا توزیکی دیکه به ریوه به ریکی
نویتان بو دیت. بهر له وهی خوی بیت، ده نگوباسیمان زانی، گوايه
کابرایه کی فره شرشیت و بیتامه.

به ریوه به ری نوی گه یشت... وای چهنده قنچ و قیت بوو، نه وه نده
قنچ وه ستا بوو، پشتی به ره و دواوه چه ما بوویه وه. ورگی به ره و
پیشه وه ده ریو قی بوو؛ سه ری به مودیلی (بارسی) تاشی بوو؛ ملی بهرز
و راست کرد بوویه وه هر ده تگوت به راسته ریگ کراوه. چاوه کانی
چهنی موسی جیلیت ده دره و شان وه.

روژی سیه می هاتنی بو فرمانگه، پرۆژه بریاریکی چوارده
بهندی دهر کرد.

بهندی یه کهم بهم چه شنه بوو:

- (فرمانه کان وشه به وشه جیبه جی ده کرین... قه دهغه کانیش
وهک خویان پیت به پیت... ده لین قه دهغه کان هر سسی پوژ ده توانن
به رقرار بن، نه وه قسه یه کی بیمانایه... ئیمه نه وه به درق ده خهینه وه به
سیسته می کارکردنمان و شیوازی کارکردنی کرده بیمان. به لی به
کاره کانمان نه و قسه یه یه به درق ده خهینه وه. قه دهغه واته قه دهغه.
فرمانه کان جیبه جی و قه دهغه کان جیبه جی.)

گشتمان ئیمزمان له سهر بریاره چوارده خالیبه که کرد پاش نه وه ی
پیت به پیت خویندمانه وه. ده می نیوه رق دیسه انه وه بریاره کانینان
هینایه وه به رده ستمان و وتیان: وایه ئیمزاتان کردو وه، به لام له په نادا
نه تانوسیه (خویندمه وه و کاری پی ده که م).

بریاره کان هفتانه جاریک تا دوو جار دهرده چوو. ئیمه یش له ژیر
هموو بریاریکه وه ده ماننوسی (خویندمانه وه) و له وه بریشه وه واژوی
خومانمان ده کرد. به و شیوه یه یش زانیمان نه مه بابته تی قه شمهری و
سوعبت نییه لای به ریوه بهری نوی. و امان لی هاتبوو به خوفه وه به
پاره وه که دا ده چووین و نه مانده هیشته ته په ی هه نگاهه کانمان
ببیستریت.

له روژی پینجه می ده سته کاربوونیدا: فروشیاری چاپخانه و
خه تخوش هاتن. میزه که ی خسته ژیر پله کانه کانه وه... یه کیک و نه
به ریوه بهری تازه به ته مایه نویکاری بکات له له وچه ی ژووره گانی
فرمانگه که دا. خه تخوشیک بو نه م مه به سته هات و ئیمه یشی هموو

بۇ كار كىردن بانگ كرد. ئەگەر يەك خەتخۇش ئەم گىشتە كارە بىكات،
ئەو تىچوويەكى زۆرى دەبىت. لەگەل خەتخۇشدا بە رۇژانە رىك
كەوت. ئەو ەيش ماناى ئەو ەبوو كە دەبىت لەوحەى زۇر بنوسىت و
نوى بىكاتەو. ەەر دەقىقە يەك پتر فزول دەبوون كە خۇزگە چى
لەسەر گىشتە تابلۇيە دەنوسىت. ەموو ژوورىك تابلۇى تايپەتى
خۇى ەبوو، لە رووكارى فەرمانگە كەيشدا يەك دانەى قەبە
ەلواسرابوو.

ئىوارەى ئەو رۇژە كە لە كار بووینەو، دىتمان خۇش نووس دە
تابلۇى ساز كردوو. ەموویان وینەى دەبرىسكىنەو بە رەنگى سىپى
و چوارچىوہى تەختە.

لە سوچى يەكىنكىاندا بە رەنگى رەش نوسرابوو (گول لىكردنەو
قەدەغەيە).

لەو كارى ئەو تابلۇيە سەرمان سورما. لەبەر ئەوہى بالەخانەكە
كۆنكرىت بوو، نە سەوزايى و نە باخچە و نە ەيچش شىتىكى تىدا
وہدى نەدەكرا.

خۇش نووس ماوہى سى رۇژ ماىەو. ەەر خەرىكى نوسىنى شتى
ەتەران پەتەران بوو؛ بۇ نمونە نوسىبووى: (قەدەغەيە بە سەگەو
بچىتە نىو باخچەكە)! باشە كام باخچەيە؟ خۇزى لەكوى بىت؟!
با جارى واز لە تابلۇ و كارى تابلۇ بەيىنن. رۇژىكىان ئەبلەق
بووین كە بىنيمان حەرەمى فەرمانگە كەمان بە سىمى خاردار پەرژىن
كراوہ...

خۇش نووس بى پسانەو خەرىكى تابلۇنوسىن بوو، تابلۇيەكى دىكە
توشى بووین (ەيتانە ژوورەوہى سەيارە بۇ ناو باخچەكە قەدەغەيە).
ئەو ەيشى لە تەنىشت زەويىيەكەدا ەلواسىبوو كە گوايە باخچەيە.
ەلسوكەوتى ئەم تازە بەرپوۋەبەرە توشى سەرسورمانى كردبووین.
كردەوہكانى لەگەل واقعدا يەكى نەدەگرتەو. ئەو شوینەى كە بۇ

مه دځهل داينابوو، زور تهنگه لان بوو. ترؤمبيل به نه سسته ميش
نه يده تواني بيته ژوورئ. هر چه نده تا ئيستايش نه بينرابوو سه ياره
به يترينه ژوورئ.

سه ره به ياني رؤژيكيان هاتينه دهوام... له گهل چوونه ژووره وه مان،
نه بلهق بووين... ديتمان تابلؤكان به ته لبه نه كه وه هه لواسراون. له نيوان
دانه يه ك بؤ دانه يه كي ديكه سي تا چوار مه تر بوار هيلرابوو يه وه. له سه ر
هر دانه يه كيشيان نوسرابوو: "نزيك بوونه وه له ته لبه نه كه قه ده غه يه،
نه با دا كراسه كاتتان بدرينت."

به راستي مات و حهيران مابووين له ده ست ئه م به رپوه به ره تازه يه..
نه مانده زاني دهر د و ده غه زي چيه! هه نديك له براده ران وتيان:
به رپوه به ر باخچه يه كي عه جايه ب لي ره دروست ده كات. هر بؤيه ئه م
گشته هؤشداري و ئيحتيا ته ي سه ره تا ده كات.. هه نديكيش هيچ
به لايانه وه كاريكي گرنگ نه بوو... تا قميكيش به رپوه به ر هه رچيه كي
ده كرد، ئه وان لايان په سه ند بوو.

هه روا چند هه فته يه ك تپه ري.. كه س بنجه گوليك ي نه بيني
بچيترينه... هينشتايش خوشنوو س خه ري كه ده نوسيت. هر له په سا
قه ده غه يه و قه ده غه يه ده نوسيت. سپيده ي يه كيك له رؤژه كان، هاتينه
دهوام، ديتمان له ده رگاي ده ره وه نوسراوه: (هاتنه ژووره وه له م
ده رگايه وه قه ده غه يه). چووينه به رده م ده رگاي دووم، له ويش
نوسرابوو: ناگاداري! چوونه ژووره وه له م ده رگايه وه ياساغه.
چووينه ده رگاي پشته وه، ديتمان له ويش نوسراوه، هاتوچؤ له م
ده رگايه وه به هه موو شيوه يه ك قه ده غه يه.

يه ك يه ك و دوو دوو فه رمان به ره كان ده هاتن و كو بوو ينه وه.
كه راين.. خوايه رينمايي مان بكه يت بتوانين بچينه ژوورئ...
يه كيك وتي:

- ئيجا چيه... له سه ر شه قام ده مينينه وه،
دانه يه كي ديكه وتي:

- با له په نجره كانه وه بچينه ژوورئ.

چوونه ژووره وه له په نجره كانه وه كاريكي سخت نيبه..
په نجره يه كي نرمان بيني كه چوونه ژووره وه ليه وه ناسان بوو.
رؤژي داهاتوو به ريوه بهر له گشت په نجره كانيشي نوسيبوو
(هاتنه ژووره وه قه دهغه يه). باشه ئيستا چي كه ين؟ ئيستا چي كه ين؟ له
هوره بانه وه بچينه ژوورئ؟

يه كي له برادران وتي:

- نه وه تو چي ده لييت؟ گوي به قه دهغه مه دن، ده ي با بچينه
ژووره وه، خو له سه رشه قام نامينينه وه.

به لام ترسمان له به ريوه بهر هه بوو، چونكه هه موو دوو يان سي
رؤژ جاريك سه رداني ده كردين به فرمان و ياساي نويوه. ئيمه يش
ده بوايه واژوي بكه ين... خويشمان سه رمان له م به زم و بالوره يه ده ر
نه ده كرډ. بو كه له به ريك ده گه راين بچينه ژوورئ. ديمان هه نديك له
برادران له په نجره كانه وه بانگمان ده كهن...

- ده ي ده ي له ده رگاي پشته وه بينه ژوورئ.

تا نه و كاته يش نه مانزانيبوو ده رگايه ك له پشته وه هه يه، ده رگايه كي
چكوله. له ويوه چووينه ژوورئ. شوكري خودا پرؤژه ي تابلوكان
نه گه يشتبويوه نه وي.

ده رگايه له ده رگاي كولانه ي مريشكان ده چوو. نه وسا له وييشه وه
چووينه ژووره كانى خومانه وه.

پاشي نه و رؤژه، به ريوه بهر هه مووماني له سالونيكى گه وردها كو
كرده وه. سيميناريكي دوور و دريژي بو خويندينه وه كه نه مه
بوخته كه ي بوو:

(هه موو نه و گرفتانه ي كه تووشمان ده بن، به هوي جينه جينه كرډني
قه دهغه كانه وه يه.. پيويسه قه دهغه كان پيت به پيت جينه جينه بكه ين.
ئيدى هو كاري قه دهغه كرډنه كان هه رچييه ك بن).

خوشنوس، چالاکترین ئەندامی فەرمانگە کەمان بوو. بە یانیان و ئیواران سەرمان لێ دەدا بزانی قەدەغە نوێ چی بەرپۆیه. ئیوارە یەکیان کە لە کار دەڕۆیشتینەو، وەک پیشەیی هەمیشە ییمان، چووینە لای خوشنوس، ئەوێ نە دەبوو ببینین بینیمان، تابلۆیک بەسەر سەریهوه نوسرابوو: (قەسەکردن لەگەڵ خوشنوسدا بە هەموو شتێهێک قەدەغەیه).

لەو کاتە ی تابلۆکان لێرە و لەوێ دادەنران، چەند ڕووداویک ڕوویان دەدا کە هەمووانی دەحەپەساند. پاش ئەوێ تابلۆی قەدەکردنی هاتنە ژوورەوێ سەگیش دانرا، دیتمان هەر سەگە و بەو ناویدا دین و دەچن و دەوهرن و عەوہ عەویانە.

ئەوێ مایە سەرسورمان بوو، پیشتر یەک سەگمان لەو دەورە بەرە نە دەبینی... کەچی لە پاش هەلواسینی تابلۆکە، ئەو ناوہ بوو بوو یە مەیدانی سەگ و گەمال. هەرکەس بە یانیان دەهاتە دەوام، لە دووری نیو کاتر مێرەوہ دەنگی چغە... دوورکەوہ... لاچۆی دەییست... هەر فەرمانبەریک دەهات، گەلە سەگێکی بەدواوہ بوو.

هەندیکیان پلە گوشتیک یان پارچە ئیسقانیکیان لەگەڵ خۆ دەهینا بۆ ئەوێ بیانخزینتە حەوشە ی فەرمانگە کەمانەوہ... سەرباری ئەوێ من هیچ کەیفم بە سەگ نە دەهات، کەچی لەوساوە خوشەو یستییهکی سەیر لە دلم بۆیان ڕسکا بوو... سەگی بەرە لالە شاردنا نەما بوو. برادەرمان هەموو ڕۆژیک سەگیان دەهینا یە ژوورەوہ... هیدی هیدی بەهۆی پلە گوشتەوہ سەگێکم لێ ئالا. حەوشە ی فەرمانگە کەمان ئەنواعی سەگی تیدا بوو. دەوهرین، گەمەیان دەکرد و دەهاتن و دەچوون.

بەرپۆیه بەر لە یەکیک لە هەفتە وتارەکانیدا کە پیشکەشی کردین، وتی: ئەو کاتە ی هاتنە ژوورەوہ ی سەگمان قەدەغە کرد، هەندیک لە

ئېۋە بابەتە كە يان بە پېنگە نيناۋى ھاتە پېشچاۋ... بەلام من پېشچاۋ دخت
دەمزانى چيمان لى دىت... بەلى قەدەغەمان كرد... ئا بەو شىۋەيە...
ئەگەر قەدەغەمان نە كرايە، بېھىننە پېشچاۋى خۇتا چى ۋوۋىدەدا...
ھەر بەو بۇنەيەۋە قەدەغەمان كرد... بەلى بەم شىۋەيە ياساكانى
قەدەغە پېت بە پېت جىبە جى دەكەين.

بەريۋە بەرەكەمان وتى: ئەو لە ژيانىدا بۇ يەكجارىش ياسايەكى
قەدەغە كىردنى پايمال نە كىردوۋە.

لە قەرمانگە كەماندا شتى سەيرتر دەگوزەرا... لە باخچە كەدا تەنھا
كەمىك زمانە وشتر و سەببىارى بىابان ۋسكا بون كە ھەركەس
دەستى بەريان دەكەوت، دەستى پر لەخوين دەبوۋ. ھاورىيانى
ئۇپۇزسىۋن دەيانگوت: ئىمە تەنھا لەمە تىدەگەين. تەنھا سەيد بورھان
بلى بەم گولە ۋر كنانە دەكرايەۋە، ئەۋىش سى مانگى مابوۋ خانە نشين
بكرىت... تەنھا دەستى ئەو بوۋ زامار نە بوۋبوۋ.

بەيانىيە كيان زور زوۋ ھاتمە فەرمانگە... سەيد بورھان لە
دوۋرى ۵۰ مەترەۋە بەرانبەرم ۋەستابوۋ... لە دەرگاي باخچە كەۋە
چوۋىە ژوۋرى... دواى ئەۋەى تەماشايەكى ئەملاۋى كرد كە كەس
دەبىينى يان نا! مەسسىكى لە گىرفان دەرىنا و بە ۋىكى زورەۋە
دېكەكانى سەر قرت كرد.

ئىدى لەوساۋە زانيم بۇچى دەستى ھىچ برىندار نابىت...

بەريۋە بەرەكەمان دەيگوت:

- ئايا من لەسەر ھەق نيم كە ئاۋا رەفتار دەكەم؟ ئەو كاتەى

ياساي نە پىنى گولە كانم دەركرد، ھەندىكتان كالتەتان لى دەھات...
دەتانگوت ئايا تابلۋى ۋەھا پىۋىستە لە باخچە كەدا ھەلۋاسرىت كە ھىچ

گول و گولزارینکی تیدا نییه... ئه وان خه ریکی برینی زمانه وشتر و سه بیاره کانن، چجای نه گهر گولمان ناشتبا! ده زانن چی بوویده دا؟

هه موومان و تمان:

- قسه کهت دروسته ئه فه ندم.

هه مووان وهک به ریوه بهر بیریان ده کرده وه... و تمان:

- ئیمه که سمان ناویت بیتجگه له م به ریوه به ره.

پاش چه ند رۆژیک، دیتمان پانتۆل و شهروالی گشتمان شی بوو ته وه... هه رکه سمان به براده ره که ی ده گووت:

- ئه مان... سه یه ئه حمه د... پانتۆله کهت له سه ره وه تا خواره وه دراوه... ته نانهت ژیر شهرواله که شت ده رکه و تو وه.

- قور بکه به سه رمدا سه یه موحه ممه د... جله کانم گیرا له و ته ل و مه له و سه رتا خوار دادرا. ئه وه تا قولی کراسه که ی تۆیشی گرتو وه...

- ئه ی خوا له ناوی به ری، خو منیش پیوه ی گیر بوم.

به لی یه ک کراس و پانتۆلمان نه ما کونی دوو کونی تی نه بوو بیت. من بو خو م یه ک تا قه کراسیشم نه ما بوو.

هه موو ئه و رۆژانه ی که به لای ته لبه نه که دا تیپه ر ده بوم و تابلۆکانم ده خوینده وه: (تکایه نزیکي ئه م ته لبه نه ده مه به ره وه تا کراسه کهت نه دریت). فزولی ده یگرتم و ده مگوت خواجه ئه بی چی بیت با نزیک بېمه وه... هاوړییانی دیکه ئه وه نه ده لاسار بوون، هه لده ستان و بازیان به سه ر ته لبه نه که دا ده دا. یه ک که س نه ما بوو له ده رگا سه ره کییه که وه نه هاتبیته ژووره وه... مه گه ر ته نها ئه وانیه توانای بازدانیان نه بوو... ئه و رۆژه یان که سه یه بورهان، ئه وه ی که سی مانگی دیکه خانه نشین ده بوو، گووړی خواره وه و چوو یه دواوه و بازی دا... دیمه نه که ی زور پیکه نیناوی بوو... خو ی هه لدا، به لام به سه ر ته له کانه وه، چه شنی لاکه حه یوان له قه سا بخانه دا گیرایه وه. کاتیک به چ حالیک نه جاتمان دا، هه موو کراس و پانتۆله کانی شیوشیته ل بوونه وه.

خۆشخووس بى پسانه وه خهريكى تابلو نوسين بوو. نه يده توانى
كاره كهى كوتايى بى بهينيت... چونكه بهرده وام به ريوه بهر قهدهغه
نوئى ده دوزيه وه و فرمانى به نوسينى ده دا. ته نانه ت په نجه ره كانيش
بينهش نه بوون له تابلو.

دواتر به ريوه بهر ده ستي كرد به نوسينى هه نديك تابلوى رسته بى.
بۇ نمونه: (هاتنه ژووره وه ليره وه قهدهغه يه)

(چوونه ده ره وه ليره وه قهدهغه يه)

(تف مه كه نه سه ر زه وييه كه)

(هه لدانى قنه جگه ره بۇ سه ر زه وييه كه قهدهغه يه)

(ورى ابن ليره دا جگه ره نه كيشن)

(به دهنگى بهرز قسه مه كه)

(دهست له م بۇكسه مه ده، ترسناكه)

(نوسين له سه ر ديواره كان به هه موو شيوه يه ك قهدهغه يه)

له گه ل زور بوونى تابلوى قهدهغه كاندا، نزيكه ي چاره كينكى
ناپارتمان كه مان لى قهدهغه كرا.

كومه ليكى زور تابلوى هاوشيوه ي ديكه ي نوسى.. به ريوه بهر
خويشى سه ر په رشتى دانانى تابلوكانى ده كرد و شوينى په سه ندى بۇ
ده بينه وه. به لام رۇژيكيان شتيكى سه ير و سه مه ره قهوما... چه ند
تابلويه ك به سه ر ديوارى نه ده بخانه كانه وه هه لواسرا بوون، نوسرا بوو
(كس به بى كار نه چيته ژوره وه)، تينه ده گه يشتين ناخو يه كيك شوينى
تابلوكان ده گوريت يان هه ر نه وه شوينى خويانه؟ چونكه له بهر ده م

دەرگای ژووری بهر یوه بهریشدا یه کینک له پینج تابلوکه نه و بهر:
(لیره دا تف مه که).

ناو فرمانگه که روشن بوو، له سهر پلاکی گلپه کاندانوسر ابوو
(به رۆژدا گلپه کان نیش پی مه که) که چی له پاش داکوتینی نه و
تابلویه وه، بی پسانه وه نه و گلپانه کاریان ده کرد. ببری بی
نه ده کوژانه وه مه گهر له و کاتانه ی گرفتیکه کاره بایی رووی ده دا.

لافیتیه که له په نا بۆکسی کاره با گشتیه که وه داکوترا بوو، لئی
نوسرابوو: (ترسناکه... کهس ده ست له م بۆکسه نه دات). دوا به دوا ی
نه م لافیتیه، هه مووان ده ستیان له بۆکسه که ده دا و به ده وریدا
ده هاتن و ده چوون. راره وه که پر ببوو له قنگه جگهره.

کابرایه کی زله ی چوارشانه خوی به ژووریدا کرد. یه ک وۆقه تئی
کرده سهر زه و بیه که، منیش زۆر تووره بووم و به ده ست ئاماژه یه کم
بۆ نه و و تابلوکه کرد، وتم: نه وه خوینده واریت نییه کابرا؟

کابرا که میک ته ریق بوویه وه و وتی: به ره وه لا به لام حه زم کرد
بزانه نه گهر تف بکه م چی ده بییت.

له مانگی سیه مه دا هینده مان زانی بهر یوه بهر له هیچکوی دهنگی
نه ما، نه ده هاته فرمانگه، نه وه ی که له ژیانیدا یه ک قه ده غه ی پیشیل
نه کرد بوو، نه وه ی دار و نه داری فرمانگه که ی به تابلو ئاو یزان
کرد بوو؛ به راستی به بی هیچ ئاگادارییه کی پیشوخته ون بوو بوو.
به و پینه ی نه چوو بوویه ماله وه هیش، ژن و منداله کانی زوریان مه راق
کرد بوو... دوو رۆژ هیچکوی نه ما بۆی نه گهرین، سینه م رۆژ
نه میدنداری خه زینه کاتیک چوو بوویه خه زینه، له وئ دهنگی بیستبوو،
له نهومی دووه م... نه وئ زۆر به که می به کار ده هات، ههر که دهنگی

بيستبوو، خيرا هات و به براده رانی گوت... هه موومان دهستان له کار
بهردا و خيرا چووینه لای. چووینه یارمه تی به ریوه بهر.. ده لیم
یارمه تی... له بهر نه وهی له وی گیری خواردبوو، وهک نه وهی ئابلوقه
درابیت ئاوه ها تهوق درابوو.. تو خوداتان نه گه ر بوتانی باس نه که م
چون روویدابوو...

به ریوه بهر له یه کینک له ده رگا کانی راره وه که وه چوو بوو که له
دهر وه تابلوی قه ده غه ی پیوه نه بوو بوو، ویستبووی له ده رگای
دوه مه وه بچیته ده ری، که چی بینیبوو ی له ده رگا نوسراوه (چوونه
دهر وه له م ده رگایه وه به هه موو شیوه یه ک قه ده غه یه). به ریوه بهریش
که له هه موو ژیانیدا یه ک قه ده غه ی پیشیل نه کردبوو، بینگومان
ئیس تایش قه ده غه یه ک پیشیل ناکات که خوی فه رمانی پینکردوو.
ویستبووی له و ده رگایه ی شه وه بچیته وه ده ری، که چی له ویش
نوسرابوو (خه ته ره، ده ست له م ده رگایه نه ده یته).

به ریوه بهری بیحال، له ملا بو ئه ولا ده چوو، ئوقره ی له بهر برابوو؛
نه یه ده زانی چی بکات، بوخوی لیره دا تهوق درابوو. نه یشی ده توانی
جگه ره یش داگیرسینیت له بهر تابلوی (جگه ره کیشان قه ده غه یه) و
(فریدانی قنگه جگه ره و شقارته له سه ر زه وییه که دا قه ده غه یه).

ئهم بهر و ئه وه بهری ده رگا یه کمان ده واند...

پیمان گوت: له په نجه ره که وه خوت بهاویژه ده ری جه نابی
به ریوه بهر، ئیمه له مدیوه وه پارچه کوتالیکت بو هه لده ده یین تا خوت
هه لدا بکه وینه ناوی و بهر زه وی نه که ویت.

ده یگوت: ناتوانم ده ست به په نجه ره کانه وه بده م.. ئه وه تا له سه ری
نوسراوه (په نجه ره کردنه وه قه ده غه یه).

شتی دیکه‌ی زوری وت... به لام ئیمه هیچی لی حالی نه بوین... یه کیکی
له هاوکاران گوی نابوو به ده‌رگا‌که‌وه تا بیستیت:

لیمان پرسى: بۇچی سه‌برۆکه و سوک قسه ده‌که‌یت؟

ده‌یگوت: ئه‌وه‌تا نوسراوه به ده‌نگی به‌رز قسه مه‌که‌ن.

نه‌مانتوانی به‌ریوه‌به‌ره‌که‌مان له به‌ندیخانه‌که‌ی خوی قوتار بکه‌ین.
خزم و ناسیارانی گوتیان: ئه‌گه‌ر له‌وی له‌برسانیش مردبیت، یه‌ک یاسا
پیشیل ناکات...

ئه‌مجاره‌ خوی خوی قوتار کرد...

هه‌رۆن و خیرا خوش‌نوسم بۆ بانگ بکه‌ن با بیت و بنوسیت:
(چوونه‌ده‌ره‌وه له‌م ده‌رگا‌یه‌وه قه‌ده‌غه نییه).

خیرا تابلۆ نوسرا و له‌ژیر ده‌رگا‌وه فری درایه ژووری. هه‌لی گرت
و خستییه سه‌ر ده‌رگا‌که و هاته ده‌ری...

مہستہ کان

بابہ تہ کہ بہو جوڑہ نییہ کہ تو دہیزانیت ناغام... ئیمہ نہ گہر
بمانزانیایہ، چون ہلہ یہ کی وامان توش دہبوو؟ گوی رادیرہ...

دہتوانیت ئاواپیہ کہ لہ حہوشہی قاوہخانہ کہ وہ ببینیت!

موختار زور بہ پلہ چوویہ دہری... بہ شہ پلہ شہ پ خوی گہ یاندہ
حہوشہی قاوہخانہ کہ... مام خدر پیی وت:

- خودا لہ ہہوالی بہد بمانپاریزیت... چ باسہ؟

موختار وتی:

- بہریز قہ دری دیت!!

کہ میک سر بوون.. تہ نانت داودی قاوہچی دہستی بہ چاییہ کی
کہ دہبواہہ ببیردایہ بو سلیمانی بہ قال وشک ببوو.

پاش بیدہنگیہ کی قول... مام خدر لہ موختاری پرسی:

- ئوہ ہر بہ راستہ موختار؟

موختار وتی:

- ئیستا لہ پولیسخانہ وہ پلہ ہوندییان پیوہ کردم.

بیدہنگ شوینی خوم چول کردم... ہہ ولما لہ پشتی قاوہخانہ کہ وہ
بزی دہرچم و ماوہیہک لہ ہاوینہ ہہ وارہ کہ ہمینمہ وہ... ماوہی
مانگیک... یہ کہ مجار وتم دہچمہ ئہ دہبخانہ کہ و کہ میک دہمینمہ وہ..
ئہ دہبخانہ یش لہ سہرہ وہ و پیشہ وہ بہ تالہ... سی لاکہی دیکہ یشی بہ
کوینی دہورہ دراوہ... موختار لہ پشتہ وہ ہاواری لیکردم:

- بۆكۆي مل دەنئىت؟ مەگەر نەتېبىست وتم قەدرى ئەفەندى
دەيت... بىرۇ و بە بەگ بلى بەرخىك بدات بە زەويدا... ئەم ئىوارە بە
داوہ تخوانىيە.

- لە جىگەى خۇمدا سىر بووم... موختارىش پووہ و داوودى قاوہچى
رۇيشت و وتى:

- بە سلېمانى بەققال بلى: چەند شەختە سەھۇلىك دەرھىنئىت،
سەھۇلاويكى چاك بکات و ئارەقەكەيان تىھاويت تا جوان سارد بن
بۇ ئىوارە... ئەگەر قەدرى ئەفەندى بلىت ئارەقەكە گەرمە، ئەوہ گورمان
بۇ ھەلکەنراوہ... يەكەمجار تۇ زىندەبەچال ئەکات.

داوودى قاوہچى رۇيشت... بەلام مام خدر مایەوہ و وتى:

- كەى دىت؟

موختار كە ھەردوو دەستى لەسەر كەلەكەى دانابوو، وتى:

- بەرپوہیە.

مام خدر ھەستايە سەرپى بەدەم قسەکردنەوہ:

- ئەى خاك بەسەرم... ئايا دەتانەويت بەبۇنەى ئەو كابرایەوہ

غەزەبمان بەسەردا بيارىت؟ ھەستن دەى ببزون.

ھەرىەكەمان و بە ئاراستەيەكدا چووین. منىش خىرا خۇم گەياندە

لاى باوكم و خەبەرم دايە.

قسەم لەزار دەرپەرى و دەرئەپەرى، بە ھەردوو دەست دای بە

ئەژئوى خۇيدا و وتى ئاخ... ئىنجا دايكمى بانگ کرد:

- ھوو ژنە ھوو.. خىراکە..

قەدرى ئەفەندى... ئاغايەكى وەجاغزادەى خاوەن سەرمايە و ئوتىل

بوو لە شار... سىنەماى ھەيە، قاوہخانە و بازار و سەرا و چەندىن

شىتى دىكە كە من نايانزانم... ناجى يش، ئەويش سىياسىيەكى

بەناوبانگى ئەم ناوچەيە و لە زورىك لە كارە گرینگەكانيدا پشتى پى

دەبەستىت و راويژى پى دەکات.

یەك بنیادەم تا ئیستا نەبیینووە خۆشی گەرەك بووبیت... بەتایبەتی
مەردومی ئەم ئاواپیەیی من، بەقەد سەگ رقیان لینیە. بەلام بۆ خودا
قسەبکەم، زیانی بۆ ئەم گوندەیی ئیمە نییە، هەرچەند هەمیشە
دەموچاوی ئەلئیت پیرەژنی دۆ رزاوہ. نە بزەیی... نە پینکەنینی... هەر
دەلئیت وەحشە وەحش... قسەکانی فام ناكرین.. کاتیک قسە دەکات،
تەنھا گویت لە چەند فلتەفلتیک دەبیت؛ هیندە هەیه لە تۆنی دەنگییەو
دەزانیت ئەو جنیو بە دایک و خوشک دەدات و تەواو... نەمدەزانی
ئەم گشتە متمانەبەخۆبوونەیی لەکوی بوو.. سوکی رسوا.. باشە تو
عەریفیت یان والی لە پۆلیسخانە؟ ئەگەریش تەنھا قەدری ئەفەندیت،
ئەوا تەنھا گەرەیی خۆتیت و هی هیچکەسی دیکە نیت!

مقو مقو کەوتبوویە ئەو ناوہوہ، دامەنی کراسەکەیی سولیمانی
بەقال ئاوری تیبەر بووبوو.. مام خدر وتی:

دەهۆل و زورنام بۆ ئامادەکەن؟

بەهۆی پشووەوہ مامۆستا لیرە نییە.. حەسیب کە مجنوری
مزگەوت و چاودیزی قوتابخانەکەیش بوو، تیکرای مندالانی لەسەر
شەقامی پیشوازی ریز کرد.

ئاواپیەکەمان بیچمی ناحیەییەکی گرتبوو، گەرە بوو، بەلام نیوہی
خەلکەکەیی ئامادە نەبوون... بەراسەتی نزیکە بەر خەشم و غەزەب
بکەوین.

دەمی زەردەپەر، ماشینیکی جیب لە کەلەیی ئاواپیەوہ سەری
دەرینا.. لە نەریتی قەدری ئەفەندی بوو ئاوا بە ئاپۆرەیی سەیارەوہ
خۆی بە ئاواپیەکەمانەوہ بنی... هەمووان ناوچاویان تال چونکە
دیسانەوہ ئەو قەدریە پیسە دیتەوہ بۆ لایان.. گشتی بیزار بوو.. بەلام
چاریش نەبوو.. لە ترسان هاتبووینە پیشواز.

موختار وتی:

ئادەى خیرا كۆبنەوہ؟

لە سەبەرەكە دەرپەرین و چوینە بەرخۆر.. مام خدریش دەمى

كردهوہ:

- ئەوہ خەلكینە چیتانە؟ دەى زەر دەخەنەىك شتىك بكەن..
- پىكەنن لەكوئوہ بىنن كە ئىمە گریانمان بەلىو بەند كرددوہ.
خو ئەو ھەر كە لەسەيارە ھاتە خواری، دەست بە جنىوہ پىسەكانى
دەكاتەوہ..

- بەخوا ئىوہ قەت نابن بە بەشەر.

- زۆر دوورن لە شارستانیەت.

- تفووو... چىرەتان خواتەوہ.

جنىو دەدات... دەخوات... دەخواتەوہ و ملی دەشكىنىت و
دەرواتەوہ.

سەيارەكان گەيشتن.. موختار بە مامىشى دەھۆلكوتى وت:

- ئادەى بوكتە باوكى داىكم.

دەھۆل و زورنا گەرم بوون.. ھەندىك ئاوازيان بەگویدا كردین.
كابرايەك لە سەيارەى جىپ دابەزى، بەلام قەدرى نەبوو. سەلىمانى
بەققال وتی:

- ئەوہ چىيە موختار؟ خو تو وتت قەرى ئەفەندى دىت؟

موختاریش ھەپەسابوو.. وتی:

- خەلكینە ئەوہ قەدرى ئەفەندى نىيە؟

- وتیان نەخىر... تەماشای بكە... ئەو ھەتا پىدەكەنىت... ئەو كەى
پىدەكەنى... نور و روشنائى لە قەدرى ئەفەندى سەل دەكەنەوہ و
ھەرگىز توخنى ناكەون.

ھاتوو زۆر لە قەدرى ئەفەندى دەچوو، بەلام ئەو نەبوو. ھەر كە لە
ماشىن پىادە بوو، باوہشى بە مام خدردا كرد و توند دەستەكانى
كوشى... ئىنجا وتی:

حالت چۆنه مام خدر؟ ئيشائەللا زور باشى؟

خدرى واز ليهيتنا و نزيكى موختار بوويه و يەك ماچى مەحكەمى
کرد... ئينجا باوہشى بە بابمدا کرد و لەگەل حوسين ئەفەنديدا
شانەوشان چوون تا ئەو شوينەى قوتاييەکان راوہستابوون...
دانەپەکیانى لەئاميز گرت و ھەلیدا بەرەو ژوور و گرتيە و کەمیکيش
مشتى قوچاوى مندالەکانى کردەوہ و شتى تيدا دەشاردەوہ و ئينجا
دوو چکليتى توند لە مشتى ھەشاردابوو، مندالان دوو دوو بە
زەبرەوہ خەریک بوون مشتى قوچاوى بکەنەوہ چکليت دەرينن و
بيخۆن... خولاسە گەمە و یاریپەکی کورتیلەى لەگەل کردن. ئەو
کاتەيشى يەکیک لە مندالەکانى ماچ کرد، گوپی يەکپارچە بوويه چلم...
داودى قاوہچى سەبرۆکە بە شوفيرى جيبەکەى وت:

- پيم ناليت ئەوہ کيیە؟

- نایناسیتەوہ؟ ئەوہ قەدریپەفەندییە.

- ئای خۆ ئەم کابرایە تەواو گۆراوہ... بەراستی بووہ بە

بەشەریکی راسال.

ئەو لەپیشەوہ دەرویشت و ئیمەيش بەدوویدا. بە ئاراستەى سەر
و فەسالیدا دیار بوو سەریک لە قاوہخانە دەدات... تەپل و زورنا ھیشتا
لە لیدان نەگەوتوون.. لە گشت لایەکەوہ گول دەگرنە قەدرى ئەفەندى...
ئەویش بە چەپ و راستدا زەردەخەنە پەخش دەکات.
بابم گوتى:

- ھەبى و نەبى ھەلبژاردنەکان نزيکن، ئەگینا ئەم کابرایە بە

پلايسيش پیکەنيناكى لى دەرنایەت.

- مچيورى مزگەوتەکەمان، حوسينەفەندى وتى:

- لەبەر ھيچ شتیک نيبە، ھەر خۆى کابرایەکی رووش و
خاسە.

ھەموو لە ھەوشەى قاوہخانەکە دانیشتن... کوپى چا دابەش
دەکرا. قەدرى ئەفەندى بوو بوو بە کابرایەکی دەم گەرم.. پرسىارى

له باره‌ی گرفت و کیش‌ه‌ی خه‌لکه‌که‌وه ده‌کرد... له‌ناکاو له‌جیگه‌که‌ی
راپسکا... وتی:

- داوای موله‌تتان لی ده‌که‌م هرچه‌نده‌یش مروف تیر ناخوات
له‌دانیشتن له‌گه‌ل ئیوه‌دا...

موختار که ده‌ستیکی له‌نیو ده‌ستی قه‌دریدا بوو.. وتی:

- ئه‌مان... گیانی خۆت که‌وره‌م، ئه‌گه‌ر تا ئیواره له‌گه‌لمان
نه‌مینیته‌وه.. که‌بابمان بو ساز کردوویت و شوشه‌ی ئاره‌قه‌کان و
له‌ناو سه‌هۆلاودان.. ئینجا هه‌لوامان دروست کردوو، هه‌ر شایه‌ن به‌و
ده‌مه‌ی خۆته.

- خودا پایه‌دارتان بکا... خوا سه‌رفرازی دنیا و قیامه‌تتان بکا...
ئه‌وه‌ی بو منتان ساز کردوو، خۆتان نۆشی گیانی بکه‌ن.. هه‌زارجار
به‌نۆشی گیانتان بیت... خو ئیوه یه‌کجاریش سه‌ری له‌شار ناده‌ن و
نایه‌نه‌دیده‌نیم تا منیش شتیکتان بو ئاماده‌ بکه‌م... هه‌ر نایه‌ن بزانه
ته‌ندروستیم چۆنه و چۆن نییه!

وه‌لا گله‌ییم لیتان هه‌یه... رۆژی سیشه‌مه‌ ده‌لینی هه‌موتانم.. بین
تا بخوین و بخۆینه‌وه.. راده‌بویرین و ده‌چینه‌هه‌وایه‌کی دیکه‌وه..
ئه‌وه‌ی له‌وئ بوو ئه‌بله‌ق بوو بوو...

- سیشه‌مه‌ چاوه‌ریتانم.. بیرتان نه‌چیت... رۆژی سیشه‌مه‌
هه‌ر له‌سپیده‌ده‌مه‌وه... ئه‌گه‌ر یه‌کیکتان نه‌یه‌ت، چیدی ته‌ماشای
روخساری ناکه‌م.. سه‌ردانی ناوچه‌که‌یشتان ناکه‌م...
ده‌ستی خسته‌ سه‌رشانم.. منیش وتم:

- گشت گشتمان؟

وتی: گشت گشتان.. له‌هه‌وته‌وه تا هه‌فتا...

سه‌برۆکه‌ ده‌ستی خسته‌ سه‌رشانی حوسینه‌فه‌ندی و وتی:
- هه‌موتان رۆژی سیشه‌مه‌ ئاماده‌ن له‌شار.

هه ندىكى دەست لەملان كرد و هه ندىكى ماچ و هه ندىكى تەوقە و دەستىشى دەهينا بەسەرشانى هه ندىكدا... وىستى دەستى مام خدر ماچكات، بەلام مام خدر لەتاو حيرەت دەستى برده پشتىه وه... ئەمان ئەستە غفىروللا.

قەدرى ئەفەندى سواری سەيارەكەى بوو، لە جامەكەوه بە دەم باى باى كردن بە دەستى، دەيشىگوت:

- رۆژى سيشەممە چاوه ريتانم.. ئەگەر يەك كەستان ديار نەييت، من لە هه مووتان زيز دەبم.. ئەوهى وت و رۆيشت.
مام خدر وتى:

- ئاى كە پياوئىكى ئاكاربەرز و خوش رەفتارە...
بابم گوتى:

- بينيتان چەندە خاكىيە؟ لەگەل خوبە زلزانيدا هەفتا فەرسە خيان بەينه... ئەوه تا لەگەل خەلكى گوندا هەر وهك هېچ جياوازيه كى نەييت ناوهها دەدويت.

داوودى قاوه چيش خوى پى نەگىرا وتى:
- نمره يەكە لەم نيشتمانەدا.. كى ئەتوانى هاوشانىكىم بۇ بدوزىتەوه؟

موختار پلپە پلپە وتى:
- ئاى كە دلىكى ميه ره بانى هه يه... ئەگەر يەك قەدرى ئەفەندى دىكەمان لەم سەرزەمىنەدا هەبوایە، ئىستا حالمان جۆرىكى دىكە بوو.
سليمانى تەرەفرۆش وتى:

- ئىمە لە وشكانى و لە ئاويشدا هەر شانازى بەم جۆره كەسانەوه دەكەين (سوليمان هيوایه تى ئەم جۆره قسە جياوازانە بوو).
ئەمنيش بە دەورو بەرەكەى خۆم گوت:

- ئەگەر قەدرى ئەفەندى بىگوتايە بمره، لە جىگای خۆمدا دەمردم. ئاى قەزای لە گيانم.

پینچ رۆژی ما بوو ههتا رۆژی سیشهممه.. خۆئامادهکردن
سهرتاپای دهقهرهکهی تهئیبوو یهوه... نانی قهدریهفهندی دهخۆین...
پنکهوه جامی باده له یهک دهکوئین.. هیندیک پۆشاکى نوویان ئامادهی
پۆشین کردبوو، هیندیکیش چووبوونه شار تا ههندی سیپالی تازه
بکرن.

شهوئى سیشهممه یهک کهس له گوند نه مایهوه مهگه ر مهلوتکهی
ساوا و دایکهکانیان.. به ئهسپ و عارهبانه و پیاده ملی رینگه مان
گرته بهر.. نیمه رۆژه گه یشتینه شار، چیمان دیت؟ تا ئیستا قه رهبالغی
وهام نه دیتبوو.. شوئینیک هه بوو وهک دهروازهی شار و به لیواری
شه قامهکانیدا درهختی قنجی سه رکهشی سینه ردار تا چاو به رایى دهدا
ده بییران... شوئینیکى لیبوو که باله خانهى حکومهت بوو، مه ردم له وئى
دانیشتیبوون، عارهق نوشینیک بوو ئه وسه رى دیار نه بوو... له سه ر ئه و
پل و پۆشه دهگه وزان ئه تگوت فه رشى هه زار شانیهان بۆ راخراوه..
هه ر که ئیمه یان به دی کرد، خیرا هاتنه پیشوا زمان و پینان گوئین:

- فه رموون ئاغانه فه رموون...

موختار چه په سا بوو.. که میک ئه بله ق ببوو ئینجا تئى خراوند و وتئى:

- دهستم دامهنتان... ترسم ههیه ههله هاتبین.. بخۆین و

بخۆینهوه و دواتر پاره که پیمان لیسینن.

مام خدر وتئى:

- ئه وه یان ئاسانتره که داواى پاره که مان لیبکهن... من له شتى

دیکه ترسم ههیه.

له ژیر هر درهختیکدا دههؤل و زورنایهک هه بوو؛ ماوه نا
ماوه په کیش تیپیکي موسیقا و ناوازی خوش خوش ده بیسترا.. له
هه نیک له جی سییه ره کانیشدا سه مای نه رمه سه ما و ده بیتران.
داودی قاوه چی به پینشوازیکه رانی وت:

- چاوی راستم، ئیمه بۆ زیاره ی سهید قه دری هاتووین..
بیوسته بیبینین.. ده ترسیین له شوینیکی دیکه بیت..
- ئەهلهن وه سه هلهن.. پیللوتان بان چاو... ئەمه خوانی سهید
قه دری یه، ئیمه یش به رده ست و پیاوی ئەوین... فهرموون... سه رده تا
چاونیک بخه ن بزانی له کوی ئیسراحت و نارامن له وی دانیشن.
- بخۆنه وه... بنۆشن.

- ده خوینه وه تا ئەو دایکه ی ده دهین به دا.
- هه مانبوو داوای سوراحیه کی ده کرد، سوک ده پرشته بنی
نارهک و داوای سوراحیه کی دیکه ی ده کرده وه... بیپسانه وه شه رابمان
بۆ حه واله ده کرا و ئیمه یش ده ماننۆشی... ئەوهنده مان نۆشی تا ببووینه
کونه..

مجیوری مزگه وت هاواری کرد:

- شه رابی شاهانه ی جۆری لیکورم ده ویت؟
- کام جۆره ت ویست ناغام.
- لیکور لیکور...
تۆ سهیری مجیور ناکه ییت؟ باشه له کوی نیوی ئەم شه رابانه ی
نەزبەر کردوون؟
- فهرموون..
- شوشه ی لیکور گه یشتی... حوسین بتل دوا ی بتلی ده نۆشی،
دهنگوت به ته مایه ته نکهر پر بکات..
حوسین ناره قه کانی نیوه نیوه ده کرد، واته نیوه ی لیکور و نیوه ی
عاره قی دیکه، ئینجا هه لی ده دان... ده یگوت وا به تامه وا...
موختار فلتاندی:

- قۇدگام فریاخەن... خیرا فریایان خست...
- مام خدر دەیگوت:
- حەپۆلینە ئەو لە بەیانییەو داواى كۇنیاك دەكەم، بۇچى
نامگەنى؟

- بىلى كۇنیاكى راگەيشتى.. خدرەفەندى كۇنیاك و شەرابى
ئاويته دەکرد و بەپەلە پەل زەهرى دەکرد.
بەلام ئيمە تاقىمى گەنجان، ئەوانەى كە مافیان نەبوو لەبەردەم
باوكیاندا سەر گەرم بکەن، هەرۆهك چۆن بۆمان نەبو لەبەردەمیاندا
تف بکەين، چووبووين و دووراودوور دەمانخواردەوہ...
بەو پيئەى هەموو جۆرەکانى شەرابمان نوش کرد، لە ھاوپيکانم
پرسی:

ئەرى ناوى جۆرى دیکەى شەراب پى دەزانن؟
- بەلى پيئەزانين بەلام ليرە نييه..
- چ جۆرىکە؟
- ويسكى..
بە قيرە و قيرە... وتمان ويسکيمان فریا خەن..
هەندەى دەتگوت يەك و دوو، يەکیک بە سى شوشە ويسکيیهوہ لە
راسەرمان قوت بوويهوہ..
- فەرموون تازە ئاغاگان...
تو بلييت ريکخراوى تکل (ريکخراوى حوکمی بۇ خواردنەوہ
پۇحییەکان و سيگار و خواردەمەنييهکان) لەسەر دەستى قەدرى
ئەفەندى کرايپتەوہ؟

پياوانى ئاواىي ئيمە و ئاواييەکانى دەوروبەر لەوبەرمانەوہ کەمیک
دوور، دانیشتبوون. هەندیکى لە جەماعەتى قەرەچەکان دیکەپش
لەوبەرى جۆگە ئاوەکەوہ خيمەيان هەلدابوو؛ بەزميشيان گەرم
کردبوو...

حوسینی مجیور مه حکم قیراندی...

- ئه ری گه نجینه تو خودا له پال ئه م قه ره چانه دا ئاره ق به
ئیسراحت خوراوه ته وه؟ ته ماشا له هر چوار لاره ئابلوقه یان داوین...
خه ریکی مشتوو مری ئه و بابه ته بوون، قه دری ئه فهندی گه یشتی و
ئه وانیش له بهر ریز، جامۆلکه ی ده ستیان خسته پشتی قونگیان...
- ئه هله ن وه سه هله ن ئاغاینه...

قه دری ئه فهندی خوی به ده سستی خوی جامۆلکه ی بو هه موویان
پر کرد...

باو کم قره ی لی هه ستا و وتی:

- بخۆنه وه گه نجینه بخۆنه وه...

مام خدر گوتی:

تو سه ری خۆت ئه گه ر ئه وانه دهر نه که ییت... ئه و قه ره چانه!

هه قتان نه بییت به سه ریانه وه... ئه وانیش وه ک ئیوه بنیاده م... باواده م

بابی ئه وانه و بابی ئیمه یشه...

کورده که ی سوله یمانی به ققال وتی:

- سا به و خوایه من باو کم ده کوژم..

- بوچی؟

- یه ک که س هه قی به سه رمه وه نه بییت، ده مه ویت به یه ک
فیشه ک ته پله سه ری بیه م به حه وادا... ئه گه ر یه کیکتان ده مانچه یه کتان
پییه، به ناوی مرو قایه تییه وه بمرده نی توبی و خوداتان.

- ئیمه خه ریکی به زم و ره زمی خۆمان بووین، سه رمان به
قره ی موختار و مام خدر به رز کرده وه... ده ستیان خسته بوو یه بیینی
یه کدی... ئه م له وی هه لده دا و ئه و شلپه ی له م هه لده ستاند...

حوسینی مجیوریش به ده نگی به رز هاواری ده کرد:

- های... هیو های... ئه مرو روژی تفهنگ و برنه وه.

- ئاورم تییه ربوووه.. ئه مرو ئارام نابمه وه تا یه کینک سارد

نه که مه وه...

جنگه لبوزی که و ته ناو خه لکه که ی دیکه یشه وه، هر که س په لاماری
نه وی دیکه ی ددها... منیش چلیکی داره که م شکانده وه و شولیکی ته رم
لی ساز کرد... هر که سم وه به رده ست ده که وت، به شوول گشت
گیانیم تیک ده شکاند... له ناکاو خوم به چقلاوژووری به سهر
زه وییه که وه بینیه وه... بتله نار ه قیکیان له سهرمدا شکاند بوویه وه... مام
خدر له په نامدا نه وه ی خوار د بوویه وه هه لی هینایه وه... لییشی ده پرسیم:

- نه ری هیو... چه قوت پی نییه؟

نه گهر چه قوم پیمان نیستا هه شتا جه نازهم ریز کرد بوون...

جاریکی دیکه قه دری نه فهندی په یدا بوویه وه و وتی:

- هاو نیشتمانیانی خوشه ویست

هه موومان هاتینه وه قالبه که ی خومانه وه...

قه دری نه فهندی گوتی:

- نیمه هه موومان براین... خوشه ویستی یه کین.

داوودی قاوه چی گوتی:

- جا پیمان بلی کنی دوژمنته با له خوینی سهری بخوینه وه..

یه کیک قیراندی:

- دوژمنی قه دری نه فهندی دوژمنی نیمه یشه...

هینده ی نه برد، حوت سه یاره نه و ناوه یان کرده توز و غوبار...
گوریمان له دهنگیک بوو ده یگوت:

- ده ی هاوریان...

دابارین به سهر سه یاره کاندایا به دم قیراندن به سهر
سهر نشینه کانیدا..

- یوووووو

* - چقلاوور: نه ها یه کیک به ده ستوقاچی بلاوه بووه وه به زه وییدا پان ده بیته وه.

دههولژهنی لای ئیمه دههوله که ی هاویشته یه کیک له سهرنشینه کان
و ریکیش مه بهستی تهوقه سهری بوو.. بهلام دههول نهگه یشته شوینی
مه بهست و بهر سهری باوکم کهوت... باوکم تهختی زهوییه که بوو...
زورناکه ییش که زوورناژهن نهنگاوتبووی، بهر تهپله سهری مام خدر
کهوت...

ئهو ساتهی ئیمه لهو کیشمه کیشه دا بووین، سهرنشینهانی سه یاره
بۆمان پیاده بوون و هاواریان کرد:
- پۆلیس زانی.

قهدری نهفهندی پیی وتن:

- لیره برۆن... ئهم خه لکه ئیوهی ناویت...

بهلام پۆلیس پیی وتبوون:

- برۆن... ئیمه ئاگامان لیتان ده بیت..

سهرهتا پۆلیس گازی فرمیسکرپیژی بلاو کردهوه..

نه مانزانی چی روویدا... چیبوو له ناکاو رهنگی ههواکه گورا.. ههر
لهو کاتهی ئیمه خهریک بوو پهلاماری سهرنشینه ماشینهکان بدهین،
گازیک له نیتوانماندا بلاو بوویهوه و له هه موو لایه کهوه تهوقیان داین...
بهلام ئیمه تازه له کاری خۆمان په شیمان نه ده بووینهوه.. ناگه برینهوه..
له ناوه راستی ئهو ته م و دوکه له دا... له لایه کهوه فرمیسک له چاوم
جاری و له لایه کیشهوه به تیلاکه م زرمه م لی هه لده ستاندن... په کیکیانم
په لکیش کرد و ئه وه ندهم شهق له سهر و فه سالی دا، خۆم به زهم پییدا
هاتوه و وازم لی هیتنا... که هه ستایه وه، دیتم ئه ویش په کیککی گرت و به
شهق و شه پازله حهقی خۆی لی کردهوه...

ههر لهو ده مه دا هه ستم ده کرد به رهو ئاسمان هه لده که بریم...
مینه دی نه برد هه ستم کرد وا به رهو خواره وه دانه که بریمه وه..
ئیدی نازانم دوا ی ئه وه چی دیکه روویدا... کاتیک چاوم هه لینایه وه،
دیتم له چۆمیکدام..

هەر لهو ههفتهیه دا خۆم گه یاندهوه ئاوابی.. له هاماڤ رۆژی که من
گهیشتمهوه گوند، مامۆستایش له پشوی دهگه رایهوه.. به
رۆژنامهیه کهوه سلاوی له حازریان کرد... له بهر خۆیهوه دهیگوت:

- توووه، چیتان کردووه؟

- چیمان کردووه ئوستاز؟

ئهوێ کردبوومان.. له جهریده کهی مامۆستاوه خه بهردار
بووینهوه.

بهو شیوهیه نییه ئاغام که تو دهیزانیت... شتهکان تیکهله و پیکهله
بوون.. هەر بهو بۆنهیهیشهوه ئهو شته ئابرووبه رانه قهومان..
ئهو کاتهی مرۆ هه موو جۆرهکان عارهق تیکهله بکات و بیخواتهوه،
کاری هەر بهو جۆرهی ئیمهی لیدیت...

ورچه سه ما که ره که

نهوان چوار برادره رن.. هر یه که کاریکی جیاوازیان هه یه.
یه که میان کونه کریکاره، راستر وایه بلین پیشتر کریکار بووه.
له بهر نه وهی که ئیستا بووه به سه ره رشتیار، حسابی کریکاریکی
راسته قینهی بۆ ناکریت. هر له و کاته وهی کاره که ی گورپوه،
سه رتاپای ژیانی و ئاستی بژیویشی گورپوه.. جیهانینیشی گورپوه..
وهک که سه روشنبیره کان، مهیلی چوو بووه به لای گوینگرتن له موزیک
و نهو شتانه دا. بۆ هر کوی ده رویشت، رادیو و قه وانیکی
چکوله که یشی له بنده ست ده نا..

براده ری دووه م.. لادینشین بووه.. به لام له و لادییه هه ژار و
ده سکورتانه نا.. به و کلوجه ییش ده وله مه ند نه بووه که ده سستی بۆ
راکیشریت.. بۆ خوی له کیلگه و مه زارادا کاری ده کرد.
قوتابخانه ی هر له پۆلی دووه می ناوه ندییه وه نابوو به تاقه وه^۱..
پتری کاته کانی له خانوچه که ی شاردا راده گوزه راند.

براده ری سیته م فه رمانبه ری ده ولت بووه؛ داها تیکی سنورداری
مانگانه ی هه بووه... موچه که ی سه روزیادی بووه، شوکری خودا
پیویستی به یه ک که س نه بووه... تاکه ئاواتی نه وه بووه له و ته مه نی که
ماویه تی، موچه که ی بمینیت و کاریکی دیکه ی سه ره پیتیش بکات.
خالوی سیته ممان پیشه وه ر بووه، له خانووی کریدا بووه، نه م
دوادواییانه ییش ماشینیکی به قیستی مانگانه راکیشابوو.

^۱ - شتیکی بنییت به تاقه وه، واته وازت لیته ناوه... بۆ نمونه: به خوا سه عی کردنم ناوه
به تاقه وه... سه عی ناکه م... کاتیکی یه کیکی شتیکی ده خاته سه ر تاقی ماله وه، مانای وایه
کاریکی نه وتوی پنی نییه و ده یه ویت له ویدا عه مباری بکات.

ئەم چوار ھاۋەلە، مەيلىكى سىياسى زور خەست و خۇليان ھەبوو...
ھەركاميان مەيلى بەلای پارتىكى جياوازا دا بوو. رۇژنامەى جياوازيان
دەخويندەوہ.

كونەكرىكارى تازە سەرپەرشتيار سەرى بەلای پارتى كۆمەلى
ديموكراتى دا دەخورا. ئەوہى گوندنشينيش مەيلى بەلای پارتى
ديموكراتى گوندنشينان دا ھەبوو. ھاورپى فەرمانبەريش لاگيرى پارتى
گەلى كۆمارى بوو. خالوى پيشەوہريش ھەوادارى پارتى ديموكراتى
ليبرالى بوو.

ئەى خالى كۆكەرەوہى ئەم چوار كەسە بىرجياوازە كارجياوازە
رۇژنامەجياوازە دەبيت چى بيت؟... ھەركاميان رۇژنامەيەكى
دەخويندەوہ كە ئەوى دىكەيان ھەزى لىي نەبوو. خالى كۆكەرەوہى
ھەر چواريان برىتى بوو لە دژايەتيكردى پارتى پىنجەم. ئەم پارتە
بووبوويە مایەى گەرمكردى برادەرايەتى ئەم چوار ميترخاسە.

ئەم چوارە برپارياندا رۇژى يەكشەممە چوارقولى بچنە دەرەوہى
شار بۇ بنارى كيو و دارستانەكە تا كەمىك ھەواى شان بە با بكن و،
لەم قرم و قالەى شار رزگاريان بيت.

لە بوليلى^۷ يەكشەممەدا، ھيشتا خور لە ھىچكوئوہ ديار نەبوو، بە
ماشينەكەى ھاورپى فەرمانبەر مى رىنگەيان گرتەبەر.. ھەرچى كە
پئويست بيت لە خواردەمەنى و نۆشەمەنى و تفاقى رىنگە، ھەموويان
پىچابوويەوہ.. برادەرى سەرپەرشتيار قەوان و راديوكەى لەگەل خۇى
ھىتابوو. ھاۋەلە فەرمانبەرەكەيشيان گشت رۇژنامە تازە چاپكراوہكانى
ھىتابوو... گوندنشينەكەيش تەورىكى بۇ پارىزگارى ھىتابوو، نەبادا
شتىكى خراب بقەوميت..

^۷ - بوليل: سبەينان و ئىواران كاتىكدنيا لىل دەبيت.

پاش دوو کاتژمیر له رینگه برین، گه شستنه شوینیکی دلخواز...
ماشینیان له جینگه یهک پارک کرد و بهر و ژوور هه لگه ران. شنه ی
شه مال که میک له گه رماکه ی له کول کرد بوونه وه. بار و بنه یان
خست؛ سه رپه رشتیار قه وانی بو خستنه سه ر گورانی و به زم؛ دوستی
گوندنشینیش به یهک چاوپرتانندن ناگری خوش کرد، فرمانبه ره کیش
پسته ی له شوشه ی مه هکان هه لساند و پیشه وه ره که یش خوراک و
میوه ی به سه ریاندا دابه شکرد و تریی بو خستنه ناو سه هولوده و.
خیرا به خیرایش زه لاته و موقه بیلاتیکی بو ناماده کردن.

له دهوری پیخوور کو بوونه وه، قسه و باس تا دههات گه رمتر ده بوو.
سه رپه رشتیار که وته قسه:

- له مالیدا به رده وام خه ریکی ئەم قه وانه و گوئگرتنم. ئەوه ئەو
کاتانه ی که له گه رماوم، هه ر تامی نابریته وه، له گه ل خومی ده به مه
ژووری. تییینی ئەوه م کردوو ه ئەگه ر گورانییه که هی بادن و سه ما
بیت، ئەوا منیش به خیرایی سه رم ده شووم، ئەگه ر گورانی خاویان
خه مینیش بیت، ئەوا هه ر به نه رمه نه رمه سه رم ده شووم..

فرمانبه ره که گوئی:

- نای چ رینگه وتیکی سهیره.. منیش وام. ئەگه ر گورانییه که خیرا
بیت، منیش ترۆمیله که م خیرا به پنی ریتمی موسیقا که ده ناژووم..
به لام ئەگه ر خاویان، منیش ماشینه که به هیواشی لی ده خورم.
ئه وجا خزانه نیو باسی سیاسهت. هه ریه که لاگیری حیزبیکه. به لام
هینده هه یه حیزبه کانیا هه موویان له ته قالای به رزکردنه وه ی شان و
شه رکه تی نیشتماندان. هینده هه یه، هه رکامیان بیر و ئایدیا و پروژه ی
تاییهت به خویان هه یه له به ره و پیش بردنی نیشتمانه که دا. به لام ئەو
حیزبی پینجه مه ی که ئەمان به دوژمنی خوینخوری ده زانن، کار بو
بیکانه کان دهکات، واته خیانه تکاره به گه ل و نیشتمان.

سهرانی ئەم پارتە، گیان و مالیان بە ئیبلیس فرۆشتووہ..
خیاہتکاری ھەقیقی ئەمانەن... پڕ بە زاری خۆیان جنیویان دەدانی..
ئەوہی تا ئیستا لە مندالییەوہ لە جنیو و قسەئە قور فیری بووبوون،
پیداچوونەوہیان بە ھەموویاندا دەکردەوہ. لە کاتی تەماشاکردنی
رۆژنامەئەو پارتەدا، لە رووپەرەکەیدا نوسرابوو: (پنویستە لەسەر
ھەموو چینیەکانی کۆمەلگە لەگەڵ کریکار و فەرمانبەر و پیشەوەر و
گوندنشینەکاندا یەک بگرن و ھاوکاری یەک بن). لە رووپەرێکی دیکەدا
نوسرابوو (ئێوہ بە دەستی خۆتان، خۆتان خستووہتە باوہشی
دوژمنەوہ). لە شوینیکی دیکەیشد نوسرابوو: (دۆست و دوژمنی
خۆتان بناسن).

کریکارەکە وتی:

- ئیمە خۆمان دەزانین کێ دوژمنی راستەقینەمانە.

رۆژنامەکەیشی توند فری دا..

ھەر کە جامەکەیشی بەتال دەبوویەوہ، بە یەک ھەناسە لیوریزی
دەکردەوہ... کەشەکیان گەرم کردبوو... گوندنشین لەگەڵ قەوانەکەدا
گورانییەکەئەو تەوہ... پیشەوەر وتی:

- گویم لە دەنگیکی نامۆیە بەرەو ئیرە دیت... ئێوہ نایبیستن؟

کریکار وتی:

- چاوہکەم ئەوہ دەنگی خەتی پشت گورانییەکەئە.

- نەخیر... گویم لە ھنکەھنکیکە (ھن..ھن) وا بەرەو ئیرە بەدەم

ھەناسەپرکیوہ دیت.

خالوی فەرمانبەر کە لەگەڵ موزیکەکەدا سەمای دەکرد... وتی:

- وام گومانە بەتەواوہتی سەرت گەرم بووہ و گرتوینی؟

چاوہکانت ھەلنایەن.

لەناکاو سەماکەئەو ھستاند... نیرە وەرچیکی بینی بەرەو لایان دیت.

بەلام کابرای لادییە لەبەر ئەوہی بە پینچەوانەئە ئاراستەکەوہ

دانیشتبوو، ورچی نه بیینی... پیشه وەر هر که نه وهی دیت، خوی کرد
به ناو دارستانه که دا و گوئیان له دهنگی سه یاره که بوو رویشت.

کریکاره که ههستی کرد پیشه وەر که رویشت، به لام فه رمانبه ره که
رهنگی زهره هه لبرسکا بوو، له ترسان قاچی ریگهی نه ده بیری..
کاتیک لادینیه که ورچی بیینی به ره و لایان به ده می داچه قاوه وه
هنکه هنک دیت، خوی له پشتی داریکی نه ستوره وه شارده وه، به لام
ورچه هر کولی لی نه دا، به ده وری داره که به دوایدا
ده سوپایه وه.. لادینشین هه رای ده کرد و ورچیش به دوویدا.

بیری کرده وه به داره که دا هه لزنیت، به لام خو ورچیش ده توانیت
به داردا هه لزنیت.. نه گه ریش هه لیت، نه وا ورچه به ئاسانی ده توانیت
بیگریته وه. بوخوی تاوینک به ئاراسته ی میلی کاتژمیر و تاوینکیش به
پیچه وانه وه ده خولایه وه به شکوو بتوانیت ورچه که شه که ت بکات یان
بیخه له تینیت... به لام ورچه نه وه نده توره بوو بوو، ده یویست دره خته که
به چنگول بکولیت و دواتریش بیشکینیت وه و نه و کابرایه ی ده ستگیر
بیت. له کوتاییدا که زانی چاری نییه، هه ردوو دهستی ورچه که ی به
به نیکی هه لوف هه لوف پیکه وه به ست و هاواری کرد:

- هاواریان ورچه که م راو کرد.. له پشته وه وهرن و شتیک
بکیشن به سه ردا تا بتو پیت.

کریکاره که که له پشتی ماشینه که وه خوی شارده بوویه وه، ده یوت:

- به چی له سه ری نه و ورچه زه به لاهه بده یین؟
لادینشین وتی:

- ته وریکم له گه ل خوم هیناوه، نه وه تا له سندووقی سه یاره که دا..
کریکاره که بیری که وته وه که پیشه وەر که سه یاره که ی برد،
ته وره که ی ناویشی بردوه.

ئەمجارە لادىيى داواي يارمەتى لە فەرمانبەرەكە كەرد... بەلام ئەو
تەنھا لاشەيەك بوو لەو ناوەدا كە وتبوو... ھەر كە ئەو ورچە گەورەيەي
دیتبوو، خۆي... س كەردبوو.. ھيزي ھەلاتنى لى براپوو، ئەگەر
بیتوانايە، ھوت زەمان بوو ھەلاتبوو.

لادىيى ھاوړى كرىكارەكەي بانگ كەرد:

- مادەم وايە تۆ وەرە يارمەتيم بده.

كرىكار وتى:

- باشە من دەتوانم چى لەو ورچە زەبەلاحە بكەم؟

- بەردىكى گەورە ھەلگرە و بيمالە بە تەوقە سەريدا.

- ناتوانم... من لە ژيانمدا ورچم بە بەرد نەكوشتووھ... نازانم

ئەو كارە چۆن دەكرىت... ئەي ئەگەر لەو كاتەيا ليم توورە بوو،

شالاوي بۆ ھينام؟ وا باشترە خۆت بگريت...

كابراي لادىيى وتى:

- بەلام شەكەت شەكەت بووم..

- دان بە خۆتدا بگرە و ئارامبە..

لادىيى لەسەر كەللەي سەر قيراندى:

- نەفرەتى رەشت بەسەردا ببارى... ئەگەر ھيچت پى ناكړى، بۆ

وەك كابراي پيشەوەر تويش ھەلنايەت؟ ھا بووئە؟

كرىكارە وتى:

- بەو پيئەي ئەو سەيارەكەي بردوو، من خۆ بەپى ناتوانم

ھەتا شار برۆمەوھ... لەوانەيە ورچىكى ديكە لەبەردەم قوت بيتەوھ!

لادىيى وتى:

- ھيزي دەستم برا، بەخودا ورچە بەرەلا ئەكەم...

كرىكارە وتى:

- دەسم دامەنت شتى وا نەكەيت...

لادىيى تكاي لە فەرمانبەرە بە زەويدا لكاوھكە كەرد بەشكوو بە

ھانايەوھ بيت، ئەويش لە وەلامدا وتى:

- سا بهو خودايه ئه گهر بمتوانيايه، ئاوا دهست سپى نه ده بووم،
 بهلام حالم پرپوله... سهر و ژيرم تيناوه... بونم روزه ريگه يه ك
 ده روات... ئه مه ي وت و دهستى به شين و زارى كرد.
 لادىي ديسانه وه گه رايه وه بو گيانى كريكاره كه:
 - ئا مالت بشيويت، لانيكه م ئه و قه وانه وس بكه..
 كريكاره كه كه قه وانى له بنه نكل نابوو، وتى:
 - ئى ئه وه چ زيانىكى بو تو هه يه؟
 لادىي وتى:

- ئه ي مه گهر موزمه عيليت؟ نابىيت ورچه كه له سهر ئاوازي
 گورانىيه كه خوى با ده دا... به و ناو نيشانه ي كه منيش ده سته كانيم
 به ستووه ته وه، ناچار منيش له سهر ئاوازي ئه و هه لسوريم و داسوريم.
 له راستيدا ئه و دوانه وه ها سه ميان ده كرد، ده تگوت تازه بووك و
 زاوان..

ئاغاي فه رمانبه ر كه ده بىيى هاوړى گوندنشينه كه ي و ورچه كه
 دهستى يه كدييان گرتووه و سه ما ده كهن، ته ماشايه كى كريكاره كه ي
 كرد و وتى:

تا ئىستا ورچى ئاوا سه مازانم نه بىنيوه... ته ماشاي ئه و جوولانه ي
 بكه؟ هه ر گورانىيه ك بخه يته سهر، به پىي ئه وه سه ما ده كات...

گوندنشينه كه له ناو ئاره قه ي خويدا خهريك بوو ده خنكا وتى:

- تو بى و ويژدانى، وهك ئه وه ي كه هه ر لاي نابيه ت، ئا
 گورانىيه كى هيواش بخه سهر تا ئه وه نده ماندوو نه بم، وا ورچه يش
 ته واو خهريكه شه كه ت ئه بىت.
 كريكار وتى:

- به خودا من نه مده زانى تو سه ما له گه ل ورچدا ئه كه يت، ئه گينا
 گورانى خاويشم له گه ل خوم له ماله وه ده هينا.. ئه وانه ي هيناومن
 كشتيان جرت و چه قه نه ن...

سهري برادھري لادينييمان له تاو ماندوويه تي دهستي كرد به
 گيژخواردن... هيندهي نه مابوو دهستي له دهستي ورچه بيته وه و
 نه وهي خراپه بقه وميت... خهريك بوو له ماندوويه تيباندا دهكه وته سهر
 زهوي... له ناكاو چاوي په ريبه سهر روظنامه كه ي كه فريي دابوو، (ئهي
 كريكار و پيشه وهر و لادينشين و فرمانبه ران يهك بگرن)، پاشان
 نه وهيشي خوينده وه كه نوسر ابوو: (ئيوه خوتان دهخنه باوه شي
 دوزمنه كانتانه وه)...

له و كاته دا دهستيكي له دهستي ورچه به ربوويه وه، له تاو خه مي
 گياني خوي، ديسانه وه گرتييه وه... همديسان دهستي به سه ما
 كرده وه.. كريكاره كه به لادينشينه كه ي وت كه له سهر ناوازي
 موسيقاكان سه ماي ده كرد:

- براكه م بوچي به رده وام سه ما ده كه يت؟
 - لادينشين جنويكي زور خه ست و خولي پيدا.. وتيشي:
 - من به هه وه سي خوم سه ما ده كه م.. سه ما.
 - فهرمانبه ره به بي نه وهي له جيگه ي خوي بيزويت وتي:
 - به راستي بوچي ناو ها له جيگه ي خوتدا هه لقونكيته؟
- لاديني وتي:

- ئيوه كويزن؟ مه گهر نه و ورچه نابينن؟

كريكار و فرمانبه ره كه قاقايه كي گه وره يان ليدا له بهر نه وهي
 لادينشينه كه دهستي ورچه كه ي نه گرتبوو، نه وهيش ورچه نه بوو نه و
 سه ماي له گه ل ده كرد، هه زوو ورچه كه خوي له لادينشين رزگار
 كردبوو، به ره و دارستانه كه رويشتبوويه وه، لادينييه كه يش دوو لقي
 داره كه ي له جياتيدا گرتبوو كه گوايه دهستي نه وه...
 كاتيک لادينييه كه زاني ورچه كه هه لاتوو، له بن داره كه دا كه وت و
 بوورايه وه...

بەندوخىتى شەرۋالەكەت بىر نەچىت

بەيانىيان دەست پىدەكات... منىش خۇم ئامادەى كار دەكەم.
ئەو سى رۇژە ئىمە پىت دەلىن و تۇيش بىرت دەچىت. لەم مالەدا
يەك پارچە پەنير نىيە.

سى رۇژە پىم دەلىن؟ ئەى پارە لەكوى بىنم؟
ئىوارە دىسانەو پەرسىيان:

- پەنيرەكەت كرى؟

وەك چۇن نمايشكارىكى تراژىدىا بە دەستى دەكىشىت بە
ئاوچەوانىدا، منىش كىشام بە نىوچەوانمدا؟
- ئۇ؟ واى... بەوخوايە بىرم چوو.

بەم شىوہىە راھاتبووم.. ئىوارە شتىكىان بۇ سبەى پى دەگوتم و
منىش دەمگوت بەسەرچاۋ.. دوايىش كە دەھاتمەو دەمگوت: ئۇى
لەبىرم چوو.

بەلام باوكم دەستەكەى كەشف كردم... كاتىك بۇ جارى سىھەم
لىيان پەرسىم كوا پەنيرەكە؟ و منىش دەستم بكىشم بە نىوچەوانمدا،
ئەو ھاۋارى كرد و وتى:

- ئوو... بىرى چوو.

ئىدى لەو رۇژە بەدواۋە مافى لەبىرچوونم لەدەست دا. بۇ رۇژى
دواتر لەو كاتەى خەرىكى رىش تاشىن بووم، دىسانەو فەرمان
دەرکرايەو كە:

- جەناب پەنيرەكەت بىر نەچىت.

- بان چاو.
 خهريکي پوښاک له بهرکردن بووم گويم لیبوو:
 - جا خو سابوونيشمان نه ماوه.. ئه ویش بکره.
 - ئه ویش بان چاو.
 کاتیک له پله کانه کان دانه گه رام، که وته بهر گويم:
 - يهک دنکه شه کر له ماله که دا نه ماوه.... ئه ویش بکره..
 - به سهر چاو..
 دهستم به دهسکی ده رگا که ی دهره وه بوو، له ژوره وه شیره
 ههستا:

- گویت لیبه؟ قاوه... قاوه..
 - قاوه چی به سهر هاتووه؟
 قسه مه که... بیکره.
 هه مووشتیک ده کرم..

دهرگا که م داخست.. خهريک بوو هه ناسه يه کی نازادی هه لمژم...
 به لام بهر له وه ی هه ناسه که هه لمژم، له په نجه ره که وه سه ريک
 دهره يترا:

- چيبه؟ چيوه ديسانه وه؟
 - هيواشبه... روئی زه يتونيش بکره..
 - ده يکرم باشه باش.
 يهک دوو ههنگاوی دیکه م هه ليتا و ديسانه وه هاوار کرايه وه:
 - هيو يهک پياله برنج له ماله که دا نه ماوه.. ئيواره بيهينه.
 - ده بيهينم.

هه موو به يانيبه ک ناههنگی چوونه دهره وه بهم شيوه يه يه.
 به لام نه مه هه مووشتیک نييه، له ده رگا و په نجه ره و له هه موو
 کون و که له به ريکه وه هه ر قيره يه و هه ر داواکاری.. ئه کيک ده ليت:

- فتيلهی چرات بیر نه چیت.
- یه کیک ده لیت به ندوخینی شهرواله که ت بیر نه چیت...
- شه به که هی لوکزه که بهینه ره وه.
- خوم به هر کوچه و کولانیکدا ده کرد یه کیک ده یگوت:
- خالوژن داوای هینی کردووه؟
- داوای چی کردووه؟
- پیاز... وتی پیازمان نه ماوه.
- پیی بلی به چاوان.
- بهم شیویه من روژانه ده رومه سهر کار.. زانیتان میشکم به یانیاں به چی پر ده بیئت؟ تا ئیواره له ناو سهرمدا په نیر و زهیت و پیواز و به ندوخینی شهروال ده خولینه وه..

نه مرویش وهک باقی روژه کانی دیکه، سهرم پر بوو له م شتانه.
 پیوستیش بوو چهند به لگه نامه یه کی به په له بنوسم. نوسیم و ناردم
 بو شوینی مه به ست.

کاتینکی زور تیپه نه بوو بوو، به ریوه بهر خوی به ژووره که مدا کرد.
 نیوچه وانی ئاره قه ی لی ده چورا... کونه لوته کانی فش بوو بوونه وه...
 وتی: له کاتیکدا به لگه نامه که هی به دهسته وه بوو:

- نه مه چیه؟
- به لگه نامه...
- بخوینه؟
- گرم به دهسته وه و ده موست به چاو بیخوینمه وه؛
- به دهنگی بهرز بیخوینه وه.

نه وهی له ژووره که دا بوو له نوسه ره وهی ئامیری چاپه که،
 سکیرتیره کان، فه رمانبه ر، نه وانه یشی که بو کاریک رییاں که وتبوویه
 نه وی، گوئییاں شل کردبوو، منیش دهستم به خویندنه وه کرد:

(به ریوه به رایه تی گشتی.. جه نابی به ریوه بهر... وه لای نوسراوتان به ژماره ... ریکه وتی ... پیویسته ئەم لینیچینه وانە ی خواره وه ئەنجام بدریت و بهنده کانی نوسراوه که به وپه ره وه جیبه جی بکریت که هاوکات پیویستیش به به دوا داچوونیکی خیرا هه یه... ئیمه پیتان راده گه یه نین که ئەم شتانه پیویستن ئەنجام بدرین:

- ره تکرده وه ی په نیری جوتیاری به هوی به رزی نرخه که یه وه.
- به ندوخینی شهروال که لای بازارگانه کانی ناوچه ی مه حمود پاشا ده فروشریت.

- ۲۵۰ گرام گوشتی مانگا بو کوستیلیتا.. پیویسته له کاتی کرینه که یشیدا بکریته دوو پارچه وه.

- کرینی توری لوکز پاش تا قیکردنه وه ی مه بادا کونی تیدا بیت. بنگومان بوریه چرای شکاو نابیت بهینریت وه ک جاری پیشوو.

- له بهر گرانبوونی به های سابوون، ده بیت که فه که ی به کار بهینریت تا قهیرانه که داده مرکیته وه.

ئەم راپورته تان بو دهنیرین وه ک راپورتی گشتی به مه بهستی ناماده کاری و وریابوون له دوخه که له گه ل ریزدا.)

- ئەمه واتای چیه؟ تیگه یستم ئە وه ی له و میتشکه داماوهمدا بو، تیکه لی به لگه نامه که م کردوو و ئەویشم خه سار کردوو.
ژووهره که پر بوو له قاقا و پیکه نین.

به ریوه بهر دریزه ی دایه: چون چونی گه یشتوویته ته ئەم دهره نجامه؟

- وه لا من خویشم نازانم..
- به راستی له گیزییدا وینه ت نییه. به لام ئە ی به ریوه به ره که ت چون واژوی له سه ر ئەمه کردوو؟
- نابرووچوونه.

- گريمان به رتيوه به ره كهت ناگاي لي نه بووه، نهی چون
به رتيوه به رايه تي ديوان نه مهی ناراسته ی سه ره وهی خوی کردووه؟
- عه قل وینای نه م شته ی بۆ ناکریت...
- باشه و امان دانا له و وهخته دا به رتيوه به ره كهت هوشی
به خوی وه نه بووه، نهی جیگری به رتيوه به ره؟
- به راستی شتیکی ئابروو به رانه یه..
- پاش كه میک تیر امان، به رتيوه به ره نه زنه کیکی دا و وتی:
- هوشیان به خویانه وه نه بووه... ئاشکرایه.. به لام نهی من؟ من
چونچونی نه م هه ته ران په ته رانه م^۱ ناردووه بۆ به رتيوه به ره ی گشتی؟
- نه وهی گشتی به هوی ئه.....
- چی؟
- شتیکی خوشیشه...
- باشه نه گهر به رتيوه به ره ی گشتیش نه یخویندایه ته وه و بیناردایه
بۆ وه زیر، نه وسا قوری کویمان به سه ردا کردبا؟
لیرده دا هه موو پیکه وه هاواریان کرد:
- نه وسا یه ک فاتحه بۆ گشتمان ده خویندرا.
- سوپاس بۆ خودا به س نه بوو به م شیوه یه گوزه را..
خوشبه ختانه له بهر سه رقالی، به رتيوه به ره ی گشتی له جیگه ی نه وهی بۆ
وه زیری بنیریت، بۆ به رتيوه به ره یکی دیکه ی ناردووه.
- ئوخه یش...
- به هوی سه رقالییه وه، کارمندی به ریدیش له باتی نه وهی بۆ
نه و به رتيوه به ره ی بنیریت، بۆ منی ناردووه ته وه..
سوپاس بۆ سه رقاله کان...

*** **

^۱ - هه ته ران په ته ران: قسه ی مفت و بیجی.

کریکاری هه‌رزان

به‌یانی زوو بوو، خاوه‌نی یه‌کیک له کارگه گه‌وره‌کان له
نوسینگه‌که‌ی خۆیدا دانیش‌تبوو، خه‌ریکی نوشینی قاوه‌ی به‌یانیه
بوو.. له‌ناکاو ده‌رگا‌که به‌ توندی کرایه‌وه.. یه‌کیکی نامۆی غه‌واره
به‌ژووریدا هات... بیچمی له‌ هه‌ژار و ده‌رده‌دار ده‌چوو.. بنیاده‌م که
ده‌بیینی، به‌زه‌یی پیندا ده‌هاته‌وه.

به‌ده‌م ته‌کاندنی کلاوه‌که‌یه‌وه به‌ خاوه‌نی کارخانه‌ی گوت:

- به‌شکوو بمکه‌یته کریکاری خۆت و کاریکم پین بسپیریت؟
- خاوه‌ن کارگه‌ بی‌ ئه‌وه‌ی سه‌ری بلند بکاته‌وه، پرسى:
- چ کریک باش شاره‌زایت؟
- له‌ په‌یمانگای پیشه‌سازی وانهم خویندوووه و یه‌کیک بووم له
خویندکاره‌ نایابه‌کان.
- ئیمه‌ پتویستمان به‌ ئاسنگه‌ریکه.
- پینچ سال له‌ کارگه‌یه‌کی پیشه‌سازی ئه‌لمانیا کاری ئاسنگه‌ریم
کردوووه. بروانامه‌ی شم به‌ده‌ست هیناوه.
- پاترون که‌میک وس بوو:
- به‌لام پتر له‌وه، پتویستمان به‌ قالبساز هه‌یه؟
- من قالبسازى نمره‌ یه‌کم..
- پاترون زمانیکی به‌ که‌لاوه‌یدا هینا (وه‌ک زمانى گورگ له‌کاتی
دیتنى نیچیردا).
- ئای ئه‌گه‌ر شتیکیشت له‌ پیشه‌ی دارتاشی هه‌لکراندبا؟
- قوربان ۴ سال به‌ بی‌ دابران سه‌رگه‌می کاری دارتاشی بووم.

(نهم سهر زله زور پنیویسته بو نهم کارگه یه - پاترون سهری
بادهدا و ناوای بیر ده کرده وه - به لام ئیستا داوای خوینمان لی نکات
له به ران بهر کریکه یدا)

- باشه کوره کهم به لام ئیمه پنیویستان به کریکار نییه...
- هه مووشتیکت بو ده کهم گه وره م... هه ر کاریک بلیت. تو
قهرمان بکه و من جیبه جینی ده کهم.
- باشه وهرت ده گرم، به لام باش بزانه من یه ک فلسی زیاده ت
ناده می. هه رچونیک بیت تو زیاده ت لیره.
- ته شکور گه وره م ته شه کور. منیش داوای زور ناکه م..
هه رچه نده بده ی، ده لیم (له خودا به زیاده بی)...
- ئیمه روژانه پینج لیره ده ده یین به که سی شاره زا، به لام تو که
زیاده ت لیره، دوو لیره ت پی ده بردریت.
- زور باشه گه وره م... رازیم.
- پاترون به ده موچاویکی گرژی ناشیرینه وه وتی:
- ئینجا شتیکی دیکه.. روژی کارکردن لای ئیمه دیاریکراو نییه،
لیره لانی که می کارکردن ۱۰ کاتژمیره..
- خوای ده کرد ۱۴ ده بوو گه وره م..! پاترون بروای به
گریچکه گانی نه ده کرد.
- دواپی نه لینی گویم لی نه بوو یان نه مبیست... شوینی
کاره کیش ته نگه لانه.
- من رازیم هه رچونیک بیت.
- خه ریک بوو بیرم بچیت... بیسه کیش پاره وه رناگریت... مانگیک
کار ده که ییت تا فیره کاره که ده بیت ئینجا. نه وسا نه گه ر لیت رازی
بووین، نه وا روژی دوو لیره ت ده نئینه مشت.
- هه رچون ئیوه بفرموون.
- شتیکی دیکه ییش... ۲۰ له سه دی داها ته که یشت ده بیت وه ک
قهره بووی به کاره یینانی ئامیره کان بده ییت.

- به پوری خوشحالیه وه گوره م..
- پاشان....
- ئه ویش هر به سهر چاو.
- من ده بمه كه فیلت بۆ به كار هیتانی ئەم ئامیره گرانبه هایانه، تو
كایه کی غهواره ییت.
- ببه كه فیلم گوره م..
- به لام نه وه پیوستی به هزار لیره یه.. ده بییت نه وه بده ییت.
- به قورئان ده یده م... كه لاوه یه كم له باوكمه وه بۆ جیماوه،
ده یفرۆشم و ده یخه مه ره هه وه بۆت تا خه می ئامیره كانت نه بییت.
- باشه ده ی هه رۆره سهر كار... هه ر ئیستا ده ست پی بكه.
- پاش یه ك خوله ك، دوو پۆلیس ته قه یان له جامخانه ی كارگه دا
به ده م هه ناسه برکیوه!
- یه كیك له شیته هه له اتوو ه كان خوی بیزه دا كرد؟ نه وه له
به ندینخانه هه لاتوو و ئیمه ییش به دوایدا ده گه رینن.

شیتی به زور

هاورپیان - کابرای چاویلکه له چاو دهستی پینکرد- پیویست به پهله پهل ناکات، ئەم جوړه کارانه به هینواشی دهکرین... پیویسته جوان هه لگیر و وهرگیر بکرین ئینجا بریاریان لئ بدریت.

یهکیک له تازه لاوهکانی نامادهبوو پشتراستی قسهکهی کردهوه و وتی:

- بهلئ پیویسته جوان له بیژنگ بدریت، وهگه رنا به لایهک دینین بهسه ر خۆماندا.

کابرای دهموچاو شل^۱ پینشیاریکی کرد:

- بهر له هه مووشتیک بیلن با شی بکهینه وه... ئایا ئیوه رازین بهم پاریزگار ه؟

هه مووان به یهک دهنگ وتیان:

- نه خیر نارازین.

شله پرسى:

- هۆکاری نارازیبوونه که تان چیه؟

چاویلکه له چاو وتی:

- ئەو شیت ه شیت.

نامادهبووانیش هاوړای ئەم بوون له قسه کهیدا.

- بهلئ بهلئ شیت ه...

- هه ر شیت نا، حۆلیشه حۆل.

^۱ - که سیک که روخساری خالی زوری پیویه به تاییه تی لوت و ژیزی چاوهکانی.

شله وتى:

- ھەمووشتىك روونە... ھەر ئەو ھېش ئەسلى مەسەلە كەمانە..
بەلام خەمى من ئەو ھەيە، لەم شىتتەر بىتە جىگەي.

كابراي ورگن، ھەلدايە و وتى:

- بەلام پارىزگارى پىشويشمان لەم شىت و پەتەرى تر بوو.
گەنجىكياڭ وتى:

- لەم دۇخەدا پىنويستە ئەوپەرى بىرتىژى خۇمان ۋەگەر بخەين.
بەلى يەككى بەھۇش و بىر دەدۆزىنە ۋە.

- بەلام خۇ كاتىك ئەوانەي پىشترمان ھەلبۇارد، ئەو ھى بە
بىرماندا نەھاتىت شىتتى ئەوان بوو.. ئىمە ۋەك كەسى ژىر و بەبىر
ھەلمان بۇاردن، كەچى روون بوو ۋە ھۆلى ۋەك خۇيان بە دايدا
نەھاتو ۋە.

پىرىكى چرچنىش كە بىنسانە ۋە قرخەي دەھات وتى:

- اللە اللە... چەندە سەيرە... ھەركەس دەچىتە ئەو شوئىنە، فرەي
بى ناچىت شىت دەبىت!

ورگن قسەكەي راست دەكاتە ۋە:

- ئەو نا كە دەچىت، ئەو ھى ئىمە دەيخەينە ئەو شوئىنە.
گەنجەگە شانكى راتە كاند:

- ھىچ پەيوەندىيەكى بە پىنگەكە ۋە نىيە... من دلنىام و بىرىشم
دەت، ھەر ئەو كاتەي بوونە پارىزگار، كەسى ئاسايى نەبوون... بەلام
پىشتر ھىچ ھۆكارىك بۇ دەرخستنى شىتتىيەكەيان نەبوو تا ھاتنە سەر
كورسى دەسەلات، ئەو كاتە مەعدەنى كابرا دەردەكە وىت.

پىرىكى چەماو ۋە بە ئاخ ھەلكىشانە ۋە وتى:

- ھەموو جارىك ئەم چىرۆكە دووبارە دەبىتە ۋە... ھەر كەسىك
ھەلدەبۇزىرىن، دوايى دەردەكە وىت شىتە... يەك ئاقت بۇ دەرمان
دەست ناكە وىت خوا ھاوار.

دهموچاو شل سهرینکی بادا، خرمه‌ی ملی هات:

- به‌لام نه‌مه‌ی پیش‌وویمان وا نژیکه‌ی سی سال بوو براده‌رم
بوو... تا ئیستا هیچ شتیکی نا‌اساییم لی نه‌بینی بوو، به‌لام هر که
بوویه پاریزگار ئیدی.....!

- ئی خو شینه‌کان هر له یه‌که‌م رۆژی له‌دایکبوونیا‌نه‌وه شیت
نین. بیگومان وه‌ستاوه تا بیکه‌ینه پاریزگاری شاره‌که‌مان و ئیدی
شیتیه‌که‌ی به‌کار که‌وتوو.

چاویکه‌ له‌چاو قسه‌که‌ی له‌ زاری هه‌موواندا کرده شه‌کر و وتی:
- نه‌وه‌ی چوو، چوو... باشتر نه‌وه‌یه بیر له‌وه بکه‌ینه‌وه که‌کی
هه‌لبژیرین بو‌ئهم خووله. نه‌مه‌ کاری نه‌مرو و به‌یانی نییه.. نه‌بی شی
و شیتالی ده‌ربه‌نین و جوانی لی بکولینه‌وه، نه‌گینا دواتر شه‌ره‌که
دامه‌نی خومان ده‌گریت.

کومه‌لیک ناوی فره‌ خوینرا‌نه‌وه، به‌لام کوده‌نگی له‌سه‌ر هه‌چکامیان
نه‌بوو.

له‌ کوتاییدا چاویکه‌ له‌چاو قیراندی:

- ئای چون تا ئیستا نه‌وه‌ی به‌ زیندا نه‌هاتبوو؟ پیتان چونه
راسم به‌گ به‌ربژیر بکه‌ین؟

- قه‌سه‌م به‌خوا شازی پیاوه..

- شه‌ریفی کوری شه‌ریفه.

- له‌چهر^۱ نییه، ده‌ست و دامه‌نی تا ئیستا بی په‌له‌ن... هه‌چ
نیینیه‌کی له‌سه‌ر تومار نه‌کراوه.

- کاری خوش ده‌ویت و که‌سینکی به‌ نه‌زموونه.

ستایشه‌کان وه‌ک دلۆپه‌ بارانی درشت داده‌بارین..

کابرای ورگن وتی:

^۱ - له‌چهر: هه‌سود..

ترسم ههیه راسم بهگ خوی له م کاره به دوور بگریت و نهیه ته
ژیر بار.

پیره ی ره قهه لاتوو وتی:

- من له میژه دهیناسم... باوه رم نییه به شتی وه ها قایل بیت.
- دهموچاو شلیش هر وای بیر ده کرده وه:
- بینگومان نه خیر.. هرگیز مل نادات... به هیچ کلوجیک دلی
به م کارانه ئوقره ناگریت.

تازه لایکی سمیل تازه ده رها توویش خیانندی و وتی:

- کوره ئه وه ئیوه باسی چی ئه که ن... شان به ژیر کاروباری
وه هادا بیرای بیر ناکات.

دیسانه وه چاویلکه دار قسه ی له ده مدا کردنه وه به شه کر:

- به لام ئه ی چیبکه یین؟ با تیلیک بکه یین... به لکوو توانیمان
رازیمان کرد... تاکه که سیکه شیاوه بو ئه و پوسته، باوه ر ناکه م ده ست
بنیت به روومانه وه... تو بلیت ده سته تال بماننیریته وه؟

ناشکرا بوو ئه وه ی ئه مان به ربژییری بکه ن، خه لکه یش په سه ندی
ده که ن چونکه ئه مانه ده مراست و بلندگوی دانیشتوانه که یش بوون.
پیکرا هه ستان و ملی مالی راسم به گیان گرت... دوخه که یان بو
شی کرده وه. پینیشیان وت: نازانین چییه ئه وه ی ده بیته پاریزگار، پاش
ماوه یه ک ده رته که ویت ه. ئیمه چیبکه یین کاتیک خه لکه که هه موو به
..... ی بزانی.

راسم بهگ پرسی:

- به ته مای چ که تنیکن؟ ته مادارن منیش شیت بکه ن؟
- مه عازه لالا... تو میرخاسیکی چه لنگ و ئاوه زمه ندی... تکات
لیده که یین به دهم بانگه وازه که مانه وه وهره...
- هرگیز..
- به لام ئه وه ئه رکی تویه به رانبهر به نیشتمان راسم به گ.

- بهرانبهر به خه لکه که ت.
- خه لکی هومیدیان به تویه راسم بهگ.
- ئەمە شتیکی زور زور گرینگە... له وپه‌ری گرینگیدا به.
- راسم وهلامی دانه وه:
- باشه رازیم... به مهرجیک:
- فه‌رمان بکه
- کاغه‌زی سپیت بو ئیمزا ئەکه‌ین.
- راسم بهگ وتی:
- مهرجی من ئەمه‌یه:

(من کابرایه‌کی سورقسه‌م... دواتر نه‌لین له قسه‌دا خاترمان ناگریت؛ تاقه‌تی هیچ ماساویکم نییه؛ یه‌ک قسه‌ له باره‌ی که سایه‌تیمه‌ وه ناکن؛ تاقه‌تی ئاهه‌نگی پیروzbایی و ئەو به‌زمانه‌یشم نییه؛ هیچ وه‌سفیکم مه‌که‌ن که تیامدا نییه و هه‌لم مه‌پرن به‌ره‌و ئاسمان... ئیستا نینگه‌یشتن مهرجه‌کانم چین؟ قایلن به‌و مهرجانه؟

هه‌موو تیکرا هاواریان کرد:

- به‌لی قایلین.
- ئای چه‌نده بنیاده‌میکی راسالیت.
- سلاوت لیبتت راسم بهگ.

راسم بهگ له هه‌لبژاردنه‌کاندا سه‌که‌وتنی به‌ده‌ست هینا و بوویه شاره‌وان. هه‌ر سه‌به‌ینی ئەو رۆژه په‌نجا کارتێ پیروzbایی پی راگه‌یشت. راسم بهگ یه‌کیکیانی کرده‌وه نوسرا بوو: (راسم بهگی قاره‌مان! کورێ نیشتمان! هه‌لبژیردراوی رۆله‌کانی گه‌ل...)

له‌م زیاتری لی نه‌خوینده‌وه..

به‌ده‌م پارانه‌وه‌وه وتی:

- خواجه خوت ئاگات له‌ عه‌قلم بیت.

هیندهی نه برد، ته قه له ده رگا درا، چاویلکه له چاو هاته ژووری،
یهک ئینجانهی گوره گورهی گولی به ده سته وه بوو، پاش نه وهی
کرنوشیکی بو تازه شاره وان برد، ئینجانه گوله که یشی دانا.

راسم بهگ ده موچاوی به یه کدا دا و وتی:

- پیوستی بهم زیاده پرویه نه ده کرد.

که سی دواتریش که خوی به ژووریدا کرد، پیرهی ره قهه لاتوو بوو،
به ده سته کیه وه گوچان و ده سته که ی دیکه یشی چه پکه گولیکی
نه رخنه وان. پاشی کرنوش و خو دان به سهر ده ستهی راسم به گدا
گولهی دانا.

راسم به ساردوسرییه وه وتی:

- خوتت هیلاک کردوه.

ده موچاو شل و گه نجه کان و کابرای زگزلیش هاتن و ریزیکی زور
و بیته ندازه یان لیگرت و ئینجا پرویشتن.

راسم بهگ سه ریکی بلند کرده وه به ره و ئاسمان:

- ئو خواجه عه قلم بیاریزه...

دهمی نیوه پرو هه والیان دایه که خوانی ئه مرو له سهر شه ره فی
جه نابی ده بییت.

راسم فریای گفتوگویی که نه که وت له گهل خویدا که ئایا بروات
یاخوود نا. ماشین که یشته به رده رگا.

خوان به شی چل بخور خورامی تیدا دانرابوو، له یه کییک له
باله خانه بلنده کانی ئه و ده قه رده دا ساز کرابوو... ئه و ناوه به کریستال
و فه خفوری و چلچرا رازینرابوونه وه...

چاويلکه دار به جامه وه ههستايه سه رپين و پاشی به خيرهينان ناوا
دووا:

- ئەي خاوهن ئاوهزی دانا... تاقانهی ئەم سه رزه مينه...
شيزه پياو، پاله وانه کهي ناومان... له سایه ي جه نابه وه، ئەم شارده مان له
ماوه يه کي که مدا بوو ژايه وه.

راسم به گ ئارامي له بهر برا و نيوچه واني رهش و سور بوويه وه،
سه يريکي ئاماده بواني کرد و به بي قسه چوويه وه مالي.. (ئمه ده بيته
وانه يه ک بويان) وای به دلدا هات.

له رۆژی پاشتردا، ديتي شه قامه کان گشتيان رازينراونه ته وه، هه ر
له به رده مي ده رگا که ي خويانه وه تا به رده رگای فه رمانگه فه رشريژ
کراوه. ده هۆل و زورنايش به شيويه يه کي به رده وام ده ژه نرين. ليواري
شه قامه کانيش به قوتابي پر کراون.

هوتاف و چه پله ريزان به رده وام و بي پسانه وه بوو.

- بژی...

يه کيک له گه نجه کان به ده هۆلکوت ئەليت:

- به قوربانه تا هيزت تيدايه بوکته.

پاشان بووي کرده منداله کان و ده يگوت:

- به رزتر به رزتر...

- ب... ژ ژ ژ ی.

له سه ر شه قامه که دوو شه که نيريش سه ر ژي کران...

له به رده م باله خانه که ي شاره وانيدا چه ندان لافيته و پۆسته ر به رز
کرا بوونه وه و به رده وام هوتافي (بژی پاريزگاري نويمان) ده وترايه وه.
بويشته سه ر سته يج، ئەو سته يجه ي که له به رده م شاره وانيدا چي
کرا بوو. ئينجا (کابراي ورگن) ده ستي به قسه کرد:

- پاریزگاری نویمان، ئەو پیاوہی کہ دلی ھەموومانى بەلای
خۆیدا بە کردەوہ جوانەکانى کہ مەندکیش کردووە؛ بە دلسۆزى بۆ ئەم
خاکە و لیھاتوویى خۆی.

راسم بەگ فوی تى بووبوو؛ لە مەراقان کونەلووتەکانى بووبوون
بە ئەشکەوت؛ پری کرد بە دەستی کابرای وتارخوین و وەرەقەکانى
دەستی ھەلاھەلا کرد. ئینجا قیراندی بەسەر ئاغا ورگەدا:

- ئەم قسە ق..... انەت لە چییە؟

دەموچاو شل وتی:

- ئەوہ ھەموو سادەبى و خاکەرایی جەنابى پاریزگاری
نویمانە... بڑى شارەوان. ئایا ئیوہ تەوازوعى واتان لە کەس بینوہ؟

- بـ ژژژژى ی ی

یەك كۆمەلى دیکە فیکە و چەپلە ھەوالە کرایەوہ.

خیرا تازە شارەوان وەك كەسێك كە لە پروداویكى سەروشتى
ھەلدیت ئاوا خۆی کرد بە بالەخانەى شارەوانییدا.

ناوہوہى بالەخانەكەیش پڕ بوو لە خەلك... ھەموو ھاتبوون بۆ
بەخیرھینانى پاریزگاری تازەكار.

جاحتیک كە لەبەر ریز و ئەدەب دەستی بە سنگییەوہ نابوو وتی:

- قوربان فەرمانتان چییە؟

پیری چەوتاوێ رەقەھەلاتوویش خیاندى و گوتی:

- تائیسستا کەس وەك "عالی مەقامتان" شایەنى ئەم پینگەیە
نەبووہ.

شارەوان قیراندی:

- سویندم بە راگری ئەرز و ئاسمان دەست لە کار
دەکیشمەوہ... لاچن، یەك كەس لەم ناوہدا نەبینم.
خەلكەكە ئاشبەتالیان لیکرد و بە دەم کړنوشەوہ لە دەرگاگە

چوونە دەری.

- بەسەر چاو.

- فهرمانته.

- قسه ت ده ستوره.

راسم بهگ هه ناسه يه كي قولى هه لمژى.

- ناي خوايه خوت به هانام رابگه.

كابراي ده موچاو شل ناموژگاري كرد:

- مؤله ت بدهن بچن پشوو بدهن..

چاويلكه له چاو بوى زياد كرد:

- وهك ئه وه مامه له بگهن كه شايه نى خوتانه... پيويست ناكات

هه ر له يه كه م روژه وه ئاوا خوتان شه كه ت بگهن.

راسم بهگ نه راندى:

- ليژه ونبن باوك مردووينه.

نه يتوانى ده سته كار بييت، بويه بيناي شاره وانى به جيته نشت.

له سه ر شه قامه كه كورپى لاي ده يگوت:

- ئه و ريگه يه چولكه ن... ريگاكه چولكه ن... وا شاره وان ديت..

ريگاكه... ريگاكه.

راسم بهگ ده رگاي ماله كه ي له سه ر خوى كليل دا و ئه و روژه تا

ئيواره هه ر له ماله وه مايه وه.

بو سه به ينى، دوو روژنامه ي تازه ي كرى و ته ماشاي كرد له

بوپه رى هه ردوو كياندا وينه ي خوى به گه وره يى هه لواسراوه و له

به كه مياندا نوسراوه:

(عه قله گه وره كه... مايه ي شانازى ئه م نيشتمانه).

دوو ده ميشيان:

(چالاكترين شاره وان له سه ر گوى زه ويدا). ئيدى لاپه ره كانى

ديكه يش ليوان ليو بوون له په سن و پياه لدانى.

دەمى شىۋان سەيارەيەك ھاتە بەردەرگاي مالى شارەوان، كابراي
ورگن باسى كرد:

- ھەندىك سەماكەر ھاتوونەتە شارەكەمانەو، ئايا بيانھىنم بۇ
مالەو ە بۇ لات يان خۆت تە شريف دىننىت بۇ گازىنۆكە؟
- خۆم دىم بۇ گازىنۆكە (راسم بىگ وتى).

لە گازىنۆكە، يەكىك لە گەنجەكان دەستى بە لىدوان كرد و وتى:

- پارىزگارە بەرىزەكەمان لىرەيە... شەرەفىكى گەورەيە لەگەل
ئەودا بىن.....

نزىكەي نىو كاتژمىر قسەي كرد و راسم بەگ ئىدى دلى كەفى كرد
و قسەي دىسانەو لە زاردا كرده شەكر.

پاشى ئەو، نۆرەي چاويلكە لەچاۋ ھات:

- دلخۆشى ئىمە سنورى نىيە، لەبەر ئەو ەي پىاۋىكى بەرزى بە
ويقارى خانەدانى ناوشان پانى ەك جەنابى شارەو.....

راسم بەگ بە تەنھا زەردەخەنەيەكى چكۆلە ەلامى داىەو.

ئوغريان كرده سەر سفرە و خوان.

ھەمدىسان ھەمووان كۆبوو بوونەو:

- نەخىر بەرىزان... ھىچ چارەسەرىكى نىيە بىجگە پۇرت
شكاندن..

- ئاشكرايە كە شىتە..

- خۆي بە چەقى گەردوون ئەزانىت.

- لوتبەرزى خۆبەزلزان.

- ھەموو شىتەكان ھەر وان.

- باشە ئەي چىبىكەين؟ خۆ ئەمجارەيش بۇ ھەلبىزاردن گىژى وا

بەربىزىر ناكەينەو، بەرگەي نەفامى ەھا دەگرىن؟

- نه خیر چاوه که م.. پیویست به وه ناکات... شوینی داهاتوی
نه خوشخانهیه... بروا نه که ن یان نا، نازانم به لام هه سستاوه نه
ماله ی که تیندا له دایک بووه، کردوویه تی به مؤزه خانه و له ناوه راستی
چیمه نی حه وشه که ییشدا په یکه ریکی بوخوی ساز کردووه.
- دوینیش پر ده میک تفی کردبوویه ناوچاوانی تازه لویکی
نه م شاره.

- دوینی شه ویش هینده ی خواردبوویه وه تا گرتبووی،
دواتریش له ناهه نگه که دا هه ستابوو به قونگ بادن و سکه ته په..
- ئیستا چی له م نه خوشه دهروونییه بکهین؟
- ماوه ته وه یه ک شت، نیشانی پسروری دهروونی بدهین و
راپورتی بیئه قلییه که ی وهرگرین و بیهاوینه شیتخانه ی مه رکه زی.
چاویلکه له چاو لرفاندی:

- نابیت کات به فیرو بدهین، وه گه رنا ده ست له یه کیک
نه وشینیت و دوان سیانیکیش زامار نه کات.
- به لی به لی .. پیویسته خیرا کهین.
- هر سبهینی زووتر نییه رهوانه ی شیتخانه ی نه کهین.
- به لام نه بی نه مجاره زور وریاتر بین، لانی که م کابرایه کی
ساغ هه لیژیرین.
- راسته... به خودا بیزاربووین له م گشته شیته.

*** **

میوانداریبیک به بۆنه‌ی دانانی ته‌نکییه‌که‌وه

(ئەم چیرۆکه‌ برۆه‌ی خەلاتی ئالتونی سالی ۱۹۵۷ ه‌ له ئیتالیا)

یه‌که‌م:

- فەرموو گە‌وره‌م، تە‌که‌م لێره‌وه‌... پێویسته‌ ریزی پێویست
له‌ رۆژنامه‌وانه‌ خوشه‌ویسته‌کانمان بگرین. به‌لێ به‌لێ.
دووه‌م:

- پیرۆزبایت لێ ده‌که‌م گە‌وره‌م.

سێهه‌م:

- سوپاس. به‌لام نازانم به‌ چ بۆنه‌یه‌که‌وه‌؟
- چۆن؟ ئە‌ی ته‌نکییه‌که‌...
- ئای... به‌لێ... راسته‌. ته‌نکی. وا نییه‌؟ به‌بێ ئە‌و شته‌ ناتوانین
برۆین؟

- فەرموو به‌ره‌و لای بۆفیکه‌، ئاده‌ی ئە‌بیریتیف (جۆریک شه‌رابه
بۆ کردنه‌وه‌ی هه‌وه‌سی خواردن)، با بێت. .. جه‌نابی پارێزگار ئە‌و
شانازییه‌ی پێ به‌خشین که‌ له‌ خزمه‌تیدا ئاماده‌ بێن. ئیمه‌ له
چاوه‌پوانی ئە‌وداین. ها‌کا ده‌رکه‌وت.

چواره‌م:

- پێشتریش یه‌کمان دیتووه‌؟

پنجه‌م:

- شيوهت دهكهم، ناتناسمه وه، له شوينيك يه كترمان ديتووه.
 ئادهى ئادهى؟ و ابرانم له بانگيشتنه كه بوو، ئه وهى كه بهمه بهستى
 دروستكردى ده رگايه كى نوى بؤ كوشتارگه كه¹¹ ساز كرا.
 - ئاي به داخه وه نه خير... بيهينه بهرچاوت، ئه وانه له يهك رۆژدا
 ئه و بانگيشتنانه ئه نجام ده دن. تو خودا ئه وه ره واي هه قه؟ ئه و
 ئيواره يه ئه م گوچكه له مشتتهى جه نابتان له ئاههنگه كه ئاماده بوو،
 ئه وهى بهمه بهستى كردنه وهى بيناي بۆرى پلاستىك ئه نجام درا.
 - ئاخ ئه فه ندى ئاخ. نه متوانى ئامادهى ئه و ئاههنگه بم. باسى
 ئه و سويسكه براوانه يان بؤ كردم. داخى گرانم خو مرقف ناتوانيت له
 يهك كاتدا ئامادهى دوو ئاههنگ بييت.
 - چاوه ريكه... بيرم كه وته وه له كوئى توم ديتووه. له بؤنه كهى
 كرپنى كه شتييه كه له ولاتى يابان.

- بيگومان... له وييش ئاههنگ گيردرا و بانگيشتيش كرابووم...
 ئيستا جوان بيرم كه وته وه... ئيستا ته و او هاتيه وه بهرچاوم... تو ته نها
 بال و سيقه توره ت ده خوارد...
 - راسته راسته... ريك ده مرم بؤ بال و سيقه توره... جارن
 حه زم له مل و قه فه زه ي سنگ بوو.

شه شه م:

- ئه و ته نكيه چيه؟

حه وته م:

- راستيه كهى نازانم، ئه وه ته نكيه وهك ده بينيت. وا گومان
 دهكهم نه توانريت پو شاكى پى بشوردريت؟
 - ئاي هه وه سى خوار دنم ته و او كرا وه ته وه، كه ده م ته و او هتى
 ئيشيت...

¹¹ - كوشتارگه ئه و شوينهى ئاژه لى تيدا سه ر ده بر دريت.

- منیش به هه مان شیوه... لهو ساته دا هه مووان هاواری
گه دهیان ده کرد. ده رده که گشتیانی گرته وه. من هه همیشه سوډه م پییه،
ده توانم قومیکت بده می نه گه ر چه زت کرد.

- ئای خویه چ دوور بیینییه ک... سوپاست ده که م. منیش سوډه م
له گه ل خووک هیئاوه.

ئووو وو ر ر ر.

- سوډی هه بوو گه وره م؟ به لی قورقینه م لیدایه وه، زور باش
بوو.

- ئووو وو ر ر ر... ررررر... ئوهو... وه لا مریشکی شامی
خراپ نییه ها. حال نه به خشی به پیاو.

- سوپاس... من پاقلوهم لا په سه ندره.

هه شته م:

- نه وه خرته زه لامه کییه؟

توه م:

- کامه؟ نه وه ی خه ریکی خواردنه وه ی ویسکییه؟

- نا.. نه وه ی دیکه؟

- نه وه ی خه ریکی خواردنی مؤزه؟

- نا، نا.

- نه وه ی خه ریکی خواردنی گوشتی گویره که ی سارده وه بووه؟

- نه خیر تویش.. نه وه ی دهستی بردووه به ره و دواوه ی خوی.

- نایناسم.. به لام زوو زوو سوئغه ی نه که م.

نه ناسراویک:

- نامانجی سه ره کی نه م ئاهه نکه نییه، به لکوو نه مه به هانه ی

!.....

به کیکی دیکه:

- بیگومان. ئیجا ئەو گومان ھەر ھەلناگریت. سویند بەخودا
ئەگەر ئەم ئاھەنگ و شتیو نەبووایە، ھەرگیز ھەندیکمان ھەندیکی
دیکمانی نەدەبینی.

- کاتیک مندال بووم، باوکم لەگەل خوی دەبردم، ھەر پۆژە و
دەبیردە سەر مەزاریک یان شوینیک: دوو شەممان بۆ سکوتاری؛
سێ شەممە بۆ قاسم پاشا؛ چوارشەممە بۆ تھیوریوکیوک؛ پینج
شەممە بۆ میگلیانا کابی. ھەر پۆژە و دەچووینە ناوچەیکە نوێ.
ئیدی کە یفمان ساز بوو، بە دلی خومان دەگەرین. ئەویشی خوش
بوایە لەوئ نۆشی گیانمان دەکرد.

- نەک لەبەر خاتری خواردن، بەلکوو لەبەر دۆستایەتی و
خۆشەویستی دەچووینە ئەو شوینانە.

- بیگومان.. ئەو مقلیکە گەش بوو تەو؟

- بەندەئ زێر فەرمانت ئەمریت بۆ دۆلمە. ئەویش جوان کولاو.

- ئەو کارگە گەرەییە چییە؟

- بەخوا منیش نازانم، بەلام ھەرچەندەئ سەر دینم و دەبەم،
ھەر ئەوئندەم لئ ھەلکراند کە لەوانەییە کارگەئ پیشەسازی و شت
بیت.

- ئای چەند زەبەلاحە.

- بەلئ براکەئ باوکم، ئیدی شارستانیەت لە ھەلکشاندایە...
ئامۆزگاریت ئەکەم لەو دۆلمە و مەحشییە بخۆیت؛ لەکیست نەچیت ھا.
من توانای زیادەرۆیم نییە، تا شوین ماوہ با بچم بۆ فلانە
ئاھەنگی کردنەوہئ باخچەئ.....

- تا دەگەمە ئەوئ، ھەموو ئەوہئ لێرە خواردوومە ھەرس
دەبیت.

- ئەوہ وقت ئاھەنگ؟

- بەلئ بەلئ... دەئ وەرە ھاوڕییەتیم بکە...

به راستی بنیادهم ناتوانیت فریای هموو ناهنگ و سه سفره کان
بکه ویت... نای دهستی شکاوم..

- به راستی جینگهی داخه. له م ماوه یه دا له گو قاریکی نه مریکی
باسی نامیره نه تومییه که مان ده که ن، نه وهی پنیان به خشیین. له وانیه
نه وه نامیره نه تومییه نوییه که مان بیت.

- همووان باس له نامیره هه لمییه که ده که ن.

- پیویسته سه رکه وین، پیویسته بیبه ینه وه به ریزه که م... کار
بکه یین و سه رکه وین.

یه کینکیان:

- نایا که ی ده بیبرن.

دانه یه کی دیکه یان:

- چاوه پروانی جه نابی پاریزه رن.

- نه وه کی خاوه نی نه م کارگه یه یه به ریزم؟

- وایزانم مسته ریکی نه مریکییه!

- باوهر ناکه م، هه رگیز نه مریکییه کان خوانی له م شیوه یه ریک

بخن. من دلنیام نه مه هی خومانه. گومانه که ی من له وه دایه که نه مه
سه ر به به ریوه به رایه تی ناو، یاخوود به ریوه به رایه تی ده سه سه ردا
گرتنه؟

- توخوا نه وه قسه یه؟ بو مه گه ر ناو له کارگه دا دروست

ده کريت؟ به راستی له ده وه چه نه که م بزایم ئیمه له کویتین.

- وایزانم نه مه کارگه ی دروستکردنی ته نک ی هه لمییه.

- که واته نه وه سه ر به به ریوه به رایه تی ده سه سه ردا گرتنه.

له وانیه نه وان نه م ته نکییانه بو به ره مهینانی عاره ق دروست بکه ن.

- لیره وه ته شریف بیننه سه ر سه یجی شه ره ف.

- جیگره کان. نه وانیش بانگیشت کراون. نایا ده چیت بو

خوانه که؟ نه وه ی به مه به سستی کرانه وه ی پردی به ریوه ده چیت.

- له سه رم نه که ویت نه گه ر نه چم.. به لام گو یزه که یان کون بووه.

ئايا تەواو بوويت؟

يەككى:

- بەراستى دەولەت پىش ناكە وىت مەگەر بە كىرگەنە دەي كارگە.

يەككى دىكە:

- ئاي خۇزگە ھەموو رۇژىك ئاھەنگىكى كىرگەنە دەي كارگەي

..... لە چىش-تخانى يەكى كەنارى دەريا سەرھىطانى دەريا

بخوئىن.

- خۇزگە تامى سەرھىطانى دەريايت دەكرد كە لە خوانەكى

دوئىنى شەودا نۆشى گىانمان كىر بەبۇنەي كىرگەنە دەي

- ئەو مندالە ھى كىيە؟ كورى خۇتە؟ بارەكەللا.

- بارەكەللا لە خۇت و عەزىزەكانت.

- بخۇ كورەكەم... سىئو، پىرتەقال... كاتو، چىت ھەز لىئە نۆشى

گىانەكەتى بگە.

- وس س س، ئەو ھەنابى ئەفەندى ھات.

- ئەو ھەنابى؟

- نازانم. لەوانەيە خاوەنى پىرۇژەكە بىت. يان كى نالى خودى

دەزىر نىيە!

- وا ديارە بەرئو ھەبەرى گىشتىيە. ئەو پىرسىيارىكىش لىت ھەيە؟

ئىمە لە ھەموو خوانىكدا يەكدى دەبىنن، ھەرچەندە پىرسىيارەكە پىشم

توزىك فزولانەيە، بەلام كارى جەنابتان چىيە؟

- خزمەتكارى گوى لە مېشى جەنابتانم. ھ-ھ-ئ. تەماشاكە

جەنابىيان دەيانە وىت وتەي پىشەكى بەبۇنەي كىرگەنە دەي تەنكىيە

ھەلمىيەكە ھە پىشكەش بگەن.

وتارەكە:

نامادەبووانى بەرىزا!

له ناخی دلمهوه پیرۆزبایی له تیکرای ئامادهبووان بهبۆنه
کردنهوهی کردنهوهی تهنکی ههلمی چوارهم له ویستگهی
کارهبایهکهی تیزغیاتارغا دهکهم. خۆمان به دهستی خۆمان ئەم
دانهیانمان بهبی یارمهتی ئەمریکا درووست کردووه. ئەو گور و تین
و بهرنامهریژییهی که له سایهیهوه له تیپی وهرزشی ولاتی
ههنگاریامان بردهوه ۳ - ۱ لیرهیشدا رهنگی داوهتهوه. بۆیه له
درووستکردنی تهنکییهکهیشدا هیچ پشیتیکمان به ولاتانی بیگانه
نهبهستووه، ئەوهی که ویستیتیمان، تهنها یارمهتی سی ئەندازیار و
دوو پسیپۆر و سی ئەندازیری ئەمریکی بووه و تهواو. وهک دهبین
تهنکییهکه بههوی ماده خۆمالیهکانهوه له فرنیس کاری باشتره.
پتیوسته ئەوهیش بلیم: پاش پیکهینانی تهنکییهکه، له هۆکاری ئەوهمان
کولیهوه که بۆچی ئاوهکه گهرم نابیت، پاش بگره و بهردهیهکی زۆر،
بۆمان بوون بوویهوه که هی ئەوهیه فرنهکه شەش مهتر لینهوه
دووهره و پتیوسته فرنیکی دیکه له ژیریدا دامهزینین. بهلێ تهنکییهکه
هینده گهریه که نهک ههر له رۆژههلاتی ناوهراستدا، بهکو له
بهلقانیشدا شتی وانیه. سهرباری ئەوهی که مادهی پیکهینتری
بریتییه له مسی سپیکراوه، تهنها له دوو شوینیشدا کونی تی بوو بوو،
ئەوهیش خۆمان ههستاین به گرتنی کونهکان. بهلێ به پشتبهستن به
خۆمان، ههستاین به گرتنی کونهکان لهریگهی لۆکه و قهتران و
عیدانهوه. ئەو جارەیش هیچ پتیوستیهکمان به یارمهتی ئەمریکیهکان
نهبوو. بهلێ چکه چکی ئاوهکه نهبوویه هوی کوژاندنهوهی ئاگرهکهی
ژیرهوهی. خۆتان دهزانن ئیستا، لهبهر ئەوهی دهریاچهی تیرکوس
وشکی کردووه، شارهکهمان بی ئاوه. ئەگەر ئەو دۆخه ناههواره
نهبوایه، به بهرچاوی خۆتانهوه ئەزموونی کارهکهمان نیشان دهدان.
ئەوه ئیستا خودی تهنکییهکهتان له بهرچاوه، ئەوهی ئینکیشاریهکان له
کاتی شۆرشێ (کابکتشا مستهفا) دا سهراوژیریان کردهوه. ههر
لهوساوه ئەم تهنکییه بوویه بالهخانهی سهدری ئەعزهه (کیرکیاخ

خه لیل پاشا)، ماوه یه کی زوریش بۆ دابه شکرنی ناشی نیمام حوسین
له عاشوراردا به کار هات. دواتریش بۆ ماوه یه کی زور وهک تهنکی
بوخار به کار هاتووه. ئەم تهنکییه....

یه کیکیان:

- درپژەتان دا به باسی ئەم تهنکییه، من دەرۆم...

یه کیکی دیکه:

- منیش دەرۆم. سبه ی له خوانی یه کدی ده بیننه وه ک
به بۆنه ی کردنه وه ی به پێوه ده چیت.
- زورچاکه ... تا سبه ی.

*** **

چلچرای پینج شاخ^{۱۲}

زۆربهی رۆژ له قاوه‌خانه‌که‌دا لوتم هه‌لده‌ته‌قی به‌ کابرایه‌کی
کورته‌بنه‌ی خره‌لانه‌دا، نه‌یشم ده‌زانی کچی کوری کینییه؟

ئهو ده‌ورانه‌ گوزه‌رانمان ته‌لخ بوو. به‌ بی‌ کار و به‌ گیرفانی به‌تال
داده‌نیشتم، وه‌ک ده‌لین (ئه‌سپنی له‌ گیرفانم سه‌وزه‌لی خانمیان ده‌گوت).
بۆ قوتاربوون له‌و بارودۆخه‌ ناهه‌مواره‌، له‌گه‌ل کابانی مالی، ریک
که‌وتبووین ئه‌گه‌ر شتیکی لازم نه‌بیت نه‌یکرین. واته‌ ته‌نها ئهو شتانه
بکرین که‌ ژیان به‌بی ئه‌وانه‌ ئه‌سته‌م بیت. ئهو کالای و شتانه‌ی
ماله‌که‌یشمان فرۆشت که‌ فرۆشتمان. شتیکی ئه‌وتۆ له‌ مالیدا نه‌مایه‌وه،
مه‌گه‌ر په‌رتووک و هیندیک قاپ و قاچاخ.

ئهو کاته‌ی خاوه‌ن مال به‌بریارای دادگا و به‌هۆی نه‌دانی کرینی
خانووه‌وه‌ و ده‌دری ناین، که‌بیانۆ و زاروزیچم^{۱۳} ره‌وانه‌ی مالی مام
(خه‌زور) —م کرد. له‌به‌ر ئه‌وه‌یشی که‌ په‌یوه‌ندیم له‌گه‌ل مام هه‌ر له
سه‌ره‌تاوه‌ به‌خرایی هینابوو، نه‌مده‌توانی بچمه‌ ئه‌وی مه‌گه‌ر ئهو
کاتانه‌ی که‌ هه‌موویان نوستبوون. نیوه‌شه‌وه‌ که‌بیانۆ ده‌هات و
ده‌رگاکی بۆ ده‌کردمه‌وه. جاریک له‌ جاران، نیوه‌شه‌وه‌ نزیکای مالی
مام بوومه‌وه، سه‌برۆکه‌ ته‌قه‌م له‌ ده‌رگاکیان دا، بۆ نه‌گه‌تی، مام
ده‌رگای بۆ کردمه‌وه. به‌بی ئه‌وه‌ی یه‌ک وشه‌ی له‌ زار ده‌رچیت،
ده‌رگی کرده‌وه و گلۆپه‌که‌ی کوژانده‌وه. شه‌واره‌ بووم، که‌وتم به‌

^{۱۲} - چلچرا: گلۆپی چه‌ند لق که‌ له‌ مزگه‌وت و دیوه‌خانه‌کاندا هه‌لده‌واسریت، ثریا،
Chandelier

^{۱۳} - زاروزیچ یان زاروزیچ: مندال و زاروکان.

ملی شستینکدا، دواتر لیم مالوم بوو که وتووم به سهر ملویه ک کتیبدا.
یه کسهر راست بوومه وه و دریزه م به ریگه که م دا به لام ده ستیکم به
دیواره که وه گرتبوو، کاتیک چومه ژوره وه، گلویی ژوره که
داگیرسابوو، مام و خیزانم له ژوره وه بوون، خیزانم ده گریا و
به رچاوه کانی مؤر بوو بوونه وه.

- نه و کتیبانه ی لا نه بات، گشتیان نه سوتینم (مامم به توره بییه وه
رای وت). باشتر وایه بهر له وه ی پاره بو ژیانندی تو و منداله کان
پهیدا بکات، به م ناوه دا نه یه ت.

له و روزه به دواوه ریگه ی قاوه خانه م کرده هی خوم. نه و گزگی
خرپوله یش وه ک من سببه ینان ده هات و هه موو روزه که ی له
قاوه خانه که دا به سهر ده برد.

رؤژیکیان خره تا ئیواره دیار نه بوو، ئیواره که ده رکه وت دیتم
چلچرایه کی به ده سته وه گرتوو، چلچرای پینج شاخ. له سهر میزی دانا
و یه ک قاوه ی به یه ک قووم هه لدا.

له و روزه وه له گه ل چلچراکه دا بوو بوو به دوانه؛ هه همیشه
به ده سته وه بوو؛ ده هات بو قاوه خانه و نه ویشی به ده سته وه بوو.
له سهر میز له به رده م خوی دایه نا و تا دره نگانیکی ئیواره دایه کوتا،
ئینجا ده رویشته وه.

رؤژیکیان دیتم یه کیک له شاخه کانی شکابوو، خویشی دوو شاخی
دیکه ی شکاند و ئینجا هه ر پینجیان. نه وه ی مایه وه هه یکه له
کانزاییه که ی بوو که له برؤنز چی کرابوو.

له وساووه له گه ل خیزانمدا له باخچه دیدارمان هه بوو، له قه راغی
شه قامه که دا پیکه وه ده وه ستاین و قسه ی خومان ده کرد. به لئ بریاری
مامم هیچ بواری قسه کردنی تیدا نه بوو. به لئ له بهر نه وه ی من توانای

پاره پيدا كردن و له وه پراندى خيزانه كه م نه بوو، بؤيشم نه بوو كچه كى
بيينم.

من بؤ كردنى هه موو كارىك ئاماده بووم، به لام ملم به هه ركويوه
دهنا، سلاوم له هه ر شوينىك ده كرد، وه لامى سلاوم نه ده سه نرايه وه.

هاورئيه كم له رووى سوز و ره حمه وه وتى:

- ئه گه ر گويت لى نيه و هه موو كارىك ده كه يت، وه ره و
هه رچه نده بچكوله و سنوردار بيت، ده ست به كارى بازرگانى بكه!
بگه رى، بيه به گه رال، كلينس و گوره وى و چه رخ و له زگه ي زام
بفروشه. به و شيوه يه يش ده توانيت قووتى مال و مندالت ده سته به ر
بكه يت. هه ر سبه ي زووتر نيه، ۵۰۰ ليره ت ده ده مى و ده سته كار به.
ناونيشانه كه يم وه رگت و ده ستمان له يه ك بوويه وه. خه رىك بوو له
خوشىيا ده فرىم. كى له م روزه دا ۵۰۰ ليره به يه كىكى ديكه ده دات؟
ماناى وايه چاكه خواز هيشتا ماون.

سبه ي به ر له وه ي بگه مه لاي دوسته كه م، خو م گه يانده قاوه خانه
وه ك پيشه ي هه ميشه يى. ئه وه نده ي نه برد، گزگلى خرپن ده ركه وت.
لاشه ي چلچراى به خويه وه هه لواسىبوو، له په نامه وه دانىشت و
قاوه يه كى به يه ك نه فه س نوش كرد. بيرم چوو بلىم سلاويكىشى لى
كردم به م شيوه يه: چؤنى چاكى؟

- سوپاس، خو ت چؤنى؟ ئىنجا به بى هه ناسه هه لمژينه وه لىم
پرسى: تخوا ببوره، هه رچه نده فزوليشه به لام چما خيره له م چلچرايه
نابيته وه؟

- ئه مه چلچرا نيه، ئه مه سزاي راسته قينه ي ئاسمانه بؤ من
نازل بووه.

- لىم پرسى چؤن؟ (به سه رسورمانه وه)

- چیرۆکه‌که‌ی دوور و درێژه. راستکردنه‌وه‌ی شتی تیکراو
ناسان نییه. ماوه‌یه‌که کاروبارم له‌ده‌ست داوه. بۆ نه‌گه‌تی، ژنیک و
دوو مندالیشم هه‌ن.

منیش به‌گزۆلییه‌وه‌ وتم:

- منیش هه‌روا.

- تۆ له‌ به‌لا و نه‌گه‌تییه‌کانی من تیناگه‌یت.

- منیش هه‌مان کیشه‌م هه‌ن.

- تیکرای دار و نه‌دارمان فرۆشت، سه‌ره‌تا ئه‌و شتانه‌ی که

زیاده‌بوون، دواتر ئه‌وانه‌ی که پێویست نه‌بوون، دواتریش ئه‌وانه‌ی

که ژیان به‌بی ئه‌وانه‌یش به‌ریوه‌ ده‌چوو، تا ئه‌وه‌ی هه‌رچیکمان

فرۆشت مه‌گه‌ر شتیک که ژیانی پێوه‌ به‌ند بوو، مان و مردن.

- ئیمه‌یش له‌ هه‌مان ده‌ستوور.

- ئیمه‌یش ته‌نها کتیب و قابله‌مه‌مان مابوون ئه‌و کاته‌ی که

خاوه‌ن مال وه‌ده‌ری ناین.

- ریک هه‌مان شیوه‌ی ئیمه‌.

- ئایا مال و منداله‌که‌ت نارده‌وته‌ مالی مامت؟

- له‌کوێوه‌ ده‌زانیت؟

- چونکه‌ من وام کردووه‌.

- به‌لی نارده‌وومن بۆ ئه‌وی هه‌رچه‌نده‌ دانوویشم له‌گه‌لیدا

ناکولی.

وام هه‌ست ده‌کرد ئه‌و خرتوله‌یه‌ باسی ژیانی من ده‌گیریته‌وه‌،

جوان جوانی گویم بۆ شل کردبوو. ئینجا باسی ئه‌وه‌یشی کرد که

ئهمشه‌و چۆته‌ سه‌ردانی ژنه‌که‌ی و مامی ده‌رگاکه‌ی بۆ کردووه‌ته‌وه‌

و که‌وتوووه‌ به‌سه‌ر باره‌ کتیییکدا و هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی باسی ده‌کرد،

هه‌مان چیرۆکی من بوو. بروام به‌و شته‌ نه‌ده‌کرد. که‌وتبوومه‌ گومان

مه خاریج. گه یشتمه کن فرنی سه موونه حه جهرییه که، بونی کونجی و سه مونی برژاو له لوتمه وه چوویه ژووری و دای له تاقی سه رم، چی ده بییت نه گهر توزیک نانی گهرم و نه رم بکرم؟ نه خیر... کاریکی په سه ندیده نییه.

هینده ی نه برد له بهردهم دووکانیکی کیک و کولیچه دا خوم بینیه وه، نه ی بۆ کیکیکی پان و جوان نه به مه وه بۆ نه و ژن و مندالانه م؟ نه به خوا شتی وا ناییت... سه ره تا پیویسته بریکی باش پاره وه ده ست بینم، ئینجا لئی خه رج بکه م.

خۆر خه ریک بوو لوتی له زهوی ده خشا، زهرد زهرد و گه وه، نه تگوت نانیکه و به رۆن زهرد کراوه، منیش ئاره قه م لی ده چۆرا، قورگم وشک، نه ژنۆ بیهیز، خواجه ئاولیمۆیه ک بخۆم و که منیکم هیز بیته وه بهر، به لام له کاتی خۆیدا عه قل گه رایه وه ناو سه رم و هه له ی وه هام لی نه وه شایه وه. ده بییت پیشانی ماممی بدهم که چ کاریکی مه زن بهم لیرانه ده که م. ده بیینیته وه. (بیریکی له و جوهره م کرده وه له باتی خواردنی ئاولیمۆکه دا).

له تینووان کویرایم داها تبوو، که چی له ترسی خه رجنه کردنی پارده که، ریگه م به نه فسی خوم نه ده دا به ده قروش جامۆله یه ک ئاو بخۆمه وه. سواری ترامیش نه بووم و به پیی نه وه هه موو ریگه یه م بری.

له کوتاییدا خوم له بازاری جومه فرۆشان دیته وه؛ ئاغای مالم له ولای له ولاره یه ک ئاپۆره له ده وری کابرایه ک خر بوو بوونه وه، سه برۆکه نزیک بوومه وه، دیتم مه زاته. کاتیش ده مه وه زه رده په ر بوو. هه ر خوم به خومم گوت: سه به ی هیندیک شه خه ل و په خه ل ده کرم و مل له کاسه پییان ده نیتم. ماده م ئیستا کاریکی نه وتۆم نییه، با بچه

قاوه‌خانه‌یه‌ک. ئی باشه بؤ ده‌چیته قاوه‌خانه به‌و گشته پاره‌یه‌وه، دنیا
هه‌زار شته. با بچم و ته‌ماشایه‌کی ئه‌و مه‌زاته بکه‌م، که‌میکیش کات
رابویرم. خو تا ئیستا ئه‌م جوړه شته‌یشم نه‌بینیوه له‌ نزدیکه‌وه، با بچم
شتیک له‌ دنیا فیر بم.

چوومه سالونه‌که، خه‌لکه‌که له‌سه‌ر پله‌کان دانیشتبوون، منیش له
شوینکدا وه‌ک ئه‌و عالهمه دانیشتم. کابرای ده‌لال ئامیریکی وینه‌گرتنی
ده‌ست دایه و به‌ ده‌نگی بلند هاواری کردی:

- ئامیری وینه‌گرتن؛ مارکه‌ی رولفیکس؛ هاوینه‌ی دوو نیو؛
هینده تازه‌یه هر وازانه نوییه؛ به‌شهرت؛ به‌هاکه‌یشی ۳۰۰ لیره‌یه.
۳۰۰ لیره. کی بوو ده‌یویست؟

- یه‌کیک له‌ولاوه وتی: به ۳۱۰ مالی منه.

- ئه‌وه‌تا ۳۱۰ موشته‌ری هیه. ۳۱۰، ۳۱۰.

- ۳۱۵ من ده‌مه‌ویت.

ده‌نگ له‌ هر چوار ئاراسته‌وه ده‌بیسترا.

- ئه‌من ۳۲۰ یی ده‌ده‌م..

- ۳۵۰ بومی دانی با بچمه‌وه مالی.

هموو وست بوون. ده‌لال وتی:

- باوه‌رتان هه‌بیت به ۴۵۰ یشی ناده‌م.

- یه‌کیکیان وتی:

- ده‌توانم بیینم به‌ریز گیان؟

ده‌لال دایه‌ده‌ستی و ئه‌ویش هه‌لگیر و وه‌رگیریکی کرد و وتی:

- ۴۶۰ یی ده‌ده‌م.

- ۴۶۲ مالی براتان بیت، کابرایه‌کی سیخن، سیخه‌سیخ وای
وت.

- من ۴۸۰ یی ده‌ده‌م، که‌س هیه زیاتر بدات؟ وا کریم،
کریم...

شلپه‌ی ده‌ست له‌ناو ده‌ستنان هات و ئامیر فرۆشرا. پاره‌ی درا و کار له‌کار ترازای.

ده‌لال ئامیریکی تابیعه‌ی پر پیندا کرد و هینای؛ مارکه‌ی ریمینگتون؛ مه‌زات له ٦٠٠ لیره‌وه ده‌ست پێ ده‌کات.

- ٦٠٠ لیره.

- ٦٠٠ و یه‌ک لیره.

- ٦١٠ لیره.

- ٦٥٠ لیره.

تائیسستا له ژیانمدا دیمه‌نی وه‌هام نه‌بینیوو، تا نرخه‌که به‌رزتر ده‌بوویه‌وه، دل‌ه‌کوته‌که‌یشم زیاتر ده‌بوو.

- ٦٥٥.

- ٦٨٠ مالی من بیت.

به‌دانیشتنه‌وه خۆم پێ رانه‌ده‌گیرا، ناچار هه‌ستامه‌وه سه‌ر پێ.

- ٦٩٠ لیره.

- ٧٠٠ لیره.

- ٧١٠ مالی من بیت.

ئه‌وه‌نده چوو بوومه‌ ناو دو‌خه‌که‌وه، قیراندیم:

- ٧٥٠، بیده‌نگیه‌کی سامناک بالی کیشا به‌سه‌ر شوینه‌که‌دا

کابرای ده‌لال ته‌ماشای منی ده‌کرد:

- ٧٥٠، کێ زیاتر ده‌دات؟ ئه‌یفروشم به‌و نرخه. ئه‌یفروشم...

فرۆ...

له‌ناکاو ده‌نگیک هات:

- ٧٥١ لیره من ده‌مه‌ویت.

ئىنجا لەو كاتەدا بىرم كردهو، باشە ئەگەر بۆم دەرچوايه چىم
بكردايه؟ خو من هەمە و نيمە ۵۰۰ ليرهيه.

ئاميرەكە بە ۷۸۰ ليره فرۆشرا.

پاشى ئەو دەلالەكە مەكینهيهكى (بەرگدورینی دەستی) سى هینا.
ترخى سەرەتای بە ۵۰۰ ليره خەملاند. پووی كرده ئاپۆرەى خەلكەك
و، منیش بە پروابەخۆبوونیکەو و تم:

- ۵۱۰.

- ۵۲۰.

- ۵۵۰ ليرهى توركى.

- ۵۸۰ پى دەدم.

- ۶۰۰ بۆ براى خۆتى دانى.

كۆتا كەس من بووم، هەمووان تەماشایان دەكردم. وام هەستكرد
ئاویكى كۆل بە كۆلیان بەسەردا كرددوم. شەیتان فریوى دام.
كابرايهكم لە پەنا بوو، نەیشم دەناسى وتى:

- بەلام ئەو ۶۰۰ ليره ناژى.

- تۆ هەقت چیه؟ من پارەى پى دەدم، بەو شیوهیه وەلامم
دايهوه.

وتى:

- بەلام من ميكانيكیم،

- منیش هەروا سەرىك لەم ئامیرانە دەر ئەكەم.

ئەوئەندەى نەخایاند یهكیک هاواری كرد:

- ۶۰۱ ليره.

بۆ جارى دووهم پزگارم بوو لەو بەلايه.

پاشی نه وه گوزه يه ک مه زاد کړا، بو نه وه ي هاوار نه که م، به دهستم
تونند ده مم گرتبوو. پاشی نه وه يش تابلويه کي روڼي مه زاد کړا.
دواتريش گسکيکي کاره بايي.

له کوتاييدا کابراي ده لال چلچرايه کي هينا.

چلچراي پينچ شاخ. کاريش ده کات. نرخي سه ره تاي مه زاتي ٤٠
ليره بوو. کي زياتري پي نه دات؟

- چل و يه ک ليره.

يه کيک له دهسته راستمه وه نه راندي به چاوي داخراوه وه:

- ٤٢ ليره.

دانه يه کيش له لاي چه پمه وه سيخه سيخ، به هزار حال دهنگي
دهگه يشته من:

٤٥ ليره ي پي ده دم.

له به رده ممه وه:

- ٤٨ بيته ده ستت؟

له پشتمه وه:

- ٥٠ ليره ته قه ي مامه له ت بيت.

چيتر تواناي خوراگرتنم نه ما و هاوارم کرد له سهر که لله ي سهر:

- ٥١ زووکه بمده ري.

دوخه که هينده هه ستيار و شپرز بوو، من هوشم لاي خوم
نه ما بوو.

يه کيک له لاي راستمه وه وتي:

- ٥٣ ليره.

لاي چه په وه:

- ۵۵ لیره.

من:

- ۶۰.

هەرچیم کوشش کرد به لام هەر قوره که خهستتر ده بوویه وه.

- ۷۰ لیره.

- ۷۱.

- ۷۵.

ئاگام له خوم نییه و هەر هاوار ئه کهم:

- ۸۰.

- ۱۰۰.

- ۱۱۰.

له راسته وه:

۱۵۰.

من:

- ۲۰۰.

لای راسته وه:

- ۲۵۰.

ئهو به کهم هه لده کشا و من به زور.

- ۲۵۱.

- ۲۶۰.

- ۲۶۱.

- ۲۷۰.

- ۲۷۱.

من هەر سهرده که وتم و دوعام ئه کرد خواجه ئه ویش سه رکه ویت.

- ۲۹۰.

ئه کهر نه بو تابه ۲۹۱، ئه وایه که قروشم بو زیاد نه ده کرد.

به بی ئه وهی بیر له ئاقیبه تی خوم بکه مه وه، قیراندم:

- ۲۰۰ لیره.

نهرمه نهرمه به هاكهي خوي گه يانده ۴۰۰ ليره.

رؤيشت و رؤيشت تا گه يشته ۴۹۱ ليره. هاوارم كرد:

- ۵۰۰ ليره مالي من بيت.

- چلچرا به ۵۰۰ ليره... به ۵۰۰، كهس زيادي نه كرد؟

كاتيك وتي (كهس زيادي نه كرد؟) ته ماشاي هموو ناماده بووانم

كرد، كه چي يهك بنياده مي ژير و به بييري تيدا نه بوو رزگارم بكات،

ته نها يه كنيكيان نه بيت به حال ليوي بزواند يان من وه ها گومانم كرد كه

جولاندوويه تي، خيرا به په له وتم:

- و ايزانم نه م به ريزه ويستي شتيك بلي؟

وه لامي دامه وه: نه خير نه وه لا.

همووشتيك ته واو بوو... ناي له خهلكي نه م روزه! يهك بنياده مي

به شه ريف نادوزيته وه. جاره كاني ديكه كاتيكي شتيكي ده فروشت،

له نيوان كوتا نرخ و به مال كردنه كه دا كه ميك راده وه ستا، كه چي نه مجاره

يه كسهر وتي:

- نه وه فروشتم.. مالت بيت.

له و كاته دا ده ستي بو دريژ كردم و فاتوره كه ي هينا و ناو و

ناونيشاني نوسيم. باوه رت هه بيت له جيگه ي خوم نه مده تواني ببزوم.

كالاكه ي دامني و ده ستي كرده ژماردني ليره كانم، پينسه د ليره. له و

كاته دا ركابه ره كه م ليم نزيك بوويه وه و وتي:

- به خ به خ چ كالا يه كي باشت ده ست كه وتو وه؟

- تو له كوئيه نه زانيت چا كه؟

- ئي جاران خوم خاوه ني بووم.

- بينگومان له تاو بيده ره تانيدا فروشووته، هه زنه كه ي با

بتده مه وه و تو ۴۹۰ ليره يشم بده ري.

وہلامی دامہوہ:

- بہ راستی بہخت یاوہرت بووہ، شتیکی چاک و بہنرخت
دہست کہوتووہ، نامہویت مہحرومت بکہم لئی.

منیش پیم وت:

- ہہرگیز ٹیشم بہم سورہیایہ ناییت، بینہ ۴۰۰ و بیبہ بو خوت.
بہلام دیسانہوہ خوئی لئی بہدوور گرتم و وای نیشانداندا بہخت
یاوہرم بووہ.

- ہتو گوی بگرہ، بینہ ۳۰۰ و بیبہ.

بہلام ہہر ٹاوریٹی لئی نہدامہوہ.

خوم وام گومان دہبر کہ ہیندہیشم بہ گران نہکریوہ، بہلام باشہ
من کارم بہ کہلتہیہ چییہ؟ ہہلم گرت و بردمہ بازار، ئەو شوینہی کہ
چلچرا و گلویی دیوہخانی لئی دہفروشریت.

یہکینک لہ بازارگانہکان وتی:

- داوای چہنی لئی ئەکەیت؟

- چلچرایہکی دہگمہنہ، کیشہ نیبہ، کہمیکیش لہ بہہاکہی خوئی
دیمہ خواریوہ و بہ ۶۰۰ بو توی دادہنیم.

بازرگان قاقایہکی یہک مہتری کرد.

- بہو پارہیہ ۱۰ سورہیای تازہی ہہمان مؤدیلت دہدہمی، یہک
جاریش دانہگیرسابن.

دہمی ٹیوارہ، لہ باخچہکہ خیزانم بینی، بہ ناوچاویکی
گرگرتووہ وتی: (تہواو، یان ئەوہتا لیرہ دہرؤین یان ئەوہتا جیا
دہبینہوہ)، پیویستہ بہ زووترین کات کاریک بدؤزیتہوہ.

چلچرام نیشان دا و وتم، قورسایبہکہمان تیپہراندووہ و کہمیکی
ماوہ. مالیک دہگرم باوکت چاوی ئەبلہق بیت، تہماشاکہ، ئەہا ئەو

سوره یایم کرپوه، زور جوانه، به پینچ قروش (قروش وردهی لیره یه، وهک چون فلس وردهی دیناره و ریال وردهی تمه نه).

که بیانوم به رزه پین هه ستایه وه و به پین نه وهی ته ماشای نیوچه وانم بکات یان ناوریکیشم لی بداته وه، پشتی هه لکرد و جینی هیشتم.

لهو روزه وه من و نه م چلچرایه بووینه ته دوانه یه یک سک. شوینیک شک نابم تیندا هه لواسم، که سینکیشم بو په یدا ناکریت لیم بکریت. نه وه تا نه مبینی شه و و روزه و لهیل و نه هار به کول و باوه شمه وه یه. شووشه و گلپه کانی ورد و خاش بوون، نه وهی ماوته وه لاشه ناسنه که یه تی. نه وهی خهفت و مهراقمه یه یک شته یهک: نه و کاته ی ۵۰۰ لیره که م پین بوو، نه مکرد دوو ژهمی چه ور توشی نه و گیانه م بکه م، یان دوو جامولکه ناوی شیرین به ۱۰ قروش بخومه وه، نه گهر نه وه م کردبا، نیستا به و نه اندازه یه یش رۆحم نازاری نه ده کینشا.

به چاویکی پر له سوز به زه ییه وه نواریمه خره ی خاوه ن چرا، کاتی نه وه یش هاتبوو خوم بگه یه نمه لای هاوړینی قهرزده ر. له ریگه دا ورد و درشتی قسه کانیم لیک ده دایه وه که خویه چه نده ژبانی نه و کابرایه له هی منه وه نزیکه؟

له وانه یه به لای نیوه یشه وه نه مه جیگه سه رسورمان بیت که نه و کابرا خره ی چوو بوو به ۵۰۰ لیره له مه زادخانه که چلچراکه ی به مه زات به ده ست هینابوو، بیجگه له شه خسی خوم، که سی دیکه نه بوو، به لام بو نه وهی که س کالته م پین نه کات، به هه موانم ده گوت که نه وه چیروکی یه کیکی دیکه یه.

قسەوباسى نىۋ قاۋەخانە

- سلاۋ ئەفەندى
- ؟؟؟
- ئەفەندى مەرحەبا:
- ئۇ يۈ ارە باش.
- بىزارم نە کردوويت؟
- نە خىز بە هيچ شىۋە يەك، بەلام بىرم نايە تەوہ لەكوى ئىمە
يەكديمان بينيوہ.
- بەلام تا ئىستا يەكمان نە بينيوہ.
- ئاخ... كەواتە يەكمان نە بينيوہ؟
- راستىيەكەى ھەر ئەوہ بوو بينيم تەنھا چايت دەخواردەوہ،
وتم با بچم دەمە تەقە يەكى لەگەل بکەم و بيناسم.
- ھم م م.
- لەوانە يە بتوانين يەكدى بناسين.
- بە خوشحالييەوہ.
- راستىيەكەيت پى بلیم، من حەزم لە چا خواردەنەوہى بە تەنھا
نىيە، پىويستە بنیادەم لەگەل دۆستىك يان ھاوہ ليكىدا بيخواتەوہ!
- بەلام من حەزم لە جەنجالى نىيە، پىم خوشە بە تەنھا بم.
- باشە بەلام وتوويانە: تەنھايى ھەر بۇ خودا باشە.
- ئەو زاتىكى گەورە و مەزنە، بەلام من چكولەم.
- قسە يەكى جوانە، مادەم وايە با بە بۆنەى بچكولەيى تووہ
بخوينەوہ.
- سوپاس!

- بيت خوش نيبه له سەر يەك ميز دانيشين؟
- ئاخر نامە ویت وەرزت بکەم.
- مادەم وایە رینگەم پى ئە دەیت من بيمە پەنات؟
- فەرموو، ھەرچونیکت ھەز لیبە؟
- زۆر خوشحالم؟ گەرەم دەنگوباستان چۆنە؟
- دەنگوباستم؟ جا توخوا ئەمە ژيانە؟ سەد خوزگە بە ژيانى

سەگ!

- ئوى! بۇ چى بوو؟ وازى لى بيتە.
- ئەى تو چۆنى؟
- من؟ زۆر باشم. قەت ھىندە باش نەبووم.
- کابراى بەبەختیت، ھیوادارم ئەم خوشیبە تا سەر بیت.
- با کەمیک بەو بۆنە یەو بەخۆینەو.
- من زۆر بەم قاوہخانە یە دلشادم. زۆر دلم پى ئە کریتەو.
- وەلا من زۆر دلم پى قەبز ئە بیت.
- ئەى کە یفت بە گازینۆ و چیشخانە ی زەبەلاح زەبەلاح سازە؟
- نەخیر.
- ئەى قاوہخانە ی رۆخى روبرار؟
- خوشترین شوینی دنیا یە بەلامەو.
- ئەى کە واتە بۆچى ھاتوویتە ئیرە؟
- وەلا خۆیشم نازانم.... بۇ ئەو ی بەخۆمەو.... ئادە ی با
- بادە یە کى دیکە ییش ھەلدەین.
- با بەخۆینەو بە خوشى جەنابتەو، دیمەنت وا لە مرؤف
- دەکات تیبگات.. تیبگات لەو ی کیشە یە کت ھە یە!
- کیشە یە ک؟ یە ک دانە؟ یە ک نیبە و ھەزارە، سەر لە بەرى ژيانم
- غەوگا و ئاشوب و گرفتە. دایکەم لە دەست داوہ..
- ئای چەندە ناخوشە. با بۇ رۆخى پاکى یە ک کوپى دیکە
- بەخۆینەو. کە ی دایکت بەرھەمەت چووہ؟

- چل و پینچ سال لەمەوبەر، ئەوسا من تەمەنم ۱۳ سالان بوو.
- خەم مەخۆ، زەمەن ھەمووشتیک چارەسەر دەکات.
- بەلێ ھەمووشتیک شیفا و دەرمانی ھەیە.
- ئەم جۆرە شتەکانە سوننەتی ژیانن؛ ھیچ چارەسەرێکیان نییە.
- دایکی منیش بەر لە ۴۵ سال وەفاتی کردوو. ئەوسا منیش لە تەمەنی ۱۳ سالاندا بووم. باشتر وایە بخۆینەو.
- وا دەردەکەویت کە بۆ مردنی دایکت ھیچ دلبەداخ نەبیت.
- ئەو چی ئەلیت؟ منیش بەشی خۆم ماندوو بووم؟ بەلام چی بکەم؟ مردن سوننەتی ژیانە. زۆرم ھەولدا لەبیری بکەم، بەلام ئیدی ئەو ژیانە.
- من ئەوەندەم لەسەرە ئەو لە یادەو ھەریەکە کای خۆمدا زیندوو بەیلمەو.
- پتویستە لەسەر مەرووف بژیت.
- بەلام ئەی سودی ژیان چییە؟
- ئەی سودی مردن چییە؟ خۆ ھەموومان ھەر ئەمرین، ئیدی ئەم پەلەپەلەیی بۆ چییە؟
- تۆ زۆر بەئومیدیت.
- بەلێ بیگومان. ژیان لەو پەری جوانیدا خۆی ئەنوینیت. بەلام تۆ زۆر بینیوا دنیته پینچا.
- بیگومان ھەمووشتیک دەورو بەرمان ناشیرین و زشتن.
- بەلام تۆ دەتوانیت خۆت لە ناشیرینیەکان گێل بکەیت، دەتوانیت سەرنجیان نەدەیت.
- بەلام خۆ من مزەعیل نیم..... وەرە و با سوراچیەکی دیکەیش نۆشی گیان بکەین.
- بەلێ بخۆینەو و خەمی دنیا بە با بکەین.
- زۆر سوپاس. تکتا لێ دەکەم با چیدی ئەوەندە بە فەرمی پیکەو قسە نەکەین (لێرەو بەدوا، قسەکانیان تۆزیک دەبیتە بازاری

و وەرگیزی کوردیش قسه‌کانیان به کوردییه‌کی بازاری ته‌رجه‌مه
کردوووه).

- وا باشتره.

- یه‌للا با براده‌رایه‌تییکه‌مان تونتر بکه‌ینه‌وه.

- هاوری ئه‌و خه‌م و خه‌فته‌بخه‌ره که‌ی پیویست به
خه‌م و مه‌راق ئه‌کا، هه‌ر بۆ لینه‌ره‌وه. پییکه‌نه‌ با بۆت پییکه‌نن.

- ناتوانم چاوه‌راسته‌که‌م. به‌لا وه‌ک کولله‌داباریوه‌به‌سه‌رما.
دایکم مردوووه‌دایکم.

- ئای چه‌نده‌ناخۆشه. که‌ی وه‌فاتی کردوووه؟

- زۆر نابیت، هه‌ووی دوو مانگ ده‌بیت... فه‌قیره‌توشی
سه‌ره‌تان بووبوو.

- ئای هاوری، ئیمه‌ئه‌لئی دوو که‌سی وه‌ک یه‌کین، منیش دایکم
هه‌ر دوو مانگه‌مردوووه‌و، هه‌ر به‌شیرپه‌نجه‌یش مرد.

- ئه‌ی باشه‌بۆچی بیتاقه‌ت نیت بۆی؟

- ئی باشه‌فایده‌ی چیه‌ئه‌گه‌ر خه‌م بخۆین؟ خۆ به‌خه‌می ئیمه
زیندوو نابیته‌وه.

- کاتیک ته‌ماشای تو ئه‌که‌م، سه‌رم سوڤ ده‌مینیت.

- بۆچی سه‌رت سوڤ ده‌مینیت، خۆ ناشی کچیکی چوارده
سالان بووبیت. خوا نه‌ییری هه‌شتاو پینج سال ژیا، خوا ئه‌و عومره
دریژه‌به‌ئیمه‌یش به‌خشیت.

- ده‌زانیت باوکی منیش ۸۵ سالی ریک ژیا.

- به‌لام من وا بیرده‌که‌مه‌وه به‌خت یاوه‌ری باوکم بوو، خوا
شوکر، له‌و کوتایانه‌دا نه‌جاتی بوو له‌و گشته‌نازاره... ئاده‌ی با له‌به‌ر
خاتری گیانی شیرینی باوکم تیر و پر بخوینه‌وه.

- ده‌ده‌ی بۆم تیکه‌خاله‌گیان^{۱۰}.

^{۱۰} - هیشتا زمانه‌سه‌رجاده‌ییه‌که‌یان به‌رده‌وامه‌.

- پر پری بکه م؟ سہر باری ئه وهی که مردن شتیکی بیتامیشه.
- هه رکاتیک بیر له و مردنه ح..... ه ئه که مه وه، تاقه تی دنیا م نامینیت.
- به لام من که بیر له مردن ئه که مه وه، هه ست به خوشی و فینکای له دهرووندا ئه که م.
- ژنه که م به جینی هیشتم به جی... ژنه که م..... چون بهرگی ئه و حه یا چوونه بگرم؟
- با بخوینه وه و گشت خه مه کان به باکه یین. ئه وهی منیش به جینی هیشتووم.
- ئه ی چی دلخوشت ئه کات؟ وادیاره خوشت نه ویستووه؟ به لام به خوا من به بی ئه و ناتوانم بژیم.
- ئه وه چ چه قه چه قیکه؟ توخوا ئه وه قسه بوو کردت؟ منیش خوشم ده ویست. به لام خو به زور نییه. به جینی هیشتووم، خوا حافیزی بی.
- ئه ی من چی بکه م؟ چ قوری به سه ردا بکه م؟
- زور ئاسانه، سی به ردی خری ساف بخه ئه و مشته یه وه. دانه یه کی ته ر و تازه بیته و خه لاس. ده ی با کوپیکی دیکه یش به و بونه یه وه نوشی گیانمان بکه یین. با براده ره یه تییکه مان توند و تول بکه یته وه.
- هیواش.. هر له سه ر خو. کیشه یه کی دیکه یه یشم هه یه، خوشه ویسته که م بو ماوه ی دوو هه فته گه شتی کردووه..
- ئی ئه ی ئه وه بیتاقه تی بو چییه؟ خو ئه وه ی منیش له سه فه ره، به خوا زورم بیر کردووه، به لام من دلخوشتی ئه وه م که به م نزیکانه ئه بیینمه وه و پی شاد ئه بمه وه.
- من خه ریکه شیت ئه بم. ئه وه تام له لیواری شیتبووندا. من نه خوشم، تی ئه گه یت؟ نه خوش.
- به راستی خه مت بو ئه خووم. بروام پییکه، ده ی با پینکیکی دیکه یش بخوینه وه. بخوره وه به که یفی خوت. نه خوشییه کانت له یادکه.

- ئاي ئه گهر.....
- ئه ره تو قورچه ي مه عيدهت هه يه؟
- چۆن هه ستت كرد؟
- چونكه منيش به هه مان دهرده وه ئه نالينم.
- جا به س نيبه توشى شتيكى خراپتر نه بووين، بو نمونه سه ره تان.
- سوپاس بو خودا ئه وه ي ئيمه تهنه قورچه - زام - ه، ده ي با بخوينه وه به و بۆنه يه وه.
- ئه ي خوايه بۆچى من ئه وه نه به دب ختم؟ (هيشا به زمانى سه رجاده دهدوين و له بهر ئه وه شى گرتوونى، ورده ورده خاوى ده كه نه وه).
- چيبه چيبوو ديس سسانه وه؟
- شهش مانگ يه ك قيدهم له فه رمانگه كه م بو نه به ستراره، هه نديك دهرماله هه يه بۆم نابه ستن، يه ك كه س پاريزگارى له مافى من ناكات.
- ها ها ها، پي كه نينم هات ها وړى، با به په له بخوينه وه.
- باشه من چ شتيكى پي كه نيناويم وت؟
- هيچ ها ها ها. هه رچى كه تو باسى ئه گه يت، دانه به دانه يان به سه ر منيشدا هاتوو ه. منيش له فه رمانگه حال م شه.
- باشه ئه ي تو دلت به چى خوش كردوو ه؟
- ئه ي تو پيم بلى سو دى گريان چيبه؟ لانى كه م من ئه وه ي له سه رمه ئه نجامى ئه ده م. ده شتوانم به بى ئه وه ي كه س پاريزگاريم لى بكات بژيم. ده ي با پياله يه كى دي كه يش بكه ين به و ديودا.
- ئه و كاته ي له ماله وه وه ده ريا ناي ت، ئه وسا ئه زانيت كه باب به چه نده؟
- باش بوو كه مي ك پي كه نينم هات، خه ري كبوو دلم ئه ته قى. خي رت بنوسريت.

- چئوہ؟ چیتہ؟
- له ماله وەیان وەدەر ناوم، شتومە که کانیشیان دەست بەسەردا گرتووم.
- ماقولە؟ منیش هەمان شیوہ. تەنانەت رادیو و بەرمالە که یشم لە دەست دا.
- ئی باشە تۆ بۆچی هیندە دلخۆش دیاریت؟
- چونکە ئەو رادیو نەبوو، زبالە بوو، خوا شوکر لە کوتاییدا قوتارم بوو لە دەستی، بەرمالە گوناھپۆشە که یشم شر بوو بوو، لە هیچ لایە کهوہ پینە ی هەلنە دەگرت. هەرکاتیک خوا دەسەلاتی دام، دانە یەکی تازە و جوان ئەکرم.
- بەس نییە تۆ که میک هومید و هیوا و هەلچنیوہ، خۆ من یەک قەترە هیوام نییە نی. هیچ شتیکی من لە جینگە ی خۆیدا نییە.
- باشە ئەو شتە چییە که لە جینگە ی خۆیدا نییە؟
- باشە ئەگەر بە تۆی بلیم چی لە مەسەلە ئەگوریت؟
- ئا تۆ بیلنی، بەشکوو دەردی دەرمان بکەین؟
- ئەتبینم خەریکە دەگریت؟
- ئە ی چۆن نەگرم، لە هەلبژاردنەکاندا تۆ نازانیت پارته که مان چەندە دەنگی که می کردبوو؟
- باشە تۆیش ئەندامی ئەو پارتهیت؟ خۆ من ئەو لە سودی پارته که ی خۆمان هەژمار ئەکەم.
- زمانت بە خیر بچەرخینە کابرا!!
- بەلێ لە پاشی ئەم دارووخانەوہ، بیگومان مێشکمان مەشغول ئەبیت. پتویستە وریای خۆی بیت، ئەگینا ئەم هەلبژاردنە بیتەوہ ناتوانیت خۆی بەتەنھا حکومەت پیک بەینیت. دە ی با بەو بۆنە یەوہ توزیکی دیکە یشت بۆ تیکەم و بخۆینەوہ.
- باشە تیکە.

- ئەو پەندە راستە كە ئەلئىت: بەلا لە يەك لاوہ نايەت.
- يارىيەكەت بىنى؟
- بەلى، بەلام ئاىيا كفرى ئەو خودايە يە ئەگەر يەكجار پالەوانىيەكە بىبەين؟ برواناکەم ئەمسال بىبەين.
- من سەرم لىنى دەرنەچىت تۇ بۇچى ئەوئەندە خۇت ئازار ئەدەيت؟ ئەمە ئەبىتە ماىەى ئەوہى نەجاتمان بىتت لەم يانە قەلب و قورە. ئىستا كاتى ئەوہى ئەو راھىنەرە بىفەرە فرىدەنە دەرى.
- دەى با بە بۇنەى تىپەكەمانەوہ نوشى گىانى بکەين.
- دەى ھاورى دەى.
- ئاى ئەگەر قەرزەکان نەبوایە؟
- دىسانەوہ دەستت پىکردهوہ؟ چەندە قەرزارى؟
- ۴ ھەزار لىرە.
- تەنھا چوار ھەزار؟ ئەوہ ھەر ئەو بېرەىە كە منىش قەرزارم.
- كەچى دلشست خۇشە؟
- ئەى بۇچى بىتاقەت بىم؟ قەرز مروف چالاك دەكات، ھەرەك قامچى چۇن گوئدرىژ بەرەو پىشەوہ دەبات.
- ئاخ بەدەست ئەم دەردانەوہ.
- باشە ئەوہ تۇ بۇچى يەك دەقە بەبى ئاخ دانانىشسىت؟ چىنە ئەمجارە؟
- مەگەر رۇژنامە ناخوئىنئەوہ؟
- بۇچى نا؟
- منارەكە لەق بووہ و ھاكا لوتى كىشای بە زەویدا؟
- ئى جا لەوہ خۇشتر. ھا ھا ھا. خۇشى چى؟ پىوئىستە راکىرى بکەينەوہ.
- تۇش ھەر بابەت بۇ خواردەنەوہ دەدۇزىتەوہ. بەراسىتى سوپاسى ئەم كارەت ئەكەم. ھا ھا ھا.
- ھو ھو ھو

- هاها

قاوهخانه که پر بوو له چیرۆکنوو سدا، له دیواری ئهوبهری
قاوهخانه که یشدا ئاوینه یه کی گه وره به دیواره که دا هه لواسرا بوو. له
سوچه که یشدا کابرایه کی لی بوو، به یانی تا ئیواره ئه و سوچه ی بهر
نه ده دا. بهرده وام خوی ده دواند. تاوی ته مته مه ی گریان و تاویک
قه هقه هه ی پینکه نینی ئه و ناوه ی ئه ته نییه وه.

له سه ره تاوه جامه کانی ده نا به ئاوینه که وه، دواتر سوراحی و
کوپه له، هه موو ئاماده بووان به شیک له و شوشانه بهر ده ست و
ده موچاویان که وت.

ئه وه ی مایه وه ئه وه بوو، کهس نه یزانی ئه و کابرایه دلخوش بوو
یاخوود دلته نگ؟ ئه وه به نادیا ری مایه وه.

قسهی شاعیر له گهل هاوسه ریدا

- تو هیچ که سینی بلیمهت و ناوازه نیت، به لکو ره شوکیکی
بینه زشیت! تیگه یشیتیت؟

- تیگه یشتم خوشه ویسته کهم. به لام تو بوچی هینده راشکاوانه
ده بلیتیت؟ مه گهر مافی خوم نییه که میک هیوا هه لچنم؟
- ئوقره م له بهر براوه، هیچ تاقه تم نه ماوه.

- مه گری ئازیزه کهم. نه وهنده خوت زیز مه که... به لی من دلنیام
له بلیمه تی خوم، به لام خو ناکریت له بهر ده م نه و عالمه دا ناشکرای
بکه م.

- له هیچمان کهم نییه نه وه نه بیت هه سیتیت و له روژنامه دا
بابه تیگ بنوسیت له سه ر (من عه بقه ریم)، ئینجا پیم بلی سودی نه و
ناشکرا کردنه چییه؟ ئینجا کابرا به چیدا بزانیته تو عه بقه ریت؟ به وهی
که چون له ده مته وه دوو که لی جگه ره دهرده ده یته وه؟ یان عه بقه ری له
چونیه تی مشکردن و تف هه لدا و پمینه کانتدا؟ تو نه و عالمه به نه عمل
ده زانیت، وا ده زانیت گشتیان له تو که مترن.

- ئی باشه تو چ زیانیک ده که یته نه گهر من خوم به عه بقه ری
پیشاندا؟

- ئی باشه تو نابیت له بهر عه بقه رییه ته که ت موچه یه کت هه بیت
نه م توتکه سه گانه به خیتو بکه یته؟ وا زستانیش نزیکه، نه کوته ره^{۱۱} و
نه سوته مه نی هیچمان نییه ئاگریکی پی بکه ینه وه. جوته نه علیکی
چهرمی شرم هه ن، ژیره که یان دارزاوه، کون کون بووه.

- مه گری بچکوله نه شمیله کهم، تو بلیت هه روا ده سته پاچه
راوه ستم؟ بی پسانه وه شیعر ده هونمه وه، تا ئیستا چوار دیوانم
نوسیون.

^{۱۱} - کوته ره: پارچه داری وشکبه لاتوو به ناو سوپا و ئاگردان.

- با چوار نه بی و چل بیت؟ چی له کوله واری ئیمه نه گوریت؟
 - تو چه شینک قسه نه کهیت وهک نه وهی من هیچ گویم لی
 نه بیت؟ من له داهینان راناوه ستم، نه بیت ناوبانگ ده رکهم، به ره مه کانم
 وهرگتردرین بۆ سه زمانه کانی دیکه ی دنیا. وا نه زانیت من نامه وی
 بیمه باسی سه ر باسان؟ بیمه چلچرای مه لهند و دیوه خانان؟ هم
 ده وله مهند و همیش به ناوبانگ بیم؟ من دلنیام هه ردووکیانم ده ستگیر
 نه بیت. داخی گرانم کاره که ته نها له عه بقه رییبوندا کوتایی نایه ت، کاره
 گرنگه کان ئاوینه ی رووداوه گرنگه کانن. عه بقه ری چی بکات نه گه ر
 رووداوی گه وره روو نه دن؟ من چاوه رتی ئیله امم بگاته گیان و دلم.
 چاوه رتی رووداوه گه وره کانم روو بده ن. تو چاوه رتی که شتییه که م
 له م چیشته خانه بچکوله که دا له نگه ر بگریته؟ ته نانه ت روو باریش بۆ من
 به رته سکه، پیویستم به ئوقیانوسه بۆ له نگه رگرتن. باشه ده ی بۆ
 ده گریته؟ گیانی خۆت نه گه ر نه وهنده نه سرین بریژیته؟ تکات لی نه که م
 له به ر خۆشه ویستییه نه فلا تونوییه که مان چیدی به سه گریان، دان به
 خۆتدا بگره. زوری نه ماوه، خۆت بگره، من زور ئومیده وارم. نه م
 ناره حه تیانه تووی زریان له ناخمدا ده رسکینن و تو ته نها که میک
 خۆت بگره.

ورته ورتی جه لاد و خیزانه که ی

- به سه ئیدی، تاقه تم نه ماوه، به خودا وازت لیدیتم ها.
 - به لام شیرینه که م... به لام خۆ گومانی تیدا نییه، هه ر دۆخه که
 به گشتی تیک چووه. ده توانین چیبکه یین؟ نه وه تا دادوهر و قازیش
 تاقه تی نه مری عیدامیان نه ماوه. به لام ئویده وارم کاریکی تازه
 بدۆزینه وه و نه و کاته ئیدی که میک گوزه رانمان خۆش ده بیت.
 - به لام وا هه ست ده که م من ناگه مه نه و سه رده مه و نه و
 روژگاره خوشانه نابینم. سالی رابردوو له مسال باشتر بووین. لانی

که م مندا له کان هاواری برسیتیبیان نه ده کرد. به لام خو ئیستا ناتوانین به خه یالپلاوی تیریان بکهین و باسی ئەم نانه به و رونه یان بو بکهین. - مهگری نازداره کهم. خه ریکه دلم ده ته قینیت. به خودا ئەگه ر چله وی ئەم دۆخه به دهستی منه وه ده بوو، ئیستا هه موانم له دار دابوو. یهک که سم به زیندوویی نه هیشته بوویه وه. به شه و و به رۆژ خه لکم هه لده واسی. هه رگیز بو یهک ساتیش نه ده نوستم. ناشی من کابرایه کی بووده له بم له کارکردندا.

- ماده م وایه شتیک بدوزه ره وه.

- باشه ده توانم چی بکه م؟ ئەوه تا دادگا فه رمای له سیداره دان ده رناکات. ئی منیش به یانی تا ئیواری ده بی میش له که لاوهم ده رکه م. خۆت ده زانیت موچه ی من له سه ر ژماره ی سیداره کانه، موچه ی جینگرم بو نه به سه تراوه. ئەگه ر خه لکی هه لنه واسم یهک دینار وه رناگرم.

- وادیاره ئەم ولاته بوته شامی شه ریف؟!

- بیگومان خراپه کار هه ر ماون، به لام ئەوه که وتوو هه ته سه ر پولیس و دادگا. ئیستا هه ندیک ده سه ته سه رن، دادگایش هه یچ په له یهک ناکات له بریاردان، ترسم ئەوه یه بوخویان له زیندان به شیویه کی ناسایی بمرن و فریایان نه که وم ئەو په ته بخره مه که رده نیان. ده مه گری تو خودا. باشه بوچ ده گریته؟ ئەوه گریانی بو چییه؟ وهک ئەوه ی من نه مه ویت کار بکه م. به خودا له دله وه هه ز ئەکه م تاک به تاکی ئەم نیشتمان هه لواسم تا تو و ئەو عه وزه لبراوانه به دلخۆشی بژین... تو ته نها که میکم ئارامم لی بگره... دلنیام به ختی باش چاره ریمانه. سه برۆکه سه برۆکه ئیشه للا.

دهمه بۆلهی نیوان گوره لکه ن و ژنه که ی

- به خودا پهلی نه و مندا لانه نه گرم و گوری خوم گوم نه که م،
گویت لئییه؟

- نه وه چی نه لئییت؟ تاوانی من چیه که خه لکی نامرن؟ من
کارم بریتییه له گوره لکه نندن. یه کئی گویی لیت بیت وا نه زانیت یه ک
گردۆلکه لاشه که له که بوون و که س نییه ژیر خاکیان بنیت! خو ناکری
خه لکی زینده به چال بکه م.

- ئی ئاخر ماله که یه ک تیکه قه زه لقورتی تیا نییه، بۆچی بیر
ناکه یته وه؟

- مه گری هه ناسه شیرینه که م، نه گینا منیش ده ست به گریان
ده که م. خوت ده زانیت دلم زور ناسکه تی ناگه م بۆچی یه ک
سه گ..... ب نامریت. له وانه یه له دنیا که ی دیکه شوینی به تال نه ماییت.
مه گری ناسکه دل به ر، ده مه گری باوانه که م. خویشت ده زانیت من
موچه ی جینگیرم نییه، موچه ی من له سه ر گوره لکه نندن، ئی نه گه ر
مردوو یه ک نه بیت، من چیبکه م؟ کئی فلسیکم له مشت ده نی له بارن به ر
گوری به تالدا؟ که میتکت ئارام هه بی رۆحه که م. نه سته مه ده روویه کمان
لی نه کریته وه!

دهمه بۆلهی ژنی کابرای رۆژنامه نووس

- هه موو خه ونه کانی لاویم له گور نران، ئای چه نده به هیوا و
ئاواته وه شوم به تو کرد.

- تو مه گری، وه ره با گفتوگو بکه یین.

- باش له سه ر چی گفتوگو بکه یین؟

- له وانه یه له سه ر هه ق بیت، به لام مه گری مه ... من نه وه ی
له ده ستم بیت بو دلخوشکردنی تو، نه نجامی ده ده م.

- تو هر کار دهکیت و کار دهکیت، که چی من عزیزیه کی
شیام نییه له بهری بکه م.

- باشه به لام من هیشتا کارمه ندیکی سادهم. بؤ ئه وهی بیمه
که سینی سرکه وتوو، به ره و پیشه وه ههنگاو بنیم، پیویسته روو داوی
سهیر و سه ماره روو بدهن، بؤ نمونه کاره ساتیکی گوره ی
که شوه هوا، یاخوود زهوی له رزه یه کی به هیز، ناگیریکی سهرتاپاگیر،
تاوانیکی نادیار یان هر شتیکی دیکه ی له م چه شنه. ئه و کاته ده توانم
خوم دهرخه م و بیمه که سینی دیار. ئه و کاته به سهر هه موو
رؤژنامه کانی دیکه دا سهر دهکه وم. له ناو هه موویاندا قامک بؤ من
را ده کیشریت. دنیا به یه کجاری سه قامگیر بووه، یه ک شت ناقه ومیت.
خو دلیشم نایه ت خه لک بکوژم تا هر خوم بیکه مه هه والیکی
رؤژنامه کان به لام دلنیام هر رؤژیک له رؤژان به خت یاوهرم ده بیت.
تو هیچ گومانیک له وه دا هه یه که من چه نه که م خوم دهرخه م و
به ره و پیش برؤم و بیمه رؤژنامه وانیکی جیهانی؟

ئایا ده چیت به عه قلتدا که من نه مه ویت پاره بؤ خاوخیزانه که م
پیدا که م؟ له وانیه سبه ی یان دوو سبه ی شتیک بقه ومیت و منیش
بتوانم هه والسازیه ک بکه م و دنیا ناچار به خویندنه وهی بکه م؟
مه گری، که میتک به زهیی به دلی منیشدا بیته وه که خه ریکه دیته ده ری.
باشتر وایه دؤعا بکه ییت خودا میرده که م سه لامه ت بکات، به شکوو
پاپوریک نو قم بییت یان ره شه بایه ک هه لکات..... ده مه گری
مه گری... من به رگه ی گریانی تو ناگرم. ئه ها وا چاوم ته ر بوون.

قسه و باسی نیوان پولیس و خیزانی

- ئای خوایه! یوچی من ئه وهنده به دبه خت و چاره ره شم. چون
توشی ئه م ژیا نه تاله بووم.

- نازیزه کهم. نازاره کهم، تاقه نهی دله کهم! باشه تو بۇچی
ناته ویت له دۇخی من تینگه ویت؟ باشه تو وا ده زانیت من نامه ویت
له کاره کهم پیشکه وم؟ نامه ویت ده سکه وتی زیاترم هه بیت؟ نامه ویت
ماله کهم و به فرگره کهمان هه مووشتیکی تیدا بیت؟!

- ئای من هه ر به ختم رهش بووه.

- ئه وه منم به ختم نییه و له م شارهدا له دایک بووم، ئه ینا ئه گهر
له و شارهی دیکه دا له دایک ده بووم که به رده وام تاوان و کیشه و
شهری تیدایه، ئیستا منیش ته نها پۆلیسیکی ساکار نه ده بووم. به و
خوایه دیر زه مان بوو به ریوه بهری یه کینک له بنکه کان ده بووم. به لام
داخی گرانم ئه وه تام له شاریکدا که ریز له تواناکانی خه لکی وه ک
خوی ناگیریت. ریگری له بکوژ، دژ، چه ته ده کریت به هرهکانی خویان
وه گهر بخه ن. چاوه راسته کهم که میک دان به خۇدا بگره، زوری
نه ماوه، ئیشه للا خودا ده روویه کمان لی ده کاته وه. هه ر ده بی شتیک
بقه ومیت.

قسه ی ژنی کابرای دهرمانخانه

- چاکه تیکم نییه رهنگی ئاوه دانی پیوه بیت تا بتوانم له به رده م
خزماندا خۆم دهر بخه م. باشه ده بیت چه ندیکی دیکه به م شیوه یه
بژین؟

- حه یاته کهم مه گری، شازاده کهم مه گری، تاقانه ی حه وت
ماله کهم خۆت ریز مه که. ئیستا تیگه یشتوووم حه بی ئیسپرین و
پاراستول خیریکی ئه وتویان نییه، هه ر مایه کارییه ده یکه م. پیوسته
بگه ریم بۇ حه بی دهره کیی نایابی گران. ئه و کاته یش ده بینیت چه نده ت
پاره بۇ هه لده ریژم. هه موو که سینک هه ر ده بیت نه خوشییه کی هه بیت،
به لام دکتوری زیره ک نییه نه خوشییه کانیا ن بدوزیته وه و ره چه ته یان
بۇ بکات و بینه دهرمانخانه بۆلای من. خو ئه گهر خه لکی نه خوش

تەكەون، بەخودا ئىمەيش و دكتورەكانىش مایه پوچ دەبىنەوہ.
ولاتەكەمان بەرەو فەوتان دەچىت... مەگرى شەكر و نوقلەكەم. من دلم
باشە بەلام ئەو فرمىسكانەى تۆ دەبىنم دەبمە كەسىكى دىكە، بەم
زووانە ئىشەللا دۆخەكە باش دەبىتەوہ و لەبەر دەم دەرمانخانەكەماندا
بە رەچەتەوہ ریز دەبەستەن. بەم زووانە ئىشەللا ئاورپىكمان لى
دەدرىتەوہ.

قەسەوباسى دكتور و ھاوژىنەكەى

- بە ناخىرى گىانم ژنى دكتورم. بەلام تا ئىستا لەو تەى شوم
بىت كر دووہ خىرىكم لە دەستت نەبىنەوہ. ئاى بۆ جوانى و گەنجىم.
- بەلام ئاخىر نازارەكەم...
- ھەمووشتىكم لى بووہ بە خەون و خەيال.
- ئاخىر توخوا مەگرى با دلم تەنگ نەبىت. ماوہى دوو ھەفتە
يەك بىقىمەت - ببورە - يەك نەخۆش سەردانى نۆرىنگەكەمى
نەكر دووہ. ئەو ھىشى دىت يەك فلسى لە گىرفاندا نىبە و لە كۆمەلگە
خىرخوازیبەكانەوہ وەرەقەيان بۆ كراوہ. من دەتوانم رۆژانە ۱۰۰
نەخۆش ببىنم، بەلام ئاخ ئەى دەوہ لەمەندەكان كوان بۆ نایەن بۆ لام؟
فرمىسكەكانت جەرگم پارە پارە دەكات. دە تو خودا ئەگەر ئەو ھەندە
بگرىت، ئاى چىبەكەم بۆ نەخۆشىكى دەولەمەند ئاخ. بەشكوو يەك
سەرىكمان لى بدات، ئا شتىكم بەبىردا ھات، وا بەباش دەزانم بەناوى
نەخۆشىكى و ھەمىبەوہ لە رۆژنامە سوپاسىكى خۆم بکەم.
ئارام بگرە، ئىشەللا ئەم دۆخە ھەر وا نابىت شەكرە سىوہكەم.
بۆژى يەك نەخۆشىشمان بۆ بىت كىشە نىبە بەلام بەو مەرچەى
دەولەمەند بىت.

فەرھەنگرەك

پیتی «ا»

ئاپارتمان / بېنا، شوقە.

ئەرباب / خاوەنكار.

ئەو رۆ / ئەمرو، ئىمرو.

ئىنسكلۇبىدىيا / كىتەبىكى

گەرەيە، كورته زانىارىيەكى

گشتى دەربارەى ھەموو

بابەتىك تيا كۆ كراوئەتەو، ھى

تايبەتىشى ھەيە زانىارى

گشتى پەيوەند بە بابەتىكەو

تيا كۆ كراوئەتەو.

پیتی «ج»

جلیقە / سوخمەى پیاوان.

جۆشكار / ئاسنگەر.

پیتی «ح»

ھەوانچە / تەنكە ئا، لە

كەناردەریا.

ھەفت / ھەوت.

پیتی «خ»

خىس بەچە / رژد، چاۋچنۆك.

خۆ رەپىشکردن / خۆ بردنە

پىشەو.

پیتی «ب»

بەرەواژ / ئاۋەژوو.

بەرک / گىرفان، جىب.

بە ھەشتاۋى / بە تەنگاۋى، بە

پەل، بە خىرايى.

بىرکاری / ماتماتىك، رىيازىيات.

پیتی «د»

دارۋغا / سەرۋكى پۆلىسخانە.

رئىس مخفر الشرطة.

دویشەو / دوینى شەو.

دۆخىن / بەنە خوین.

دەمارگىر / عەسەبى.

پیتی «پ»

پارت / حىزب.

پلاژ / شوینى دانىشتنە لە

كەناردەریا. ۋەك چاىخانەيە.

پیتی «ر»

راسپاردە / مامور.

رۆمىق و جۆلىيت / داستانىكى

دلدارى ئىنگلىزىيە.

پیتی «ت»

تورىست / سىياحى.

پیتی «ز»

زه مینناسی / جیولۇجی.

زگ / سک.

پیتی «ش»

شهقاو / ههنگاو.

پیتی «غ»

غاردان / راکردن.

پیتی «ف»

فه رمانگه / دائرة.

پیتی «ق»

قیتبوونه وه / هه لسانه وه.

پیتی «ک»

کارگیزی / اداره.

کورتاژ / بهو پرؤسیسه

«عملی» — ده گوتریت که

منالیک له سکی ئافره تیک

دهربینن و دوای شوکردنی به

مانگیک یان دووان یان

«له بارچوون».

که ون / کون.

پیتی «گ»

گازکردن / بانگکردن.

گورکردن / تاودان، په لاماردان،

هیرشبردن.

پیتی «م»

ماسی ئازاد / جوریکه له

ماسی.

مه قری / تاوه.

مادونی / اجازه.

پیتی «ن»

نیلو قه ری ئاوی / جوریکه له

گول.

پیتی «ه»

هیرؤئین / جوره ماده یه کی

سه رخوش کهره، وهک

«تلیاک». نرخیکی زور دهکات.

پیتی «پ»

یه دهک / احتیاط.

سه‌برده‌ی ژيانی خوم^{۱۷}

له سالی ۱۹۱۵ له کاتیکدا جهنگی جیهانی یه کهم به‌رده‌وام بوو، له یه‌کی له دوورگه‌کانی تورکیا به ناوی دوورگه‌ی «هییلی»، له‌دایک بووم.

سالی ۱۹۲۷ کوليجی ئەفسه‌ریم ته‌واو کرد و بوومه ئەفسه‌ری سوپایی و له سالی ۱۹۴۴ له سوپا ده‌رچووم.

سه‌ره‌تا کاری نووسینم به شاعیرییه‌وه ده‌ست پی کرد و دوایی که‌وتمه نیو کاری نووسینه‌وه.

بۆ یه‌که‌مجار له سالی ۱۹۴۷ به هوی نووسینه‌کانه‌وه گیرام. تیکرا تا ئیستا پینج سال و نیوه له‌به‌ر خاتری نووسینه‌کانه‌وه زیندانی کراوم.

له ساله‌کانی ۱۹۵۶ و ۱۹۵۷ دا، مه‌دالیای زییری پیشبرکینی نووسه‌ره «قوشمه‌بازه‌کان» ی جیهانم وه‌رگرت و له سالی ۱۹۶۶ ییشدا، له پیشبرکینییه‌کدا که بۆ کومه‌لی له نووسه‌ره قوشمه‌بازه‌کانی جیهان له «بولکارستان» دا ریکخرا بوو، پاداشتی «ژیژکی زیر» م به‌ده‌ست هینا.

تا ئیستا په‌نجاوسی کتیبم نووسیه‌وه و کتیبه‌کانیشم به‌هه‌ده‌ زمانی زیندووی جیهان وه‌رگیردراون و شانۆنامه‌کانیشم له‌هه‌ده‌ ولات سوودیان لی بینراوه.

«عه‌زیز نه‌سین»

^{۱۷} به‌ریزان، ئەم نووسینه‌ی عه‌زیز نه‌سین، له میژه نووسراوه. ئەوه‌ی من ئاکام لی بین، له سالی ۱۹۷۳ ییشدا «پاداشتی لوتس» ی وه‌رگرت. له‌وه‌ به‌دواش نازانم... «وه‌رگیر».

Pdf by: Yousif Z. Abdullah

له باؤكراوه كاني نوهندي رۆشنبيري نهدييان

